

Đệ bốn mươi một chương người long 'Đỉnh cao' quyết đấu!

Này căn ngón tay...

Lý Trường Thọ cái trán tràn đầy hắc tuyến, hai mắt đều bị âm ảnh nuốt hết, ngòi ở kia nhất thời giữa như con tò te một loại.

Thế giới này, vì cái gì đối hấn nhiều như vậy ác ý.

Ở đây ít nhất bảy bát nghìn luyện khí sĩ, tại trẻ tuổi đệ tử trung, mình tu vi bất tính cao, cũng bất tính thấp. —— kia chút tiểu tiên môn đệ tử có rất nhiều còn không đến Phán Hư cảnh.

Cái này Long Vương nhà Nhị Thái Tử, như thế nào ngay tại mờ mịt biển người trung theo dõi hấn?

Lý Trường Thọ nghĩ không rõ, quả thật nghĩ không rõ, nhưng hấn biết lúc này không phải ngăn người thời điểm, mình phải làm chút gì, thoát khỏi trước mặt khốn cảnh.

Vô số ánh mắt hội tụ mà đến, từng đạo tiên thức linh thức tra xét mà đến...

Hoàn hảo, chỉ cần không phải lôi kéo tay hấn tra xét hấn trong cơ thể, tu vi con bài chưa lật phải liền sẽ không lòi.

Nhưng không thể bảo đảm, mình đây có hay không bị phía trên trên đài cao kia chút đại lão nhìn thấu...

Lý Trường Thọ giờ phút này thật sự rất muốn xông lên đi bả cái này danh kê Ngao Át tiểu long nhân trên mặt đất, búng cái miệng của hấn, tặc mấy khối dung tiên đan, phục ma thực cốt đan vào!

"Trường Thọ sư điệt? Trường Thọ sư điệt?"

Một vị Độ Tiên Môn nữ tiên có chút dòn dập địa truyền thanh, Lý Trường Thọ lập tức định thần, ngẩng đầu nhìn đi.

"Khụ!"

Độ Tiên Môn một vị nam Chân Tiên thanh thanh giọng hát, đứng dậy, đối kia rộng lớn nơi sân trung ngạo nghễ mà đứng Ngao Át cũng chấp tay, cười nói: "Ngao Át điện hạ, ngài chính là muốn cùng ta nhà Trường Thọ sư điệt luận bàn?"

"Không sai, " Ngao Át có chút không kiên nhẫn địa đạo câu, "Nhượng hấn lên sân khấu đi."

Hấn vừa dứt lời, cũng có vài tiếng truyền thanh lọt vào tai.

"Điện hạ ngài nhìn lầm rồi, người kia vừa mới Phản Hư nhị giai."

"Điện hạ a! Ngài tuyển cái kia thân cháy sắc quần áo nữ tử, nàng kia Phản Hư bát giai!"

Ngao Át khòe miệng nhẹ nhàng run rẩy hai hạ, chính là chút nào bất vi sở động.

Lý Trường Thọ lúc này cũng đứng dậy, đối nhà mình Chân Tiên chấp tay hành lễ, nói: "Su bá, đệ tử tu vi nông cạn, tại môn nội liên trước bách đều hàng bất thượng, sợ không phải này vị điện hạ đối thủ, tùy tiện lên sân khấu chỉ sợ có nhục ta Độ Tiên Môn uy nghiêm.

Không bằng thỉnh này vị điện hạ lại tại chúng ta Độ Tiên Môn ở đây đệ tử trung, tìm một vị môn nội đương đại đệ tử đứng hàng thứ trước thập đồng môn luận bàn...

Đệ tử liên bất đi lên bêu xấu."

Còn lại mười tên Độ Tiên Môn đệ tử cũng liên tiếp đứng dậy, Hữu Cảm Huyền Nhã càng là hướng tới bên đi rồi vài bước, chắn Lý Trường Thọ phía trước vị trí.

Ngao Át nhướng mày, này người không chỉ là tu vi nhược, thế nhưng còn như thế nét mực.

Này vị long cung Nhị Thái Tử cất cao giọng nói: "Ta chính là tuyển định ngươi!"

Như thế nào, Độ Tiên Môn loại này bất đem ta Đông Hải long cung xem tại nhãn trung ư?"

Lý Trường Thọ nhất thời chau mày, tiểu gia hỏa này còn là quyết tâm muốn cùng hãn luận bàn?

Đến cùng, là làm sao xảy ra vấn đề?

Cùng lúc đó, trên đài cao, nhị ba trăm vị Nhân tộc Thiên Tiên đều tại cúi đầu nhìn chăm chú vào phía dưới tình hình, trên trăm vị Long tộc cao thủ cũng tại nhíu mày quan sát đến chỗ đó.

Chỉ có trên đài cao, vị kia long thủ nhân thân lão Long Vương mặt mang mỉm cười, giống như đang ngủ một loại; lão Long Vương quản đều mặc kệ phía dưới, tựa hồ sớm đã biết được hội phát sinh chuyện gì...

Lý Trường Thọ đang do dự thời, môn nội sư bá cũng xoay người lại, đối hãn lộ ra mãn hàm bất đắc dĩ mỉm cười.

"Trường Thọ sư điệt, không bằng ngươi thì đi bồi này vị điện hạ quá mấy chiêu."

Này vị nam Chân Tiên cũng sợ Lý Trường Thọ nan kham, nói thẳng: "Lần này vốn định mang ngươi đến đây khai thác nhân giới, không nghĩ tới sẽ bị này vị điện hạ lựa chọn cùng nhau luận bàn."

Sư diệt ngươi thì đem mình ngày thường sở học triển lộ một phen, không cần không nên tranh cường đoạt thắng, không được quét này vị điện hạ hào hứng bãi."

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ liền nghe được một vị khác sư bá truyền thanh:

"Trường Thọ sư diệt không cần lo lắng, đi lên cùng hấn quá mấy chiêu, chúng ta hội từ phía sau khẩn nhìn chăm chăm."

Này tiểu long là long cung thái tử, bản lĩnh lợi hại, ngươi thấy thế không đứng liền lập tức nhận thua, vạn sự dĩ tự bảo vệ mình vì thượng.

Ngươi tu vi bất túc, thua cũng không phương, ta ĐỘ Tiên Môn da mặt cũng không cần đệ tử đổ máu đi tránh!"

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài, lộ ra vài phần tươi cười, đối môn nội các vị gửi lai thân thiết ánh mắt trường bối cùng thế hệ cùng chấp tay, cất bước đi xuống cầu thang, hướng tới tràng nội mà đi.

Minh, làm tốt nhất cái Phản Hư nhị giai đệ tử có thể làm sự đi.

Hôm nay cái này Ngao Ất là nhân vật chính, đối phương lựa chọn mình, phải là muốn bảo đảm năng ổn thỏa thắng trận này;

Kia hấn liền giúp người thành đạt, quá mấy chiêu liền không địch lại nhận thua, chỉ cần mình đừng thua quá khó khăn xem là có thể ...

"Trường Thọ! Sư diệt!"

Từ Cửu bổng nhiên ở bên hô tiếng, cỡi bỏ mình trên lưng hồ lô lớn, đối Lý Trường Thọ trát hạ nhân, hô: "Ngươi tru tà Như Ý Kiếm quên dẫn theo!"

Bản sư thúc đã muốn tìm hiểu không sai biệt lắm rồi, cái này trả lại cho ngươi đi."

Lý Trường Thọ nhất thời một trận dờ khóc dờ cười, nhưng hấn cũng thiết thực cảm giác được Tiểu sư thúc đối mình kia phần thân thiết.

Tru tà Như Ý Kiếm, Vong Tinh thượng nhân luyện chế cực phẩm pháp bảo, nghe nói có lột xác vi linh bảo tiềm chất, uy lực tuyệt cường.

Này là Tiểu sư thúc bản mạng pháp bảo, lúc này nhưng lại dùng loại này cố, mượn cấp hấn lai dùng...

"Đệ tử phải đi cùng Nhị Thái Tử điện hạ luận bàn, " Lý Trường Thọ ôn tiếng đạo, "Luận bàn cũng không phải sinh tử tương bác, liền không cần dùng loại này sát sinh pháp bảo ."

Nói xong, Lý Trường Thọ bước vào giữa sân, vẫn chưa đi lấy Tiểu sư thúc kia chỉ hồ lô lớn, ánh mắt lần thứ hai cùng long cung thái tử tương đối.

Ngao Át khoe miệng lộ ra một chút mỉm cười, nhãn thần tràn đầy bức thiết.

'Tốt lắm, đến đi.

Chính diện đánh tan ta cái này long cung Nhị Thái Tử!

Dùng người toàn lực đối ta đánh ra một cái pháp thuật hoặc là quyền cước! Ta tất sẽ bị người đánh học máu tam thăng!

Lý Trường Thọ chính là đáy lòng một trận run rẩy, đối phương này ánh mắt...

Muốn làm thôi? Như thế người gây sự!

'Cái này long cung thái tử, chẳng lẽ thật muốn đương trường giết chết ta cái này Độ Tiên Môn đệ tử?

Chẳng lẽ là bởi vì ca không phải mầm tiên, trực tiếp giết, Độ Tiên Môn phản ứng cũng sẽ không quá lớn, có thể cấp long cung hết giận?

Chắc, cần phải là đánh loại này bàn tính.

Trận này độ sức, phải cẩn thận ứng đối mới là.'

Thế là, Lý Trường Thọ càng cẩn thận ba phần.

Ngao Át thân chu tiên giáp nở rộ xuất sáng chói ánh sáng, hướng trước bước ra một bước, tự thân khí thể đã là đột ngột từ mặt đất mọc lên!

Lý Trường Thọ cùng hần cách tam hơn mười trượng, lúc này năng cảm ứng được Ngao Át khí cơ hoàn toàn tập trung mình;

Lập tức điều vận pháp lực, đầu diêm khí tức, chuyên chú vận chuyển mình sáng tạo độc đáo 【 quy hơi thở bình khí bí quyết 】, nhượng lúc này mình pháp lực dao động, hoàn mỹ phù hợp Phản Hư nhị giai đem hết toàn lực thời biểu hiện.

Theo sau, Lý Trường Thọ hướng trước bước ra nửa bước, nhất người một con rồng khí cơ hoàn toàn cấu kết!

'Đến đi!'

Ngao Át cặp kia màu lam con người trung tình quang hiện lên, hấn buông tha tại xa xa cách dùng bảo oanh kích, lập tức liền muốn thiếp địa vọt tới trước, đem mình thanh tú da mặt, đưa đến cái này Độ Tiên Môn việc này yếu nhất đệ tử quyền phong hạ!

"Chậm đã!"

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng, Ngao Át chân kế tiếp hư lắng lư, thiếu chút nữa liền trực tiếp trước nhào vào nước đài sen làm sạch 'Mặt đất' thượng.

Làm sao vậy?

Ngao Át nhúu mày nhìn lại, tràng nội mọi người ánh mắt cũng mang theo một chút nghi hoặc;

Này đều muốn đấu võ rồi, như thế nào lại nói chậm đã?

Chợt nghe Lý Trường Thọ nói: "Đã là luận bàn, nên trước định ra một chút quy củ.

Như thế nào cũng nên có cái đức cao vọng trọng tài quyết định thắng thua, còn muốn phân chia hảo luận bàn phạm vi, không thể đánh xuất cái nào biên giới.

Loại này không hề quy củ trực tiếp bắt đầu luận bàn, chỉ sợ không hợp long cung xưa nay nghiêm cẩn hành trình sự, cùng với công bình công chính nề nếp gia đình!"

Này người như thế nào như vậy lao碌...

Ngao Át cái trán quải thượng liễu vài đạo hắc tuyến, nhưng một bên quy Thừa tướng nhưng cảm thấy Lý Trường Thọ theo như lời hữu lý hữu cứ, không thể cãi lại.

Là bọn hấn long cung tại cái này mắt xích không có chuẩn bị đầy đủ.

Lập tức, quy Thừa tướng đứng dậy, tự mình làm lần này luận bàn 'Trọng tài', cùng sử dụng tiên lực hạ hạ nhất cái đường kính hai trăm trượng vòng tròn lớn.

"Điện hạ cùng này vị Độ Tiên Môn hiền mới luận bàn, đương điểm đến tức dừng, song phương không thể dùng sát sinh pháp bảo..."

Nơi sân họa hảo, ước pháp tam chương, luận bàn nhất thời trở nên chính thức rất nhiều.

Lý Trường Thọ cùng Ngao Át lại hai mặt tương đối, cách xa nhau ba mươi hơn trượng, khí cơ lại cho nhau cấu kết.

Ngao Át thoáng dậm chân, thân chu lập tức hiện ra mấy chỉ hình thoi huyền băng, băng nội đã có nhất đám đám nhảy lên ngọn lửa.

'Khí thế phải làm đủ, thua muốn thảm thiết!'

Đề khí, ngưng hơi thở, Ngao Át lần thứ hai làm đủ tư thế, lập tức liền muốn vọt tới trước!

"Chậm đã!"

Lý Trường Thọ lại hét lớn một tiếng, Ngao Át dưới chân vừa trượt, hướng trước đánh hai cái lão đảo.

Người này, mỗi lần kẹt phương pháp lực vận chuyển lễ điếm hô gì 'Chậm đã' !

Chợt nghe Lý Trường Thọ nói: "Nhị Thái Tử điện hạ, người ta không bằng chuyển cái văn đầu..."

"Vô nghĩa nhiều lắm! Xem đánh!"

Ngao Át một tiếng gầm nhẹ, đột nhiên dậm chân thiếp địa vọt tới trước!

Hắn thân hình như rời cung mũi tên, thân chu huyền băng hào quang đại tác, tại nguyên địa thậm chí để lại một đạo tàn ảnh, nhưng lại tại chính diện, lộ ra vô cùng rõ ràng sơ hở!

Lý Trường Thọ trong tay nắm nhất xếp phù lục, tại Ngao Át vọt tới phụ cận một cái chớp mắt, dưới chân hư lắc lư, thân hình có chút 'Chật vật' hướng tới bên né tránh, rồi lại tại chặt vật trung toát ra một chút phiêu dật cảm giác.

【 du long tham vân bước 】—— sớm đã chủ động hiển lộ quá Độ Tiên Môn thượng đẳng thân pháp, nhưng cũng chỉ là một môn thân pháp, cũng không phải gì đó lợi hại thần thông.

Ngao Át nhướng mày, cùng Lý Trường Thọ sai thân mà qua thời, nhíu mày nhìn chằm chằm Lý Trường Thọ kia trương hơi bối rối khuôn mặt.

Ngao Át trầm nghĩ:

'Sao lại thế này, chính diện phản kích khó như vậy ư?'

Đúng rồi, mình quá hung mãnh, phải là dọa đến người này rồi.

Không phải sợ, chính diện đánh, bản thái tử sẽ làm người thắng được thập phần phân khích!'

Hướng trước lao ra hai mươi trượng, Ngao Át nhất cái xuất sắc khí không trung xoay người dừng ổn thân hình, dưới chân dậm chân, lại đối Lý Trường Thọ cấp hướng mà đi.

Lý Trường Thọ tùy tay vãi ra lục trưng phù lục, hai tay cầu niết pháp ấn, phù lục phía trên phù văn nháy mắt lóe sáng, đối phía trước phun ra nhất điều điều lần lượt thay đổi hỏa xà!

Ngao Ất trốn đều không né, lập tức vọt mạnh mà đến, thân hình bị ánh lửa nuốt hết, rồi lại nháy mắt phá tan này chút phô thông thuật hỏa!

Hung mãnh vô cùng!

Lý Trường Thọ dưới chân huyền diệu bộ pháp tái hiện, lần này mặc dù so trước thông dong rất nhiều, nhưng vẫn như cũ có chút chật vật, hữu kinh vô hiểm đem Ngao Ất vọt tới trước lại né tránh, thuận tay còn đối Ngao Ất đánh ra hai trưng phù lục.

Ngao Ất cười lạnh một tiếng, lập tức sửa đổi đấu pháp, hướng tới Lý Trường Thọ gàn người truy đuổi, nhưng chủ động đem sở hữu phù lục đánh ra ngọn lửa đều tiếp nhận!

Lý Trường Thọ dùng Phản Hư cảnh nhị giai pháp lực thi triển du long tham vân bước, mà lại lui mà lại đánh, nhanh chóng rơi vào rồi xu hướng suy tàn bên trong, đồng thời 'Thuận lợi' hướng tới mình trước đây tuyển tốt vị trí nhiều đi...

Trong nháy mắt, song phương đối chiến đã qua hơn mười chiêu!

Ngao Ất đầu mi càng nhăn càng sâu, hấn bằng vào mình 'Viễn siêu' cái này Độ Tiên Môn đệ tử thực lực, không ngừng đem mình sơ hở cùng khuôn mặt đưa đến đối phương dưới tay;

Nhưng đối phương không biết là có ý tránh đi hấn yếu hại, không dám đối hấn long cung thái tử xuống tay, còn là thực lực quả thật quá yếu, bắt không được này chút đã muốn vô cùng rõ ràng cơ hội...

Chính là bất trảo hấn sơ hở!

Hoàn hảo, người này phù pháp tuy rằng uy lực không được, nhưng mình cũng đã muốn thừa nhận rồi rất nhiều lần thuật hỏa oanh kích...

Hơi sau có thể trực tiếp biểu diễn 'Đại bạo' sống long!

Cuối cùng, Lý Trường Thọ cùng Ngao Ất có lần đầu tiên thân thể tiếp xúc...

Lúc này Lý Trường Thọ phía sau ba trưng liền là biên giới, đã muốn 'Bị' uy bức đến góc chết, hai mắt bên trong cuối cùng toát ra một tia quyết đoán, trong tay vãi ra thập đa trưng phù lục, một cỗ luồng pháp lực tại lòng bàn tay ngưng tụ, hóa thành chưởng trung lôi!

Bình minh ngũ lôi diệu pháp!

Này cũng coi như Độ Tiên Môn hơi chút cấp cao pháp thuật rồi, bước vào Phản Hư cảnh đệ tử một nửa đều đã nắm giữ.

Lôi quang lóng lánh, ánh lửa bạo tuôn!

Ngao Át thân hình nhảy vào trong đó, cuối cùng một quyền đánh vào Lý Trường Thọ lòng bàn tay!

'Ân?'

Ngao Át có chút nhú mày, chỉ vì giờ phút này cùng Lý Trường Thọ quyền chưởng tương đối, trời sinh linh mãnh chiến đấu khúu giác, nhượng hấn nhưng lại cảm nhận được một tia nguy hiểm.

'Đi?'

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ có điểm hồ đồ.

Người này nắm tay, hoàn toàn không khí lực?

Nhiều là như thế, Lý Trường Thọ vẫn như cũ dựa theo mình kịch bản đi rồi, thân hình ngửa ra sau, về phía sau lão đảo đảo lui lại mấy bước, thuận thế dùng xảo kinh, đem Ngao Át quyền phong mang hướng một bên, tự thân tiếp tục lui về phía sau.

Ngao Át cũng bắt lấy cái này cơ hội tốt, ra vẻ dưới chân vừa trượt, nghiêng ngả lão đảo địa hướng tới bên trái đi rồi vài bước, đáy lòng thầm nghĩ: 'Cần phải không sai biệt lắm!'

Chính lúc này, Ngao Át nghe được bên cạnh người truyền đến ho khan tiếng, ngọc bích một loại đôi mắt hoạt động, dùng tâm mắt dư quang nhìn lại...

Lý Trường Thọ cúi đầu ho khan vài tiếng, đầu ngón tay nhưng lại mang theo một tia máu tươi, hấn ngửa đầu thờ dài, sắc mặt thập phần bị đè nén, thấp giọng nói:

"Bãi, còn là thua, kỹ không bằng người, hồi sơn ngoài tu hành cũng được."

Tùy theo lui về phía sau nửa bước, chính là vừa vịn bước ra trước họa hạ biên giới.

Nước đài sen các nơi tiên nhân, luyện khí sĩ, kia chút Long tộc, hải tộc, đều là lộ ra một chút tiếc hận cảm giác.

Vừa rồi Lý Trường Thọ sở biểu hiện ra thân pháp, phù pháp cùng lôi pháp, liền nhất cái Phản Hư nhị giai đệ tử mà nói, đã là xử lý tương đương không sai.

Nhận, nhận thua ?

Ngao Át sừng sốt, cúi đầu nhìn Lý Trường Thọ trước mặt kia lóe ra ánh sáng biên giới, nhất thời giữa còn chưa lấy lại tinh thần.

Đoạt trước một bước nhận thua là cái gì quý?

Còn nhanh hơn tự mình nhận thua tính chuyện gì? Người không nghĩ thắng sao? Nhân tộc luyện khí sĩ?

Chợt nghe quy Thừa tướng ở bên hô: "Trận này tỷ thí, do nhà của ta Nhị Thái Tử..."

Ngao Át hai mắt tròn tròn, thanh tú khuôn mặt dễ thấy dữ tợn!

Này, cái này sao có thể được!

Minh hoàn mỹ kế hoạch! Đánh tinh Long tộc đại kế là tối trọng yếu một bước!

Người người này như thế nào năng mình nhận thua! Bản thái tử đều bả mặt đuổi đi qua cấp người đánh!

Quả thật, quả thật!

Nhị Thái Tử kia trương thanh tú khuôn mặt thượng đột nhiên dâng lên một tia hồng quang.

Quy Thừa tướng tiếng la vẫn như cũ tại: "Lấy được..."

"A!"

Ngao Át đột nhiên ngửa đầu gầm nhẹ, thân chu đột nhiên tuôn ra một cỗ luồng thiên màu vàng long huyết, tiên giáp thậm chí đều xuất hiện một tia vết rách.

Này vị Thiên Tiên tu vi quy Thừa tướng, cũng là nháy mắt bị dọa sừng sốt.

Mà Ngao Át tràn đầy không cam lòng địa trừng mắt Lý Trường Thọ, run giọng nói: "Thật là lợi hại... Phù lục... .. Pháp..."

Trong lời nói, Nhị Thái Tử thân hình chậm rãi ngửa đảo, nằm ở 'Vũng máu' bên trong, quanh mình một đám Long tộc cao thủ nhất quây mà lên, trường hợp nhất thời vô cùng hỗn loạn!

Lý Trường Thọ: ...

Long tộc tiểu huynh đệ này hành động rõ ràng không quá quan a, nhiều lắm xem như tiểu thị tiêu tiêu chuẩn.

Bên, vài vị môn nội Chân Tiên vọt lại đây, đem Lý Trường Thọ hộ ở tại phía sau.

-----oOo-----

Đệ bốn mươi hai chương tính kể ta sư huynh...

Ngao Át nhất đảo, trường hợp nhất thời có chút hỗn loạn.

Lý Trường Thọ cảm giác được, long cung không ít cao thủ ánh mắt đều tập trung ở tại mình thân thượng, mà lại địch ý càng phát ra tràn đầy;

Đáy lòng đối long cung Nhị Thái Tử mê hoặc hành vi đã muốn đại khái có sở hiểu biết, Lý Trường Thọ nhanh chóng suy tư về đối sách.

Cái này tiêu thái tử hành động tuy rằng giả dối, nhưng thân phận tại này bày , long cung nếu là mượn cơ hội làm khó dễ, quả thật không phải nhất kiện việc thiện.

Từ Cửu lúc này đang đứng tại Lý Trường Thọ trước người, dùng mình có chút thấp bé thân mình, che khuất Lý Trường Thọ bên thân vị.

Nàng thấp giọng hỏi câu: "Trường Thọ sư điệt, khả bị thương?"

"Một ít khí tức rung động, sư thúc sư bá không cần lo lắng;

Này vị Nhị Thái Tử điện hạ quyền phong quá mạnh mẽ chút, đệ tử không ngại."

Lý Trường Thọ thấp giọng trở về hai câu, đáy lòng đã có đối sách, mà lại thấy hấn khuôn mặt hơi lo lắng, lại có vài phần hổ thẹn, thở dài:

"Này vị Nhị Thái Tử điện hạ không biết thương thế như thế nào rồi, đệ tử phù pháp cần phải phá bất khai hấn thân thượng tiên giáp mới là.

Chẳng lẽ là nguyên nhân đệ tử không ngừng dùng thân pháp né tránh, thiếu chính diện quyết đấu dũng khí, này vị điện hạ nhất thời tình thế cấp bách sót ruột, pháp lực chạy xóa liễu?

Sư thúc, ngài muốn hay không thượng đi hỗ trợ chẩn đoán bệnh chẩn đoán bệnh, cũng không biết long cung y thuật như thế nào, đoạn không ngừng xuất loại này chứng bệnh."

Từ Cửu nhất thời bị khí nở nụ cười, khinh trách mắng: "Long cung nội cao thủ nhiều như mây, điểm ấy như thế nào hội đoạn bất xuất? Người thì đừng hạt lo lắng !"

Nghe vậy, long cung chúng thần chúng tướng ánh mắt đều đặt ở Ngao Át thân thượng, trước hết đỡ Ngao Át quy Thừa tướng rất nhanh ra tiếng:

"Nhị Điện Hạ vô sự, nhất thời giữa pháp lực vận chuyển xuất lệch lạc, pháp lực giải khai ngoài giáp.

Lúc này điện hạ chỉ là bị tự thân pháp lực hướng hôn khuyết rồi, hơi sau liền khả tỉnh lại, cũng không lo ngại..."

Một thân ngân giáp long cung tướng lãnh lập tức hỏi: "Kia Thừa tướng, trận này tỷ thí lại nên như thế nào tính?"

Quy Thừa tướng nhất thời một trận trầm ngâm, nhìn xem biên giới, lại nhìn xem hôn mê bất tỉnh Ngao Át.

Lần này, nhưng thật ra không cần Lý Trường Thọ tiếp tục lo lắng.

Độ Tiên Môn một vị nam Chân Tiên ở bên cười nói: "Tự nhiên là Nhị Thái Tử điện hạ thắng.

Tại bản đạo sư diệt rồi khỏi biên giới sau, Nhị Thái Tử điện hạ mới nguyên nhân tự thân pháp lực vỡ bờ mà bị vết thương nhẹ, này kết quả vừa xem hiểu ngay.

Bản đạo nơi này có Độ Tiên Môn bí chế điều khí đan dược, lường trước long cung cũng coi bất thường loại này phổ thông đan dược, nhưng này cũng là ta Độ Tiên Môn một chút tâm ý."

"Đa tạ tiên nhân ý tốt."

Quy Thừa tướng ý bảo tên kia long cung tướng lãnh tiếp nhận đan dược, cũng coi như đối này việc làm 'Kết án' .

Này vị quy Thừa tướng lập tức đưa tới mấy danh tiên giao binh, đem hôn mê Nhị Thái Tử Ngao Át đặt ở nhất trương bảo ngọc tọa ý thượng, nhượng tiên giao binh nâng đi xuống.

Độ Tiên Môn vài vị tiên nhân cũng từng người cùng chấp tay, che chở Lý Trường Thọ, phản thân đi trở về nhà mình chỗ ngồi.

Đi đường thời, Lý Trường Thọ đột nhiên nhỏ giọng đối bên cạnh Tử Cửu đạo câu: "Su thức, đệ tử giống như từ sách cổ thượng xem qua, chúng ta trên bàn cái loại này cây nho, đối loại này luyện công chạy đau sức hông tình hình có chút áp dụng."

"Kia cây nho là người long cung cấp , nhà người như thế nào hội không biết?" Tử Cửu tức giận địa tìm câu, "Người nói người, mình nhảy ra biên giới để làm chi?"

Vừa rồi đã đứng trong chốc lát, người nói không chừng liền trực tiếp thắng!"

Lý Trường Thọ cười khổ nói: "Đệ tử lúc ấy đã muốn chống đỡ không được ."

Tửu Cửu nhất thời có chút bất mãn, đối Lý Trường Thọ vừa thông suốt quả trách:

"Trở về sau đó bản sư thúc liền giám sát người chuyên tâm tu hành, mình tu vi đề bắt đi lên, mỗi ngày luyện đan cần nhắc trận pháp có ích lợi gì?"

Thật sự là, tự thân tu vi mới là thành đạo cơ!

Bằng không về sau có lợi hại pháp bảo không lâu nhãn rơi vào tay người, người liền pháp bảo nửa thành uy lực đều phát huy bất xuất!"

"Là, đệ tử biết sai rồi."

Lý Trường Thọ cúi đầu đáp lời, đáy lòng ngược lại là hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Bởi vì hấn năng rõ ràng cảm giác được, nguyên bản tụ tập tại mình thân thượng ánh mắt, bắt đầu mau tốc tản ra...

Nghênh diện, Hữu Cầm Huyền Nhã lung đại kiếm đón xuất lai, mắt trung mang theo vài phần vội vàng.

"Trường Thọ sư huynh, người thương tổn khả không ngại?"

"Không có việc gì, không có việc gì, chính là bị khí tức chấn đến rồi, " Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ hổ thẹn, trở về câu, "Nhượng sư muội cùng các vị đồng môn quả niệm, là ta bản lĩnh thấp kém, cấp chúng ta tiên môn rơi xuống da mặt."

Một vị sư huynh lập tức truyền thanh nói: "Kia long cung Nhị Thái Tử bỏ qua chính là muốn cố ý tìm việc, còn cố ý tuyển Trường Thọ sư đệ người!"

Hơi sau sư đệ mà lại nhìn, ta chắc chắn nhượng mặt sau đặng tràng long tử long tôn biết lợi hại!"

Lý Trường Thọ nhất thời đối vị sư huynh này gửi đi cảm kích ánh mắt.

"Trường Thọ sư huynh, người trước nhập tọa điều tức đi, chớ có đứng ."

"Long cung quả thật hơi quá đáng chút, kia Nhị Thái Tử, càng là có chút đê tiện ."

Tửu Cửu nói: "Đều từng người ngồi xong, ít oán giận này chút! Nhiều như vậy Thiên Tiên tại chúng ta đỉnh đầu nhìn!"

Chúng đệ tử mặc dù lần lượt huấn, vẫn như cũ có mấy người vì Lý Trường Thọ tôn thương bởi bất công, lại bị cái khác vài vị Độ Tiên Môn Chân Tiên răn dạy vài câu.

Này chút đồng môn cùng thế hệ này chút phản ứng...

Kỳ thật rất bình thường.

Lý Trường Thọ trong lòng có số, bọn họ phản ứng trình độ, cùng từng người tập thể vinh dự cảm cao thấp có quan hệ, cùng hẳn cái người cũng không quá lớn liên hệ.

Trở lại chỗ ngồi ngồi vào chỗ của mình, Lý Trường Thọ nguyên bản dao động khí tức nhanh chóng khôi phục vững vàng, Hữu Cầm Huyền Nhã mới cẩn thận mỗi bước đi địa tự bên cạnh hẳn rời khỏi.

Theo sau, Hữu Cầm Huyền Nhã mặt cười phía trên thân thiết rút đi, càng phát ra lạnh như băng.

Này vị Độ Tiên Môn đương đại đệ tử bên ngoài thượng tu vi đệ nhất nhân, hai mắt bên trong dần dần có vài phần con tức.

Nàng đem đại kiếm tự trên lưng giải , đặt ở thấp trên bàn, kiếm chỉ điểm tại thân kiếm các nơi, kết thanh liên khai Thiên Bảo ấn, cái chuôi này đại kiếm phía trên xuất hiện từng đạo ngọn lửa đường vân, chậm rãi dung làm nhất bả bả dài nhỏ phi kiếm...

Độ Tiên Môn trẻ tuổi đệ tử tụ tập nhập tọa khu, độ âm bỗng rơi chậm lại một chút.

Nàng cầm xuất hai bình đan dược kiểm tra rồi một chút, xác định nhanh chóng khôi phục pháp lực đan dược là chuẩn bị đủ ;

Theo sau lại cầm xuất nhất phương khăn tay, chậm rãi địa chà lau này bộ phi kiếm, lãnh diễm khuôn mặt thượng không chút biểu tình, nhưng nhãn thần thoáng có chút...

Tiểu dọa người.

"Hữu Cầm sư muội."

Lý Trường Thọ tiếng nói chui vào nàng trong tai, vẫn như cũ là truyền thanh lọt vào tai;

Hữu Cầm Huyền Nhã động tác một chút, quay đầu nhìn lại đây.

"Hơi sau như muốn ra tay, còn cần hơi làm khắc chế."

Chỗ đó là long cung, không đáng cùng bọn chúng đối chọi gay gắt."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng vuốt cằm, trước kia rõ ràng là muốn tìm người đánh nhau nhãn thân, giờ phút này cũng nhu hòa rất nhiều.

Nói không rõ, nàng này trong nháy mắt là tại hé miệng còn là tại mỉm cười, có lẽ hai giả kiêm có ;

Nhưng nàng biểu tình cùng nhân thần, quả thật là muốn nói cho Lý Trường Thọ 'Không cần lo lắng' này bốn chữ.

Kẹp tại Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã giữa kia tam cái Độ Tiên Môn đệ tử, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Hữu Cầm Huyền Nhã triển lộ xuất loại vẻ mặt này, từng người kinh ngạc rất nhiều, cũng không hiểu cảm giác tự thân có chút chướng mắt...

Mà lại dư thừa.

Hữu Cầm Huyền Nhã tiếp tục cẩn thận chà lau mình phi kiếm, xem nàng như vậy từ, đồng thời không có bởi vì Lý Trường Thọ truyền thanh liền thay đổi chủ ý.

Lý Trường Thọ đơn giản không lại đa quản, kỳ thật cũng quản không được gì.

Hắn thi khởi phong ngữ chú, lần này chủ yếu là vì nghe trảng nội nghị luận tiếng, làm một chút 'Diễn xuất sau người xem thực thời tặng lại'.

Nhất từng đợt từng đợt lời nói tiếng theo gió lọt vào tai, xa xa gần gần, thập phần lan truyền tạt...

"Cái này Độ Tiên Môn đệ tử nhưng thật ra không sai, cái kia long cung Nhị Thái Tử quả thật quá cấp táo liễu chút, hoàn toàn phát huy bất xuất từ thân thực lực."

"Vừa rồi vị kia quy Thừa tướng không phải nói ? Nay vị Nhị Thái Tử dù sao mới mười tuổi, lòng dạ vọt chút, không thể tránh được."

"Bần đạo đi lên nói không chừng còn có thể thắng hạ Nhị Thái Tử, đáng tiếc, cái này Độ Tiên Môn đệ tử trước bị đánh ra biên giới ..."

Cẩn thận phân tích một trận, Lý Trường Thọ đáy lòng hơi chút an ổn chút.

Lúc này, hắn cái này Độ Tiên Môn ưu tú đệ tử hình tượng, lập thể, phong mãn mà không có gì sơ hở.

Mà hắn cùng với môn nội thập giai mầm tiên tọa cùng một chỗ thời, lại hội nhanh chóng bị so đi xuống, người bên ngoài cũng không sẽ ở hắn thân thượng nhìn đến gì hào quang, tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục đa chú ý.

Quy Thừa tướng lại chính thức tuyên bố một lần, nói vừa rồi luận bàn là long cung Nhị Thái Tử thắng lợi;

Nhưng long cung Nhị Thái Tử nguyên nhân tính tình vội vàng xao động, khí tức chạy xóa, đem mình chấn xuất nội thương, đã hồi long cung điều dưỡng, mặt sau mấy cái chúc thọ mắt xích cũng theo đó hủy bỏ.

Cái này tiểu phong ba, cũng tạm thời cáo một đoạn lạc.

Mà Lý Trường Thọ cũng từ lần này quý dị sự kiện trung, thấy được Hồng Hoang vô thường, long tâm phức tạp, cảm khái mình còn là quá mức trẻ tuổi chút, xem nhẹ lòng người long tính, việc này không năng cân nhắc chu toàn...

Nhưng quý biết cái này tiêu long hội làm như vậy cái đồ vật!

Cái này ngao đã con đường đã vậy còn quá dã, còn muốn có ý thua ở trong tay hẳn?

Hoàn hảo hẳn trước thời hạn một bước ra ngoài nhận thua, bằng không tình huống hiện tại, đương thật không hiểu loạn thành bộ dạng thế nào.

Lần sau gặp được cùng loại tình huống, liền mình cấp mình một quyền, bả mình đánh thành trọng thương, trực tiếp ló ra quên đi...

Hồi tưởng vừa rồi, kia nhìn như bình tĩnh lại hoang đường quyết đấu thời khắc;

Kia quyền chưởng tương giao nháy mắt...

Hai người đều có chút chật vật thân ảnh phía sau, tựa hồ đều hiện ra lưỡng đạo tối đen thân ảnh, tại cho nhau mắt lạnh nhìn chăm chú vào đối phương.

'Ngươi nha diễn ta?'

'Cũng vậy.'

Bất đa suy nghĩ, này tiêu long khả năng là có cái khác tính kế đi.

Bình an trở về sơn môn, đã là Lý Trường Thọ lúc này lớn nhất kỳ vọng;

Cân nhắc lợi hại, đâu sợ mặt sau muốn bại lộ mình nhất bộ phận con bài chưa lật, năng thuận lợi rời khỏi cái này nguy hiểm hoàn cảnh cũng sẽ không tiếc.

Dù sao tàng con bài chưa lật mục đích, bản chính là vì nhượng mình càng tốt sống sót.

Ai biết mặt sau còn có cái gì long sự long diễn kịch!

...

Nhất tràng thi đấu biểu diễn qua đi, trừ yêu đại hội chính thức khai mạc.

Long cung lại làm mấy cái đại trường hợp, sau đó cầm xuất mười hai kiện tiên bảo tàng thứ pháp bảo, là kế tiếp các pháp đệ tử luận bàn cuối cùng tưởng thưởng.

Luận bàn dĩ thủ lô công lô phương thức tiến hành, môn nhân đệ tử bất hạn lần tham gia, tràng nội cũng bị hoạch phân ra mấy khối khu vực.

Mỗi lần khai lôi dĩ nhất kiện tiên bảo vi điềm có tiên, như không ai có thể liên tục thủ lôi chín lần, đồng thời đánh bại long cung phái ra 'Lôi chủ', liền khả trích chạy tiên bảo.

Lôi chủ là một ít trẻ tuổi ấu long, tu vi thực lực tương đương với bình thường tiêu chuẩn về đạo cảnh một hai giai luyện khí sĩ.

Đoạt bảo khó khăn không thấp, nhưng chúng tiên môn đệ tử nhiệt tình cũng là thập phần tăng vọt, dù sao tiên bảo khó cầu.

Mà đương lôi đài bắt đầu, các phái đệ tử thi thố tài năng, trường hợp một lần có chút đồ sộ.

Bất quá nhất cái thời thần, liền có nhất danh về đạo sơ giai đại tông môn đệ tử liền liền thắng chín tràng, chiếm được trực diện lôi chủ cơ hội, nhưng nhất tràng ác chiến, bị tên kia Long tộc thiếu niên đánh lui.

Lúc này, Hữu Cầm Huyền Nhã võ thấp bàn, thân hình phi thiên mà khởi, thân chu mười hai bả minh ly phi kiếm xoay quanh, rơi vào tên kia Long tộc thiếu niên trước người.

"Nhất chiến."

Này thiên, long cung đại hội thượng, Độ Tiên Môn đệ tử Hữu Cầm Huyền Nhã kinh diễm tứ phương.

Nàng dĩ một tay trác tuyệt ngự kiếm thuật cùng khổng hỏa thuật, liền đoạt tứ kiện tiên bảo, đánh tan mười mấy tên luyện khí sĩ, đánh cho bị thương bốn gã Long tộc về đạo cảnh thiếu niên, tại đông thắng Thần Châu từ đó thanh danh thược khởi.

Đại chiến qua đi, này vị sau này tiên đồ định trước bất phạm, mang theo toàn trường chú mục nữ luyện khí sĩ, kéo một mối đạo khu, mang theo cả người vết thương, lưng đại kiếm, đi bước một đi trở về Độ Tiên Môn chỗ ngồi khu;

Cự tuyệt vài vị đồng môn cùng thế hệ nâng, không để ý vài vị sư thúc sư bá nhượng nàng lập tức điều tức khuyên can, đi ngang qua mình chỗ ngồi, tiếp tục về phía sau đi rồi vài bước...

Cúi đầu, cúi người, cặp kia bàn tay mềm bởi vì pháp lực hao tổn quá cự mà có chút run rẩy;

Nhưng chung quy, nàng thuận lợi, đem kia tứ kiện lưu quang tràn đầy màu tiên bảo, đặt ở tên kia lúc này đã bị tuyệt đại đa số người quên đi, Độ Tiên Môn Phản Hư nhị giai nam đệ tử trước người thấp trên bàn...

Rồi sau đó, nàng đối cái kia ngẩng đầu nhìn nàng nam đệ tử, lộ ra mang theo một chút mệt mỏi ý cười...

Giờ khắc này, tràng nội chúng luyện khí sĩ đối Hữu Cầm Huyền Nhã nghiêm nghị khởi kính, tất cả tiên môn Chân Tiên đều là cảm khái liên tục.

Mà Lý Trường Thọ, ánh mắt tương đương phức tạp, ngôn ngữ dĩ nhiên vô lực, khởi thân thò tay muốn đi nâng, nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã nhớ kỹ hẳn chứng bệnh, lập tức né tránh thối lui.

Thế là, Lý Trường Thọ chỉ có thể đối Hữu Cầm Huyền Nhã bóng lưng thật sâu làm cái đạo vái chào, dưới đáy lòng lại lặng lẽ chúc phúc Tửu Ô sư bá...

Mất trăm lần.

...

Một chỗ trống lệ đáy biển cung điện nội.

Tại kia bách thước lớn lên trên giường nằm thiếu niên đột nhiên mở hai mắt, phản thủ kéo lại một bên gối chồm hồm, chính vì hẳn bác cây nho da thị nữ.

"Ta thua ư? Thua ư?"

"Ngài, điện hạ ngài không cần quái niệm, ngài thắng trận này..."

"Gi? Như thế nào hội! Ta rõ ràng... Phốc!"

"Nhị Thái Tử! Nhị Thái Tử!"

Mau tới người đẩy nhé! Điện hạ lại hôn đi qua !"

-----oOo-----

Đệ bốn mươi ba chương chỉ cần da mặt đủ dày

Xanh thăm mặt biển thượng mây trắng từ từ.

Liên như lai Đông Hải thời loại kia, nhất đóa cực đại mây trắng nâng mười sáu danh Chân Tiên, mười một danh đệ tử, vài vị Thiên Tiên ở phía trên bốn phương vị bảo vệ, về phía tây Bắc Sơn môn phương hướng thổi đi.

Bọn họ chạy sớm nhất, đem tảng lớn mây trắng súp ở tại mặt sau, vân con đường rộng mở vô cùng, chút nào không hiện chật chội.

Này là Lý Trường Thọ cùng Ngao Át 'Điên điên' chi chiến sau ngày thứ ba, trừ yêu đại hội đã muốn thuận lợi hạ màn;

Giả dối · dẫn đầu Lý Trường Thọ ngồi ở góc trung, lúc này đã muốn xem như quang vinh từ nhậm, đã muốn không ai hội chú ý.

Thật · dẫn đầu Hữu Cầm Huyền Nhã bởi vì tại đại hội thượng biểu hiện ưu dị, danh chấn tứ phương, thắng liên tiếp ba mươi sáu danh luyện khí sĩ, bốn gã lôi chủ Long tộc đệ tử, do đó thanh danh đại lan truyền, giờ phút này cũng bị chúng tinh cùng nguyệt địa hộ tại mây trắng trung ương.

Hữu Cầm đương nhật đối thủ, hơn nữa kia bốn gã Long tộc đệ tử, tổng cộng có bảy tám người là về đạo cảnh một hai giai thực lực, mà nàng dám bằng Phán Hư bát giai tu vi, y dựa vào chính mình kiên cường tinh thần, khắc khổ tích lũy diệu pháp;

Cùng với trong tay kia bộ uy lực cùng phẩm chất vượt qua phổ thông tiên bảo rất nhiều phi kiếm, trải qua nhất buổi diễn ác chiến, đem này chút xương cốt liên tiếp cắn ...

Chông đỡ nàng kiên trì động lực, cũng không phải kia tứ kiện long cung vãi ra tới tiên bảo;

Vạn chúng chú mục hạ, nàng đem kia tứ dạng tiên bảo đặt vào trước 'Chịu Long tộc khi dễ' sư huynh trước mặt, lại đi hỏi mình chỗ ngồi xếp bằng ngồi xuống, tương đương với cho mọi người nhất cái minh xác đáp án ——

Bất tranh pháp bảo tranh khẩu khí!

Ta Độ Tiên Môn đệ tử, không phải tùy tiện đã bị người dẫn đo !

Ta đồng môn sư huynh, cũng không phải ai đều năng bắt nạt !

Lúc ấy, có mấy người cảm tính nữ sư thúc sư bá, hộc mắt trực tiếp liền đo.

Nếu Lý Trường Thọ bất là chuyện này bị liên lụy giả, khẳng định cũng sẽ đối Hữu Cầm Huyền Nhã giờ ngón tay cái lên, nói một câu 'Hào xuất sắc' .

Nhưng hấn đúng là cái kia 'Bị Long tộc khi dễ', lại bị sư muội hộ ở sau người, cuối cùng còn không duyên có được tứ kiện tiên bảo 'Người may mắn' ...

Vậy tương đương xấu hổ .

Này tứ dạng tiên bảo liền giống như tứ kiện phỏng tay khoai lang, hoàn hảo Lý Trường Thọ phản ứng đúng lúc, thác cùng là Phá Thiên Phong nhất mạch Tử Cửu sư thúc đem chúng nó tạm thời thu , hỏi sơn sau đó chuyển giao cấp Hữu Cầm Huyền Nhã sư phụ gừng kinh san sư bá.

Lúc này mới tính xử lý thỏa đáng, đến tiếp sau không có sinh ra dư thừa phiền toái.

Bất quá nói trở về, bị người bảo hộ, có người giúp mình xuất đầu cảm giác, thoáng có nhất bỏ bỏ kỳ quái...

Lần này Đông Hải hành trình, Lý Trường Thọ cũng cũng không phải không hề thu hoạch.

Mặt sau này hai ngày, nhất buổi diễn cùng thể hệ luyện khí sĩ độ sức, nhượng hẳn khoách khoan không ít đầu pháp ý nghĩ;

Này chút luyện khí sĩ đến từ bất đồng tiên môn, không có cùng chủ tu thuật pháp, mặc dù đều dĩ Ngũ Hành Âm Dương đạo pháp là việc chính, nhưng đa dạng phần đa, phối hợp cũng thập phần phức tạp.

Lý Trường Thọ ở bên cạnh nhìn hai ngày, thật cũng học được một ít thập phần hữu dụng 'Tiểu kỹ xảo', phong phú người giầy chiến thuật hệ thống.

Tăng trưởng kiến thức, tăng lên lịch duyệt, cũng là tu hành một loại.

Nguyên nhân Hữu Cầm Huyền Nhã bùng nổ, Độ Tiên Môn thành lần này đại hội lớn nhất người thắng, không chỉ cầm đi một phần ba pháp bảo, môn phái uy danh cũng bởi vậy chiếm được một chút đề chấn.

Lần sau khai sơn thu đồ đệ đại điển, nói không chừng năng bởi vậy bận rộn chiêu nạp mấy cái mầm tiên...

Hữu Cầm ló ra sau đó, Lý Trường Thọ này chút cùng thể hệ đệ tử tuy rằng cũng từng người đăng tràng, nhưng tốt nhất chiến tích cũng bất quá là bảy thắng liên tiếp.

Vị kia nói cấp cho Lý Trường Thọ hết giận đồng môn sư huynh, cũng chỉ là tứ chiến tam thắng, không năng nhìn thấy còn thừa lỗi chủ ấu long mặt.

Vừa ly khai Đông Hải phạm vi, lại khôi phục thành nhu thuận lão tiên nữ Tửu Cửu, đột nhiên chiếm được phía trên tới truyền thanh;

Nàng vội vàng cưỡi mây bay đến không trung, đi nhà mình sư tôn Vong Tinh thượng nhân bên cạnh.

Rất nhanh, Tửu Cửu liền từ không trung bay , mặt cười thượng tràn ngập ý cười.

Nàng trở xuống đại bộ đội sở tại mây trắng thượng, cầm một lọ đan dược đặt vào Hữu Cầm Huyền Nhã bên cạnh;

Trước Hữu Cầm Huyền Nhã cạn kiệt rất nhiều tâm lực, tự hai ngày trước đại chiến sau đó liền một mạch ngồi xuống tu hành.

Theo sau Tử Cửu liền đi tới Lý Trường Thọ trước mặt, nghiêng đầu đánh giá vài lần Lý Trường Thọ, nói thầm câu: "Kỳ quái, ta sư tôn như thế nào hội khen người so khoa Huyền Nhã còn muốn đa dụng hai cái từ."

Lý Trường Thọ bất giác nhắc tới tâm.

Vong Tình thượng nhân xuyên qua hần chân thật tu vi?

Không đúng, nói vậy, thượng nhân phải chất vấn mình không đi vi môn phái xuất lực làm về vang, mà không phải vô duyên vô cớ khích lệ...

"Nhạ, cấp người cái này, ta sư tôn đưa cho người khen thưởng, bất tính tại môn nội khen thưởng nội."

Tử Cửu ném nhất cái ngọc bài lại đây, theo sau liền ngồi xếp bằng ngồi ở Lý Trường Thọ ba thước ở ngoài.

Có mấy danh đệ tử vênh tai nghe bên này.

Hữu Cẩm Huyền Nhã được Vong Tình thượng nhân tưởng thưởng đan dược, này tự nhiên không có gì tốt nói, nhưng Lý Trường Thọ chiến tích chỉ là nhất chiến mà lại phụ, như thế nào còn có thể có tưởng thưởng?

Kia ngọc bài trung, cần phải là nào đó cấp cao tiên pháp đi, dù sao cũng là Vong Tình thượng nhân lên cấp tưởng thưởng...

Tử Cửu hí mắt cười, cố tình nghiêm túc, thanh thanh giọng hát, nói:

"Sư tôn nói người nha, tại đôi mặt long cung thái tử thời ứng đôi thập phần thích đáng.

Cái kia long cung Nhị Thái Tử nhất bụng ý nghĩ xấu, chắc là muốn cố ý nhượng người bả hần đánh thành trọng thương bại bởi người, sau đó nhượng long cung thuận thể đối chúng ta Đệ Tiên Môn làm khó dễ.

Sư tôn nói, nếu không người sớm cho kịp xuyên qua, dùng nghi binh kế, trước hần một bước nhận thua, lần này nói không chừng chúng ta nhất hành liền không thể quay về sơn môn.

Sư tôn còn nói, ngũ sư huynh ở trước mặt hần đề người vài lần, nói người tâm tư kín đáo, hành sự cẩn thận, làm việc thập phần bền chắc.

Lần này nhượng người làm chúng đệ tử dẫn đầu, quả nhiên là không chọn sai người."

Lý Trường Thọ đáy lòng nhất khối tảng đá lớn nháy mắt mới hạ xuống.

Vong Tình thượng nhân thế nhưng...

Nhìn thấu nhất tất cả long cung âm mưu tuồng!

Không hổ là Thiên Tiên độ cao cùng nhân giới, chính là theo chân bọn họ này chút tiểu con tôm nhãn giới rất là bất đồng!

Tuy rằng, Lý Trường Thọ trước trải qua kín đáo phân tích, suy đoán cái kia long cung thái tử là muốn ngược nhục nhã long cung, do đó xoay long cung đến nay kếm không khí...

Không nghĩ tới, này sau lưng thế nhưng còn có loại này ăn khớp, thế nhưng còn giống như này ác độc tính kế!

Lý Trường Thọ lập tức nghĩ lại, phát hiện mình đứng độ cao thủy chung không đủ cao, từ ban đầu liền vào trước là chủ cho rằng, long cung không dám chính diện nhắm vào tam giáo tiên tông, nhiều lắm là tại tỷ thí trung nhượng Ngao Ất giết hẳn nhất cái không trọng yếu tiểu đệ tử hết giận.

Ân?

Cẩn thận ngẫm lại, Vong Tình thượng nhân cái này ăn khớp, giống như cũng có rất nhiều sai sót chỗ.

Quên đi quên đi, từ nay về sau thời kết quả mà nói, Vong Tình thượng nhân loại này phân tích, đối mình là tương đương có lợi .

Này vị thượng nhân...

Rất tán!

Rất âm!

Rất tri kỷ!

Chúng đệ tử có mấy người bưng tỉnh đại ngộ trạng, mấy danh Chân Tiên chính là một bức sớm biết như thế biểu tình, phần lớn đều đối Lý Trường Thọ gửi lai tán thưởng ánh mắt.

Không duyên có vô có lại thu hoạch nhất sóng hảo cảm...

Này tổng so ác cảm cường.

Hồi sơn môn sau đó, phỏng chừng lại sẽ có chút phong phú tương thưởng đi, tuy rằng Lý Trường Thọ đã muốn trước thời hạn cầm Vô Vi Kinh...

Lý Trường Thọ cúi đầu mắt nhìn ngọc bài, phát hiện ngọc bài bên trong ghi lại đúng là một môn cao thâm lời pháp, 《la thiên dương lời chân quyết》.

Đáy lòng lược làm suy tư, Lý Trường Thọ đối một bên Tử Cửu truyền thanh đạo vài câu, đem ngọc bài đưa trở về.

Tử Cửu nhất thời vẻ mặt khiếp sợ địa nhìn Lý Trường Thọ.

Tu tiên mau ngàn năm nàng, từ không nghe được quá như thế hoang đường sự!

Môn nội trường bối ban thường hạ bảo vật, vẫn bối thể nhưng còn muốn khiêu tam lấy tứ, càng làm cho nàng đến hồi vấn, có thể hay không bả cái này lời pháp, đổi thành đổi luyện đan cũng có trợ giúp 《Tam Muội Chân Viêm》 tu hành pháp!

Lý Trường Thọ tự nhiên cũng biết loại này làm có chút không ổn, nhưng gần nhất có Tử Cửu tăng này quan hệ tại, thứ hai hẳn đổi Tam Muội Chân Viêm quả thật có cứng nhắc nhu cầu.

Có thể đem Tam Muội Chân Viêm làm tới tay, thực lực của chính mình có thể có thật lớn được thăng...

Vì thế, cũng chỉ có thể hậu trừ kiểm bì.

"Thật sự là, ta không nên bị sư tôn mắng chết không thể!"

Tử Cửu lật mắt trợn trắng, đoạt quá ngọc bài, thở phì phì địa bay đi không trung, nhưng nửa đường liền khôi phục một bộ nhu thuận bộ dáng.

Rất nhanh, Tử Cửu thuận lợi đi vòng vèo, lấy tay khăn bao bọc hai quả ngọc bài, thừa dịp người bên ngoài không chú ý, ném cho Lý Trường Thọ.

Kia 《la thiên dương lời chân quyết》, Vong Tình thượng nhân vẫn chưa thu hồi đi;

Mà tân cấp ngọc bài, nó nội có khắc pháp quyết, cùng cửa này lời pháp không sai biệt lắm phẩm giai, khúc đạo đầu liền là bốn chữ to ——

Tam Muội Chân Viêm!

Cẩn thận đọc vài câu khúc đạo đầu giảng giải, được văn 'Tinh hỏa', 'Thần hỏa', 'Khí hỏa' tu hành điểm chính, Lý Trường Thọ đáy lòng nhất thời tràn đầy thỏa mãn cảm.

Cuối cùng tới tay rồi, việc này quả thật không giả.

Khả năng, cái này sự sẽ làm mình, tại Vong Tình thượng nhân nơi đó lưu lại chút tham lam không biết đủ đẳng tiêu cực ấn tượng.

Nhưng đáng giá!

Hồi sơn sau đó, hắn liền cảm rẽ tại Tiểu Quỳnh Phong thượng thành thành thật thật tu hành.

Không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng nghiên cứu chân hòa kinh!

Tam Muội Chân Viêm cũng không phải chỉ có thể dùng để đả thương địch thù;

Này là Đạo Môn truyền lưu tương đối so với quảng nhất loại chân hòa, dĩ uy lực đại, tu hành cánh cửa hơi thấp mà nổi tiếng hậu thế, nhưng dự đoán được Tam Muội Chân Viêm tu hành công pháp, chính là có chút không tầm thường.

Đội Tam Muội Chân Viêm chút thành tựu, mình liền khả án nhất sách sách cổ ghi lại phương pháp, dùng Tam Muội Chân Viêm cường hóa thần hồn cùng đạo khu, như vậy đối mặt thiên kiếp thời, lại đa vài phần nắm chắc!

Sau này, mình chỉ cần lại ra khỏi núi một lần ——

Độ thiên kiếp!

Nếu có thể thuận lợi độ qua thiên kiếp, hắn về sau là có thể ở trong núi điều thấp cầu trường sinh!

Cho ăn cho ăn cá, dưỡng dưỡng hoa, luyện luyện đan, cân nhắc cân nhắc trận pháp, nhằm chán liền khiến khiến Tiểu sư muội, nhàn lai vô sự còn khả làm một lần nào đó vị dự khuyết Thiên Đình nhân viên công vụ tư tưởng công tác...

Này đại khái, chính là hắn hiện giai đoạn tối hướng tới Hồng Hoang cuộc sống.

Có thể hay không có phiến toái từ trên trời giáng xuống?

Lý Trường Thọ mắt nhìn lúc này bị nghiêm mật bảo hộ Hữu Cầm Huyền Nhã, bất giác lộ ra một chút mỉm cười.

Hữu Độc sư muội hồi sơn sau đó, cần phải sẽ bị môn nội cho cao nhất coi trọng; loại này coi trọng, trình độ nhất định thượng, cũng sẽ trở thành hạn chế năng hoạt động công xiềng.

Chỉ cần hơi sau thu phục Tử Ô sư bá, phiến toái tất nhiên không đường khả tìm.

Tiểu Quỳnh Phong, cũng chắc chắn khôi phục ngày xưa an bình!

Về phần Tử Cửu sư thúc, nàng thường xuyên lại đây thật cũng tính chuyện tốt, như vậy mình thành tiên sau đó sản xuất một ít đặc thù đan dược, bố trí một ít lợi hại trận pháp, đều khả đẩy nói là sư thúc hỗ trợ...

"Người suy nghĩ gì?"

Tử Cửu ở bên truyền thanh nói thâm câu, theo sau bữu môi giác, "Vừa thấy chính là không mạnh khỏe tâm bộ đáng."

Lý Trường Thọ cười nói: "Kia phương mộc người giải khai ư?"

Tử Cửu nhất thời đặc ý cười, đem đã muốn lục sắc quay về phương mộc ném trở về, lạnh nhạt nói: "Tìm được phương pháp còn là rất đơn giản, lại hoá nhất cái đồ chơi."

Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, cảm xuất một quả ngũ giai ma phương, đưa cho Tử Cửu.

Tử Cửu nhìn kia hoa cả mắt phương khối cùng nhan sắc, cái trán nhất thời treo đầy hắc tuyến, vội vàng nhập định ngồi xuống, khó được nghiêm túc tu hành.

...

Đông Hải ở chỗ sâu trong, lính tôm tướng của tiên giao binh trọng binh hộ vệ sở, bị đại trận bao trùm đáy biển Thủy Tinh Cung trung.

Chủ điện nội ca múa không ngừng, nhất tràng mở tiệc vui vẻ tại chúc mừng lần này trừ yêu đại hội viên mãn hạ màn;

Kia chút đông thẳng Thần Châu tiên môn trung ưu tú nhất trẻ tuổi đệ tử, vì bọn họ long cung tung đi mấy thứ pháp bảo đánh tới đánh lui, điều này làm cho long cung các cao thủ thấy có chút thoải mái.

Long Vương ngồi ở thủy tinh san hô điêu khắc mà thành ngai vàng thượng, như là uống rượu một loại, tà dựa mỗi tháng đổi mới một lần, dùng chín sí diệu kim tầm tầm ti bện thành nhuyễn kê, bên cạnh có vài vị kiều mỹ hải nữ, động tác mềm nhẹ địa vị Long vương gia phiến phong, đập kiên, đấm lưng, nhu long chân...

Long sinh, chính là loại này nhàm chán, thoải mái, mà lại buồn tẻ.

Long cung văn võ đại thần đầy chén hoá ngọn, nói bọn họ sở kiến những người đó tộc đệ tử tranh đấu tình hình, một đám lời nói thập phần vui vẻ.

Đại điện ở ngoài, mới vừa tỉnh lại nửa ngày Long tộc thiếu niên, ánh mắt kiên định, nhặt giai mà lên.

Hắn, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất, sắp lại làm nhất kiện... Đại sự!

-----oOo-----

Đệ bốn mươi bốn chương sư phụ, ta sư huynh kỳ thật

Này, nơi này...

Thật là lão đạo ta quen thuộc Tiểu Quỳnh Phong?

Đan phòng bên ngoài một chỗ khốn trong trận, ánh mắt tan rã, đạo bào tán loạn Độ Tiên Môn tân tân tiên nhân Tề Nguyên đạo trưởng, chính mờ mịt vô thức nhìn trước mặt này tam điều đường nhỏ.

Vài ngày rồi, một mạch chạy bắt đi ra ngoài...

Hắn kỳ thật tiêu phí rất nhiều tuế nguyệt nghiên cứu trận pháp, nhưng trận pháp đạo trình độ nhưng thập phần hữu hạn.

—— dù sao mặt sau mấy trăm năm giữa, Tề Nguyên đại đa số thời gian đều dùng ở tại tu bổ đạo cơ thượng, hơn nữa nghiên tập trận pháp phương pháp, cũng chỉ là cầm trận đồ bố trí mấy lần, nhớ kỹ như thế nào bố trí, cũng không tính tìm hiểu chút thành tựu.

Cho nên, đối mặt mê khốn Liên Hoàn Trận...

"Này là vị ấy cao nhân tại ta Tiểu Quỳnh Phong bày ra ? Chính là có gì tính kế?"

Tề Nguyên lão đạo thấp nam một tiếng, mạnh mẽ nhớ lại mình trước đây nhiều vòng lộ tuyến;

Hốt hoảng, mê mê mang mang, Tề Nguyên tại mê loạn bên trong, lại tìm được rồi nhất điều tân đường đi.

Phía trước, trong rừng xanh um tươi tốt, không có sương mù thông thường sương trắng, cảnh sắc cũng thập phần phổ thông.

Tề Nguyên thật cẩn thận địa cát bước tiến tới, lần này rất nhanh liền có hoàn toàn mới phát hiện.

Nhất chỉ một bài, treo ở tại phía trước trên ngọn cây, mặt trên viết tam cái chữ to:

【 lạc đường ? 】

Tề Nguyên theo bản năng gật gật đầu, theo sau liền run run hạ, mắt trung tràn đầy cảnh giác.

Này chữ viết, nhìn vì sao như thế quen thuộc?

Tề Nguyên lão đạo nhìn chăm chăm mộc bài nhìn ra ngoài một hồi, lại thấy được phía sau trên cây còn treo nhất chỉ mộc bài, hướng trước đi rồi hai bước, quanh mình cảnh sắc có một chút biến hóa, nhưng mặt sau kia chỉ mộc bài còn tại.

Kia mộc bài thượng lại viết một câu...

【tôn giá lai Tiểu Quỳnh Phong có gì phải làm sao? 】【

"Bản đạo liền trụ chỗ này!"

Tề Nguyên buồn bực địa quát lớn một tiếng, nhưng hai tay nhưng nhịn không được run hạ.

Chẳng lẽ...

Chẳng lẽ này là đòn đại trung tuế nguyệt lưu kích?

Thượng cổ đòn đại, có Tiên Thiên sinh linh bước vào một chỗ trong hạ cốc, từ khe sâu một chỗ khác đi tới đã là mấy vạn niên sau đó, tự thân bất giác tuế nguyệt biến hóa.

Chẳng lẽ, loại này vớ vẩn sự cũng phát sinh ở tại bản đạo thân thượng?

Lúc này Tiểu Quỳnh Phong, đã muốn không phải mình còn tại thời Tiểu Quỳnh Phong? Đã là quá mấy ngàn mấy trăm năm Tiểu Quỳnh Phong?

Nhất kiến mặt sau còn có mộc bài, Tề Nguyên lại theo mộc bài cất bước hướng trước, đương hấn đứng ở hạ chỉ mộc bài trước thời, quanh mình cảnh sắc liền sẽ có một chút biến hóa, dường như thay hình đổi vị, đúng là trận ** chuyển.

Mộc bài sau, còn có mộc bài.

Mà kia nhất chỉ chỉ mộc bài thượng viết chữ viết, Tề Nguyên lão đạo càng xem càng quen thuộc...

Giống như có cái bóng đen cùng sau lưng hấn, tại hấn bên tai không ngừng sâu kín hỏi han, khu vệt vàng hấn không ngừng tới gần nơi nào đó cạm bẫy, khả hấn nhưng lại không dám lui về phía sau.

【tôn giá chính là ta Độ Tiên Môn môn nhân? 】【

【trận này chỉ vì bảo vệ đan phòng trọng địa, mà lại phù hợp bản môn môn quy điều lệ hạn định 】【

Đan phòng? Tựa hồ ả ả nghe đồ nhi nói lên quá.

【tôn giá chính là chưa cho phép xâm nhập Tiểu Quỳnh Phong? 】【

Bản đạo còn dùng xâm nhập ư? Bản đạo chính là Tiểu Quỳnh Phong phong chủ!

【 còn thỉnh bất muốn phá hư chỗ đó nhất cây cỏ nhất mộc, đường này đi thông một chỗ không có cách âm trận pháp đất trống 】

Ôi chào? Đây là bày trận người lưu lại lối ra?

【 đó là một góp đủ số chỉ dẫn cột mốc đường 】

【 đất trống liền ở phía trước 】

【 đến rồi, thỉnh hướng trước mại ba bước 】

Tề Nguyên dừng lại bước chân, theo bản năng ngừng thở, nhìn phía trước là nhất khối đại thụ, có chút hồ nghi địa lại hướng trước mại ba bước.

Trước mắt cảnh sắc lại có biến hóa, một chỗ bị cây cối vây quanh đất trống xuất hiện ở tại Tề Nguyên trước mắt, địa thượng đều là nhao nhao lá rụng, bày nhất chỉ thấp bàn, bên cạnh còn bày đặt nhất thùng linh tuyến.

"Đây... Đây là cái gì địa phương?"

Xem phía trước còn có nhất chỉ mộc bài, Tề Nguyên cất bước đi rồi đi qua, nhìn mộc bài thượng viết , mình thập phần quen thuộc nhưng nhớ không nổi ở đâu kiến quá chữ viết...

【 làm phiền tôn giá tại này chờ một chút, như bản đạo không thể đúng lúc tới rồi, cần phải là đang bế quan hoặc là luyện đan thời khắc máu chốt.

Nếu tôn giá đẳng không kịp, có thể tại chỗ đó dùng tiên lực đối bên ngoài la lên người tới, cứu mạng đẳng.

Tiểu Quỳnh Phong chân thành hoan nghênh tôn giá tới chơi, nhưng lần sau thỉnh trực tiếp đẳng môn, bất muốn lại làm xông đan phòng phụ cận.

Tiểu Quỳnh Phong phong chủ Tề Nguyên, tại này bái thượng 】【

Tề Nguyên song tay run lên, đặng đặng đặng lui về phía sau hai bước, lưng nhưng đụng vào một chỗ thân cây thượng.

Đường lui bất tri bất giác đã muốn bị phong kín.

'Đây, đây là bản đạo mình sở thiết?'

Tề Nguyên lão đạo hai mắt tròn, như là kỳ lạ một loại, nguyên bản còn tại một chút men say nháy mắt không còn sót lại chút gì, ánh mắt đảo qua quanh mình, chỉ cảm thấy thoáng có chút thiên toàn địa chuyển.

Chẳng lẽ bản đạo đặng phải tà?

Bất, không đúng, chẳng lẽ này là Trọc Tiên không rõ duyên có?

Vừa rồi uống rượu thời, còn có một vị môn nội tiên bối nhắc nhở quá, nói Trọc Tiên dễ dàng bị địa khí xâm nhiễm, đạo tâm dễ dàng sinh ra ma chướng.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ bản đạo chỉ là chân chính Tề Nguyên đạo trưởng tâm ma?

Tề Nguyên lão đạo hai tay bất giác bắt đầu một trận run rẩy, hấn lại vọt tới kia một bài trước, nhìn một bài thượng viết chữ, hai mắt bên trong tràn đầy không dám tin.

Này chút một bài thượng chữ viết...

Bất đúng là, bất đúng là chính hấn chữ viết!

Dưới chân vừa trượt, Tề Nguyên lão đạo đặt mộng ngồi ở tràn đầy lá rụng địa thượng, ánh mắt đại ra, nhãn thần tan rã, rồi loạn xám trắng sắc tóc dài lại đa vài phân tao tạp.

Tuế nguyệt lưu kích, Trọc Tiên, tâm ma...

Tuế nguyệt lưu kích, Trọc Tiên, tâm ma...

"Bản đạo đến cùng là ai? Bản đạo chẳng lẽ, thật sự chỉ là mình tâm ma?"

Bất, điều đó không có khả năng, bản đạo cũng không tâm ma, bản đạo liền là Tề Nguyên.

Ta chính là Tề Nguyên, Tề Nguyên chính là ta, ta là bước vào tuế nguyệt lưu kích, không có khả năng là tâm ma!

Không đúng, không đúng!

Bất, bất...

Bất —— "

Tề Nguyên lão đạo hai tay ôm lấy đầu, đột nhiên ngửa đầu một tiếng hô to, kinh nổi lên Tiểu Quỳnh Phong xa xa gần gần một mảnh phiến phi điều, cũng nhượng ngẫu nhiên tại xa xa không trung đi ngang qua mấy đạo thân ảnh, tò mò địa mắt nhìn Tiểu Quỳnh Phong cây cối.

Đột nhiên giữa, bên truyền đến một tiếng hơi kinh nghi giọng nữ:

"Su phụ?"

Tề Nguyên tiếng la im bật mà dừng, run giọng hỏi câu: "Linh Nga?"

"Su phụ ngài bị nhốt tại trận bên trong ?"

"Người thật sự là Linh Nga?"

"Đúng rồi su phụ, đệ tử hoàn hội hữu thác ư?"

"Bất, bất, người khả năng là tâm ma... Là vi sư tâm ma..."

Trận pháp ở ngoài, mới vừa tới rồi Linh Nga nhin không được một tay phù ngạch.

Xong đời rồi, su phụ bị sư huynh làm hoại rớt.

Nàng than nhẹ một tiếng, đã là lập tức có chủ ý, vội nói: "Ngài bất muốn lộn xộn, phương diện này có rất nhiều trận pháp!"

Cũng bất muốn hướng tới Linh Nga thanh âm truyền đến phương hướng chạy, nếu ngài rời khỏi kia phiến tiểu khu vực, bên ngoài thanh âm liền nghe không được !

Đệ tử cái này vào tìm ngài!

Nhưng đệ tử muốn phí thời gian ở bên trong tìm được đi ngài vị trí trận pháp thông lộ, chỉ có sư huynh năng cời bỏ chỗ đó trận pháp, nơi này đều là sư huynh bố trí , su phụ ngài an tâm đẳng một trận."

Tề Nguyên lão đạo thoáng sợ run hạ, rất nhanh liền nghe được bên ngoài truyền đến kia tiếng 'Ai nha' .

Vừa mới, mình tiểu đồ nhi nói gì đó?

Sư huynh?

Nơi này là Trường Thọ làm bố trí?

Tề Nguyên lão đạo hai mắt bên trong tràn đầy nghi hoặc, cũng bởi vì tự thân lâm vào suy tư, dần dần bình tĩnh .

Sau nửa canh giờ, một thân cây cỏ tiết lá rụng, có chút mặt mũi bầm dập Lam Linh Nga, tràn đầy cười khổ địa xuất hiện ở tại su phụ trước mặt, đối su phụ làm cái đạo vái chào.

"Su phụ, đệ tử tìm đến ngài ."

Tề Nguyên bắt giắc khản nhìn chăm chăm Lam Linh Nga, Lam Linh Nga trấn định tự nhiên địa thi triển ra mấy cái tiểu pháp thuật, đều là Tề Nguyên lão đạo trước đây sở dạy .

"Su phụ, thật là Linh Nga..."

Tề Nguyên hơi chút nhẹ nhàng thở ra, cười khỏ nói: "Này đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Ân, " Linh Nga cắn cắn môi, trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng cân nhắc nên như thế nào giúp sư huynh viên đi qua.

Nàng rất nhanh lại cầm xuất nhất chỉ bảo nang, bước nhanh đi tới kia thấp bên cạnh bàn, cầm xuất hai cái đệm cùng ấm trà, cười nói: "Su phụ, ngài trước lại đây nghỉ tạm hạ, dung đệ tử chậm rãi bầm báo."

Tề Nguyên trong ánh mắt vẫn mang theo vài phần hoài nghi, nhưng chờ hấn ngời ở đệm thượng, nhìn Lam Linh Nga quen thuộc pha trà thủ pháp, đáy lòng nghi ngờ lại biến mất mấy thành.

Trong rừng im ắng , chỉ có gió nhẹ xuy phát ngọn cây thời sần sạt tiếng vang;

Từ nơi này ngẩng đầu nhìn đi, bởi vì chung quanh cây cối che lấp, xanh thẳm không trung giống như cũng chỉ còn lại có này nhất mảnh nhỏ...

Giật mình giữa, này lão đạo hiểu được chút gì.

Lão đạo ánh mắt đánh giá các nơi, thấp giọng hỏi: "Nơi này, đều là người sư huynh bố trí?"

Linh Nga nói: "Phải nói là sư huynh thiết kế , do Phá Thiên Phong Tử Cửu sư thúc này vị Chân Tiên xuất thủ bố trí."

"A, trách không được, " Tề Nguyên cười khỏ nói, "Thì ra là Tử Cửu sư muội hỗ trợ bố trí."

"Kỳ thật, Tử Cửu sư thúc tuyệt không thông trận pháp, đều là sư huynh một câu một câu nói cho sư thúc, đem điều này,đó phóng này, đem cái kia phóng kia."

Linh Nga lời nói một chút, cúi đầu nói: "Su phụ, ngài thật sự, một mạch không phát hiện ư?"

Tề Nguyên nâng chung trà lên ẩm nhất khẩu, quả thật là mình yêu nhất cây hoa cúc hạt sen trà.

"Phát hiện chuyện gì? Người hỉ hoan người sư huynh sự?"

"Ai nha!" Linh Nga nháy mắt mặt cười đỏ bừng.

Tề Nguyên lão đạo nhíu mày chăm chú nhìn, "Chẳng lẽ người không thích Trường Thọ?"

"Cái này... Không thể trực tiếp nói ra, đệ tử hội ngưng ngưng..."

Linh Nga rất nhanh trấn định, nhẹ giọng nói: "Sư huynh hấn, kỳ thật rất không phạm."

"A?"

Tề Nguyên lão đạo trong ánh mắt mang theo vài phần cung chiêu, cười nói: "Ở trong mắt người, người sư huynh tự nhiên là bất phạm."

"Không phải sư phụ," Linh Nga nâng tay lý hạ mình bên tai nhất sợi sợi tóc, "Sư huynh hấn, kỳ thật so sư phụ ngài nghĩ, có tiền đồ rất nhiều."

Liên tỳ như nơi này trận pháp, sư huynh đều là dùng cơ sở trận pháp bố trí xuất Liên Hoàn Trận.

Sư huynh tuy rằng nhượng Tử Cửu sư thúc hỗ trợ, nhưng chỗ đó nhượng sư huynh nhất cái người lai bố trí, cũng sẽ không có kém gì."

Tề Nguyên lão đạo nhất thời lại ngần ra.

Linh Nga tiếp tục nói:

"Đệ tử nhập môn mười mấy năm qua, sư huynh dạy đệ tử rất nhiều."

Rất nhiều lần, sư phụ ngài giảng đạo sau đó, đệ tử mê sương mù mông không hiểu nó lý, sư huynh đều sẽ lại đây làm đệ tử giảng giải tinh nghĩa.

Nơi nơi, sư huynh một câu hai câu có thể vạch trần trong đó chân ý, cho nên đệ tử mới có loại này tiến cảnh."

Tề Nguyên chau mày, nhìn Linh Nga, nhất thời giữa cũng không biết nên như thế nào nói.

Linh Nga ôn nhu nói: "Còn có, sư phụ người xem, đệ tử hiện tại tu vi là mấy giai?"

Tề Nguyên phù râu trầm ngâm hai tiếng, nói: "Luyện khí cửu giai?"

Linh Nga hai tay đồng thời khởi kiếm chỉ, làm cái phức tạp kết ấn, thân chu khí tức đột nhiên ngoài tuôn, "Kia, hiện tại ?"

Tề Nguyên hai mắt tròn tròn, "Về thân ngũ giai! Linh Nga ngươi khi nào!"

Linh Nga làm cái chớ có lên tiếng thủ thế, hai tay lại kết ấn, thân chu khí tức nhanh chóng nội liễm.

Nàng thấp giọng nói: "Đây là sư huynh truyền ta 【 quy hơi thở bình khí bí quyết 】, có thể che dấu mình tu vi, chỉ cần không bị Chân Tiên tầng thứ người tiếp xúc thân thể, đều khả che dấu, mà lại bất chước ra bản thân nghĩ biểu lộ ra cảnh giới."

Tề Nguyên lão đạo trên mặt chỉ còn khiếp sợ.

"Sư phụ, sư huynh nhập môn trăm năm, ngài đại bộ phận thời gian đều đang bế quan tu hành trùng kích tiên nhân cảnh, ngài đối sư huynh hiểu biết cùng chiều cố, thật sự quá ít."

Linh Nga nâng chung trà lên, tay trái hai căn tiêm chỉ nâng chén đầy, tay phải bưng chén trà, nhẹ nhàng nhấp nhất khẩu, trong ánh mắt đã muốn không còn rời chân chờ.

"Thừa dịp sư huynh bị Tử Ô sư bá hãm hại đi Đông Hải, đệ tử nghĩ bả việc này cùng sư phụ ngài nói rõ ràng.

Đệ tử ở bên một mạch nhìn sư huynh sư phụ ngài làm rất nhiều sự, nhưng sư phụ ngài một mực không biết, mà lại mỗi lần nhìn thấy sư huynh, không phải quở trách nói đúng là hấn như thế nào bất kham.

Sư phụ, sư huynh hiện đến nay khoảng cách thành tiên chỉ sợ đã muốn không xa.

Mà sư phụ ngài bình giải dùng dung tiên đan, như đệ tử sở liệu không sai, cũng chính là mấy năm trước lịch lãm đại hội, sư huynh đi Bắc Câu Lô Châu ở chỗ sâu trong tự tay lấy tới tiên giải cây cỏ, rồi sau đó luyện chế thành .

Sư phụ ngài vì mình Thành Tiên kiếp phát sầu, mà sư huynh trước đây tới quai niệm cũng là sư phụ ngài thiên kiếp, vì thế làm rất nhiều cố gắng.

Sư phụ người xem đến chỉ là kia chi pháp gia lòng chim... Kỳ thật, sư huynh này hai năm còn làm thập đa kiện chống cự thiên kiếp bảo vật, nhưng tại đến tiếp sau thí nghiệm thời đều là không có hiệu quả.

Đệ tử chỉ có mấy lần kiến sư huynh ảo não, chính là tại hấn ngôi xóm tại kia chút bị lôi kiếp phách hoại bảo vật trước;

Đệ tử duy nhất một lần kiến sư huynh hội khẩn trương, chính là tại sư phụ trước độ kiếp kia chốc lát."

Linh Nga nhìn Tề Nguyên lão đạo, cái sau cũng đã là hai mắt mờ mịt, ngồi ở kia như Mộc Hoá một loại.

"Su phụ, su huynh thật sự rất không phạm, này cũng không phải là đệ tử vọng ngôn..."

Chậm rãi , Linh Nga giảng thuật mình sở biết , có quan hệ su huynh sự.

Tuy rằng bởi vì su huynh dặn, nàng cũng sẽ có rất nhiều giấu diếm, nhưng không có bất luận khuyếch đại thành phần;

Tề Nguyên dần dần cũng trở về thần lai, nhượng Linh Nga lại thi triển một lần quy hơi thở bình khí bí quyết, lại nhìn nhìn Linh Nga thân thượng mang theo nhiều tiên đan độc đan, này lão đạo lại ngồi ở kia lâm vào trầm tư.

Một lát sau.

Tề Nguyên có chút bất an hỏi han: "Linh Nga, ngươi nói vi sư... Vi sư nên như thế nào làm? Đối đãi ngươi su huynh trở về, đi ca ngợi hấn một phen?"

"Su phụ, ngài tốt nhất coi như đệ tử hôm nay gì đều chưa nói với ngài quá, trong lúc sự vẫn chưa phát sinh, ngày thường nên như thế nào còn là như thế nào, " Linh Nga cười nói, "Hồi sau su huynh tiến vào tiếp chúng ta rồi, ngài mượn phát trần rút ra hấn môn..."

Nhưng đừng thật sự dùng sức là tốt rồi.

Mỗi lần su phụ ngài muốn đánh su huynh, kỳ thật đều là su huynh cố ý lộ ra sơ hở nhượng su phụ ngài bắt được ."

Tề Nguyên cái trán treo vài đạo hắc tuyến, cười khổ nói: "Vi sư liền loại này bất kham ư?"

"Ách, " Linh Nga vội vàng hô, "Su phụ ngài anh minh thần võ! Tiên pháp khôn cùng!"

Tề Nguyên chần chờ nói: "Kia, vi sư coi như không nghe ngươi nói này chút?"

"Su huynh cái này người, rất muốn chính là người khác không liên quan chú hấn, sau đó mình buồn tiếng phát đại tài, " Linh Nga cổ cổ khóe miệng, "Đệ tử hiện tại đều muốn tại su huynh trước mặt cố ý biểu hiện ngây ngốc một ít, phải giả bộ hồ đồ giả bộ hồ đồ, bằng không khẳng định sẽ bị hấn dần dần làm bất hòa..."

Linh Nga chuyện vừa chuyện, bắt đầu quở trách khởi ngày thường Lý Trường Thọ như thế nào như thế nào bắt nạt nàng cái này Tiểu sư muội, ý đồ hoà dịu su phụ đáy lòng buồn bực cảm.

Rất nhanh, Tề Nguyên đã bị nàng khiến liên tục cười to, tinh khí thần lại căng tròn.

"Ngươi nha! Ha ha ha!"

Tề Nguyên khởi thân đi tới một bên, nhìn chỗ đó trợn phấp trợn mình làm không rõ bố trí, bất nhượng tiểu đồ đệ nhìn đến mình lúc này có chút ướt át khóe mắt.

"Là ta cái này làm sư phụ quá ích kỷ chút, đã nghĩ độ kiếp, đã nghĩ bế quan.

Ai, sư phụ đem ngươi sư huynh mang vào cửa, truyền cho hần công pháp sau, liền một mực bế quan, một mực bế quan.

Lần này độ qua thiên kiếp, vốn định hảo hảo chỉ đạo ngươi sư huynh muội tu hành, nhưng phát hiện vi sư mới là một mạch bị chiếu cố cái kia.

Thôi, thôi, sư phụ mặc kệ rồi, bất đa quản là được.

Có đồ như thế, vi sư cũng khả cảm thấy an ủi Tiểu Quỳnh Phong nhất mạch các vị sư tổ!"

Nói xong, Tề Nguyên quay đầu nhìn về phía Linh Nga, cười nói: "Hơn nữa, vi sư tiểu đồ nhi, hiện tại cũng là như thế lúc còn nhỏ."

Linh Nga có chút ngượng ngùng cười cười, nhỏ giọng nói thầm câu: "Vi năng xứng đôi sư huynh, đệ tử một mạch rất cố gắng."

"A?"

"Ách, sư phụ uống trà, trà đều lạnh !

Hôm nay đệ tử theo như lời sự, sư phụ ngài ngàn vạn bất muốn chọc thủng!"

"Hảo, hảo, chúng ta cùng nhau giả ngu sung sùng sờ, tại ngươi sư huynh trước mặt diễn trò, " Tề Nguyên ngồi trở lại thấp bàn sau, bả phất trần đem ra, "Hơi sau vi sư giáo huấn ngươi sư huynh, ngươi cũng cùng nhau xuất lực, thử xem xúc cảm."

Linh Nga nhất thời trước mắt sáng ngời: "Có thể chứ sư phụ?"

"Tự nhiên, bả vi sư đương khi đùa giỡn nhiều như vậy niên, đương nhiên tốt hảo thu thập hần một chút!"

Lam Linh Nga nhất thời hoan hô nhảy nhót.

Tề Nguyên lại nói: "Yên tâm đi, hơi sau vi sư liền bế quan tìm hiểu Trục Tiên tu hành pháp, sau này này Tiểu Quỳnh Phong, các ngươi sư huynh muội gây sức ép là được."

Nói xong, Tề Nguyên nhìn trước mặt nước trà, nhìn bên trong ảnh ngược xuất già nua khuôn mặt, bất giác lắc đầu cười khẽ.

Quả thật...

Diệu, không thể nói.

-----oOo-----

Đệ bốn mươi lăm chương một chút, tính toán Phong Thần

Xuất đến rồi vài ngày, ngọn núi phải không có việc gì đi.

Trở về Độ Tiên Môn trên đường, Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng cân nhắc .

Sư phụ phải còn tại cái khác phong thượng uống rượu, Tiểu sư muội bên kia mình cũng dặn dò quá, nhượng năng thành thành thật thật bề quan tu hành.

Tối khả năng xuất hiện phiến toái tình huống, liền là có người đi Tiểu Quỳnh Phong, sau đó làm xông đan phòng quanh mình trận pháp; khốn trận cùng mê trận tuy rằng không có trực tiếp lực sát thương, ở trong đó dừng lại hơi lâu, cũng rất dễ dàng tâm tình thất hành, nảy sinh tâm ma...

Bất quá, lần trước thiếu chút nữa uy bức điên rồi Tử Ô sư bá sau đó, Lý Trường Thọ cũng tại Liên Hoàn Trận trung làm một ít tiểu cải biến.

—— hẳn để lại nhất điều 'Đãi khách' con đường.

Nếu xâm nhập trận pháp là ngoài kẻ trộm, uy bức điên đối phương, trực tiếp gạt bỏ tự nhiên không sao; nhưng tiên môn có hộ sơn đại trận, ngoài kẻ trộm bình thường thời như thế nào lẫn vào?

Tình hình chung hạ, xâm nhập trận pháp người, phải chính là chút mang theo kỳ quái mục đích mà đến đồng môn, đánh giết, uy bức điên đều không ổn đương.

Cho nên, Lý Trường Thọ tại nhất điều 'Ngõ cụt' trên đường thiết trí một ít dẫn đường bài, đem xâm nhập giả dẫn tới nhất cái thoải mái âm áp hoàn cảnh trung, tạm thời ổn định đối phương.

Như vậy đã có thể tránh miễn đến tiếp sau xấu hổ, cũng có thể nhượng đối phương không đi nơi nơi loạn chạy, mình còn có thể có đầy đủ thời gian làm cái khác bố trí.

Mà lại, vạn nhất vậy khốn cái Chân Tiên, đối phương không ngừng xuất thủ oanh kích bốn phía, có khả năng hội gây ra che dấu sát trận...

Xông trận giả là chết là thương tổn nhưng thật ra không có quan hệ gì với hắn, đến lúc đó môn nội vẫn trách nhiệm hắn vì quy kiến trận, vậy thật có chút phiền phức .

Tầng ngoài trận pháp tác dụng, chính là vì ngăn cản những người khác tới gần đan phòng; mà ở trong trận thiết trí cái 'Đãi khách giữa', có thể thích đáng giải quyết đã ngoài này hai cái tương đối mâu chốt vấn đề.

Này cũng là Lý Trường Thọ thâm tư thực lực sau áp dụng tất yếu thi thố.

Huống chi...

Hắn còn mượn nhà mình sư phụ danh nghĩa, dẫn đường một bài chữ viết đều là bất chước sư phụ .

Dù sao sư phụ là phong chủ, mình chỉ là Tiểu Quỳnh Phong đại đệ tử.

'Cuối cùng mau trở về .'

Lý Trường Thọ ánh mắt đảo qua xa xa xẹt qua quần sơn, tính toán sở thặng bất đa đường về.

Trở về sau đó liền tiếp tục áp chế tu vi, cân nhắc Tam Muội Chân Viêm.

Tại trước mặt cái này tiểu cảnh giới, mình nếu hợp lại thượng tính mệnh đi áp chế mình tự nhiên đột phá tốc độ, phải còn có thể áp chế hai năm tả hữu;

Hai năm, chỉ có thể miễn cưỡng đủ mình đem Tam Muội Chân Viêm tu hành đến nhập môn giai đoạn.

Mà hạ lần xuất môn, chính là chính thức độ kiếp.

Thoại lại nói trở về, mình nên như thế nào cùng sư phụ giải thích đan phòng cùng đan phòng quanh mình Liên Hoàn Trận? Như sư phụ hỏi cái này Liên Hoàn Trận như thế nào bố trí , mình có nên hay không cùng sư phụ thảo luận một chút che dấu thực lực?

Hắn tự nhiên là tin được mình sư phụ , nhưng sư phụ vạn nhất rượu sau phun chân ngôn...

Thôi, sư phụ cùng sư muội đều là mình cực kỳ thân cận người, hai người tại mình nơi này 'Quyền hạn' cùng đãi ngộ, cũng có thể là ngang hàng mới đúng.

Trở về tìm sư phụ đàm nói chuyện, nhưng sư phụ hiểu biết mình, đến Tiểu sư muội sở biết trình độ đi.

Tới gần sơn môn, này gió đêm nhưng thật ra bất ngờ có chút âm áp.

...

Trở lại Đệ Tiên Môn sơn môn thời, đã là trăng sáng sao thưa nửa đêm thời gian.

Mọi người tại Bách Phạm Điện trước giải tán, Lý Trường Thọ cũng cùng Tử Cửu sư thúc cáo biệt, cưỡi mây phiêu hướng về phía Tiểu Quỳnh Phong.

Hữu Cầm Huyền Nhã rõ ràng là muốn tìm Lý Trường Thọ nói nói mấy câu, nhưng nàng vừa mới rơi xuống đất đã bị vài vị sư bá hô đi Bách Phạm Điện trung, hoàn toàn không có thoát thân cơ hội.

Lý Trường Thọ không có khiến cho mấy người chú ý liền phiêu nhiên nhi khứ, đều nói người phùng việc vui tinh thần thích, hẳn mấy ngày nay thu hoạch khá phong phú.

Nhưng Lý Trường Thọ hồi tưởng mình lần này Đông Hải hành trình, sắc mặt rất nhanh liền trầm ...

Hắn đến nay bất xác định, đương nhật cái kia long thái tử vì sao hội tuyển hắn xuất trận.

Để ngừa mình sau này lại gặp được cái kia bất án chiêu thức xuất bài Ngao Ất, sau này cần phải rời này chút viễn cổ quý tộc xa chút là được.

Tiểu Quỳnh Phong thượng im ắng , Lý Trường Thọ xa xa liền phát hiện, nhà mình Tiểu sư muội cùng sư phụ đều bắt tại từng người nhà tranh trung, linh thức đảo qua đại trận, liếc mắt một cái liền thấy được bị nhốt tại trận pháp bên cạnh sư phụ sư muội...

Này?

Là như thế nào cùng nhau bị nhốt vào ?

Sư phụ một mạch bế quan không biết phía sau trận pháp, Linh Nga chính là thi công thời người xem, như thế nào liền cùng nhau toàn đi vào?

Chẳng lẽ là cảm thấy nơi đó phong cảnh không sai, thầy trò hai người cùng nhau vào uống trà xem sao?

Lý Trường Thọ cưỡi mây nhẹ nhàng đi qua, trước bất cấp đem hai người phóng xuất, mà là bả đại trận nội trong ngoài ngoài kiểm tra rồi một lần, mới lấy ra khổng chế trận pháp ngọc bài đóng cửa bên ngoài khốn trận.

Gió nhẹ xuy phất, trong rừng sương trắng quay lại, nguyên bản rậm rạp cây cối cũng ít một ít cây cối.

Linh Nga nhất thời hoan hô tiếng: "Sư phụ! Sư huynh đã trở lại!"

"Ân, vi sư thấy được.

Ngươi này hỗn... Hảo ngươi cái Lý Trường Thọ!

Còn không lại đây bị phạt!"

Chính từ không trung bay tới Lý Trường Thọ trát hạ nhãn, gửi được một tia bất đồng tầm thường hương vị.

Hắn vừa địa, sư phụ trong tay phát trần liền quăng lại đây;

Tấn thăng Trục Tiên sau đó, Tề Nguyên lão đạo thực lực quả thật có bay vọt, này phát trần đảo mắt hóa xuất đầy trời bạch mạng, nếu không Lý Trường Thọ cực lực nhẫn nại, hắn bản năng sẽ kéo hắn trực tiếp bỏ chạy!

Bạch mạng hạ xuống, Lý Trường Thọ bị phát trần trói lại cái rắn chắc;

Linh Nga ở bên đứng cạnh khắc nhất cái nhuyễn nằm úp sấp nằm úp sấp nhanh như hổ đói vồ mồi, Lý Trường Thọ thuận thế bị sư muội đẩy ngã...

Trong rừng vang lên vài tiếng thảm hào cùng tiếng cười;

Nhưng lần này cấp sư huynh 'Giáo huấn', đồng thời không có Linh Nga trong tương tượng như vậy kịch liệt.

Hoàn toàn bất phản kháng sư huynh, bên cạnh toàn bộ hành trình đang xem cuộc chiến sư phụ, nhưng nàng thoáng có chút không thể nào xuống tay.

Mình chỉ là Tiểu sư muội, sư phụ không làm làm mẫu, tổng không thể thật sự đánh sư huynh...

Ngẩng đầu, Linh Nga đột nhiên nhìn đến mình sư huynh kia hơi cảnh cáo ánh mắt;

'Hừ!'

Nàng tâm nhất ngang, bàn tay trắng nõn giơ lên, hung tợn địa hạ xuống, nhưng lại sắp tới đem tiếp xúc thời dừng lại...

Cuối cùng, này chỉ bàn tay mềm cũng chỉ là rơi vào sư huynh bị sư phụ đánh quá vài lần vị trí, lại nghĩ tới nơi này vài lần bị sư phụ đánh thũng, nhịn không được nhẹ nhàng ...

Xoa nhẹ.

"Ách, Linh Nga quả nhiên trưởng thành a."

Lý Trường Thọ vẻ mặt vui mừng, vui mừng trung lại lộ ra một chút bất đắc dĩ, tận tình khuyên bảo địa giáo dục nói:

"Nữ nhi nhà, nhất định phải hàm súc.

Thèm nhỏ dãi về thèm nhỏ dãi, mê về mê, sư huynh cũng không phải không hiểu người, dù sao người cũng đến niên kỷ .

Nhưng thân là luyện khí sĩ, còn là muốn khắc chế một chút mình đậy lòng xúc động, bởi vậy sinh ra tâm ma làm sao bây giờ? Người nói đúng không là?"

"Không phải! Ta chỉ là!"

Linh Nga mặt cười nháy mắt đỏ lên, có chút kích động địa coi nhãn sư phụ, nhưng phát hiện sư phụ cũng là nhieu mày nhìn mình, một bức muốn nói lại thôi mà lại xấu hổ thần sắc.

"Ta vừa mới chỉ là... Thối sư huynh! Người bắt nạt người! A ô!"

"Quân tử động thủ bất động khẩu, người này như thế nào liền cùng hung cực ác thượng miệng ?"

"Hừ! Nói bất quá người còn cần bất quá người!"

"Sư phụ ngài mặc kệ quản Tiểu sư muội, này về sau như thế nào đó đi ra ngoài?"

"Ai cần người lo! Ta chết già tại Tiểu Quỳnh Phong!"

Trong rừng, Tề Nguyên lão đạo không biết khi nào đã xoay người rời đi, này lão đạo khóe miệng mang theo một chút mỉm cười, chậm rì rì địa phiêu hồi mình nhà cỏ.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đầu đầy cây cỏ tiết, y quan bất làm đất đi ra cánh rừng, nhìn mình cánh tay thượng mấy cái dấu răng, quả thật có chút dở khóc dở cười.

Tiểu sư muội thuộc con thỏ , thực chuy .

Phía sau Linh Nga khuôn mặt hồng hồng , nhưng làm bộ dường như không có việc gì nhìn sao trời.

Đến nhà cỏ trước, Tề Nguyên lão đạo nhất sợi truyền thanh nhập hai người trong tai:

"Vi sư hôm nay bắt đầu liền muốn bế quan tìm hiểu Trục Tiên tu đạo phương pháp rồi, Tiểu Quỳnh Phong thượng tất cả sự vật, liền do Trường Thọ người phụ trách quản lý, như có chuyện quan trọng khả tùy thời tới tìm vi sư thượng lượng.

Linh Nga, còn là phải chú ý hạ ngôn hành cử chỉ, đối với người sư huynh phải có kính trọng chi tâm."

Lam Linh Nga nhất thời tiếng nhỏ như muỗi kêu địa đạo câu: "Là, là sư phụ..."

Theo sau, Tề Nguyên lão đạo nhà cỏ quanh mình, một tầng tầng trận pháp sáng lên, đã là cùng ngoại bộ ngăn cách mở ra.

Lý Trường Thọ chuyển quá thân, trong ánh mắt đa có thâm ý, "Người, nói cho sư phụ?"

Lam Linh Nga nháy mắt từ tâm, một trận áp a áp ứng, "Cái này, ân... Cái này... Một chút..."

"Là một chút, còn là ức điểm điểm?"

"Khẳng định là một chút!"

Lý Trường Thọ bản khởi mặt lại, "Vào nhà."

Lam Linh Nga thân mình run rẩy hạ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời suy sụp, nháy mắt cắt đến lã chã - chực khóc hình thức, vào mình nhà cỏ sau, dọn đệm, đồng thời chân, ngòai chồm hồm, cúi đầu, trang khóc, hành văn liền mạch lưu loát.

Tùy tay mở ra quanh mình trận pháp, Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Nói đi, đều đối sư phụ công đạo gì?"

"Sư huynh, kỳ thật đều là sư phụ uy bức ta ..."

Lý Trường Thọ cái trán nhất thời treo vài đạo hắc tuyến, lời này nếu để cho người khác nghe qua rồi, nói không chừng còn tưởng rằng bọn họ Tiểu Quỳnh Phong có người nào luân thâm án.

Nói trở về, sư phụ lão niên quy hoạch bên trong, muốn hay không gia tăng nhất cái sư nương chính là tuyến hạng?

Cái này nhưng thật ra có thể cân nhắc.

Về phần, Tiểu sư muội tại kia quanh co lòng vòng, nói thô lộ cấp sư phụ tin tức, Lý Trường Thọ nhưng thật ra cũng không như thế nào để ý.

Dù sao Tiểu sư muội sở biết cũng có hạn.

Bằng hấn đối tiểu Linh Nga tính cách lý giải, hôm nay này tình hình, hấn sớm đã có dự cảm.

...

Đêm dài người tĩnh thời, đan phòng quanh mình trận pháp hoàn toàn mở ra, Lý Trường Thọ mở đan lô tùy tiện luyện chế một lò đan dược, nhượng người giấy phân thân thủ, chân thân xuất hiện ở tại dưới đất mặt thất trung.

An ổn.

Cầm xuất tam chỉ ngọc bài thường thức một trận, đem lời pháp cùng Vô Vi Kinh thu hồi lại, lại đem Tam Muội Chân Viêm tu hành pháp mạnh mẽ khắc khắc ở mình trong đầu, rồi sau đó ngồi ở kia thoáng xuất thần.

Phong Thần đại kiếp nạn...

Tuy rằng tại tiên môn nội lén lút tu đến Đại La Kim Tiên là tối lý tương trạng thái, nhưng này cần dài dòng tuế nguyệt tích lũy;

Mà thân là tam giáo tiên tông Độ Tiên Môn, rất có khả năng bị Phong Thần đại kiếp nạn sở lan đến.

Phong Thần đại kiếp nạn, cũng không chỉ là Nam Châu thế tục võ vương phạt trụ này đơn nhất nội dung vở kịch, này cần phải là đề cập Tam Giới, nhằm vào tam giáo đệ tử đại kiếp nạn.

Trung Thần Châu lúc này càng mạnh thịnh, đến lúc đó, tất nhiên sẽ bị đại kiếp nạn phá hủy càng thảm thiết, Đông Thắng Thần Châu tiên môn chỉ sợ cũng khó thoát kiếp nạn.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng không phải không có né tránh này đại kiếp nạn biện pháp.

Rất đơn giản, trước thời hạn lên bờ.

Phong Thần đại kiếp nạn, trên thực tế Thiên Đình Ngọc Đế thành lập khởi chúa tể Thiên Địa quyền bính quá trình, trên danh nghĩa nguyên nhân gây ra cũng là Ngọc Đế hạ thiên đi tìm Đạo Tổ khóc lóc kể lể, nói tam giáo đệ tử vô lễ thế đại, bất tôn Thiên Đình khiến, chính hấn một Tam Giới chúa tể danh tồn thực nứt ra, rất không có nam nhân tôn nghiêm, tại Vương Mẫu sự muội trước mặt cũng nâng bắt ngẩng đầu lên, nam nhân hùng phong chưa gượng dậy nổi...

Khụ, kéo xa.

Từ Phong Thần kết quả lai xem, là tam giáo đệ tử tiên Thiên Đình vi thần, Thánh Nhân không lại chủ động hiển hóa hậu thế giữa, đặt Thiên Đình quản lý Tam Giới cơ sở.

Kìa, mình chỉ cần trước thời hạn lần vào Thiên Đình, làm Thiên Đình gian nan thời kì nguyên lão, cũng không cần làm cái gì đại quan, che dấu tu vi làm tiểu lại là được, vì là danh nhóm Thiên Đình tiên tịch.

Nhiệm Phong Thần đại kiếp nạn hạ xuống, mình sớm đã tại Thiên Đình tiên tịch, cùng kiếp nạn này không quan hệ, Phong Thần kiếp nạn như thế nào hội lại rơi vào mình trên đầu?

Bả Thiên Đình tiên thần lại ngăn một lần? Nay bắt hợp đạo cùng lý.

Đặng Phong Thần chúng tiên thần đi Thiên Đình nhâm mệnh, khi đó Thiên Đình nhân tài đông đúc, mình liền khả xuôi dòng mà hạ, dựa thể thoái ẩn, đã có thể được Thiên Đình nguyên lão loại này tư lịch, có thể hồi sơn trung tiếp tục an ổn tu hành.

Có sao mà không làm?

Lý Trường Thọ ngón tay gõ mặt bàn, tinh tế cân nhắc cụ thể kế hoạch.

Được đến Thiên Đình tiên tịch, phải là tại Ngọc Đế đi tìm Đạo Tổ khóc lóc kể lễ trước, thời gian phải còn rất đầy đủ, nhượng sự phụ trở thành thổ địa công thật cũng là có chút mấu chốt bước đi, năng nhượng mình tinh lực cũng rất nhiều tính kế.

Liên xem sự phụ có nguyện ý hay không.

Thổ địa tuy nhỏ, mà lại số lượng phần đông, quyền bính nhỏ bé, nhưng tốt xấu cũng là phúc đức chính thân...

Nói không chừng thổ địa công còn có thể tìm cái... Thổ địa bà.

-----oO-----

Đệ bốn mươi sáu chương sự diệt ta cũng không phải ngạt ác nhân 【đại chương cầu đề cử!】

Đan trước phòng, Lý Trường Thọ lẳng lặng ngồi ở ghế nằm thượng, tay trái mở ra, nó nội có nhất đoàn màu xanh ngọn lửa chậm rãi thiêu đốt.

Này cũng không phải hoàn chinh bản Tam Muội Chân Viêm, trực tiếp triển lộ xuất lai cũng không sao cả, dù sao Vong Tinh thượng nhân ban cho hấn Tam Muội Chân Viêm tu hành phương pháp đã qua ba tháng, năng tu xuất đơn giản nhất 'Khí hỏa (khí viêm)', cũng hợp tình hợp lý.

Chỉ bằng 'Khí hỏa' uy lực, tại đầu tư giống nhau đa pháp lực điều kiện tiên quyết hạ, không kịp âm u lãnh hỏa một phần ba.

Chỉ khi nào mình đem 'Khí hỏa', 'Tinh hỏa', 'Thần hỏa' ba người hợp nhất hóa thành Tam Muội Chân Viêm, uy lực dự tính so âm u lãnh hỏa cường xuất mấy lần!

Tam Muội Chân Viêm tu hành pháp, Lý Trường Thọ lúc này cũng đã muốn tìm tòi thấu nguyên lý.

Đại khái chính là dùng tự thân khí, tinh, thần đào tạo xuất tam khối mỗi lửa, lại dĩ tam khối mỗi lửa dung hợp vì Tam Muội Chân Viêm, này hỏa khả thường tồn ở đạo khu bên trong, đốt tai hỏa, đoán không sạch sẽ, từ đó đa chân hỏa tí thân.

Nhượng Lý Trường Thọ tối vừa ý một chút, kỳ thật là này hỏa uy lực, cùng tự thân tinh khí thần ngưng xuất mỗi lửa có quan hệ.

Hoán mà nói, Tam Muội Chân Viêm uy lực khả tùy tự thân tu vi không ngừng tăng lên, mình cũng không hội lãng phí thời gian tại một môn mới vừa nắm giữ vài năm liền vô dụng vũ chi địa thuật pháp thượng.

Nhất đóa mây trắng tự chân trời mà đến, Lý Trường Thọ tay trái toàn quyền, kia đoàn khí hỏa bị hấn tùy theo cầu diệt.

Khởi thân, đối mây trắng chấp tay hành lễ;

Vân thượng thấp đạo nhân mặt lộ vẻ mỉm cười, thăm dò nhìn, nhưng bảo trì tại mười trượng độ cao, ôn tiếng nói:

"Trường Thọ sư diệt, nghe nói ngươi ba tháng trước Đông Hải hành trình thu hoạch khá phong phú, đối mặt long cung thái tử khiêu khích ứng đối thỏa đáng, đương không uổng công bản đạo tiến cử ngươi này nhất gặp."

Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra ôn hòa mỉm cười, ngôn nói: "Ít nhiều sư bá ngài một phen ý tốt, đệ tử mới có thể được hỏa pháp lại được lời pháp, hôm nay đặc biệt chuẩn bị tiệc rượu, tính đáp lại tạ ơn sư bá tài bồi."

Mới vừa hồi sơn không mấy ngày Tửu Ô nhất thời nheo lại mình cặp kia mày rậm mắt to, chà chà cười.

"Như thế nào cảm giác... Có trá?"

Ngày thường lai ngươi này cợ rượu, ngươi đều là không tình nguyện.

Ngươi đi Đông Hải, chính là bị bản đạo lại hồng lại lừa, Trường Thọ sư diệt chẳng lẽ là muốn dùng độc đan tính kế bản sư bá?"

Lý Trường Thọ dở khóc dở cười địa đáp: "Đệ tử chỉ là Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, sư bá ngài đã là môn nội Chân Tiên, càng là Phá Thiên Phong nhất mạch, lại là bị các vị trưởng lão sở coi trọng chấp sự.

Đệ tử cho dù có nghĩ tính kế sư bá ngài tâm tư, cũng không có nửa điểm tính kế sư bá ngài đảm lượng.

Huống chi, Đông Hải hành trình, quả thật là sư điệt ta phải thiên đại chỗ tốt."

Nói trung, Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra hai chỉ 'Dạ minh châu', "Đây là pháp khí ảnh lưu niệm bóng, đệ tử thay đổi hạ, hóa thành tiếng ảnh bóng.

Sư bá ngài nhất khối, đệ tử nhất khối, hôm nay tiệc rượu toàn bộ hành trình ghi chép tại tiếng ảnh bóng trung.

Như thế nào?"

Từ Ô nhất thời nhất lạc, chấp tay sau lưng nhảy xuống mây trắng, ngửa đầu nhìn Lý Trường Thọ, thò tay đem nhất chỉ chừa ảnh bóng tiếp đi qua.

"Đạo muốn nhìn người trong hồ lô muốn làm cái gì, thỉnh đi."

"Sư bá trước hết mời, " Lý Trường Thọ tươi cười thế là càng phát ra ôn hòa.

Đan lô bên cạnh song song hai chỉ thấp bàn, tiểu Linh Nga bị sư huynh bồi dưỡng xuất nấu nướng tay nghề toàn diện phát huy, một bàn rượu và thức ăn thập phần phong phú, bên còn có tam chỉ xếp lên vò rượu.

Hai người phân chủ khách ngồi xuống, đồng thời mở ra tiếng ảnh bóng đặt ở bàn giác;

Rồi sau đó, Từ Ô cầm lấy nhất chỉ ngọc trứ, một phần phân thức ăn, một vò vò rượu nước, lần lượt cái thử một lần.

"Người quả nhiên là thỉnh bản đạo uống rượu?" Từ Ô cười nói, "Chẳng lẽ, này chút rượu và thức ăn trung từng người đều có nhất loại vô hại dược liệu, hợp cùng một chỗ chính là mê dược kịch độc?"

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngạch, lắc đầu thở dài: "Sư bá ngài bên ngoài gặp gì gió táp mưa sa, nhưng lại hội như thế đo lường được đệ tử tâm ý.

Đệ tử dù sao bắt là cái gì gạt ác người."

"Ha ha ha, nói đùa nói đùa."

Từ Ô khoát tay, chủ động cầm lấy vò rượu mời ẩm, hai người uống thập phần hào phóng.

Không bao lâu, bán vò rượu đã đi xuống bụng, Từ Ô thật đúng là chỉ là gặp một nửa đồ ăn ăn, một nửa không chút sứt mẻ.

Lý Trường Thọ chính là chậm rì rì địa đem sở hữu thức ăn đều gấp một lần, không ngừng khen ngợi nhà mình Tiểu sư muội tay nghề.

Đội hai người uống vi huân, Lý Trường Thọ đem đệ tam vò rượu đề đi lên.

'Đến rồi đến rồi, người này thủ đoạn quả nhiên là hảo đoán.'

Tửu Ô đáy lòng một trận cười trộm, muốn nhìn Lý Trường Thọ đến cùng phải như thế nào thi triển tính kế.

Lý Trường Thọ nhưng nói: "Sư bá, này là sư diệt cho ngài tạ ơn lễ, tráng cốt Độc Long Tửu."

"A?" Tửu Ô đầu mi nhất khiêu, dùng tiên lực đem vò rượu tiếp nhận, đặt vào mình mấy trượng xa mở ra, lại dĩ khí ngự khoái, dính một chút rượu lại đây, niết tại đầu ngón tay nhẹ nhàng thể hội.

Tửu Ô trước mắt sáng ngời, "Hảo tửu!"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Này chỉ dùng để ba mươi sáu chủng độc thảo, mười hai chủng độc trùng, phụ dĩ sông Hằng nước lão bạch làm luyện chế mà thành, xâm ngâm nước ba tháng, độc tính đã vừa mới trung hoà, có bổ tinh, tráng cốt, tăng lên nam tử hùng phong tác dụng.

Nhưng duy có một chút... Không biết sư bá ngài có hay không tiêu thụ được khởi, thứ này dược lực khá mãnh liệt."

Tửu Ô đối Lý Trường Thọ khiêu khiêu mi, Lý Trường Thọ với Tửu Ô trát hạ nhãn, này hai người mặt đối mặt hiểu ý cười.

Đều hiểu, đều hiểu.

Tửu Ô cười nói: "Có gì tiêu chịu không nổi? Bản đạo chính là có đạo lữ người!"

"Cho nên đệ tử mới có thể ử loại này rượu thuốc, sư bá, thỉnh."

"Thay thay!"

Tửu Ô tâm tình đại sướng, đem này đàn đại thuốc bỏ rượu thu hồi, đầu tiên là ném nhất cái miệng nhỏ, đáy lòng cẩn thận phân tích một trận, theo sau liền là ngửa đầu quán nhất mồm to, biết vậy nên thân thanh khí sáng!

"Vừa mới người Tửu Thi sư bá gần nhất mới ra quan, bản đạo quả thật bất tại sợ!"

"Sư bá đừng duy nhất uống nhiều lắm."

"Bần đạo là Chân Tiên, sợ cái gì?"

Tùy theo, hai người lại là một ly ăn uống linh đình, Tửu Ô đã là vi say, chén bàn cũng đã đông hỗn độn.

"Tiểu Trường Thọ, nói một chút đi, ngươi đến cùng là muốn như thế nào tính kế bản sư bá?"

Tửu Ô ôm vò rượu khiêu khiêu mi, "Bản sư bá cái này uống nhanh hảo rồi, lập tức muốn đi."

Lý Trường Thọ cười khở lắc đầu, thờ dài: "Kỳ thật, lần này nhượng sư bá lại đây, cũng là nghĩ thỉnh sư bá hỗ trợ."

"A?"

"Sư bá cấp trận pháp tâm đắc trung có một môn chín quang minh ly trận, đệ tử cùng Tửu Cửu sư thúc nghiên cứu nửa tháng, vẫn như cũ không thể bố thành, nghĩ thỉnh sư bá chỉ điểm một hai."

Tửu Ô nhất thời nhất lạc, này chín quang minh ly trận chính là hấn sáng chế khôn trận, liền tính Lý Trường Thọ muốn dùng này trận pháp vây khôn mình, loại này khôn trận mình tùy tay khả phá.

"Chạy, sư bá đi xem."

Lập tức, Tửu Ô thu hồi rượu thuốc, cùng Lý Trường Thọ từng người cầm tiếng ảnh bóng, đi đan phòng phía sau, một chỗ đất trống phía trên.

Địa thượng có tám mươi một mặt nhỏ gương đồng, án huyền diệu phương vị bày đặt, Tửu Ô liếc mắt một cái liền nhìn ra chằm dứt chúng sở tại, cười chỉ điểm Lý Trường Thọ một hai.

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, cất bước hướng trước, án Tửu Ô theo như lời điều chỉnh mấy chỉ gương đồng phương vị, này tám mươi một mặt gương đồng nhất thời lóe ra ánh sáng, khôn trận dĩ nhiên khởi động, đem hai người vây ở trong đó.

Quanh mình ngân quang một mảnh, lại không thấy cây cối tranh hoa điều.

Tửu Ô không chút hoang mang, ngược lại cười mỉ nhĩ, ngôn nói: "Trường Thọ a, ngươi thì tính toán loại này tính kế?"

Cùng bản sư bá cùng nhau vây ở chỗ này, coi như mình xuất khí?

Lừa mình dối người khả không tốt lắm."

Lý Trường Thọ xoay người lại, cười nói: "Sư bá nói làm sao thoạt, sư điệt như thế nào hội tính kể sư bá ngài?"

Thanh âm đàm thoại trung, nhất sợi ngọn lửa đột nhiên tại Lý Trường Thọ hai chân, song chưởng thượng nổ rộ.

Tửu Ô đầu tiên là sừng sốt, rồi sau đó vội vàng hô: "Người sao nấu cơm !"

"Sư bá, người vì sao..."

Lý Trường Thọ run giọng hô, tùy tay cầm trong tay tiếng ảnh bóng ném hướng về phía nào đó cái phương vị.

Đào mắt, hấn thân chu các nơi đã là bị ngọn lửa nuốt hết, thân hình bỗng một tiếng hóa thành nhất tờ giấy người, tại ánh lửa trung nháy mắt bị cháy tắt.

Tửu Ô nhất thời hai mắt tròn tròn.

Tam Mọii Chân Viêm trung thần viêm?

Sao Bắc Đẩu ba mươi sáu pháp trung cắt giấy thành người?

Tiểu tử này, nhanh như vậy liền nhen nhóm thần viêm? Còn giống như này cao minh thần thông?

Không đúng...

Tửu Ô mạnh xoay người, quanh mình tất cả đều là ngân quang sáng ngời nơi, giờ phút này chỉ còn hấn tại khôn trận bên trong.

Tiểu tử này, thì ra là muốn dùng tiếng ảnh bóng ô ta trong sạch!

Tửu Ô bưng tỉnh đại ngộ, tùy theo liền xuy cười, chậm rãi địa bắt đầu phá trận.

"Trường Thọ a Trường Thọ, người còn là quá non chút, người đi thường phạt đường cáo bản sư bá tội gì danh?"

Chà chà, quả thật, bản sư bá còn là xem trọng lòng của người cơ.

Bản sư bá mặt trên chính là có không ít bạn tốt.

Hướng chi này trận pháp chính là bản sư bá sáng chế, năng tìm không được sinh môn ở đâu ư?"

Nói trung, Tửu Ô vài bước bước ra, quanh mình quang ảnh nhanh chóng luân chuyển, từ một mảnh phiếm bạch quang nơi, bước vào ...

Phiếm kim quang nơi.

Tửu Ô bên miệng tươi cười nhất thời động lại, cúi đầu bấm ngón tay suy tính, nhìn không được mắt: "Như thế nào lại là Liên Hoàn Trận!"

Hắn bước nhanh mại động, nhanh chóng đến lại một chỗ tinh quang lóe ra nơi;

Lại đi, lại quay lại ban sơ ngân quang tràn ngập nơi.

Thân hình nhảy mà khởi, nhưng vọt tới không trung, lại một đầu đưa tại kim quang tỏ khắp nơi!

Đến vậy thời, Tửu Ô đã muốn phát hiện, trận này bị sửa có chút vượt quá hẳn tưởng tượng, độn pháp tất cả đều bị che chắn, hơn nữa cơ sở trận thế, xác thực quả thật thực là hẳn sáng chế 'Chín quang minh ly trận' !

Này trận pháp là hẳn khổ tâm cân nhắc xuất tới, phi Thiên Tiên không thể cường phá!

Tửu Ô ngũ thức cao đạo khu chấn động, cả người mùi rượu bị đánh xơ xác, đáy lòng bay nhanh tính toán...

Từ Trường Thọ sư diệt nhượng Tửu Cửu thác thoại, mời mình lại đây dự tiệc bắt đầu, trận này tính kế mà bắt đầu !

Mình đến Tiểu Quỳnh Phong thời, dùng tiên thức tra thấy được 'Trường Thọ sư diệt' đang ngồi ở kia tu hành 'Khí viêm', theo bản năng sẽ không đi thăm dò xem 'Trường Thọ sư diệt' bản thân có vô sai lầm!

Tiệc rượu bản thân chính là cái nguy trang, chân chính trả thù là này chỗ trận pháp.

Bởi vì là mình khai sáng khôn trận, mình tự tin tràn đầy địa liền bước vào khôn trận nội, nhưng quên tiêu tử này thích nhất bố trí Liên Hoàn Trận!

Nhưng là...

Vây khôn liền vây khôn rồi, này lại làm sao vậy?

Tửu Ô ngồi xếp bằng ngồi xuống, hẳn là nhất danh Chân Tiên, đâu sợ vây khôn mấy tháng lại như thế nào?

'Người này, chính là loại này hết giận ?'

Tửu Ô ách nhiên thất tiểu, nhưng tươi cười đột nhiên cứng ngắt ở tại trên mặt.

Hảo, nóng quá...

Cả người huyết mạch tựa hồ tại điên cuồng bắt đầu khởi động...

Mình toàn thân nhưng lại bắt đầu xuất mồ hôi, trong cơ thể một cỗ đục ngầu dương khí nhanh chóng bành trướng...

Nguy rồi, là kia rượu thuốc!

Kính nói sao như vậy đủ?

Tửu Ô cảm giác mình thân thể thần tiên như là tại thiêu đốt một loại, đáy lòng nổi lên cùng nhà mình đạo lữ ân ái thời trông hình ảnh, dồn dập hô hấp như là phun hỏa một loại, toàn thân bắt đầu toát ra mồ hôi nóng!

Hắn lập tức ném thử hàng không dược lực, nhưng phát hiện dược lực đã muốn xâm nhập cả người huyết mạch!

Đạo bào vật áo dần dần giơ lên, Tửu Ô nháy mắt đứng dậy, cung thân mình, mắt trung tràn đầy sốt ruột.

"Dài, Trường Thọ sư diệt! Mau nhượng ta trở về!"

Không đúng!

Người này chính là muốn xem mình loại này chặt vật!

Nhẫn!

Phải nhẫn!

Hắn Tửu Ô đã là nửa bước Thiên Tiên, điểm ấy dược lực còn kháng bất quá đi? Chỉ cần ngẫm lại, thi thi ngay tại nơi đẳng mình, trở về sau đó tự khả!

Càng khó bị, tuyệt đối không thể nghĩ sư tỷ!

Mình càng không thể xấu mặt, người này tiếng ảnh bóng còn tại chiếu mình!

Tùy tay đem mình trong tay tiếng ảnh bóng bóp nát, Tửu Ô lại ngồi xuống, bay nhanh niệm động tinh tâm bí quyết, thanh tâm chú...

Sau nửa canh giờ.

"Ai ta đi... Đây là thực tủy biết vị sự, này như thế nào nhẫn được!"

Trường Thọ!

Trường Thọ a! Sư bá nhận tài liệu! Về sau lại bất tính kể người như thế nào!"

Không người hồi ứng.

Từ Ô sót ruột địa vài đoàn loạn chuyển, cả người tiên lực áp chế kia luồng đục ngẫu dương khí, tại khốn trận nội một trận loạn chạy.

Đột nhiên giữa, hắn thấy được nhất chỉ mộc bài, mộc bài thượng viết mấy hành chữ viết, vội vàng tiếp cận đi qua xem.

Này là?

"Thiên Đạo lời thề? Mở miệng chính là 【cảm động và nhớ nhung minh thệ chú】? Như vậy ngoan độc?"

Từ đó thời khởi, bắt được tại không lịch sự Độ Tiên Môn Tiểu Quỳnh Phong đệ tử, Tề Nguyên đạo trưởng đồ đệ, Lý Trường Thọ sư diệt cho phép hạ, an bài Lý Trường Thọ làm một chuyện gì...

Bắt được tiết lộ nửa điểm có quan hệ Lý Trường Thọ sư diệt hết thầy tin tức cấp bất luận sinh linh, bất luận pháp khí, bất luận công cụ...

Bắt được...

Tê! Khả khó chịu chết bản đạo dục!

Này lời thề nội dung nhưng thật ra lơ lửng phổ thông, chính là giữ bí mật lại tiến hành sau bất loạn làm an bài;

Vi phạm lời thề hậu quả như thế ác độc, muốn đánh mất nam nhân hùng phong!"

Từ Ô gấp đến độ một trận dậm chân, nhưng đem mộc bài ngã trên mặt đất.

"Bản sư bá như thế nào năng chịu người loại này hiếp bức!"

Lập tức, thấp đạo nhân cung thân mình chậm rãi nằm đảo, tiếp tục áp chế kia đoàn dương khí, cắn răng nhẫn nại .

Một lát sau...

Này thấp đạo nhân hồng suy nghĩ tê rống một tiếng, đứng dậy, nhiếp lại mộc bài mà bắt đầu đọc cảm động và nhớ nhung minh thệ chú, Thiên Đạo đồn sinh cảm ứng, Tiểu Quỳnh Phong trên không vang lên sấm rền tiếng động!

Mấy trăm chữ lời thề đọc hết, quanh mình đại trận chậm rãi tiêu tán, liên đồng bên ngoài đại trận cũng đều đóng cửa.

Từ Ô quay đầu tìm kiếm không có tìm được bán cá nhân ảnh, vô cùng lo lắng địa nhảy mà khởi, bay nhanh nhằm phía Phá Thiên Phong phương hướng.

"Thi thi!

Thi thi người ngàn vạn bất muốn bé quan a thi thi —— "

Đội Từ Ô đi rồi, Lý Trường Thọ thân hình chậm rãi tự mặt cỏ trung toát ra, cầm lấy mình kia chỉ tiếng ảnh bóng, cẩn thận địa thu , tay áo bào chặn lại, đem chỗ đó khôn trận dung nhập quanh mình đại trận bên trong.

Đi đến kia một bài trước, nhìn một bài thượng đã bắt đầu bay nhanh biến mất chữ viết, Lý Trường Thọ lộ ra lạnh nhạt mỉm cười.

Tạm thời thu phục.

...

Hai tháng sau, ước định cùng nhau luyện đan ngày.

"Ai, tiểu thọ thọ, người cái kia tặng cho ta ngũ sư huynh rượu thuốc còn có ư? Ta tứ sư tỷ nói, muốn dùng mấy bản pháp thuật hoán rượu thuốc phối phương, pháp thuật tùy người chọn lựa."

"Bên kia còn có bán đàn, phối phương ta hơi sau sửa sang lại xuất lai mang về cho người, pháp thuật liền khiêu uy lực cường là được, " Lý Trường Thọ cũng không ngần đầu lên trả lời , tiếp tục quy trình trong tay dược thảo.

Từ Cửu tiến đến góc trung, "Chính là cái này? Nghe hương vị thích cổ quái nha."

"Ân, chính là cái kia, " Lý Trường Thọ cười nói câu.

Hắn vừa muốn cúi đầu tiếp tục bận rộn, lại đột nhiên nhớ tới gì, ra tiếng nói: "Này rượu nữ tử cũng không thể loạn uống, này là cho nam tử đặc biệt chuẩn bị dương rượu, nữ tử uống rồi xảy ra sự."

Đình dương!

Nhất chỉ một muôi đập rơi trên mặt đất, bên trong còn rơi rụng một chút rượu dịch, Từ Cửu trừng mắt Lý Trường Thọ.

"Cái này, uống rồi... Hội, hội thế nào?"

Động tác nhanh như vậy ?

Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến, nhin không được cười khổ tiếng.

"Ân... Cũng liên thật dài râu? Đại khái."

-----oOo-----

Đệ bốn mươi bảy chương phản nghịch long tử, tại tuyến...

"Chỉ là dài râu a... Dọa sư thúc ta nhảy dựng."

Tửu Cửu đem mộc muôi nhiếp xoay tay lại trung, lại nghe nghe bên cạnh cái bình bên trong rượu nước, có chút nghĩ mà sợ địa đạo câu: "Ta còn đương đáy chậu dương mắt cân đối, biến thành bắt nam bắt nữ gì gì đó."

Lý Trường Thọ cười khê chắm đất lác đầu, đối Tiểu sư thúc ăn khớp ý nghĩ, luôn luôn đều là thập phần khâm phục.

"Sư thúc, hôm nay này lô đan dược luyện chế hoàn thành sau, ta đại khái muốn bế quan nửa năm đến một năm, tu hành Tam Muội Chân Viêm."

Kia mấy thứ rượu, ta đều trước thời hạn vì sư thúc chuẩn bị tốt một năm số định mức, nhưng thứ này uống nhiều lắm cũng không tốt lắm, sư thúc ngài còn là số lượng vừa phải dùng để uống.

Ngay tại kia đàn rượu thuốc bên cạnh cái giá thượng, chỗ cũ."

"Nửa năm ư?"

Tửu Cửu thu hồi kia mấy chỉ bầu rượu, đem mấy chỉ không bầu rượu tùy tay thả đi lên, chấp tay sau lưng từ bên cạnh đã đi tới, nghiêm trang địa dặn dò nói:

"Tuy nói Tam Muội Chân Viêm từ Phản Hư cảnh là có thể tu hành, nhưng thứ này ban đầu cần thiêu đốt tinh khí thần cô đọng mỗi lửa!

Ngươi ngàn vạn đừng nóng lòng, luyện pháp thuật luyện đến lỗ lẽ nguyên khí, kết quả bả mình làm cho thần hư chứng khí hư tinh hư, vậy không xong!"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, tiếp tục vui đầu quy trình dược thảo.

Tửu Cửu có chút nhàm chán ngáp một cái, nói thầm nói: "Ta mấy năm gần đây kẹt tại bình cảnh, tu hành đột phá đều có chút phiền phức."

Bất quá trước kia cũng có quá vài lần như vậy trạng huống, kẹt vài năm bình cảnh, chẳng biết tại sao mình đã đột phá .

Đột phá về sau liền muốn bế quan vài năm, có khả năng là vài thập niên, khả năng người thì thời gian rất lâu không thấy được bản sư thúc lạc."

Lý Trường Thọ cười nói: "Sư thúc hiện tại đã muốn chủ tu Vô Vi Kinh đi."

"Đúng vậy, " Tửu Cửu nhiếp lại nhất trương trúc y, ngồi ở cái bàn bên cạnh, có chút chán đến chết địa ghé vào trên bàn, "Chờ người thành tiên rồi, cũng có thể tu hành Vô Vi Kinh, nếu người tư chất hảo điểm, Phản Hư cảnh là có thể tu hành.

Đáng tiếc...

Đúng rồi, ta nghe ngũ sư huynh nói, sư phụ người giống như cũng bắt đầu tìm hiểu Vô Vi Kinh."

"Ân, sư phụ hai tháng trước chiếm được môn nội chấp sự đưa tới kinh văn, " Lý Trường Thọ thuận miệng đạo, "Kỳ thật sư thúc loại này tâm tính, tu hành Vô Vi Kinh cực kỳ chuẩn xác, không bắt buộc, bắt đa cầu."

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, "Tiểu Trường Thọ, người như thế nào cùng ta sư tôn nói chuyện nhất cái điệu."

Lý Trường Thọ nói: "Lúc trước Tửu Ô sư bá cũng cho đệ tử một phần Vô Vi Kinh quyền thượng, những lời này bắt đều là kinh văn bên trong ý tứ ư?"

"Thì ra là như vậy."

Tửu Cửu ni non một tiếng, tọa ở một bên lẳng lẳng xem Lý Trường Thọ sửa sang lại thảo dược, bất tri bất giác liền có chút xuất thần...

Một lát sau.

"Tiểu thọ thọ... Người kỳ thật cũng rất tốt xem nha... Hắc hắc hắc... Trước như thế nào không phát hiện?"

"Ân?"

Đã muốn chuẩn bị bắt đầu luyện đan Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại đây, phát hiện sư thúc ghé vào trên bàn ngủ đi qua rồi, miệng còn tại thì thảo nói mớ.

Thành tiên sau đó, thân thể thần tiên vô cầu, Tiểu sư thúc trung tóc dài hàng năm bất quản lý cũng là nhẹ nhàng thuận hoạt, đen nhánh ánh sáng;

Chỉ là đâm cái đơn giản phượng vĩ bím tóc nàng, không có trang sức, bất thi phần trang điểm, cấp người cảm giác đúng là đơn giản như vậy thuần triệt.

Ngủ say sau Tiểu sư thúc, đương được 'Cơ ngọc phu nỡ nà, tâm thanh thần trong sáng' loại này hình dung.

Đáng tiếc, tình thời điểm liền quá nhảy còi chút.

Lắc đầu cười, Lý Trường Thọ nhẹ chân nhẹ tay đi đến đàn phòng ở ngoài, xem xét mình tại Âm Dương cá tạo hình ao trung dưỡng kia chút tiêu linh cá, đẳng Tửu Cửu tiêu khế tỉnh lại.

Dù sao mình là có việc cầu người, mượn dùng Tửu Cửu tinh thuần tiên lực lai luyện đan, tổng không thể đối Tiểu sư thúc quá mức hà khắc.

Hai ngày sau.

Luyện xong rồi đan dược, Lý Trường Thọ tạm thời che đàn phòng, chỉ mở ra đàn phòng phụ cận ba dặm nội trận pháp.

Đội tiễn đi Tửu Cửu sau, hẳn lại đi tìm Linh Nga dặn dò mình muốn bề quan sự.

Lần này bề quan, Lý Trường Thọ chính là muốn đem Tam Muội Chân Viêm mỗi lửa chính thức ngưng tụ thành, không sai biệt lắm cũng muốn nửa năm thời gian.

Chính bản thân rộng thùng thành luyện công phục, tại liễu cây hạ nghiên cứu tung ra dược kỹ xảo Linh Nga, nhất thời có chút buồn bực...

"Sư huynh, người lần này bắt tại đàn phòng bên kia bề quan ư?"

"Tu hành Tam Muội Chân Viêm dễ dàng tạc phòng, " Lý Trường Thọ cười nói, "Ta hơi sau hội làm nhất chỉ tiêu bề gỗ, đi trong hồ bề quan, như vậy hội ổn thỏa một ít."

Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, có chút muốn nói lại thôi.

Lý Trường Thọ thả mấy chỉ bình sứ tại nàng trong tay, dặn dò nàng mỗi bình đan dược cách dùng cùng dùng lượng.

Đáy lòng không ngừng cân nhắc hạ, tiểu Linh Nga còn là nhỏ giọng hỏi câu:

"Sư huynh, Tam Muội Chân Viêm... Không cần tàng ư?"

Này pháp thuật không phải rất lợi hại ư?"

Lý Trường Thọ tùy tay gõ hạ sư muội sợ hãi, tự nhiên vô dụng gì lực đạo.

Hai người mặc dù mặt đối mặt, Lý Trường Thọ còn là dùng truyền thanh phương pháp, tinh tế giải thích nói:

"Này vài năm mới vừa ngừng giảng bài, ngươi thì đem ta dạy cho ngươi đều đã quên?"

Tam Muội Chân Viêm là Tử Ô Tử Cửu sư tôn ban thưởng hạ , cố ý tàng không cần, ngược lại càng sẽ làm người khả nghi.

Cần là người bên ngoài không thể tưởng được, đoán không được, sẽ không căn cứ ngươi ngày thường triển lộ tin tức liên tưởng đến , mới xem như con bài chưa lật, mà phi chỉ cần dĩ uy lực lớn nhỏ lai luận."

Linh Nga phun phun đầu lưỡi, cúi đầu ngoan ngoãn thụ giáo.

Lý Trường Thọ lại cầm hai chỉ bình sứ xuất lai, truyền thanh nói: "Này hai bình đan dược đặt ở sư phụ trước cửa, này là cho sư phụ luyện chế tiên đan, có hóa trọc phản thanh công hiệu.

Ngươi cũng, nhưng đừng vọng trộm, sẽ bị tiên đan dược lực chống đỡ bạo."

Linh Nga nhất thời vui vẻ, "Kia sư phụ ăn chẳng phải là năng..."

"Khó khăn, " Lý Trường Thọ lắc đầu, than nhẹ một tiếng, hướng tới trong rừng bước chậm mà đi, chuẩn bị chế tác kế tiếp muốn dùng tiểu bệ gỗ.

Lam Linh Nga mở ra bình ngọc nghe nghe, một cỗ tinh thuần nguyên khí đập vào mặt mà đến;

Nàng nhẹ nhàng hút nhất khẩu, tất cả người đều có chút say, hôn mê bất tỉnh địa trở về mình phòng trong, vội vàng ngồi xuống tu hành hóa giải dược lực.

Lý Trường Thọ thấy thế cười khẽ tiếng, tìm một mảnh rừng già, vãn khởi tay áo bắt đầu đại làm nhất tràng.

Hai ngày sau...

"Động tĩnh gì?"

Mới vừa ngồi xuống tĩnh lại Lam Linh Nga khởi thân từ mộc song nhìn đi ra ngoài, chu cái miệng nhỏ, thở nhẹ vài tiếng, xinh đẹp cái trán tràn đầy hắc tuyến...

'Ta hơi sau hội làm nhất chỉ tiểu bệ gỗ.'

Trong đầu tiếng vọng sư huynh vừa rồi những lời này, nhìn nhìn lại trên mặt hồ mới vừa xuống nước kia chiến thuyền năm mươi trượng dài 'Đơn sơ' đại lâu thuyền, Lam Linh Nga nhin không được vớ vớ cái trán.

Sư huynh đối lớn nhỏ hai chữ, có gì hiểu lầm ư?

Lam Linh Nga cúi đầu mắt nhìn mình luyện công phục đường cong, khóe miệng nhẹ nhàng run rẩy hạ.

Thối sư huynh, quả nhiên...

Bị Tửu Cửu sư thúc mang mất đi bình thường lớn nhỏ tiêu chuẩn!

Kỳ thật Lý Trường Thọ cũng không phải nhất cái chú trọng hưởng thụ người, tại chế tác một ít tiểu đồ chơi thời điểm, hẳn càng chú trọng thực dụng tính.

Tiểu bè gỗ chỉ là bó củi đơn giản hợp lại tiếp mà thành, không có gì cấm chế, liền chế tác khó khăn mà nói, quả thật xem như tiểu đồ chơi.

Bé quan sở tại, phải có đơn giản cảnh báo trận pháp, cách âm trận pháp, phòng tra xét trận pháp, mà vì bày đặt, che dấu này chút trận pháp trận cơ, tóm lại là cần một ít không gian.

Trừ này ở ngoài, hẳn còn có một ít tiểu thiết kế.

Hai tầng cao lầu thuyền tông cộng có bảy giống nhau lớn nhỏ phòng, mỗi cái phòng đều là liên hệ, đều bày đặt nhất chỉ đậm.

Hơi sau mình bé quan, mở ra quanh mình trận pháp sau, còn có thể tại các phòng bày đặt mấy cái người giấy;

Như có người xúc động trận pháp, này chút người giấy thượng cấm chế hội lập tức bị khởi động, hóa thành hẳn thân hình, đủ có thể dĩ giả dối đánh tráo!

Quả thực là phòng ám toán chuẩn bị lương phẩm!

Đáng tiếc, loại này thiết kế còn có chút bất hoàn mỹ, còn có bảy phân chi nhất bị ám sát tỷ lệ...

"Linh Nga, ta hiện tại mà bắt đầu bé quan."

Được Lý Trường Thọ truyền thanh, Lam Linh Nga vội vàng đi đến trước cửa, đối đứng ở 'Lầu thuyền' thượng Lý Trường Thọ huy huy tay nhỏ bé.

Lý Trường Thọ hai tay kết ấn, tiểu bè gỗ thượng một tầng tầng trận pháp mở ra, đem phía dưới mặt hồ che nổi lên nhất đại khu vực, tiểu bè gỗ cũng tại một tầng tầng quang mang bên trong trở nên mơ hồ rất nhiều...

Chốc lát, trên mặt nước xuất hiện một chút sương trắng, Lam Linh Nga cũng nhìn không tới sư huynh ở nơi nào.

Lý Trường Thọ lần lượt cái phòng thả người giấy, lại lặng lẽ đến một chỗ hẻo lánh khoang, tại góc trung sờ soạng một trận, mở ra nhất cái ám cách, phía dưới liền là trong suốt hồ nước...

Chỉ chốc cái pháp ấn, thi triển huyền hình thuật hóa thành nhất điều linh cá, hào không một tiếng động chui vào trong nước, hướng tới đồng dạng bị tầng tầng trận pháp bao phủ đáy nước chạy đi, chỉ để lại bảy chỉ người giấy nằm ở các nơi khoang.

Sở dĩ bả bè gỗ làm lớn như vậy, chủ yếu là muốn cho này mấy tầng trận pháp có thể bao phủ trụ dưới nước;

Mà hạ phương, chính là Lý Trường Thọ đệ tam bế quan địa.

Sư phụ năm đó mang tiểu Linh Nga lên núi lần đó, hẳn chính là tại chỗ đó bế quan, đem âm u lãnh hỏa ngưng luyện đến chút thành tựu...

Ngũ Hành nước khắc hỏa, tại đáy nước tu hành hỏa pháp, kỳ thật là phòng cháy khí hội tụ quá đa khiến cho tự bạo tuyệt hảo thủ đoạn.

Chính là...

Nguyên bản cây xanh rậm rạp Tiểu Quỳnh Phong, đột nhiên trọc như vậy nhất mảnh nhỏ.

...

Đông Hải, Thủy Tinh Cung.

'Lớn mật Ngao Ất!

Dám khẩu xuất cuồng ngôn, mắt vô tôn trưởng, có nhục ta tộc oai, chửi bới ta tộc quang vinh!

Ngươi cũng biết, ngươi cũng biết này ra sao đặng chịu tội!'

Trông trái Nhị Thái Tử trong điện, Long tộc thiếu niên Ngao Ất bị nhất điều điều xiềng xích bó ở tại thiết trụ phía trên, gắt gao bế hai mắt, bên tai y hi tiếng vọng đương nhật một tiếng tiếng tức giận mắng.

Miệng hẳn giác cười lạnh, nhẩn nại lưng đau đớn, ánh mắt nhưng thủy chung như đương nhật loại kia kiên định.

Ngao Ất hiện tại chỉ cảm thấy, này Thủy Tinh Cung thập phần vớ vẩn, mà lại vô cùng buồn cười.

Đương hấn đứng ở ngày ấy khánh công yên phía trên, đối mặt một mục hí mắt giả bộ ngủ vương, nói ra câu kia:

'Con nghĩ bá sư Độ Tiên Môn, tu hành tam giáo Thánh Nhân pháp!'

Kia nhất trương trương khiếp sợ, không dám tin lại nhanh chóng vịn vẹo long thủ gương mặt...

Kia một tiếng tiếng đại nghịch bất đạo, Long tộc sĩ nhục, không biết cái gọi là tức giận mắng...

Kia chút Long tộc cao thủ bạo tuôn khí tức, đưa hấn này điều mới vừa mãn thập tuổi tiêu long cơ hồ đương trường đè ép!

Đương nhật mắng mình, tất cả đều là phụ vương huynh đệ, hoặc là càng lão lão long, bọn họ có tư cách mắng chính hấn một con cháu;

Mà kia chút hải tộc đại thần, cùng với phi Long Vương huyết mạch Long tộc tướng lãnh, một đám không dám ra tiếng, nhưng đều tại dùng nhãn thần đối hấn chuyển vận hèn mọn.

Đi bá Thánh Nhân công và sân, sẽ bị tính làm đại nghịch bất đạo;

Ra ngoài bá sư tu hành, sẽ bị cho rằng Long tộc phản nghịch.

Này buồn cười, quả thật buồn cười...

"Buồn cười đến cực điểm!"

Ngao Ất nhìn không được miệng vỡ giận xích, kia trương thanh tú khuôn mặt thượng tràn đầy thống khổ!

Hấn sau lưng thiết trụ nổi lên u lãnh băng hàn lực, nhất căn căn băng đâm trát nhập hấn trắng nõn bóng loáng lưng, nhượng Ngao Ất đau cả người loạn run.

Nhưng hấn ánh mắt vẫn như cũ thanh minh, nó nội kiên định chút nào không có biến mất!

Chốc lát trước, Long Mẫu mới vừa vừa ly khai, van nài khuyên hấn sớm ngày nhận sai...

'Con ta, tộc của ta phương pháp chính là không đủ học được dùng?

Tộc của ta chi bảo chính là không đủ người cầm lai đùa giỡn?

Vì sao không nên đi làm loại này hoang đường sự, còn muốn đương nhiên như vậy trong tộc thúc bá mặt, nói loại này hoang đường rời kinh thoại?

Người muốn đi bái Thánh Nhân công và sân, người cũng biết Thánh Nhân công và sân trừ Tiệt Giáo ở ngoài, tất cả đều không thu Long tộc đệ tử!

Kia Xiển Giáo lão gia năm đó càng là thu nhất điều dã chủng nghiệt long làm đệ tử, mượn chí bảo, đem chúng ta Long tộc cuối cùng khí vận đều bác đi đặt ở này nghiệt long thân thượng.

Loại này nhục nhã, trong tộc như thế nào đồng ý quên mất?

Con ta a, người là bị ai hoặc tâm?'

Mẫu hậu những lời này, Ngao Át như thế nào không biết, lại như thế nào không hiểu nó thiệt giả?

Xiển Giáo mười hai Kim Tiên chi nhất Hoàng Long chân nhân, rõ ràng là Tổ Long huyết mạch, năm đó chỉ là trọng thương lâm lạc Côn Lôn sơn, bị thương chưa thành thánh Tam Thanh dưỡng ở tại trong viện, làm Tam Thanh lão gia nhà xem xét long;

Thượng cổ Thánh Nhân chưa xuất thời, Long tộc coi đây là sỉ, cùng Hoàng Long chân nhân đoạn tuyệt lui tới, đem Hoàng Long chân nhân tại long sách xoá tên.

Sau Tam Thanh lão gia thành thánh, Long tộc kéo bắt hạ da mặt đi nịnh bợ Hoàng Long chân nhân, ngược lại bắt đầu tại trong tộc truyền tin đồn, quan dĩ 'Dã chủng' bêu danh.

Cái gọi là Thánh Nhân công và sân không thu Long tộc đệ tử...

Tam Thanh thành thánh sau, một đám Long tộc cao thủ mang ấu long tiến đến Kim Ngao Đảo bái sư, đối Thánh Nhân nhưng thật ra cung kính;

Nhưng vừa nghe, thu đồ đệ cánh cửa tháp nhất thông thiên Giáo Chủ, mà lại chỉ là nhượng Long tộc ưu tú nhất đệ tử bái nhập Thánh Nhân đệ tử môn hạ, mà phi trực tiếp bái sư Thánh Nhân, Long tộc những cao thủ xoay người trở về, cảm thấy Thánh Nhân có ý nhục nhã...

Gì là hoang đường?

Đây mới là hoang đường!

Ngao Át cả người run rẩy, sau lưng thiết trụ hào quang dần dần yếu đi đi xuống.

Ta, Ngao Át, phải chống đỡ đi xuống.

Chỉ có hấn cái này Long Vương Nhị Thái Tử, hoàn toàn phóng thấp tư thái, đi bái sư tam giáo tiên tông bên trong bài danh trung hạ Độ Tiên Môn...

Cho dù là tại Độ Tiên Môn trước quầy thẳng bất khởi, vào làm nhất cái ký danh đệ tử...

Mới có thể đánh vỡ Long tộc này vô vị kiêu ngạo, mới có thể xé nát bọn họ này vụn vụn tự tôn!

Như này chút nhục nhã còn không thể đánh tỉnh say không còn biết gì Long tộc, kia hấn, phải đi bằng Thánh Nhân phương pháp đứng ở vụn linh đỉnh!

Đến lúc đó, hấn muốn tới hỏi một câu này chút viển cổ tôn sư...

Gì, mới là Long tộc đường ra!

Hấp một hơi, Ngao Ất há mồm lên tiếng la hét:

"Phóng ta đi ra ngoài —— "

"Ta muốn gặp phụ vương!"

"Ta muốn đi Độ Tiên Môn bái sư học đạo!"

Ngoài điện, một đám thị nữ nhân nước mắt lưng tròng , xinh đẹp khuôn mặt thượng tràn ngập đau lòng, nhưng các nàng lại bị tiên giao binh ngăn trở, không thể tới gần Nhị Điện Hạ nửa bước.

-----oO-----

Đệ bốn mươi tám chương tấn tấn tấn tấn tấn

Ba tháng sau, Đông Hải ở chỗ sâu trong, Thủy Tinh Cung phía trên.

Trải qua một loạt sự kiện —— long tử phản nghịch, Long Mẫu biện hộ cho, Long Vương hạ lệnh tra rõ, nhất danh giáo đạo long tử cá tinh hải tộc nhạc sĩ lưng nổi, bị đương trường cắt miếng, niềm hành gừng dâm chua tởi...

Đáng tiếc, đáng tiếc.

Hồng Hoang còn vô mù-tạc, đâm thân đạo bất viên mãn.

Lúc này, long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất bị trôi ở tại một con thuyền thật lớn tiên búi thuyền nội, hướng tới Nam Hải cùng Đông Hải biên giới bay nhanh mà đi.

Thuyền nội trừ Ngao Át ở ngoài, chỉ có mấy danh tiên giao binh, cùng với một vị lông mi chòm râu toàn bộ bạch lão rùa thần;

Này vị đã muốn về hưu đa niên lão rùa thần ngồi ở Ngao Át bên cạnh, chính than thờ địa khuyên :

"Điện hạ, ngài như thế nào liền cùng kia nhỏ nhỏ Độ Tiên Môn giang thượng ?

Hắn Độ Tiên Môn gì đức gì năng? Liền tính Bệ Hạ nhượng ngài đi qua bá sứ, hắn cũng không dám thu ngài đây nhé.

Hơn nữa người cũng muốn vì Bệ Hạ cân nhắc cân nhắc, Bệ Hạ hiện tại đã muốn là lực hàng chúng nghị, đem sở hữu thanh âm áp chế đi, nhượng ngài ra ngoài đi bá Thánh Nhân công và sân!

Lần này, lão thần cũng liền không để ý da mặt, mang điện hạ ngài đi bá sứ kia Đạo Môn tam Thánh Nhân ngồi xuống đại tiên người mây đen tiên.

Này vị Đại tiên người tuy rằng thanh danh không vang sáng lên, nhưng hắn đứng hàng Tiệt Giáo tùy thị bảy tiên đứng đầu, thâm được Đạo Môn tam Thánh Nhân coi trọng, cân cước cũng là nhất chỉ kim ngao, cùng lão thần thuộc đồng tộc, năm đó cũng có vài phần giao tình.

Điện hạ, này coi như là thừa dịp ngài tâm ý ;

Ngài khả ngàn vạn ngàn vạn, đừng nữa làm cái gì đại sự !"

Ngao Át quay đầu nhìn về phía một bên, sắc mặt vẫn như cũ mang theo một chút không cam lòng.

Nhưng hắn dù sao chỉ có thập tuổi, tuy rằng bị rất nhiều niên 'Đản giáo', chân chính xuất thế cũng liền mười năm thôi;

Lão quy ở bên không ngừng khuyên bảo, Ngao Át dần dần cũng có một chút do dự.

"Này vị Đại tiên, khả có Thánh Nhân diệu pháp?"

"Đó là tự nhiên!"

Này vị lão rùa thần bắt lấy cơ hội, bắt đầu vì Ngao Át giảng này vị mây đen đại tiên ra sao đẳng uy phong, lại là hạng được thông thiên Giáo Chủ hi hoan, nhưng tự thân tính tình cực kỳ diệu thấp, bắt bên ngoài hiển sơn sương sớm.

Rất nhanh, lão rùa thần lại buông tiếng thở dài, đối Ngao Át truyền thanh nói:

"Điện hạ, lão thần nhìn ra lai ngài muốn làm cái gì rồi, nhưng việc này cũng không phải ngài suy nghĩ đơn giản như vậy, cũng không chỉ là gây sức ép gây sức ép, có thể có hảo kết quả.

Hư hoa như mộng, mộng tinh băng cứng, ai đều không muốn từ giữa tình lại;

Ngài muốn lượng thứ Bệ Hạ, Bệ Hạ là ngồi ở Long tộc cao nhất chỗ quản sự người, hẳn đơn giản động bất được, như vừa động mà bất được, cao ốc nguy rồi."

Ngao Át mặt lộ vẻ suy tư, theo sau chậm rãi gật đầu.

'Tóm lại, xuất long cung, Hồng Hoang to lớn, sau này bản thái tử tự khả tùy ý ngao du!'

Bái nhất đại tiên vi sư, còn là ý vào mình là long cung thái tử thân phận, ở long cung quần tình giải thích thế nào?

Cái khác long cung đệ tử, có mấy người năng bái loại này đại tiên vi sư?

Hắn muốn tìm , là Long tộc đường ra, mà phi hẳn Đông Hải long cung Nhị Thái Tử nhất người đường ra!

Tạm thời trước ổn định này vị lão thần, ngày sau, lại nói liền là.

Gào thét hải trong gió, Ngao Át dần dần lộ ra vài phần ý cười, biểu hiện giống như năm nào kỷ một loại 'Hồn nhiên', kia lão rùa thần cũng dần dần nhẹ nhàng thờ ra.

...

Độ Tiên Môn, Phá Thiên Phong rừng rậm ở chỗ sâu trong, Tử tự chín tiên tu hành sở.

Tử Cửu hồ lô lớn tự Tiểu Quỳnh Phong phương hướng nhẹ nhàng trở về, tất cả ảnh hình người là không còn rồi khí lực, ủ rũ địa đi trở về mình tiểu lâu, lại tại lâu trước một bậc thang thượng chậm rãi ngồi xuống, thân hình chậm rãi ngửa đảo.

Cả người nhuyển nằm úp sấp nằm úp sấp địa giống như hòa tan tượng đất, ôm mình hồ lô lớn, nằm ở kia một trận thờ dài thờ ngắn...

"Hảo nhàm chán, tiểu thọ thọ bé quan mới ba tháng, như thế nào cảm giác như là quá ba năm, lại không ai bồi ta đùa giỡn ..."

"Ai, sư tử đều có sư huynh bồi, sư huynh còn đi bồi người khác.

Đại sư tử cùng nhị sư huynh, tứ sư tử cùng ngũ sư huynh, lục sư tử cùng thất sư huynh, thật vất vả Bát sư huynh phải đến chín sư muội, không nghĩ tới Bát sư huynh học Tam sư tử, cánh tay khừ tay một quái tợn ra Phá Thiên Phong...

Ai, số khổ lão Cửu ta, liền bởi vì là cái số lẻ, liền muốn cô đơn không ai bồi...

Hết lần này tới lần khác còn là sư phụ đóng cửa đệ tử, ai..."

Cách vách tiêu lầu cửa sổ đẩy ra, nét mặt toả sáng, gần nhất giống như lại trẻ tuổi mấy trăm tuổi Tử Thi tham thân mình nhìn về phía bên này, nghe được Tử Cửu nhắc tới sau, nhin không được nở nụ cười tiếng.

Tử Thi tự song trung phiêu xuất, giống như họa trung tiên tử thân nghệ thường phiên phi mà ra, rơi vào Tử Cửu bên cạnh, ngồi ở một bậc thang thượng, thò tay néo néo Tử Cửu chớp mũi.

"Sư tử, " Tử Cửu phản thủ ôm lấy Tử Thi, từ từ nhắm hai mắt một trận kêu rên, "Theo giúp ta đi Tiểu Quỳnh Phong đi, ta muốn đi chơi Đấu Đại Thần, ta muốn đi chơi bắt chước tiên sinh!"

Tử Thi nhất thời cười khê tiếng, vỗ vỗ Tiểu sư muội đầu, "Ngốc sư muội, Tiểu Quỳnh Phong đó là ta có thể đi địa phương ư?"

"Ân? Sư tử ngươi sao không thể đi ?"

"Sư tử đi, ngươi sẽ không cảm giác xấu hổ ư?"

"Cái này, xấu hổ gì?"

Tử Cửu đầu nhất nghiêng, "Tứ sư tử ngươi có phải hay không hiểu làm gì? Ta cùng tiểu thọ thọ là thuần khiết thúc cháu quan hệ."

"A? Phải không?"

Tử Thi hí mắt cười, ánh mắt tràn đầy xâm lược tính.

Tử Cửu chính là nhin không được nháy mắt mấy cái, rụt co rút lại cổ, "Bát... Phải không?"

"Là, thuần khiết sư thúc cùng sư điệt mỗi ngày cùng nhau luyện đan bày trận, sớm chiều ở chung, thân mật khăng khít."

"Nào có thân mật khăng khít! Hấn có bệnh !"

Tử Thi sừng sốt hạ, vội hỏi: "Bệnh gì? Trường Thọ sư điệt thân có bệnh không tiện nói ra? Đây chính là cái vấn đề lớn."

"Bất là cái gì bệnh không tiện nói ra, tiểu thọ thọ không thể bị trừ bỏ hẳn sư muội ở ngoài nữ tử đụng vào, bằng không cả người run rẩy."

Tửu Cửu cười nói: "Hẳn sư muội là hẳn nhìn lớn lên cho nên không có việc gì, cùng ta nếu là giới hạn ở đụng cái quyền, vỗ tay hoan nghênh các loại tình hình, cũng là có thể."

Tửu Thi ôm cánh tay trầm ngâm hai tiếng, đột nhiên nói: "Này chứng bệnh như thế nào? Năng cùng sư tỷ kể lại nói nói ư?"

"Chính là, ta lần trước mang tiểu thọ thọ đi bắc châu thời điểm..."

Một lát sau, Tửu Thi ôm mình chín sư muội cười cười run rẩy hết cả người, tại Tửu Cửu bên tai nói vài câu gì, nhượng Tửu Cửu đầu tiên là ngẩn ra, rồi sau đó nhin không được một tay phù ngạch.

"Người này dám lừa bản sư thúc!"

"Ai, ngươi bình tĩnh một chút tiểu cửu, loại này thủ thân như ngọc nam tử chính là thế gian hiếm thấy bảo bối, ngươi khả ngàn vạn đừng bỏ qua."

Tửu Cửu nhất thời đại quẫn, vừa tức được liên tục dậm chân, "Sư tỷ ngươi nói gì sai! Ta như thế nào khả năng cùng!"

A nha, ta trở về bé quan!"

"Ngươi quá vài ngày bất là muốn đi làm lịch lãm đại hội hộ vệ ư?"

"A, đối... Ta trước bé quan vài ngày không thể ư!"

Tửu Cửu sús thân hướng tới mình lầu các mà đi, Tửu Thi cười khẽ tiếng, phiêu nhiên đuổi theo.

"Tiểu cửu cửu cùng tứ sư tỷ hại gì xấu hổ, tứ sư tỷ trước giáo ngươi như thế nào mặc quần áo cách ăn mặc..."

"Di, mới không cần."

"Lai thôi, trước nhượng tứ sư tỷ nhìn xem, nhà của ta tiểu chín hiện tại dáng người thế nào."

"Tứ sư tỷ ngươi bất muốn loạn đụng... Chán ghét, ai nha!"

Mặt trời chiều ngả về tây, hai vị tiên tử hoan ngữ cười đùa tiếng tại phụ cận bay tới trừ đi.

Cách vách tiêu lầu trung, có cái đôi mắt hãm sâu, khuôn mặt tiêu tụy thấp đạo nhân lắc lắc đầu, tùy tay mở ra Tử Cử lầu ngoài trận pháp;

Sau đó, thấp đạo nhân nhìn trước mặt trên bàn này thập toàn đại bồ bá vương com, nhin không được khoe miệng run rẩy vài cái...

Tử Cử lầu này lịch lãm đại hội, còn là đi Bắc Câu Lô Châu làm hộ vệ, bởi vì lần trước xuất điểm vấn đề nhỏ, lần này môn nội tăng số người một vị Chân Tiên đồng hành.

Nhưng mà, lần này đi bắc châu chỉ có hai người.

Lịch lãm đại hội ngày ấy, gần nhất tại môn nội danh vọng càng phát ra tăng vọt đích mưu đại đệ tử thủ tịch Hữu Cẩm Huyền Nhã, cũng lưng mình đại kiếm, mặc kia thân lửa đỏ sắc váy dài, đúng hạn hiện thân.

Nhưng nàng đến lúc mọi người phân hảo đội, nhưng chưa tham gia lần này lịch lãm, xoay người trở về động phủ bề quan.

Thế là, đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu hai gã đệ tử, chiếm được một chọi một chuyên thuộc Chân Tiên âm thâm hộ vệ siêu cao đài ngộ...

Bắc Câu Lô Châu nhất cái qua lại không sai biệt lắm hơn tháng thời gian, hơn nữa trở về sau đó mấy tháng, Tử Cử một mực tự hỏi trước tứ sư tử nói kia chút thoại.

Dần dần, vốn cảm thấy mình cùng Lý Trường Thọ không có gì cái khác cảm tình, chính là thuần túy chơi được tới Tử Cử, cũng bắt đầu lâm vào bản thân hoài nghi.

Nàng chẳng lẽ, thật sự đối tiểu Trường Thọ động tâm tư mà bắt tự biết?

Điều đó không có khả năng đi, tuy rằng sư thúc sư diệt loại quan hệ này có điểm tiểu đả kích, nhưng nàng một mạch là bả tiểu Trường Thọ đêm đó bồi chiếu cố, chỉ là không nghĩ qua là, bị tiểu Trường Thọ gửi cho ăn ở...

Việc này, nàng càng nghĩ càng rối rắm, thế cho nên ngồi xuống đều không thể tĩnh tâm.

Như thế lại quá mấy tháng, đương mang theo Lý Trường Thọ xuất quan tin tức giấy hạc rơi vào nàng trong tay thời, Tử Cử nhất thời vui vẻ bình .

Theo sau Tử Cử chính là sừng sốt.

"Phải sẽ không, ta thật sự đối nhất cái chỉ có một trăm hơn tuổi tiểu sư diệt động tâm ?"

'Có chút thoại, chỉ có hỏi qua mới biết được.'

Tứ sư tử tiếng cười vẫn tại bên tai gấp khúc, Tử Cửu ngồi ở giường thượng một trận trầm ngâm, cuối cùng nâng tay đập xuống giường bản.

Sợ cái gì, đến hỏi!

Lập tức, Tử Cửu thay một thân sạch sẽ áo gai, ngồi hồ lô lớn phóng đi Tiểu Quỳnh Phong.

Lần này Lý Trường Thọ muốn luyện chế độc đan, vi ra ngoài độ kiếp đa làm chút chuẩn bị;

Tử Cửu đuổi tới thời điểm, Lý Trường Thọ đã muốn chuẩn bị tốt các loại độc thảo, đem mình bộ ở tại một tầng lại một tầng phòng hộ khí cụ trung.

Tử Cửu lần đầu tiên xuyên qua loại này công kình 'Phòng hộ phục' sau đó, liền không bao giờ nữa nghe Lý Trường Thọ khuyên mặc lần thứ hai; điều này làm cho Lý Trường Thọ mỗi lần luyện độc đan đều muốn gấp bội cẩn thận không chế độc bệnh lên đơn thuần lưu động, miễn cho ngộ thương cung cấp tiên lực ủng hộ Tiểu sư thúc.

Luyện đan thời, hai người có một câu không một câu trò chuyện, như nhau ngày thường.

Nhưng Tử Cửu đáy lòng luôn quán quanh tứ sư tử kia chút thoạt, mười sáu cái thời thần luyện đan quá trình, mấy mươi lần nghĩ mở miệng, nhưng đều tìm không được thích hợp ngữ cảnh.

'Một câu hỏi mà thôi, như thế nào khó như vậy nói ra khẩu?'

'Mình phải sẽ không...!'

'Như thế nào khả năng! Ta là cái loại này trâu già gặm cỏ non người sao!'

Vấn!

Hỏi ra lai sẽ không sự !'

Tử Cửu hít vào một hơi, nâng tay lý lý mình bên tai phát sao, nhìn bên chính chuyên chú thành đan Lý Trường Thọ;

Nàng dùng lớn nhất khí lực, nói ra yếu nhất ngữ khí:

"Ta... Lần này luyện đan, biểu hiện ... Thế nào?"

"Trước sau như một thập phần không sai, " Lý Trường Thọ bộ tại cái chụp trung cười trở về câu, "Sư thúc người tiên lực quả thật là giúp đại ân."

Độc đan nhẹ nhàng run hạ, Lý Trường Thọ lập tức xuất thủ điều vận dược lực.

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, âm lượng tiếp tục điều thấp...

"Kia, Trường Thọ sư diệt... Ngươi cảm thấy sự thúc ta... Thế nào..."

Đang ở thành đan thời khắc máu chốt, toàn bộ tinh thần chường không độc đan dược tính Lý Trường Thọ, bởi vì đội nhiều lắm phòng độc pháp khí, mà lại Tửu Cửu lời nói tiếng thật sự quá thấp, quả thật không có nghe Thái Thanh, chỉ là nghe được 'Sư diệt', 'Thế nào' hai cái từ.

Nhưng trước một mực thảo luận mà nói đề tựa hồ là...

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng gật đầu, cũng không quay đầu lại cười nói:

"Rất cường,

Cũng rất ổn định,

Càng khó được là rất thuận túy, thế nhưng không có bất luận tạp chất."

Lời nói dừng một chút, Lý Trường Thọ chau mày, nhìn chăm chăm đan lô trung kia sắp thành đan độc đan, lại nói câu:

"Nếu là ta cũng có thể có thì tốt rồi."

Tửu Cửu miệng hơi hơi mở ra, tất cả người nháy mắt thạch hóa, nhất căn ngón tay chỉ vào Lý Trường Thọ, nhưng đầu ngón tay một trận loạn run.

"Ngươi, ngươi có biết ngươi đang nói cái gì ư?"

Lý Trường Thọ đáp: "Làm sao vậy? Có gì không đúng ư?"

Có gì không đúng!

Rất cường, càng khó được là rất thuận túy, đơn thuần đến không có bất luận tạp chất...

Nếu là ta cũng có thể có thì tốt rồi...

Có, có ai?

Này, này, như vậy đại nghịch bất đạo ư?

Tửu Cửu kia hơi viên mặt cười nháy mắt đỏ lên, này đỏ ửng còn từ cổ trực tiếp lan tràn mà hạ, cái trán đều tằm xuất nhất từng đọt từng đọt khói trắng.

Nàng về phía sau lui nửa bước, muốn nói điềm gì, nhưng nói ra khẩu đều là âm rung, xoay người hướng tới xa xa chạy gấp, hai bước sau đó càng là trực tiếp vọt tới không trung, hướng tới Phá Thiên Phong phương hướng buồn đầu bay nhanh...

"Ân?"

Lý Trường Thọ bị gió tiếng nhiễu loạn, có chút bất giải quay đầu mắt nhìn.

Đi rồi?

Hôm nay thù lao rượu đều bắt cầm?

Từ Cửu sư thúc tiên lực, quả thật là rất ổn rất cường rất thuần túy, bằng không cũng không có khả năng đệ nhất lô có thể đi đến thành đan này một bước, tiết kiệm mình chuẩn bị cái khác bất phần tài liệu!

Nếu mình có thể có sư thúc loại này thuần hậu tiên lực thì tốt rồi, bắt quá, mình cũng mau độ kiếp ...

Ách, sư thúc phải sẽ không là hiểu lầm gì? Lý Trường Thọ nhanh chóng phản ứng lại đây.

Thôi, hồi tâm ngưng thần, chuẩn bị thành đan!

Này chút việc nhỏ, đến tiếp sau giải thích hạ cũng là được.

Độ Tiên Môn quần phong giữa...

Ngồi hồ lô lớn bay nhanh Từ Cửu, tùy tay túm hạ mình trên lưng rượu hồ lô, giữa đầu một trận 'Tần tần tần tần tần', lại như nhất căn rời cung mũi tên, thẳng tắp địa đánh vào Phá Thiên Phong sườn núi trong rừng, tất cả cánh rừng đều bị xô nhẹ nhàng run lên, chim tước bay loạn...

Trong rừng cây hạ, bụi cỏ lá rụng thượng, mặc áo gai tiểu tiên tử nằm ở kia, một đôi bàn tay mềm che nghiêm mặt, hảo một trận hô hấp dồn dập.

Nhưng rất nhanh, nàng khinh thờ nhẹ ra khẩu khí, xinh đẹp khuôn mặt thượng mang theo một chút đờ ửng, nhất chỉ trắng nõn cánh tay che tại cái trán, tay kia thì nâng lên, che ngọn cây khe hở sắc sỡ dương quang.

"Rất thuần túy..."

Phi, nói gì sai, thật sự là."

Tùy tay sờ soạng nhất chỉ bảo nang xuất lai, bên trong đúng là trước ngũ sư huynh cầm tới, tứ sư tỷ cấp nàng làm ... Kia chút màu sắc rực rỡ tiên váy.

"Ta lại tại loạn nghĩ gì! Cái kia là sư điệt!"

Tửu Cửu vội vàng đem bảo nang ném đi ra ngoài, nhưng mới vừa văng ra một hồi, lại quay đầu nhìn đi qua.

Chỉ là thử xem, cũng không phải là không thể được, bắt cho người khác nhìn đến là được...

-----oO-----

Đệ bốn mươi chín chương ta sư huynh này phiền toái tính cách

"Hô —— "

"Tê —— "

"Di, hảo bại lộ... Này không phải là cái cái yếm mặt sau bỏ thêm hai khối bố ư? Mặc cái này đi ra ngoài, ô người nhần ?"

"Cái này càng khoa trương, là tôi trọng yếu vị trí đều cái không được đầy đủ! Tứ sư tỷ đều là mặc cái này cấp ngũ sư huynh xem ?"

Không đúng, hình như là muốn tổ hợp mặc ..."

Tất tất tốt tốt, hì hì hắc hắc;

Từ sáng sớm bắt đầu, Tửu Cửu tại mình tiểu lầu trung bận rộn , mãi cho đến giữa trưa thời gian, nàng cuối cùng đứng ở mình cửa phòng trước, bàn tay mềm nhẵn tại then cửa thượng, nhất thời giữa nhưng không cách nào kéo động.

Chỉ điềm đi đi dạo một vòng!

Ân, chỉ là đi ra ngoài đi dạo một vòng...

Nhẹ nhàng hô khẩu khí, Tửu Cửu chậm rãi kéo ra trước mặt cửa gỗ, chân mang thanh lam thêu hoa tiểu bố giày trước mại đi ra ngoài.

Chỉ một thoáng, này phiền đại trận bao phủ hạ núi rừng điền viên, lúc này đa nhất mặt sắc thái.

Vài đạo ánh mắt nghe tiếng xem ra...

Chợt nghe đình đơng vài tiếng, chính hướng đan phòng nấu nước tạp dịch đệ tử trượt đòn gánh, vườn hoa trung rửa sạch cỏ dại tạp dịch đệ tử rơi xuống cái cuốc, bung mấy bình đan dược thiếu nữ ném bay trong tay khay, mâm...

"Khụ!"

Tửu Cửu thanh thanh giọng hát, lưng khởi tay, hướng trước đi rồi nửa bước, lại theo bản năng uốn ngực ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh địa đảo qua các nơi.

Vài vị nam đệ tử khẩn trương cúi đầu không dám đa xem, rồi lại trộm ngẩng đầu nhìn vài lần; có cái vừa tới trên núi không lâu thiếu niên, mặt còn không hiểu đỏ chút.

'Cũng không có gì cùng lắm thì thôi, mặc gì bất đều giống nhau ư?

Lại không có đòi phong bại tục, so bình thường mặc váy ngắn sam che còn đa một ít.'

Tửu Cửu dùng đầu lưỡi liếm liếm môi, ánh mắt mang theo vài phần do dự, nhưng còn là nhanh chóng đặt lễ đính hôn quyết tâm, tùy tay đem thiếu chút nữa quên mang xuất môn hồ lô lớn chiêu lại đây, hóa thành một trượng dài ngắn.

Nàng vốn là muốn thói quen khóa ngòi trên đi, nhưng nhớ tới mình hiện tại cách ăn mặc, hạ thân là thiên hồng nhật, không biết gì tính chất nhưng khinh phiêu phiêu váy dài, khóa ngòi xong tượng rất không được tự nhiên.

Thế là, nàng thu nạp làn váy, hai chỉ chân ngọc nhẹ nhàng lần lượt thay đổi, chéch ngòi ở hồ lô lớn trước bộ, ngực không mà khởi...

Mới vừa bay ra Phá Thiên Phong, liền kiến một vị đỉnh hai chỉ hắc đôi mắt thấp đạo nhân giẫm lên mây trắng, trong tay đang cầm một quyển sách chậm rì rì bay tới.

Tửu Cửu nhất thời dừng lại hồ lô, dùng tiên lực gia trì, cố ý ho khan một tiếng:

"Khụ! Khụ khụ!"

Ở bên đi ngang qua Tửu Ô ngẩng đầu nhìn nhãn, đối Tửu Cửu lộ ra lễ phép mỉm cười, ôm quyển sách cùng chấp tay, hướng tới Phá Thiên Phong giữa sườn núi rơi đi.

Tửu Cửu sững sốt hạ, theo sau lật cái xem thường, ngòi hồ lô tiếp tục trước phi.

Mà thôi kinh rơi vào đại trận Tửu Ô đột nhiên néo phía dưới.

"Vừa rồi giống như thấy được... Tiểu sư muội?"

Không đúng, Tiểu sư muội mấy trăm năm đều là kia mấy bộ quần áo, như thế nào khả năng hoá loại này cách ăn mặc.

Hoa mắt hoa mắt .

Ai, gần nhất thiết thời có điểm đa, hoàn hảo sư tử cuối cùng bế quan, tóm lại năng bổ bổ nguyên khí."

Thờ dài, Tử Ô tiếp tục nghiên cứu trong tay đang cầm kia cuộn 《bồi nguyên cố khí ba mươi hai pháp 》, cất bước hướng tới mình tiểu lâu mà đi.

Vừa mới tiến phòng, thấp đạo nhân liền ngửi được kia một tia lưu lại tiên tử dư hương, nhin không được đánh cái ve mùa đông.

Thân thể phản ứng, thuần túy thân thể phản ứng.

Hắn đối mình tứ sư tử mỗi tình thắm thiết, tình so kim kiên, tuyệt đối không có nửa điểm e ngại chi tâm!

Tử Ô lại muốn đến mình trong khoảng thời gian này lai anh dũng biểu hiện, nhất thời lộ ra hiểu ý mỉm cười...

Từ uống rồi Lý Trường Thọ sư diệt phối Độc Long Tử, thất lung can tuy rằng nhuyển rồi, nhưng tại sư tử trước mặt tự tin nhưng càng nhiều rồi, đạo lữ giữa ở chung cũng càng hòa hợp rồi, tu đạo vấn trường sinh cuộc sống, cũng nhiều vài phần lạc thú cùng sắc thái.

Chính là, lần trước bị người này trêu chọc một lần, đáy lòng tóm lại có điểm khó chịu.

Tử Ô trầm ngâm một tiếng, ngồi ở bàn sách sau lâm vào suy tư.

Dĩ bỉ đạo, còn trị ở bỉ?

Khai phá điểm loại tục ở này rượu đan dược, bả hấn dụ nhập khôn trận?

Người này nói không chừng thật sự có thể chịu trụ sẽ không xuất quần thái... Kia, lại nhượng tiểu chín đi hỗ trợ thêm bả hỏa?

Ách, không nên không nên, này đến cùng là cho hấn đưa chỗ tốt còn là trêu chọc? Vạn nhất Tiểu sư muội bất phản kháng, kia không phải lỗ vốn thiết thời lớn!

Cùng người này đấu trí so dũng khí, lúc này nhưng thật ra bị kia lời thề hạn chế, thiếu rất nhiều đường đi, bất quá thật cũng càng thú vị.

"Này tiểu tặc, chờ xem, bản đạo tóm lại là năng tìm được người lỗ hỏng!"

...

"Thật sự là, trên đường gặp được này vài người, như thế nào đều dùng cái loại này ánh mắt lộ vẻ kỳ quái đánh giá người khác, sẽ không sợ bị người đánh ư!"

Bay đến Tiểu Quỳnh Phong trên không thời, Tử Cửu khóe miệng nhất phiết, nhìn không được nói thêm một câu.

Hồ lô lớn chậm rãi hạ xuống, nàng tiên thức đảo qua Tiểu Quỳnh Phong các nơi, phát hiện Lý Trường Thọ tại vi Lam Linh Nga giảng bài.

Nhẹ nhàng trát hạ nhãn, Tử Cửu cố ý giấu diếm nổi lên mình khí tức dao động, muốn nhìn một chút mình đột nhiên xuất hiện, này đối sư huynh muội có phản ứng gì.

Phải sẽ không bị kinh hách đi?

Tử Cửu đôi mi thanh tú vừa nhíu, thoáng có chút bất đắc dĩ.

Trộm tới gần nhà cỏ, rất xa chợt nghe đến nó nội truyền đến thanh nhuận tiếng nói:

"Tinh thần miểu miểu, đạo hiển trong đó; khí về trung hải, ngưng ở nguyên hồn.

Câu này bên trong, khó nhất lý giải kỳ thật là khí về trung hải, nơi này khí cũng không phải là chỉ người tu xuất pháp lực, cũng phi thanh khí, trọc khí, mà là chỉ, người tự thân sở tồn kia một chút Tiên Thiên tinh khí.

Này là tự mẫu thai mang đến bảo vật, đối luyện khí sĩ thập phần trọng yếu..."

Phòng trong, Lý Trường Thọ đang ngồi ở ghế bàn trung, tư thế thập phần thả lỏng, tiểu Linh Nga ngồi xếp bằng tại bờ đoàn thượng nghiêm túc nghe giảng.

Tử Cửu rón ra rón rén đến cửa phòng ngoài, nhất cái xoay người, nâng lên cánh tay làm hồ trao trạng, hô to một tiếng 'Giày u-la' vọt vào.

Nhắm mắt ngồi ở kia tiểu Linh Nga nhất thời nhìn không được cười ra tiếng, Lý Trường Thọ thì là có chút bất đắc dĩ địa buông trong tay kính viễn, mỉm cười nhìn đột nhiên thay đổi thân cách ăn mặc Tử Cửu...

Tử Cửu trừng mắt nói: "Như thế nào bất sợ hãi?"

"Ai nha! Bị sư thúc dọa đến !"

Tiểu Linh Nga ra vẻ kích động thờ nhẹ một tiếng, nhưng nàng mới vừa quay đầu, cái miệng nhỏ nhắn lại nhìn không được phát ra một tiếng tán thưởng, "Tiểu sư thúc người như thế nào đột nhiên... Đột nhiên mặc váy dài ?"

"Làm sao vậy? Không thể ư?"

Tửu Cửu trộm quan sát đến Lý Trường Thọ phản ứng, tại tiểu Linh Nga trước mặt dạo qua một vòng, làn váy cùng mái tóc nhẹ nhàng phiêu động, nương phòng nội tràn đầy nhàn nhạt hương khí.

Linh Nga lúc này cũng tại trộm xem mình sư huynh phản ứng, phát hiện sư huynh chính mỉm cười gật đầu thờ, đáy lòng hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Sư huynh không bị kinh diễm đến là tốt rồi.

Linh Nga khẽ cười nói: "Đương nhiên có thể nha, sư thúc bình thường liền rất được, hiện tại càng là lóng lánh loá mắt chút, đệ tử cũng không dám cùng sư thúc ngài cùng nhau cười mây."

Tửu Cửu đối Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, "Tiểu Trường Thọ, ngươi cảm thấy...?"

"Rất không tồi, " Lý Trường Thọ gật đầu khen ngợi .

Đương cùng mình quan hệ không sai nữ tử, như là trước mắt này hai vị, Tiểu sư muội cùng Tiểu sư thúc, đột nhiên thay đổi một thân tân váy, đa nhất kiện tân trang sức, còn vẻ mặt cầu kích lệ biểu tình, thân là nhất cái có phong độ nam nhân, kỳ thật không nên keo kiệt ca ngợi từ.

Nhưng nghĩ đến hôm qua khả năng xuất hiện hiểu lầm...

Lý Trường Thọ lại bổ thêm câu: "Chính là đột nhiên nhìn, khả năng sẽ có chút bất quá thói quen."

"Như vậy nha."

Tửu Cửu cúi đầu nhìn mình tinh khiêu tế tuyền nửa ngày phối hợp, biểu tình thoáng có chút mất mát.

Một bên, Linh Nga đáy lòng buông tiếng thờ dài;

Sư huynh quả nhiên còn là cái dạng này...

Tượng sư huynh loại này hận không thể bả sở hữu nhân quả đều cự ngoài cửa tính tình, nghĩ tới gần quả thật quá khó khăn .

Quả thực phiền toái.

Linh Nga rất nhanh liền lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, chủ động tiếp cận đi qua, tại Tửu Cửu bên tai nhỏ giọng vấn: "Sư thúc ngài lần đầu tiên mặc loại này cách ăn mặc ư?"

Tử Cừ vội nói: "Ân, đúng, ta đột nhiên nghĩ thay đổi hạ mặc quần áo phong cách, chính là loại này."

"Loại này cách ăn mặc thời điểm, hóa đồ trang sức trang nhã càng thích hợp , " Linh Nga nhỏ giọng tại Tử Cừ bên tai nói vài câu, Tử Cừ trước mắt sáng ngời, lời kéo Linh Nga đi một bên bình phong sau.

Lý Trường Thọ thấy thế thoáng lắc đầu, nâng lên thư từ tiếp tục phẩm đọc, nghe một bên lời nói nhỏ nhẹ tiếng, đáy lòng thoáng cân nhắc gì, biểu tình đồng thời không có gì biến hóa.

Không bao lâu, tại Linh Nga liên tiếp không ngừng tán thưởng tiếng trung, Tử Cừ lại từ bình phong sau vòng vo xuất lai, đắc ý dào dạt địa nhìn Lý Trường Thọ.

"Thế nào!"

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn nhân, tươi cười càng đậm úc chút.

Lúc này Tiểu sư thúc như là thay đổi cái người, xảo làm phần trang điểm, tế miêu mi giác, vi nhiễm má hồng, điểm nhuận môi đỏ, quần lưới kẹp áo, phượng vĩ bàn vân, so trước đa vài phần tinh xảo, càng tăng vài phần nữ tử vốn có mềm mại đáng yêu.

"Không sai, " Lý Trường Thọ giơ ngón tay cái lên, "Bằng hung mà nói, tại ta đã thấy nữ tử trung, mỹ mạo tuyệt đối đứng hàng thứ trước tam!"

"Thật vậy chăng?"

Tử Cừ nháy mắt mấy cái, đáy lòng không biết như thế nào, này hai ngày quần quanh trong lòng giữa cái loại này kỳ quái mà lại vi diệu cảm giác lặng yên tiêu tán, tâm tình trở nên vui vẻ mà lại thoải mái .

"Tự nhiên là thật , sư thúc chẳng lẽ đối mình mị lực có sở hiểu lầm?"

Lý Trường Thọ cười nói, "Sư thúc người bình thường bắt cách ăn mặc thời điểm, đã muốn là môn nội không ít nam đệ tử thương mến đối tượng ."

"Phi, nào có, " Tử Cừ đảo cặp mắt trắng dã, khoe miệng chính là dùng không được hơi hơi giọng lên, lạnh nhạt nói: "Bản sư thúc cũng không phải rất để ý này chút, dù sao tu đạo trường sinh mới là đứng đắn sự.

Không nói cái này rồi, các người còn muốn giảng bài ư?

Không nói khóa liền cùng nhau Đấu Đại Thần nha!"

Lý Trường Thọ nói: "Giảng bài dù sao cũng là chính sự..."

"Sự thúc khó được lai một chuyến!" Linh Nga nhất thời ở phía sau ôm lấy Tử Cừu cánh tay, "Đấu Đại Thần!"

Lý Trường Thọ nhìn không được một tay phù ngạch, nhất cái nguyệt chia đều lai bảy tám lần như thế nào liền 'Khó được' ?

Tử Cừu quyết đoán phụ họa: "Đấu Đại Thần!"

"Hành đi, khó khăn được các người hào hứng tăng vọt, hơi sau ta sẽ tìm cơ hội cấp Linh Nga học bù."

Lý Trường Thọ lắc đầu, một bên hai người đã muốn hoan hô chúc mừng, thuận thực địa bố trí khởi thấp bàn nhuyễn kê.

Nhập tọa thời, Tử Cừu cảm giác có chút không được tự nhiên, liền mượn cách vách Lý Trường Thọ nhà cỏ, hoán trở về mình tối thoải mái áo gai áo ngắn thêm váy ngắn cách ăn mặc, bả giày thêu thay đổi thành mềm mại thoải mái đặc chế giày rơm, hóa rớt trên mặt đồ trang sức trang nhã.

Này cây cỏ cũng không phải là phổ thông cây cỏ, này cũng là Tử Ô tử mĩ đào tạo tiên thảo...

Còn là như thế này thoải mái rất nhiều.

Xuất nhà cỏ trước, Tử Cừu đáy lòng tiếng vọng Lý Trường Thọ lời nói mới rồi ngữ tiếng...

'Mỹ mạo tuyệt đối đứng hàng thứ trước tam!'

Tử Cừu khước miệng bất tự giác liền vung , nói thầm nói: "Người này, thật đúng là đại nghịch bất đạo, loại này thoải đều dám nói."

Kéo ra môn, Tử Cừu như gió một loại nhằm phía cách vách nhà cỏ, nơi đó không bao lâu liền truyền ra một trận tranh đoạt tiếng động...

"Đoạt đại thần!"

"Gấp bội!"

"Siêu cấp gấp bội!"

"Này cục đại thần là Linh Nga, sự thúc cùng ta là tiêu tiên, siêu cấp gấp bội, trước mặt đã muốn mười hai khối linh thạch."

"Hừ hừ, ra tay đi tiêu Linh Nga!"

Bản sư thúc có mười bảy bài tây, người hôm nay còn có thể giây ta bất thành?"

...

Đêm dài người tĩnh, Lý Trường Thọ khoanh tay ly khai nhà cỏ.

Tiểu sư thúc cùng Tiểu sư muội đều uống rồi chút rượu, lúc này lại tại giường thượng hô hô ngủ nhiều; hấn phụ trách đóng cửa khai trận, miễn cho hai người ngày mai sáng sớm thời chặt vật bộ đáng bị người bên ngoài nhìn lại.

Trở về đan phòng, vào dưới đất mật thất, Lý Trường Thọ ngồi ở góc bồ đoàn thượng, nhắm mắt ngưng thần, hai tay bảo nguyên quy nhất.

Tại song chương giữa, nhất đoàn chanh màu đỏ ngọn lửa chậm rãi ngưng tụ, rồi sau đó bị thu hút trong cơ thể, bắt đầu chậm rãi chạy, đoán chú hấn nguyên hồn đạo khu...

Nhất vài đóa chín cánh hoa hoa sen tại hấn thân chu chậm rãi xoay tròn, lúc này này chút hoa sen đã có lớn bằng nắm tay tiểu, nó thượng đường vân rõ ràng vô cùng, sở uẩn đạo cũng đã xu gần ở hoàn thiện, huyền diệu đạo vận mờ mịt vô định.

Nhưng hấn, vẫn như cũ cảm thấy có chút bất túc...

Chậm chạp không muốn bước vào về đạo chín cảnh.

...

...

【PS: Giảng đại sự chuyên dụng chính văn độ dài 】

Tấu chương vốn là rạng sáng linh điểm đổi mới, bởi vì đuôi kịp nhất chương có khá mạnh nối liền tính, mà lại dễ dàng nhượng độc giả sinh ra quá đa độ dài liên tưởng, trước thời hạn phát ra lai.

Vô luận là cảm tình cùng nội dung vỡ kịch, bản khuôn đều sẽ tại cô sự đẹp cơ sở thượng, kiên trì hợp lý tính ~ sáng tác không, thỉnh đại gia nhiều hơn ủng hộ.

Khác, thư hữu quần đã muốn thành lập, mới vừa kiến , còn nóng hổi (474095492)

Bản khuôn sẽ ở quần trung không ngừng chia sẻ sáng tác quá trình cùng một ít tiểu linh cảm, cùng các vị độc giả lão gia nhóm xuy ngư đánh trung tiện.

Hỉ hoan thảo luận quyển sách hoan nghênh lai làm, mới vừa mười mấy người ~

-----oOo-----

Thứ năm thập chương tinh tuyển độ kiếp nơi

Sáng sớm thời, ngủ say Linh Nga bị người mạnh mẽ lắc lư tỉnh;

Nàng còn chưa hoàn toàn lấy lại tinh thần, chợt nghe Tử Cửu có chút hưng phấn mà hô:

"Cáp hắc hắc!

Bản sư thúc bình cảnh thế nhưng mình phá!

Tiểu Linh Nga nhớ được nói cho người sư huynh một tiếng, ta đi về trước bệ quan!"

"A... Ân? Ngủ một giấc liền phá?"

Lam Linh Nga mơ mơ màng màng đáp lời, trợn mắt liền nhìn đến Tử Cửu tại đây đất tìm hài.

Này vị Tiểu sư thúc lúc này tinh thần có chút phấn chấn, tu vi lại hướng tới Thiên Tiên cảnh bước ra kiên định một bước nhỏ, lao ra nhà cỏ nhảy thượng hồ lô, hướng tới Phá Thiên Phong phương hướng vội vàng mà đi.

"Nhớ được nói cho người sư huynh một tiếng, ta xuất quan lại đến giúp hẩn luyện đan —— "

Lam Linh Nga tại bên giường ngây người một trận, đánh hai cái ngáp, đi tới trang điểm trước đài.

Nghĩ đến ngày hôm qua này vị Tiểu sư thúc làm về điểm này việc nhỏ, Linh Nga khoe miệng mân xuất một chút ý cười, theo sau liền sâu kín thở dài.

Thành tiên về sau thật tự tại.

"Sư muội."

Nhất sợi truyền âm lọt vào tai, Linh Nga theo bản năng ứng tiếng: "Tại!"

Lý Trường Thọ tiếp tục truyền âm: "Sư thúc theo như lời ta nghe được.

Ta đại khái muốn bệ quan ba tháng, ba tháng sau khả năng muốn ra ngoài một chuyến.

Người khả có gì nhu cầu đan dược?

Lần này ra ngoài, đại khái muốn tam năm năm mới có thể trở về."

Sư huynh...

Muốn chạy đi ra ngoài độ thiên kiếp ?

Lam Linh Nga đầu tiên là vui vẻ, theo sau chính là không vui địa cổ cổ khoe miệng;

Hỉ tự nhiên là vì sư huynh vui mừng, không vui cũng chỉ là cảm thấy sư huynh vừa ra khỏi cửa liền muốn tam năm năm, mình lên núi sau đó còn chưa lâu như vậy không thấy được sư huynh quá.

"Không có gì nhu cầu , sư huynh người chiêu cố hảo mình là tốt rồi, " Lam Linh Nga nhỏ giọng nói thầm câu.

Truyền âm trung truyền đến một chút tiếng cười, Lý Trường Thọ lại dặn dò nói: "Ta rời khỏi tình hình đặc biệt lúc ấy bả sư phụ đánh thức, thỉnh sư phụ này vài năm bất muốn bế chết quan.

Người nhớ được bất muốn tới chỗ chạy loạn, ta trước dặn muốn thời khắc nhớ dưới đáy lòng, chớ có đại ý bị người lừa dối."

"Biết rồi sư huynh, sư huynh người xuất quan lại nói việc này cũng không muốn." Lam Linh Nga con người vừa chuyên, "Phải sẽ không, người nghĩ trực tiếp luôn người đi?"

Đan phòng trung, Lý Trường Thọ nở nụ cười tiếng, vẫn chưa tiếp tục truyền thanh.

Cúi đầu mắt nhìn mình trong lòng bàn tay nổi lên nhất sợi thanh quang;

Hắn cũng không nghĩ tới, về đạo chín cảnh so với chính mình trong dự đoán tới muốn sớm rất nhiều.

Lúc này, hắn đạo cảnh, có một cổ... Giống như nắm mọc sau mưa một loại, không có lúc nào là nghĩ hướng về phía trước toàn xúc động, hoàn hảo còn áp chế trụ.

Nhảy vào về đạo chín cảnh sau, mình rất khả năng hội trực tiếp đối mặt thiên kiếp.

Độ kiếp hạng mục công việc, cũng phải đề thượng nhật trình .

Ra ngoài độ kiếp là Lý Trường Thọ rất sớm trước liền định ra kế hoạch, gần nhất không nghĩ bại lộ tự thân tu vi, thứ hai không nghĩ nhượng người nhìn đến mình thiên kiếp.

Độ kiếp dù sao cũng là mình sự, mà lại hộ sơn đại trận không có nửa điểm hiệu quả;

Bên ngoài tìm vừa ẩn giấu không người nơi độ kiếp, cùng môn nội độ kiếp hệ số an toàn kỳ thật không sai biệt nhiều.

Nhưng muốn thuận lợi chuẩn ra sơn môn, cũng cần tiêu phí chút tâm lực.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài:

"Hoàn hảo có cá."

...

Độ Tiên Môn môn quy sâm nghiêm, nhưng đại bộ phận đều là đối với chưa thành tiên đệ tử, ước thúc đệ tử ngôn hành cử chỉ, đốc xúc đệ tử tu hành, mà lại bảo hộ đệ tử an nguy.

Lý Trường Thọ tại Độ Tiên Môn đệ tử sách trung, là một vị ưu tú Phán Hư nhị giai luyện khí sĩ, ra ngoài có chút nghiêm khắc hạn chế;

Này cũng là hẳn hội lựa chọn lịch lãm đại hội đi bắc châu tìm được nguyên nhân chi nhất.

Mà vì lần này nãng ra ngoài độ thiên kiếp, Lý Trường Thọ sớm đã chuẩn bị tốt đi Bách Phạm Điện xin ra ngoài lý do —— môn nhân đệ tử đều khả có một lần về hương tảo mộ.

Bước vào tiên môn, cũng liền cùng thế tục không còn rời liên lụy, vốn nên hoàn toàn đoạn tuyệt liên hệ.

Động lòng người tâm đều là thịt sinh trưởng, đạo tâm cũng có hồng trần kiếp.

Nhân tộc tiên hiền tôn sùng trung nghĩa lễ hiếu, dĩ này giáo hóa vạn dân, luyện khí sĩ mặc dù thoát ly thế tục, đối nhau dưỡng phụ mẫu của chính mình không thể hành hiếu tất trước, cũng nên đi tảo mộ, tế bái.

Độ Tiên Môn tại phương diện này tham khảo rất nhiều Trung Thần Châu đại tông môn, làm thập phần không sai.

Nếu là từ phạm tục mà đến tân nhân đệ tử nhập môn sau, môn nội sẽ có chuyên môn phụ trách ngoại môn chấp sự, mỗi cách mười năm sẽ đi chiếu khán một lần tân nhập môn đệ tử cha mẹ, cho bọn hắn bảo đảm cuộc sống vàng bạc tài vật, vì bọn họ nói phải đệ tử tại môn nội tình hình gần đây như thế nào, cũng sẽ cấp một ít khur bệnh đan dược, trốn tai phù lục, nhưng sẽ không trợ bọn họ gia tăng thọ nguyên.

Sinh tử đều có định số, thiên mệnh có có hạn chế, Độ Tiên Môn cũng không muốn dính nhiều lắm vô vị nhân quả.

Đội phải đệ tử cha mẹ qua đời sau, môn nội cũng sẽ cấp này đệ tử thông tri, đồng thời sự chấp thuận đệ tử tùy thời hồi hương ba năm vì phụ mẫu thủ mộ, từ đó hoàn toàn chặt đứt cội rễ liên lụy...

Thập bát năm trước, Lý Trường Thọ liền nhận vào môn nội thông tri, mình thế tục cha mẹ đã song song mất.

Tại Độ Tiên Môn chiếu cố hạ, vốn chỉ là Nam Châu một chỗ du mục bộ lạc phổ thông dân chăn nuôi cha mẹ, sống quá hơn trăm tuổi, cả đời vô bệnh vô tai.

Đối với này một đời cha mẹ, Lý Trường Thọ kỳ thật không có nhiều lăm ẩn tượng, dù sao năm mới đã bị sự phụ mang lên núi; mà lại mình lên núi, cũng vì bọn họ hoán được một đời áo cơm không lo, vô bệnh ít tai.

Nhận vào môn nội thông tri thời, Lý Trường Thọ vốn định lập tức đi qua thủ mộ, nhưng nguyên nhân trừ bị ra ngoài độ kiếp sự, liền tạm thời đè ép .

Nhưng phương diện này còn có chút có thể phiền toái.

Thủ mộ ba năm trung, bên ngoài bên ba ngoại môn chấp sự như đi ngang qua phải đệ tử gia hương, liền cần đi nhìn một cái đệ tử tình hình gần đây như thế nào...

Đối với điểm ấy, Lý Trường Thọ cũng có sở chuẩn bị, sớm liền cùng Bách Phàm Điện kia vài vị phụ trách đệ tử sự vụ 'Trưởng lão' hỗn thực quan hệ.

Thật · cá giao.

Này trưởng lão phi bi trưởng lão.

Bách Phàm Điện trưởng lão phần lớn đều là môn nội lão Chân Tiên, tỷ như vị kia cát trưởng lão, phụ trách xử lý trong ngoài việc vật vãn;

Chân chính Độ Tiên Môn trưởng lão đều tại tất cả phong tu hành, không hỏi việc vật vãn, phi Thiên Tiên cảnh không thể đạt được loại này danh hào.

Ba tháng sau;

Lý Trường Thọ đánh thức bề quan sự phụ, nói mình phải về gia hương thủ mộ sự, ý tại nhượng sự phụ đa chiếu khán Tiểu sự muội.

Tề Nguyên lão đạo tự nhiên đáp ứng, hắn cũng không đa nghĩ, còn khuyên Lý Trường Thọ muốn sớm buông thế tục vương bận, chuyên tâm tiên đạo.

Lam Linh Nga đảo là có chút lưu luyến không rời, nhỏ giọng hỏi câu: "Ta có thể hay không... Cũng bồi sự huynh người đi thủ mộ nha..."

"Người đoán, " Lý Trường Thọ hí mắt cười, Lam Linh Nga nhất thời biết đáp án, cúi đầu ứng .

Sơn thủy vân vụ giữa, lưu luyến chia tay thời.

Lý Trường Thọ tại trong hồ nắm, bắt mấy cái linh cá, cuộn tại tay áo trung, cười mây hương tới Phá Thiên Phong phương hướng bay đi.

Lam Linh Nga đứng ở bên hồ lắng nhìn chăm chú vào sư huynh bóng lưng, đáy lòng niệm câu 'Bình an độ kiếp', đợi nửa ngày mới hồi nhà cô tu hành...

Đến Bách Phạm Điện, Lý Trường Thọ quen thuộc tìm được mình quen biết trưởng lão, nói mình nghĩ về hương tảo mộ, hôm nay thay phiên công việc này vị ngụy trưởng lão vui vẻ sự chấp thuận.

"Trường Thọ a, ta nhớ cho người nhà là tại Nam Châu đông bắc khu vực.

Vừa vặn có môn nội chấp sự ngày mai muốn đi Nam Châu làm việc, nhượng hẳn mang người cùng nhau đi thôi."

"Cái này, " Lý Trường Thọ tại tay áo trung cầm mấy cái linh cá xuất lai, "Trưởng lão, có chuyện, kỳ thật còn muốn trưởng lão ngài phí lo lắng."

"Người tiểu gia hỏa này, " này ngụy trưởng lão nhất thời mặt mày hơn hở, đem kia mấy cái bị thủy cầu bao bọc linh cá tiếp nhận, cầm nhất chỉ đồ sứ xuất lai, đem linh cá để vào trong đó tạm dưỡng.

Người đều có sở hảo, có người thích uống rượu, cũng có nhân ái mỹ vị, nhất là loại này đào tạo thập phần khó khăn, có thể nói mỹ vị nhất tuyệt lễ vị.

Ngụy trưởng lão cười nói: "Nói một chút đi, người đánh gì chủ ý?"

"Đệ tử là muốn thừa dịp cơ hội này, tại Nam Châu lịch lãm vài năm, " Lý Trường Thọ thấp giọng nói, "Có không, bắt nhượng môn nội chấp sự đi nhà của ta hương bên kia xem xét, cũng đừng nhượng môn nội chấp sự mang ta đi qua..."

"Hành, đi thôi, " ngụy trưởng lão đem trước mặt thẻ tre cầm lấy lai, "Vừa vặn tỉnh lược một mảnh trúc.

Người là tu tiên hảo hạt giống, sau này tiền đồ vô lượng;

Phải nhớ được, không thể gây chuyện sinh sự, không thể trái phản môn quy, cũng không thể lưu luyến thế tục phồn hoa, bị tục trần mông hướng đạo chi tâm."

Lý Trường Thọ liên thanh ứng thị, chấp tay nói: "Đa tạ trưởng lão thành toàn!"

"Việc nhỏ thôi, đi thôi, đi sớm về sớm."

Nguy trưởng lão khoát tay, đem một quả đệ tử ra ngoài ngọc phù đưa cho Lý Trường Thọ, lại dặn dò Lý Trường Thọ vài câu, nhượng hẳn ít tại thể tục nhiều người địa phương loạn chạy, miễn cho bị thể tục trọc khí mê đạo cơ.

Này trưởng lão đối Lý Trường Thọ thân thiết cũng không phải giả dối;

Dù sao mấy năm nay lẻ loi tông tông, Lý Trường Thọ cũng đưa thượng bách điều linh cá...

Thường có môn nội đệ tử nương tảo mộ hồi hương, tại thể tục trung đi bộ vài năm, bị môn nội chấp sự bắt được, cũng chính là một chút quở trách, khấu khấu nguyệt cung, nguy trưởng lão đối này sớm đã thấy nhưng không thể trách.

Mấy cái linh cá, hoán này vị trưởng lão bắt đưa hẳn ra ngoài tảo mộ sự ghi chép trong danh sách, tự nhiên liền không có môn nội chấp sự tiến đến xem xét.

Này tại nguy trưởng lão xem ra, đơn giản chính là trẻ tuổi đệ tử muốn đi thể tục hưởng thụ hưởng thụ, không có gì cùng lắm thì;

Nhưng đối với Lý Trường Thọ mà nói, này cũng là độ kiếp trong kế hoạch, thập phần mấu chốt, mà lại phải đạt thành ...

Một bước nhỏ.

...

Rời Phá Thiên Phong, cười mây một đường hướng nam phi, không bao lâu liền phi để sơn môn chỗ.

Cầm ra ngoài ngọc bài, nói mình về hương tảo mộ, phụ trách thủ sơn môn tiên nhân cũng dặn dò Lý Trường Thọ ở bên ngoài cẩn thận hành sự, Lý Trường Thọ nói lời cảm tạ hai tiếng, cười mây bay ra sơn môn.

Sơn môn quanh mình nghìn dặm, kỳ thật đều tính Độ Tiên Môn nơi;

Môn nội mấy chỗ trọng yếu linh mạch quặng mỏ, liền phân bố tại phía nam khu vực.

Lý Trường Thọ cười mây bay ra hai ngàn lý, rơi vào một chỗ trong rừng, tại trong rừng bí mật góc quan sát hai nhật, xác định môn nội không người âm thầm theo dõi mình, lúc này mới thi triển thổ độn, hướng tới phía nam chạy đi.

Này một đường, phùng sơn thi thổ độn, ngộ nước thi chạy trốn bằng đường thủy;

Ngộ quá luyện khí sĩ đầu pháp, đưng phải sơn yêu nội đầu, đưng vào quá thúc tâu tim hoan, kiến thức mấy ngàn phạm nhân chém giết loạn chiến.

Đi một chút nhìn xem, cước trình không ngừng;

Lý Trường Thọ liền như một đạo không người năng phát hiện u linh loại, đi qua nhất cái ngàn dặm, lại nhất cái ngàn dặm...

Nửa tháng sau, Nam Thiệm Bộ Châu đông bắc bộ, khoảng cách đông thảng Thần Châu không xa một chỗ thảo nguyên.

Lý Trường Thọ dựa theo môn nội cấp tin tức, thuận lợi tìm được rồi tại một chỗ trên sườn núi cha mẹ mộ;

Này mộ tu thập phần khảo cứu, vừa thấy chính là hoa quá không ít tài vật, mộ bia góc còn có Độ Tiên Môn đầu hiệu, bi văn còn có 'Đưa con cả Trường Thọ lập' chữ.

Trước mộ phần sinh không ít cỏ dại, Lý Trường Thọ lấy ra nhất bả đoản đao, đem phân mộ quanh mình tinh tế rửa sạch một lần.

Theo sau liền quỳ gối mộ bia trước, dâng trên đường chuẩn bị dưa và trái cây thịt cá, đốt hai cuộn hoàng giấy, thượng tam trụ mùi thơm ngát, đập bốn vang đầu, đáy lòng thiếu một phần ràng buộc.

Rồi sau đó, hấn tại này thế phụ mẫu mộ phần cách đó không xa, tìm cái không chớp mắt góc, tại nó nội ngồi xuống tu hành, xem như vi nhị lão thủ mộ.

Bây ngày sau, Lý Trường Thọ lại chuẩn bị bước trên hành trình, chạy tới mình dự tuyển độ kiếp nơi.

Sở tuyển nơi nào?

Kỳ thật ngay tại Đông Hải, nhưng là tại Nam Thiệm Bộ Châu đoạn Đông Hải.

Bởi vì là tại thế tục lãnh thổ quốc gia nội, nơi đó rất ít có luyện khí sĩ thường lui tới, thế tục trọc khí hỗn tạp, cũng chỉ có một chút tiểu yêu làm hại;

Nhân tộc khí vận phần lớn hội tụ tại Nam Thiệm Bộ Châu thế tục, sợ va chạm Nhân tộc khí vận, long cung tại kia cũng không có gì trú binh.

Thế tục bên cạnh, mờ mịt biển rộng, tìm vừa ẩn giấu không chớp mắt tiểu đảo, chính là tốt nhất độ kiếp nơi!

Lý Trường Thọ tại trong tay áo thủ trạc lấy ra nhất chi tiêu 'Địa chữ mười hai' bảo nang, ở trong đó lấy ra ... Một đồng mi bút phần trang điểm, cùng với mình cân nhắc khai phá hoá trang tài liệu...

Theo sau, này Đại lão gia hai bối tử lần đầu, bắt đầu tinh tế địa vi mình biến trang.

Ngụy trang thân hình dung mạo có mấy người cơ bản nguyên tắc, nếu chỉ cần chỉ dùng để thủ thuật che mắt hoặc là huyền hình thuật, theo Lý Trường Thọ xa xa không đủ.

Hắn muốn trước dùng hoá trang thuật đẳng vật lý phương pháp biến động dung mạo, sau đó lại thiếp nhất trương đặc chế siêu bạc nước nhuận tâm ti mặt nạ, rồi sau đó lại dùng thủ thuật che mắt hóa thành nhất danh lão đạo, theo sau lại thi triển huyền hình thuật...

Như vậy nếu là có cao thủ liếc hắn một cái, nhìn thấu hai tầng thuật pháp ngụy trang, cũng nhìn không tới hắn chân chính bộ dáng.

Bên ngoài hành tẩu luyện khí sĩ phần lớn hội dùng thủ thuật che mắt, này không có gì ngạc nhiên.

Thu thập non nửa thiên, Lý Trường Thọ hóa thân lạnh lùng mặt lão đạo, lặng yên thổ động mà chạy, hướng Đông Hải tìm kiếm bể quan độ kiếp nơi.

Cùng lúc đó...

Nam Hải cùng Đông Hải chỗ giao giới, một chỗ tiên quang lượn lờ, tương tự đại ngao tiên đảo.

Tại tiên đảo góc trung một chỗ bảo trì nội, cái kia vừa tới không lâu 【đảo sùng】, hơn mười trương dài tiểu thanh long, đang dùng mới vừa lộ ra mặt nước hai mắt, chậm rãi quan sát bốn phía;

Long miệng bên trong học một chuỗi thông đồng ngâm nước, cặp kia cây long nhãn thoáng mị .

'Tốt lắm.'

Lại đến Đại La Kim Tiên giảng đạo ngày, phụ cận tu hành kia chút tiên nhân đều đi thỉnh đạo .

'Các ngươi sợ là không thể tưởng được, sớm tại bản thái tử sáu tuổi thời, liền đã xem tứ hải thủy lộ thực lục ở tâm.'

Từ đó hướng Nam Thiệm Bộ Châu mà đi, dấn Nam Châu bờ biển hướng đông thẳng Thần Châu xuất phát, mượn thể tục trợ khí che lấp hành tích, rồi sau đó tự Nam Châu cùng đông châu chỗ giao giới đổ bộ, tiềm hành nặc tung chạy tới đông thẳng Thần Châu.

Độ Tiên Môn nếu là không có can đảm lượng thu đồ đệ, bản thái tử cũng có thể, để đi Trung Thần Châu tìm kia chút tam giáo tiên tông!

Thanh long lạnh lùng cười, thân hình chậm rãi thu nhỏ lại, rất nhanh liền hóa thành ba thước dài ngắn, hướng tới đáy nước một chỗ nước phùng bơi đi.

Mà đương hấn rời khỏi chỗ ngồi này tiên đảo phạm vi, tiên đảo phía cuối, kia cực kỳ giống nhất chỉ kim ngao đầu khu vực, một đôi lớn đến có chút khủng bố quy nhãn, mở nhất điều khe hở...

-----oOo-----

Đệ năm mươi một chương 《tẩy long》

Kỳ quái, như thế nào đột nhiên có nhiều như vậy mạnh mẽ tiên thức tại này phụ cận qua lại điều tra?

Đông Hải bên bờ, Nam Thiệm Bộ Châu phía Đông, kia liên miên đường ven biển thượng, một chỗ lâm Hải Sơn tốp.

Mấy chục tọa đơn giản tảng đá phòng tiếp cận xuất làng chài trung, Lý Trường Thọ hóa thành mặt lạnh lão đạo chính bung vài vị lão ầu bồng tới nước ấm, một bên uống, một bên nhìn ra xa mặt biển.

Hấn mới vừa ở thôn trung tặng đi ra ngoài một ít phù lục, lúc này chiếm được thôn dân nhóm nhiệt tình cảm kích, cũng mượn này làm che dấu, nhượng hấn tại Đông Hải biên hành động trở nên hợp lý chút.

—— có rất nhiều hành phương Nhân tộc tán tu, hội dùng loại này biện pháp vì mình được lợi điếm khí vận cùng công đức.

Nhưng có cái đạo lý, Lý Trường Thọ chính là rất sớm trước liền hiểu được .

Trợ thiện được thiện quả, trợ ác được ác quả;

Hấn không thể xác định mình tản mát ra phù lục giúp là người tốt còn là ác nhân, cho nên ôn hòa nhất biện pháp, chính là miễn phí tràn một ít cố ý họa sai không có gì hiệu quả 'Chăm biên trợ miên phù', cũng không hội dính nhân quả.

Xa xa mặt biển thượng, nhất điều thương long thân ảnh lặng yên mà qua, rất nhanh ản vào vân trung.

'Quả nhiên là Long tộc, bọn họ tựa hồ là đang tìm cái gì.'

Minh lúc này không nên rời bến, miễn cho cùng này chút Long tộc đánh lên.

Thế là, Lý Trường Thọ màn trời chiếu đất, tại bờ biển đi một chút dừng dừng, từ bắc hướng đi về phía nam chạy, nhìn một cái trần thế cuộc sống, từ giữa cũng có thể được một chút cảm ngộ.

Nửa tháng sau, Lý Trường Thọ cũng hướng tới phía nam đi rồi nghìn đa lý, cuối cùng xác định, kia chút Long tộc cao thủ đã muốn ly khai này phiên bị bọn họ hết lần này đến lần khác tra xét quá hải vực.

Hơi làm cân nhắc sau, Lý Trường Thọ còn là quyết định không thay đổi càng mình trước kế hoạch, tại này phiên hải vực độ kiếp.

Lại đợi hai tháng, cuối cùng xác định này phạm vi mấy trăm dặm hoàn toàn an bình ;

Hắn tuyền nhất cái ban đêm, lặng lẽ thi triển huyền hình thuật, hóa thành nhất điều bất đại không nhô người cá, chui vào có chút âm áp trong nước biển.

Thi chạy trốn bằng đường thủy, hướng mình trước đây tại ngư dân hải đồ thượng sở kiến đến quá mấy chỉ tiêu đảo sò soạng.

Độ kiếp nơi, không thể cách thế tục quá xa;

Nhân tộc thế tục chính là hấn sự cần thiết sò, nếu độ kiếp trước sau lọt vào đánh lén, khả trực tiếp trốn mờ mịt biển người.

Độ kiếp nơi, cũng không có thể rời thế tục thân cận quá;

Thế tục trọc khí hỗn tạp, dễ dàng bản luyện khí sĩ đạo khu nguyên hồn, như mình năng thuận lợi độ kiếp, phi thăng hóa thành tiên nhân tình hình đặc biệt lúc ấy tự hành hấp thu trong thiên địa linh khí;

Hấp lai trần thế trọc khí mặc dù không ảnh hưởng toàn cục, nhưng tóm lại có chút không đẹp.

—— nhà mình sự phụ độ kiếp cũng không hoàn chỉnh, cho nên hấp thu linh khí cái này mắt xích rất ngắn ngủi.

Hai tháng trước, Long tộc đến cùng là đang tìm cái gì?

Lý Trường Thọ lúc này cũng có chút tò mò.

Người nào hoặc là gì bảo vật, năng dẫn phát đối phương như thế hưng sư động chúng, tại Đông Hải bên cạnh qua lại tìm tòi?

Lúc ấy tuy rằng không thấy được kia chút Long tộc cao thủ thân hình, nhưng bọn hắn khí tức căn bản bắt thêm che dấu, cách mấy trăm hơn ngàn dặm đều năng cảm nhận được...

Thôi, không có quan hệ gì với tự mình là được.

Lén lút bỏ thiên kiếp độ rồi, sau đó tìm một chỗ tu hành hai ba năm, vững chắc đạo hạnh, che dấu khí tức, thay đổi quy hơi thở bí quyết, lại trở về sơn môn bên trong, tiếp tục quá mình Độ Tiên Môn trẻ tuổi nhất đại đệ tử an ổn cuộc sống.

Mình hiện tại đã muốn mau áp chế không được cảnh giới, tùy thời có khả năng bước vào về đạo chín.

Tại trong nước biển cẩn thận tiến lên, Lý Trường Thọ chậm rãi đụng đến kia vài toà điện tích mấy trăm mẫu tiểu đảo phụ cận, một chỗ chỗ cẩn thận quan sát, nhưng không tìm được nhượng mình vừa ý nơi.

Đảo không phải này chút tiểu đảo không đủ ẩn thân, mà là chúng nó cấu tạo có chút phức tạp, ẩn thân nơi ngược lại nhiều lắm chút, rất dễ dàng nhượng người xâm nhập tra xét.

Cũng không phải tốt nhất bề quan độ kiếp địa.

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, tiếp tục hướng nam tìm kiếm, bởi vì hai ba tháng trước kia chút Long tộc cao thủ là từ nam hướng bắc di động...

Mau chút du, chậm một chút tìm, hắn phóng bình tâm tính, tìm mình hữu duyên nơi.

Sau nửa đêm thời, Lý Trường Thọ đột nhiên trước mắt sáng ngời, linh thức phát hiện một chỗ cũng không tệ lắm tiểu đảo;

Kia tiểu đảo tổng thể là cái viên hoàn trạng, kỳ thật chính là mấy toà núi nhỏ lộ ra mặt biển; linh thức đảo qua, chỗ đó cấu tạo vừa xem hiểu ngay, sẽ không đưa tới người bên ngoài tinh tế xem xét.

Hóa thành người cá tới gần này tiểu đảo, Lý Trường Thọ đáy lòng càng phát ra vừa ý, thi triển chạy trốn bằng đường thủy phương pháp, xa xa địa trước quay chung quanh này tiểu đảo xoay thập đa chu, rồi sau đó mới quyết định tới gần điều tra.

Cách thượng có thập đa lý...

Ồi chào? Hải lưu tựa hồ có chút không thích hợp.

Lý Trường Thọ thấy được nước biển bên trong một chỗ nhỏ vòng xoáy, dùng linh thức một tắc tắc hàng tra, rất nhanh liền phát hiện, chỗ đó dưới nước lại có một chỗ thập phần bí mật hang;

Hang thập phần chật hẹp, chính thể là tà hướng về phía trước cầu tạo, liên tiếp đảo trung nơi nào đó nước tiểu đàm...

'Không sai, hảo địa phương, còn có thiên nhiên chạy trốn đường đi!'

Lý Trường Thọ càng xem càng là vừa ý.

Quyết định rồi, chính là chỗ đó!

...

'Muôn bắt bản thái tử trở về? Nằm mơ!'

Ngao Át hóa thành hình người, thân hình dán tại lạnh như băng cứng rắn nham trên vách đá, thật cẩn thận tra xét tiểu đảo phụ cận ba dặm tình hình, âm thâm vận chuyển Long tộc bí pháp 《tiềm long bí quyết》.

Hắn biết, mình không thể đem linh thức tra xét xuất quá xa, bằng không cũng cực kỳ dễ dàng bại lộ...

Nhưng cũng bởi vậy, hắn không thể kết luận, tộc nhân của mình nhóm hay không còn tại chỗ đó dừng lại.

Không sao, hắn có khi là kiên nhẫn, đâu sợ tại chỗ đó đã muốn ăn thân ba tháng, hắn cũng có thể tiếp tục chờ đi xuống.

Vi long sinh theo đuôi;

Vi trong cơ thể chảy xuôi huyết mạch;

Vi mình thân là Long tộc thái tử trách nhiệm!

Chỉ cần hắn thượng ngàn, ly khai long cung thể lực phạm vi, tình thế sẽ đối mình có lợi rất nhiều.

Ngao Át cũng có chút bất đắc dĩ, hắn cũng không nghĩ tới, điều tra mình cũng không phải trên đảo kia chút tiên nhân;

Cái kia mây đen đại tiên thể nhưng trực tiếp thông tri long cung, long cung phái ra rất nhiều cao thủ từ bắc hướng nam chặn đường!

Đương nhật, nếu không Ngao Ất phản ứng đúng lúc, mà lại một mực trong nước lặng lẽ sờ sờ địa đi tới, cơ hồ chính diện liền cùng này chút đồng tộc đánh lên !

Cũng coi như hấn vận nói không sai, tại đáy biển tiềm tàng thời, theo đáy biển địa thế, nhanh chóng tìm được rồi này chỗ hoàn trạng tiểu đảo, phát hiện cái này bí mật nham phùng...

Không nghĩ tới, thật đúng là lại tránh được đồng tộc những cao thủ điều tra.

'Hừ, loại này tuyệt hảo ẩn thân nơi, cũng liền bản thái tử năng tìm được!'

Ngao Ất nghĩ đến đây, đáy lòng chính là một trận tự đắc.

Đột nhiên giữa, Ngao Ất cảm giác được một cỗ nguy hiểm đang ép gần;

Này cũng không phải là hấn tra xét đến gì, mà là huyết mạch tự mang năng lực, có thể dự cảm nguy cơ.

Cũng bị tìm được rồi?

Ngao Ất đáy lòng nhất thời nhất cấp, gần sát nham vách tường lại càng không dám lộn xộn, tiềm long bí quyết điên cuồng vận chuyển.

Giờ phút này, hấn chỉ hận Long tộc tiền bối nhóm quá mức kiêu ngạo, không có nghiên cứu cao minh biến thân tiềm tàng phương pháp!

Đột nhiên giữa, nhất danh nhân tộc lão đạo ngay tại hang ở ngoài hiện thân, chui vào nham phùng, hướng tới mình sờ tại nơi tới gần.

Ngao Ất nhất thời nhẹ nhàng thở ra, nhướng mày, ánh mắt nhất ngưng, này vị long Nhị Thái Tử đáy lòng đã có quyết đoán, lặng lẽ chuẩn bị mình mạnh nhất một kích.

Mai phục hấn một tay, này lão đạo khí tức không mạnh, cũng đồng thời không có phát hiện thi triển tiềm long bí quyết mình, lại hướng trước nhất định phải chết!

Tiên thiện bị tiên lừa dối, long thiện bị tiên kỵ!

Này là đản giáo thời một vị lão sư giáo mình đạo lý!

Kia lão đạo nhanh chóng du gần...

Mười trượng...

Bát trượng...

Năm trượng...

Đến rồi!

Ngao Át hai mắt nhú lại, đợi kia lão đạo khoảng cách mình còn thặng bất quá ba trượng, dấn tại nham trên vách đá hấn đột nhiên làm khó dễ, thân hình bạo khởi một đạo thanh quang!

U lãnh nước biển, chật hẹp nham phùng, đột nhiên lao ra nhất khối thanh long long thủ, bất giác phân trần mở ra kia dài ngạc miệng rộng, làm bộ phải này mặt lạnh lão đạo Lý Trường Thọ nhất khẩu nuốt vào!

Trời sinh thần thông: Nuốt thiên thực địa!

Lý Trường Thọ rõ ràng sợ run hạ!

Nhưng hấn phản ứng cũng là vô cùng nhanh chóng, cơ hồ là theo bản năng địa hướng tới bên né tránh, tay trái nhanh chóng chụp che trụ hai chỉ bình sứ.

Điện quang hỏa thạch giữa, long thủ tại trong nước biển lóe ra chói mắt thanh quang, long nói thẳng tiếp đem Lý Trường Thọ cánh tay trái cắn đứt, nhất khẩu nuốt vào!

Lý Trường Thọ kêu lên một tiếng đau đớn, vội vàng lui về phía sau, tay phải nhanh chóng cầu ẩn pháp quyết!

Ngao Át phát động mãnh liệt tập lại bị né đi qua, đáy lòng cũng là có chút kinh ngạc;

Hấn lập tức xuống phía dưới đuổi theo, cũng không liêu đối phương đã muốn thi triển ra chạy trốn bằng đường thủy phương pháp, thân hình suu thoát ra hải trung hang!

Không thể nhượng hấn chạy thoát!

Ngao Át đáy lòng khẩn trương, long vĩ chặn lại lập tức hướng trước đuổi theo, nhưng hấn đột nhiên cảm giác trước mắt nhất ngất...

Minh, vừa rồi nuốt vào trong bụng là cái gì?

Vọt tới trước trung vội vàng nội thị, đã thấy mình bụng đa nhất khúc nho nhỏ 'Giấy trắng' cánh tay, hai chỉ đã muốn mau bị thần thông dung rơi bình sứ, cùng với hai luồng đã lặng yên hóa khai được lực...

Chỉ một thoáng, nặng đầu vĩ khinh, hôn mê dục miên!

Mê dục! ?

Thật là lợi hại mê dục!

Ngao Át hiểu được mình này là tính kế, long khu nội huyết mạch lực bùng nổ, cái trán thanh quang lóe ra.

Loại này hiểm cảnh, mình nếu hôn mê đi qua hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ có thừa dịp này hai cỗ dược lực còn chưa hoàn toàn phát tác, giết kia cụt tay lão đạo!

Hướng!

Xôn xao ——

Phía trước nước biển sáng tỏ thông suốt, thanh long đã lao ra nham phùng;

Vi đối kháng dược lực khuếch tán, Ngao Át nháy mắt đem mình thân hình phồng lên, nhưng cũng tại này một cái chớp mắt, hẳn thấy được phía trước hắc ám trong nước biển, kia lẳng lẳng đứng thẳng mặt lạnh lão đạo...

Long miệng mở ra liền hướng trước mãnh liệt phác!

Quanh mình nước biển bên trong xuất hiện nhất chỉ chỉ lẳng hình huyền băng, băng nội có ngọn lửa thiêu đốt, đối lão đạo đồng thời bắn nhanh!

Cánh tay hảo ?

Không đúng, không phải cùng người!

Ngao Át kia càng phát ra thật lớn long thủ trầm xuống, mê muội cảm càng nồng nặc, tư duy trở nên thập phần chậm chạp, điều này làm cho hẳn đáy lòng một trận lo lắng.

Mà Ngao Át đồng thời cũng cảm nhận được, càng nhiều tương tự chính là dược lực từ bốn phương tám hướng trong nước biển hội tụ mà đến, chui vào mình cả người các nơi, trực tiếp ăn mòn mình long hồn!

Cùng lúc đó, kia lão đạo phía sau đột nhiên chuyển xuất mấy đạo giống nhau như đúc thân ảnh, từng người trong tay đều cầm nhất chỉ mở ra bình sứ!

Bọn họ đồng thời thi triển chạy trốn bằng đường thủy, lực đạo thân hình tại trong nước biển bay nhanh tản ra, đem Ngao Át kia bằng quán tính vọt tới long khu thoải mái né tránh.

Trước sau lực bình nhuyển tiên tán, một lọ siêu phẩm nhuyển tiên tán...

Này Ngao Át vẫn tại trong nước biển ổn định thân hình, cây long nhãn thân quang vẫn đục, hơn mười trượng dài long thân lắ lắ lắ lắ, nhưng lập tức muốn nhắm phía mặt biển...

Như là năng đọc hiểu Ngao Át ý tưởng, kia lục đạo thân hình, đã lại ở phía trên đoàn tụ;

Này chút người giấy phân thân mười hai chỉ tay áo bào tại trong nước biển cổ trừ, nó nội dặt bảo nang mở ra, nhanh chóng bay ra nhất trương trương phù lục, tại trong nước biển đan vào thành một cái lưới lớn!

Một trăm lẻ tám đạo phù lục giống như một trăm lẻ tám chỉ tiểu hình trận cơ, nó thượng pháp lực lưu động, trong nước biển nước thuộc tính linh khí bị bay nhanh dẫn động.

Phù trận · nước nguyên kinh thiên ấn!

Trong chớp mắt, nhất khẩu trăm trương đường kính tứ phương đại ấn ngưng tụ thành, đối phía dưới vọt tới thanh long vào đầu đập lạc!

Đại ấn quanh mình hào quang thiểm tuôn, bí mật mang theo núi lở thế, nguyên nhân vốn là là linh khí ngưng tụ thành, trực tiếp không nhìn nước biển lục cản;

Phía dưới thanh long ngẩng đầu rộng giận, thương tông nổ tung, long trào thẳng thắn, mang theo chưa từng có từ trước đến nay thế, thẳng tắp nhằm phía đại ấn!

Lúc này, Ngao Át đã là không còn rồi dư thừa tâm thần đi tự hỏi, mãnh liệt ngắt huyền cảm nhượng hấn căn bản không thể lại tiếp tục phán đoán, đáy lòng chỉ có mãnh liệt chiến ý, còn có kia khối bất chịu khuất phục long tâm!

Ta Ngao Át, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử!

"Ngang —— "

Thanh long rộng, đại ấn lạc!

Mắt thường có thể thấy được sóng xung kích tại hải trung bạo tuôn!

Mười dặm mặt biển nhấc lên cơn sóng gió động trời, bên đảo nhỏ đang không ngừng chấn động!

Lại nhìn!

Đại ấn nổ lớn tạc toái, kia thanh long đúng là ngoài ngạch vô thương tổn!

Nhưng long thủ thon dài mắt to chậm rãi nhắm lại, thân thể cao lớn như là mất đi sở hữu khí lực một loại, hướng tới trăm trương thâm đáy biển rơi đi...

'Thượng chưa thành tiên Long tộc đều như vậy năng kháng?'

Ba trăm ngoài trượng đày biển nam phùng trung, Lý Trường Thọ một trận nhúu mà, linh thức giám sát quanh mình ba mươi lý nơi.

Trong nước phương thức chiến đấu, cùng trên đất bằng tự nhiên có sở bất đồng, cũng buộc hẳn dùng một ít tiêu hao pháp lực 'Chiêu thức' .

Là thời điểm, nghiệm chứng hạ Tam Muội Chân Viêm hiệu quả ;

Vừa rồi phù trận, cũng liền đề có thanh thế.

Lý Trường Thọ hai mắt nhúu lại, tùy tay tại tay áo trung lấy ra lục bả khéo léo màu bạc phi kiếm, đối người giấy phân thân ném đi ra ngoài.

Này lục bả phi kiếm mang xuất nhất từng đợt từng đợt bạch quang, đảo mắt hóa thành ba thước dài bảo kiếm, bị lục chỉ người giấy phân thân vững vàng tiếp được.

Lý Trường Thọ tay trái năm ngón tay mở ra, lục người giấy phân thân cầm kiếm mà vũ, thân hình lần lượt thay đổi giữa đã bày ra lục mũi nhọn kiếm trận.

Tay trái hạ án, lục người giấy đầu dưới chân trên, vận chuyển kiếm trận hướng tới phía dưới thanh long treo cổ mà đi, lục bả kiếm tiên phía trên, đồng thời dấy lên một cỗ luồng Tam Muội Chân Viêm!

Quanh mình nước biển giống như không có gì, Tam Muội Chân Viêm uy lực chút nào không bị ảnh hưởng!

Đột nhiên giữa...

Lý Trường Thọ một trận bất đắc dĩ, đã muốn sắp đâm phá thanh long long da lục bả thật viêm kiếm tiên, khó khăn lắm dừng lại.

Vô hấn, này cũng không phải là Lý Trường Thọ động gì nhân từ chi tâm;

Này tiểu long mới vừa mới ra tay ngoan độc tuyệt, trực tiếp muốn giết hẳn tính mệnh, mình phản kích giết hẳn hợp tình hợp lý.

Ngay tại chỗ chấm dứt nhân quả, rồi sau đó thông dong chạy đi, sửa đi Nam Hải bên cạnh độ kiếp, công thành phần sơn... Đây là Lý Trường Thọ tại bị tiểu long đánh lên một cái chớp mắt liền chế định tốt kế hoạch.

Nhưng, thanh long sau lưng xuất hiện nhất chỉ lóe ra màu tím tam giác vậy, nó trên có khắc họa phù văn bí pháp, Lý Trường Thọ tại sách cổ thượng kiến quá.

Giết này long, mình nguyên thần đem lập tức bị Long tộc bí pháp tập trung, sẽ gặp Long tộc vĩnh vô chừng mực đuổi giết.

Án Long tộc quy củ, nhìn thấy loại này màu tím vậy thêm quang mà thu tay lại, xuất thủ người nếu không sẽ không bị đuổi giết, còn khả được long cung tạ ơn lễ...

Kia sách cổ ghi lại tin tức, chính là long cung mình phóng xuất, này tương đương với cấp nhà mình trọng yếu ấu long đa nhất điều đường sống, thượng cổ đến nay vài lần bị nghiệm chứng cũng không phải giả dối.

Này tiểu long là ai? Tất nhiên thân phận tôn quý.

Tám phần, chính là kia chút Long tộc cao thủ tại điều tra người.

Lý Trường Thọ lắc đầu, kia lục đạo người giấy phân thân nhanh chóng trở về, bắt đầu sưu tầm các nơi mình khả năng lưu lại dấu vết;

Nhưng đang lúc Lý Trường Thọ thu thập hiểu chiến tràng phải đi thời điểm, lại mất nhìn phía dưới đã muốn không biết khi nào hóa thành hình người, chính hô hô ngủ nhiều Đông Hải long cung Nhị Thái Tử.

Dĩ nhiên là hẳn?

Như thế nào tại chỗ đó?

Kia chút Long tộc cao thủ từ nam đến bắc tại sưu tầm...

Lại liên tưởng đến lần trước này tiểu long cố ý bại bởi mình...

Chẳng lẽ mình đương nhật suy đoán đúng vậy, cái này tiểu Nhị Thái Tử trừ yêu đại hội thời quá thật là muốn ngược nhục nhã Long tộc, kết quả nhưng 'Thắng' mình, đánh bại tính kế?

Sau đó... Khó khăn bất thành, lại lấy cớ đi bái Thánh Nhân công và sân, tiếp tục đả kích Long tộc thân kinh?

Cuối cùng người này bị đưa đi Tiệt Giáo nơi bái sư... Lại chạy trốn tới chỗ đó?

Này thật đúng là khả năng là nhất bộ phim bộ!

Nếu Ngao Át là từ phía nam trốn tới được, xuất hiện ở tại chỗ đó, xem người này hành động lộ tuyến, rõ ràng là muốn đi Trung Thân Châu hoặc là đông thắng Thân Châu, thậm chí có khả năng mục tiêu chính là bỏ chạy Độ Tiên Môn...

Lý Trường Thọ hai mắt nhú lại;

Nếu thật bị cái này vật nhỏ đụng đến Độ Tiên Môn, Độ Tiên Môn có khả năng nhất làm ra phản ứng, là trước ổn định cái này long tử, sau đó tìm long cung hỏi han việc này, cuối cùng nói không chừng hội nháo sự tình khá đại.

Thôi, Độ Tiên Môn dù sao cũng là mình sư môn, này tiểu long lại có Long tộc bí pháp bảo vệ không thể trực tiếp giết chết...

Quả nhiên là cái phiến toái.

Lần này thiệt thòi lớn, nhiều như vậy mà được đều dùng đi ra ngoài, liền long huyết đều thu thập không đến.

Lý Trường Thọ lại thả ra mấy chỉ người giấy, cầm xuất trước thời hạn cấp Tiểu sư thúc luyện chế giai nhân mị nguyên dịch.

Một lát sau, nhất chỉ trúc phiệt tại mặt biển thượng nhẹ nhàng bay;

Đây người tử khí chính là Ngao Át nằm ở trúc phiệt thượng, thân thượng lóe ra mỏng manh tử quang.

Ngao Át khoe miệng lộ ra an tường mỉm cười, trong tay nắm vỏ sò làm liền 'Bầu rượu', thừa hải lưu phiêu hướng về phía bắc phương biển sâu.

Bị quán hơn hai mươi bình giai nhân mị nguyên dịch hấn, dự tính năng ngủ cái mấy chục nhật.

Mà Ngao Át toàn thân, đã muốn bị triệt hoàn toàn đáy tẩy hơn mười lần, không nữa nửa điểm tự thân ở ngoài khí tức lưu lại...

Thậm chí kia một chút bị Ngao Át nuốt vào, không thể bị long dạ dày tiêu hóa trang giấy, cũng bị Lý Trường Thọ dùng người giấy cấp làm xuất lai.

Mà long cung tạ ơn lễ, Lý Trường Thọ cũng không nữa điểm hứng thú, sớm đã hướng tới phía nam chạy đi.

-----oOo-----

**Đệ năm mươi hai chương cảm tạ thiên kiếp đại nhân bách bần rộn bên trong
bớt thời giờ lai phách!**

Hồng Hoang thật sự, thật là đáng sợ...

Leng keng đình tiếng vang trung, Ngao Át ngồi ở mình bách thước dài hào hoa giường lớn bên giường, hai tay không ngừng run rẩy, trong tay sẵn sóc ân cần trà không ngừng hương ra phía ngoài sai, uống đến miệng hấn lý cũng tự ít đi có thể.

Hấn tại rung, run rẩy, toàn thân đều tại run rẩy;

Ngao Ất run rẩy nguyên nhân, cũng không phải là nguyên nhân trước mặt có Long Mẫu, lão rùa thần, Long tộc vài vị thúc bá, đày lòng đối bọn họ có gì sợ hãi, sợ hãi, cũng không phải lo lắng hội gặp loại nào trách phạt.

Hắn tuy rằng mới vừa phá xác chỉ có mười một nhị niên, nhưng tự nhận coi như kiên cường;

Bị đưa đi Nam Hải Kim Ngao Đảo tìm Tiệt Giáo đại tiên người bái tiên trước, mình bị ba tháng băng trụ thiết đâm tra tấn, vẫn như cũ không có nửa điểm chịu thua.

Hiện tại run rẩy, là tự nhiên mà vậy phát sinh, là bất chịu Ngao Ất mình không chế

Hắn cảm giác mình thân thể đề bắt khởi nửa điểm khí lực, đày lòng như là có nhất khối âm ảnh, này âm ảnh...

Chính là run rẩy căn nguyên!

Hơi chút vạch trần âm ảnh một góc, Ngao Ất liền gặp được kia trương lạnh như băng lãnh, Nhân tộc lão đạo sĩ gương mặt.

Nhân tộc, như thế nào năng như vậy gian trá?

Tưởng tượng đến kia tràng ngăn ngại chiến đấu, Ngao Ất nhất thời rung được lợi hại hơn chút.

Bên cạnh Long Mẫu vội vàng thúc giục vài vị lão long kiểm tra nhị tử trạng huống, nhưng vài vị lão long hết lần này đến lần khác cho ra kết luận, cũng chỉ có thể là ——

Uống rượu quá độ.

Ngao Ất mới vừa xông ra một chút yết hầu tại thượng hạ run rẩy, mạnh uống một ngụm trong tay kia dùng hơn mười chủng danh quý linh cây cỏ ngao nấu sẵn sóc ân cần trà, đột nhiên lại đối một bên phun ra nhất khẩu linh trà, kịch liệt nôn khan.

Mấy danh thị nữ vội vàng hướng trước, nhưng Ngao Ất đột nhiên thảm hào một tiếng, hai mắt bên trong tràn đầy hoảng sợ.

"Bất muốn lại đây!"

Các người muốn làm cái gì!"

Này vài vị mảnh mai mỹ mạo thị nữ vội vàng cúi đầu thỉnh tội, khăn trương lui ra phía sau.

Thở hân hân, Ngao Ất che mình cái trán, run rẩy tiếng nói dần dần phóng hoãn, "Nhượng ta mình tĩnh một chút, đều bất cần nhờ gần ta..."

"Con ta, " kia đoan trang xinh đẹp tuyệt trần, tư thái đại phương Long Mẫu lo lắng địa hô, "Người này đến cùng là làm sao vậy!"

Ngao Ất chậm rãi đem không bạch ngọc ngưng thần lưu ly chén phóng ở một bên, tay run lên, nhưng không cần thận đem này giá trị xa xỉ chén trà suất tại ngọc thạch pho liên trên mặt đất.

Hắn hai tay che cái trán, thử chậm rãi vạch trần đáy lòng âm ảnh.

Chiến thắng sợ hãi biện pháp, chính là đi đổi mặt nó!

Mê dược, mãnh liệt mê dược...

Tứ phương đại ấn đối mình vào đầu nện xuống, mình bị đại ấn chấn ngắt, tâm thần hoàn toàn hôn mê đi qua...

Khả thân thể của chính mình, mình huyết mạch, nhưng tồn để lại rất nhiều trí nhớ, rất nhiều cảm giác.

Hắn tại hôn mê trung giống như là nhất điều bị loại trừ nội tạng hàm cá, bị người dùng nước biển hết lần này đến lần khác súc, từ nội mà ngoài, không buông tha hắn thân thượng mỗi cái chi tiết...

Bị đồ thượng nào đó tạo phần, tiếp tục súc...

Súc trong quá trình, bảy bát chỉ bàn tay không ngừng đánh ra, từng đạo thuật pháp đập rơi vào hắn thân thượng, cực kỳ giống long cung đại trừ tại phát cực phẩm bông tuyết một sùng thần ngư thịt bò, nhượng thịt chất càng hoàn mỹ...

Hôn mê bên trong, hắn một lần cảm giác, mình cũng bị cái kia giống như ma đầu một loại Nhân tộc ăn luôn !

Còn là cái loại này, không buông tha hắn thân thượng mỗi một khối long thịt, sinh tiên, cắt miếng, dầu tạc, muộn nấu, hội dùng hết các loại phương pháp xử lý hắn thịt chất, đưa hắn này đạo long thịt bữa tiệc lớn hương vị phát huy đến mức tận cùng!

Loại này bị cho rằng nguyên liệu nấu ăn xử lý mất xích, lập lại tối thiểu mấy chục lần!

Mấy chục lần!

Cái kia lão đạo không phải người, đó chính là đáng sợ nhất thực long hung thú!

Bất, kia mới là Nhân tộc tướng mạo sẵn có!

Ngao Ất tại nửa tháng mê man trung, lại không ngừng lặp lại, không ngừng hiểu ra, đương hấn tỉnh lại nhìn đến mẫu thân thời, còn tưởng rằng mình tại trong mộng, trước kia chỉ là mình tại xuất long dẫn trước làm ác mộng...

Nhưng này không phải ác mộng.

Chính diện chém giết thời, Nhân tộc đều là như vậy cùng Long tộc chiến đấu ư?

Chẳng lẽ, đây là hấn Long tộc không dám lấy chồng tộc khai chiến căn nguyên ư?

Không có phân thắng, khẳng định không có phân thắng.

Cái kia lão đạo khí tức mình rõ ràng cảm giác cũng không cường, phải so với chính mình còn muốn nhược rất nhiều, thế nhưng có thể bả hấn...

Bả hấn...

Chợt nghe một bên hai vị thúc bá thấp giọng nói:

"Bảo hộ long lân đã thêm, kia kẻ cấp vẫn chưa hạ sát thủ, chỉ là cấp Ngao Ất chất quán rất nhiều rượu nước, vì sao bất lai long cung lĩnh tạ ơn lễ?"

"Sợ là cảm thấy chúng ta hội bội bạc vi phạm lời hứa đi.

Ai, khả dựa theo quy củ, chúng ta phải muốn cảm tạ nhà người mới là."

Cái, gì?

Ta long cung còn muốn đi tạ ơn cái kia thực long hung nhân?

Ngao Ất run rẩy địa đứng lên, vừa muốn nói chuyện, nhưng thoại đến bên miệng, trước mắt giống như hiện ra rồi, đám kia mặt lạnh lão đạo đưa hấn này điều tiểu long nhân tại đáy biển, đưa tới khôn cùng nước biển hết lần này đến lần khác rửa sạch hình ảnh...

Sau đó Long tộc, nhà mình người nhà, còn muốn đòi cái này ma đầu cảm động đến rơi nước mắt, cấp cho đối phương tạ ơn lễ?

Này chút, đều tại người kia tộc lão đạo tính kế hạ ư?

Tùy tiện một nhân tộc luyện khí sĩ nhảy ra, có thể thoải mái thu thập chính hấn một Long Vương huyết mạch long tử ư?

Ngao Ất hai chân mềm nhũn, lại ngồi ở bên giường, đảo hấp nhất khẩu lương khí.

Hồng Hoang thật sự...

Thật là đáng sợ.

...

Cùng lúc đó, Nam Hải, một chỗ tới gần Nam Châu đại lục đảo san hô thượng.

Lý Trường Thọ hóa thành mặt lạnh lão đạo, chính ngòi xếp bằng ngòi ở một chỗ ao hạ đá ngầm trung, cả người khí tức tại nhẹ nhàng rung động, nhất từng đợt từng đợt linh khí từ mặt biển thượng hội tụ mà đến.

Hô hấp thô nạp, tự tại như ý;

Thiên Địa thanh minh, hồn nhiên vong ngã.

Chốc lát, Lý Trường Thọ cái trán có thanh quang lóe ra, thân chu phiêu xuất mấy đóa chín cánh hoa sen, quay chung quanh hẳn thân hình chậm rãi xoay tròn.

Thanh quang sơ trán đã liễm;

Lý Trường Thọ trong cơ thể truyền ra từng đợt sơn hô hải tiếng khóc, cùng quanh mình nước biển cọ rửa nơi này tiểu đảo tiếng vang dần dần tương dung.

Bỗng nhiên một tiếng sét đánh vang, Lý Trường Thọ cả người phiêu xuất nhất từng đợt từng đợt màu xanh quang hoa, nhất vài đóa chín cánh hoa sen phiêu tán mở ra, hẳn thân chu cũng trào ra một cỗ nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Phạm vi mười dặm nội hải trung cá tôm văn hương mà đến, kia chút hoa sen cũng hướng tới một ít rất có linh tính sinh linh mà đi.

Nhưng đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ hai mắt mở, hai mắt tràn đầy thanh quang, kia chút hoa sen nhẹ nhàng phá vỡ, hải trung sinh linh cũng cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm, lập tức xoay người hướng tới xa xa né tránh...

Làm phép sinh linh tại Hồng Hoang kỳ thật là việc thiện, năng thu được Thiên Đạo khen thưởng chút ít công đức;

Nhưng một khi mình trong lúc vô tình làm phép sinh linh hóa yêu đi tai họa Nhân tộc, mình cũng muốn chịu đựng bộ phận nghiệp chướng, về điểm này công đức khả năng đều không đủ khấu ...

Đột phá.

Lý Trường Thọ hô khẩu khí, nội thị tự thân, hết lần này đến lần khác kiểm tra rồi một trận.

Liên tính dùng lại soi mói ánh mắt lai xem, căn cơ đều rất vững chắc.

Muốn đổi mặt mình Thành Tiên kiếp ư?

Lý Trường Thọ ngửa đầu nhìn không trung, ngàn dặm không mây, không trung xanh thăm;

Ách, mình tựa hồ còn kém chút hỏa hậu, cùng mình trong dự đoán, vọt tới về đạo chín liền muốn đổi mặt thiên kiếp tình huống, thoáng có chút bất đồng.

Dù sao, trước đây đều là làm tối hoại tính toán.

Nhắm mắt ngưng thần, Lý Trường Thọ tiếp tục ngồi xuống tu hành, dưới thân dùng linh thạch bày ra tụ linh tiểu trận cuộn cuộn không ngừng mà phát ra linh khí, bị hấp bắt lậu nửa điểm, đều hấp thu.

Tại phạm vi mười dặm nội các phương hướng, có vài đạo người giấy phân thân giấu ở đáy biển, giám sát các nơi, thuận tiện hấp dẫn khả năng sẽ xuất hiện người đánh lén.

Này chỗ đá ngầm quanh mình không có nhiều lắm bố trí, thiên kiếp đánh xuống, chỗ đó tất nhiên sẽ bị hủy.

Hắn đem bố trí đều đặt ở xa hơn một chút khu vực, hơn nữa cũng cũng không phải phòng hộ trận pháp, thuận một sắc bỏ chạy chuyên dụng trận thế.

Thuận tiện hẳn độ hết kiếp sau đó nhanh chóng dời đi.

Nơi này, đã muốn là hắn tìm được lý tưởng độ kiếp nơi, phạm vi nghìn dặm đều không có gì luyện khí sĩ hoạt động; ngẫu nhiên có luyện khí sĩ từ không trung đi ngang qua, cũng phần lớn là tại vài trăm dặm ở ngoài.

—— này cùng trên đất bằng phạm nhân Đại Thành phân bố có quan hệ.

Ngồi xuống tu hành nửa tháng, Lý Trường Thọ đột nhiên có phiền táo bất an cảm giác, thân chu xuất hiện một cỗ tối nghĩa không hiểu đạo vận.

Thiên kiếp buông xuống.

Bước vào về đạo chín sau đó, trả lại cho mình nửa tháng thời gian cùng cố cảnh giới, đánh ỏn cuối cùng một tia đạo cơ, Thiên Đạo lão gia thật cũng là có chút 'Khoan dung'.

Lý Trường Thọ thân hình hóa thành người cá, mượn chạy trốn bằng đường thủy lợi, tại phạm vi trăm dặm nội tuần tra hai chu, theo sau liền phiêu trở về kia tọa đá ngầm.

Đến đi, hẳn chuẩn bị tốt .

Loại cảm giác này, kỳ thật cũng có chút kỳ diệu.

Như là mình chính diện lâm nhân sinh trọng đại khảo nghiệm, dọc theo đường đi bồi tử gian khổ học tập khổ đọc mười hai năm, lâm môn một cước trước như thế nào cũng ngủ không được kia cũng một đêm...

"Không thể thấp thỏm khí táo, tĩnh tâm ngưng thần mới là."

Lý Trường Thọ đáy lòng mặc niệm tĩnh tâm thanh tâm chú, không bao lâu lại cảm xuất Vô Vi Kinh, bỗng ở trong tay tĩnh tế tìm hiểu.

Đa một phần cảm ngộ, đa một tia tích lũy, mình độ qua thiên kiếp nắm chắc, cũng có thể lại đa một phần.

Tam ngày sau, thiên kiếp tương lai dự cảm càng phát ra mãnh liệt.

Thanh tâm chú đã mất hiệu, cũng vô pháp tĩnh tâm lại cảm ngộ gì, phạm vi ba dặm nội tràn ngập một cỗ hình như có như vô uy áp, nhượng cái khác sinh linh tiềm thức đều sẽ rời xa chỗ đó.

Lần trước sư phụ thiên kiếp chính là loại này, xấu hổ mang khiếp, ma cộ xát cộ;

Cũng không biết mình thiên kiếp, là hội ôn nhu một ít, còn là hội cuồng dã không bị cản trở, mãnh liệt mà đến...

Mình thiên kiếp.

Phải, là bảy đạo hoặc là tám đạo thiên lôi đi.

Lý Trường Thọ đáy lòng như thế nghĩ, hẳn thả lỏng tâm thần, vẫn chưa bắt buộc mình bình tĩnh, mà là thể hội mình đáy lòng này phần bất an, này phần lo âu.

Này là sinh linh đối mặt thiên uy thời đều sẽ có phản ứng, cùng đạo cảnh cao thấp không quan hệ.

Thành tiên thiên kiếp, lại xưng thành đạo kiếp, Lý Trường Thọ rất sớm trước ngay tại tự hỏi, như thế nào 'Thành đạo' hai chữ.

Hôm nay cũng đã có đáp án.

Luyện khí, hóa thần, Phản Hư, về đạo, kỳ thật chính là luyện khí sĩ học tập tự nhiên, bắt chước tự nhiên, tại tự nhiên bên trong tổng kết ra mình đạo, này điều 'Đạo', chính là mình thành tiên trường sinh chống đỡ.

Thành tiên thiên kiếp, chính là Thiên Đạo đối luyện khí sĩ đạo 'Kiểm tra đo lường', xem này luyện khí sĩ ngưng xuất đạo, có hay không thành công tiên tư cách.

Đồng thời, này thiên kiếp cũng là trợ luyện khí sĩ thoát phạm siêu thoát lịch lãm, nhượng luyện khí sĩ mượn tự thân đạo có thể thăng hoa.

Sinh mà vi linh, hóa thành tiên.

Đạo cùng đạo cảnh, cũng không có thể quơ đũa cả nắm, cấp tự thân đạo quan dĩ nào đó danh hào, theo Lý Trường Thọ là thập phần không ổn hành vi.

Liên như nhân tính tình một loại, trầm ổn như thế, bồi rối như thế, hào phóng ngượng ngừng như thế, lo âu rộng rãi như thế.

Đạo cũng thế.

"Ta, cũng thế."

Lý Trường Thọ nhắm mắt lộ ra một chút mỉm cười, thân chu đột có nhất từng đợt từng đợt gió nhẹ thổi bay, hóa thành gió xoáy hướng tới không trung mà đi.

Sấm rền tiếng vang lên, mặt biển phía trên thay đổi bất ngờ, mấy trăm trượng cao không trung, một mảnh phiến bụi màu đen kiếp vân nhanh chóng vọt tới, bao phủ phụ cận mười dặm hải vực.

Vân thượng giống như có quần sơn, coi như có bảo tháp, lại hình như có thiên binh nhóm trận, có cự thần nổi trống.

Kiếp vân hiện ra nhiều dị tượng, phía dưới kiếp vân nhưng bắt đầu chậm rãi xoay tròn, từ xa nhìn lại, như là tại hình thành một đạo hải long cuộn.

Nhưng này đạo hải long cuộn chỉ ngưng tụ thành một nửa, nó nội lõi quang đại tác, điện thiểm tiếng sấm!

Lý Trường Thọ tại đá ngầm thượng chậm rãi khởi thân, chấn chấn y bào, tùy tay một chút, mười hai chỉ pháp gia lồng chim đã tại thân chu triển khai, mấy thứ đan dược đã muốn tại trong tay áo chuẩn bị hảo.

Đạo khu thượng hạ uẩn thanh quang, nguyên thần lực đã hoàn toàn ngưng tụ.

Phun ra cuối cùng nhất khẩu trọc khí, Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn hướng về phía trước phương, rồi sau đó...

Cung kính làm cái đạo vái chào, dùng là chính thống nhất viễn cổ lễ.

Lại cất cao giọng nói:

"Đạo Môn đệ tử nay khai thương thiên:

Cảm động và nhớ nhung thương thiên hạ xuống thành đạo kiếp, đệ tử thành tâm tiếp nhận.

Lập tự thân đạo, thành không lo tiên.

Như thiên kiếp hạ xuống, đệ tử không thể chịu đựng, thân chết đạo tiêu, tất nhiên là đệ tử đạo bất túc cùng Thiên Địa đồng thọ, tâm không oán ngôn.

Đại đạo minh minh, Thiên Đạo chính chính.

Tạ ơn Thiên Đạo quan tâm, hàng thành tiên cơ duyên!"

Âm vang ——

Kiếp vân dường như tại hội ứng, lại giống như đồng thời không nghe được Lý Trường Thọ theo như lời này chút, thiên kiếp oai không có bất luận biến hóa.

Kiếp vân vòng xoáy bên trong, mấy đạo miệng giếng lớn nhỏ lôi ban lóe ra, Lý Trường Thọ thân chu xuất hiện từng đạo mỏng manh hồ quang.

Hắn thân hình chậm rãi bay lên, mười hai chỉ pháp gia lồng chim cũng tại mặt biển thượng chậm rãi phiêu khai, cho nhau kéo ra khoảng cách, dĩ làm hơi hậu bị dùng.

Đương Lý Trường Thọ bay đến chín trọng chỗ cao, tam chỉ ngân bạch lôi ban đồng thời lóng lánh, bộc phát ra nhất điều điều điện quang ngân xà!

Này chút lôi đình tại ở giữa vị trí hội tụ thành thốt kích thước lôi quang, đối Lý Trường Thọ vào đầu đánh rớt, Lý Trường Thọ linh giác vẫn chưa cảm giác bất luận nguy hiểm, nhưng vẫn như cũ đem mình cả người pháp lực cố lấy, uẩn tại toàn thân các nơi.

Đạo khu tràn mỏng manh hào quang, tùy theo bị lôi đình nuốt hết!

Đạo thứ nhất lôi, uy lực liền cùng sự phụ độ kiếp thời đạo thứ ba lôi đại khái ngang hàng?

Minh thiên kiếp quả nhiên không thể đại ý.

Lôi đình đều bị Lý Trường Thọ cản, hắn ngẩng đầu nhìn hướng không trung, tùy theo liền tĩnh tâm chờ đợi.

Vừa rồi này lôi đình 'Phách' sau cảm...

Ngứa, đay gai đay gai, nhất từng đợt từng đợt tiên linh khí đã muốn tại mình trong cơ thể nổi lên, nguyên thần cũng ngâm tại lôi quang bên trong.

Bất ngờ ...

Còn rất thoải mái.

-----oOo-----

Đệ năm mươi ba chương thiên kiếp thỉnh lại yêu ta một lần!

Như thế nào, sư phụ độ kiếp thời điểm như vậy thống khổ?

Là bởi vì không cảm tạ Thiên Đạo duyên có?

Lý Trường Thọ đáy lòng mang theo loại này nghi hoặc, cảm thụ được mình mới vừa trải qua đạo thứ hai thiên kiếp, phân tích đại đạo lực vừa rồi đối mình trùng kích quá trình...

Phải không phải bởi vì độ kiếp trước cảm tạ bất cảm tạ Thiên Đạo;

Thiên Đạo chí công vô tư, mình vừa rồi chỉ là ôm vô công vô quá tâm tính thử thí, này bản thân phải là không có gì hiệu quả .

Sở dĩ trước lương đạo lời cảm giác rất thoải mái, thuận tụy là...

Trước lương đạo thiên kiếp, thượng không thể đối hấn tạo thành thực chất tính thương tổn.

Này đạo lý kỳ thật cũng không khó lý giải.

Liên như, bất đồng đi thanh lâu trên chợ khách nhân, bị cùng cái cô nương hô 'Ai hét như thế nào mới đến' làm nũng đánh một chút.

Bởi vì chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày, cô nương làm nũng đánh người lực đạo là giống nhau , nhưng căn cứ khách nhân thân hư trình độ bất đồng, khách nhân cảm giác cũng liền bất đồng...

Đại khái chính là loại này tình huống.

Đạo thứ ba kiếp lời lên đỉnh đầu nổi lên, Lý Trường Thọ đáy lòng nhưng nổi lên rất nhiều cảm ngộ.

Trước lương đạo thiên lôi, như là đem trước mặt hấn nhất phiến đại môn bỏ ra nhất điều khe hở, đã muốn thấy được nhất cái huyền diệu mà lại thâm thúy thế giới.

'Đây là đại đạo, hoặc là Thiên Đạo, đang không ngừng cùng tự thân đạo tiến hành va chạm duyên cớ.'

Chẳng lẽ, này liền là phi thăng cơ hội?

Oanh!

Mặt biển bị tiếng sấm chấn xuất một tầng tầng gợn sóng.

Tiếng sấm trung, mây đạo lôi ban lỏng lánh, lại là một đạo tráng kiện lôi đình đập lạc!

Lý Trường Thọ đang ở giữa không trung, bị lôi đình áp chế ba trọng, thân hình lại lần vững chắc, đem đập lạc lôi trụ ngăn cản đại bán, từng đạo lôi đình lên đỉnh đầu phía trên phân liệt, hướng tới mặt biển các nơi đánh rớt.

Hoàn hảo kia mười hai chỉ pháp gia lồng chim cách xa hơn một chút chút, bằng không chỉ sợ lúc này liền muốn bỏ mình mấy chỉ.

Lần này...

Thiên kiếp có chút thương tổn .

Lý Trường Thọ nhìn mình trong tay nhất sợi tóc dài, còn là nguy trang sau bị nhuộm thành xám trắng sắc tóc dài, đáy lòng thoáng an tâm chút.

—— mình thiên kiếp, cùng cái khác luyện khí sĩ thiên kiếp không có gì bất đồng.

Hắn thân thượng đạo bào cũng xuất hiện nhất sợi cháy đen.

Tại độ kiếp trước, hắn đã muốn rửa sạch thân thượng sở hữu kim loại chất liệu gỗ vật, mà đạo bào thượng xuất hiện này nhất sợi cháy đen, là vừa mới nhất khối trang sức ngọc châu tạc nứt ra sở làm cho.

Lúc này, Lý Trường Thọ toàn thân vẫn như cũ lóe ra thật nhỏ hồ quang;

Nhất từng đợt từng đợt tiên linh khí tức tại hắn cánh tay, bả vai chỗ hội tụ, đạo khu đã muốn có không sai biệt lắm móng tay cái lớn nhỏ nhất bộ phận, bắt đầu hóa thành thân thể thân tiên.

Hắn về tới chín trọng cao độ cao, cả người pháp lực cùng lúc này đã có tiên linh khí đồng thời bị thuyên chuyển, đợi đạo thứ tư thiên kiếp buông xuống.

Phía trên vòng xoáy bên trong xuất hiện một tiếng tiếng gầm rú, kiếp vẫn không ngừng cuộn cuộn;

Kiếp vẫn lại xuất hiện trông dị tượng, như là mấy chục chỉ hung thú bị khóa ở tại kiếp vẫn bên trong, dục muốn thoát khỏi trói buộc lao xuống lai nuốt Lý Trường Thọ.

"Phùng tam mà biến, thiên kiếp muốn khởi biến hóa."

Lý Trường Thọ tay phải đa nhất chỉ sinh rì sắt đơn sơ khắc đao, nhưng hẳn hơi chút do dự, đem khắc đao thu, tiếp tục dĩ thân thể, nguyên thần, pháp lực, ngạnh kháng thiên kiếp, nhượng đại đao cùng tự thân đao tiếp tục va chạm.

Hắn cần loại này va chạm!

Trước đây kia phiến bị mở ra khe hở môn, đã muốn bị đẩy ra hơn một nửa, hẳn đã muốn thấy được nhiều con đường phía trước cảnh đẹp.

Nguyên thần đắm chìm tại lõi đình bên trong, lâm vào nào đó huyền diệu trạng thái, thậm chí bắt đầu hấp thu kia chút thật nhỏ lõi hình cung, tiến hành tự thân lột xác.

Này chút trạng huống cho thấy, Lý Trường Thọ chỉ cần chống đỡ hôm khác kiếp, liền tất nhiên hội nghênh đón 'Phi thăng'!

Chỉ là hiện tại phi thăng biên độ phải còn không tính quá lớn, muốn xem kế tiếp vài đao lõi kiếp, hẳn hay không còn có thể có lớn hơn nữa cơ duyên.

Kết kết ——

Phía trên vòng xoáy trung xuất hiện lục chỉ miệng giếng lớn nhỏ lõi ban, lõi ban án sao sáu cánh phương vị sắp hàng, nó nội ẩn ẩn có nhất chỉ bạch hổ khuôn mặt.

Hạ một cái chớp mắt, bạch hổ rống giận, lõi đình bạo tuôn, hội tụ mà thành lõi trụ lại đập lạc!

Đạo thứ tư thiên kiếp, ngang nhiên hạ xuống!

Kia sung mãn đại đạo lực, cùng với lõi quang trùng kích mà hạ, Lý Trường Thọ kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình lại bị áp chế mây trượng!

Vài trăm dặm ngoài bờ biển thượng, một đám ngư dân hướng tới chỗ đó xa xa nhìn ra xa, không ít người đã muốn bắt đầu đổi chỗ đó lẽ bái cầu phúc;

Phạm vi ba trăm lý nội, ngẫu nhiên đi ngang qua mấy danh tiên nhân cùng luyện khí sĩ, cũng đều tại xa xa địa ngắm nhìn, cảm thụ được kia cuồng bạo thiên kiếp lực.

"Ai sẽ ở loại địa phương này độ kiếp?"

"Thật là lợi hại kiếp vẫn, bao phủ mười dặm nơi, chẳng lẽ sẽ có độn đại trung tám đao lõi đình?"

Ngộ người độ kiếp, tự nhiên là muốn xa xa tránh đi, miễn cho mình bị thiên kiếp ngộ thương.

Lôi quang tiêu tán, Lý Trường Thọ thân hình lại bay đến giữa không trung.

'Này đạo thứ tư lôi kiếp tương đương không sai, lực đạo tinh chuẩn, cường độ vừa phải, cấp mình cảm ngộ càng nhiều, mà lại không có thương tổn đến mình nguyên thần.'

Đây là tương đương không sai lôi cướp, kế tiếp thứ năm đạo, thứ sáu đạo đều là loại này, vậy thập phân không sai .

Nhưng ả ả , Lý Trường Thọ đáy lòng cũng là có chút buồn bực.

Dựa theo trình độ này, cùng với kiếp vận tiêu hao tốc độ, hơn nữa mình trước đây tổng kết ra quy luật, tiến hành đại nhập tính toán, mình thiên kiếp phải là tám đạo kiếp lôi không thể nghi ngờ .

Tuy rằng rất sớm trước chỉ biết mình ưu thế ở chỗ ngộ tính, ở chỗ sinh động tư duy, linh hoạt học tập thủ đoạn, mà không phải bản thân tư chất.

—— bắt đầu tu đạo thời điểm tư chất, quyết định hôm nay thiên kiếp, này là Thiên Đạo quy củ.

Mà lại, mình thiên kiếp đồng thời không có động kinh.

Nhưng thiên kiếp tiến đến thời, phát hiện cùng mình lo lắng sáu mươi đa niên 'Chín cực lôi kiếp' có chút bất đồng.

Khó tránh khỏi, cũng là sẽ có nhất bỏ bỏ mất mát.

Bất quá mọi việc đều có tính hai mặt, tám đạo lôi thiên kiếp, mình phải là vững vàng năng độ qua , cũng không cần bại lộ nhiều lắm đồ vật xuất lai.

Càng khó được , là đại đạo cùng tự thân đạo va chạm, nhượng mình được rất nhiều có ích, vững vàng địa thấy được càng nhiều cảnh giới, đáy lòng sinh ra rộng lượng cảm ngộ.

'Đa phi thăng một chút cũng là tốt.'

Oanh ——

Thứ năm đạo lôi kiếp hạ xuống, Lý Trường Thọ toàn tâm ngăn cản, thân thượng tiên linh khí tức càng ngày càng nhiều;

Cái trán xuất hiện thất thải quang mang, này là bắt đầu nhanh hơn lột xác vi thân thể thần tiên dấu hiệu!

Rồi sau đó, thứ sáu đạo...

Thứ bảy đạo...

Tự xa xa nhìn ra xa.

Kia kiếp vân không ngừng cuộn cuộn, nó thượng hiện ra nhất chỉ chỉ thượng cô hung thú.

Giương cánh muốn bay cùng kỳ, cả người màu xám ngọn lửa kỳ lân, bụng thượng nhất trương miệng rộng con ác thú, cả người dài đậm ác thú...

Nhiều vô số, tổng cộng ba mươi hai chỉ hung thú, thay nhau xuất hiện tại kiếp vân phía trên.

Này chút hung thú mỗi lần đụng đầu, đều sẽ bộc phát ra một đạo thật lớn lôi trụ, phách khảm phía dưới kia đạo huyền phù tại giữa không trung thân ảnh.

Nghìn dặm ở ngoài, dạy đồ đệ phóng hữu mà về, muốn đi Nam Hải tiên đảo nhất danh lão đạo, hơi hồ nghi địa nhìn về phía Lý Trường Thọ độ kiếp nơi.

Này lão đạo trong tay bấm ngón tay suy tính, mắt trung tinh quang lóe ra, có chút kinh ngạc địa đạo câu:

"Đó là..."

Đồn đại trung đứng hàng thứ đệ tứ thiên kiếp!

Ba mươi hai hung bát cực bát hoang triệu tiên kiếp!"

Một bên thanh tú thiếu nữ buồn bực nói: "Sur phụ, ngài như thế nào rồi?"

"Vô sự, " lão đạo lắc đầu, thở dài, "Có cái tu đạo kỳ tài đang muốn ngã xuống tại mình thiên kiếp hạ, đi thôi hạm chỉ.

Loại này thiên kiếp... Thuần túy là mình mệnh trung kiếp số a.

Có khi tư chất quá hảo, kỳ thật cũng không phải gì chuyện tốt!

Tượng hạm chỉ người loại này thượng đẳng tu tiên tư chất, sau này đối mặt thiên kiếp, cũng cần hoa chút tâm tư."

Nói xong, lão đạo mang theo thiếu nữ cười mây hương tới Nam Hải ở chỗ sâu trong mà đi.

Này là Lý Trường Thọ độ kiếp tất cả trong quá trình, duy nhất nhất cái năng uy hiếp đến Lý Trường Thọ độ kiếp tiên nhân;

Nhưng này vị tiên nhân vẫn chưa đa xem, mang theo mình đồ nhi, cùng với đôi độ kiếp giả sắp ngã xuống một chút tiếc hận loại tình cảm...

Lặng yên mà chạy, thuận thuộc đi ngang qua.

Này kỳ thật cũng là đôi Lý Trường Thọ độ kiếp chuẩn bị công tác khẳng định, không uống phí hấn hao hết tâm tư tìm ra loại này độ kiếp nơi.

Mà lại xem độ kiếp chỗ.

Liên tiếp bảy đạo lôi trụ đánh rớt, Thiên Địa giữa tiếng vọng nổ vang không ngừng tiếng sấm, phạm vi mấy trăm dặm hải trung sinh linh đều tại thấp thỏm lo âu.

Lúc này, khoảng cách thiên kiếp ban sơ buông xuống, thượng bất tức một nén nhang thời gian.

Không trung kiếp vân thể tích đã muốn giảm bớt đại bán, hung thú tiếng rống giận dữ đỉnh tai nhức óc, nó thượng ba mươi hai đạo lôi ban đang không ngừng lóe ra, nổi lên lần này thiên kiếp cuối cùng một đạo kiếp lôi!

Kiếp vân hạ, Lý Trường Thọ gắt gao nhú mày, hít sâu một hơi, áp chế trong cơ thể pháp lực, tiên lực cho nhau trùng kích chấn động.

Vừa mới, thứ bảy đạo lôi trụ đã muốn có một trượng đường kính.

Lần này, phải càng thô, càng mạnh!

Lý Trường Thọ đạo bào đã muốn xuất hiện thập nhiều phá động, nhưng từ cái trán đến cổ, tất cả đều tản ra bảy màu sắc sỡ tiên quang.

Này tiên quang tại hấn tiên cơ ổn định sau đó, rất nhanh sẽ ẩn đi xuống.

Nhưng...

Minh thiên kiếp... Bất ngờ ...

Không phải rất cấp lực a.

Thân là nhất chỉ ưu tú thiên kiếp, phải là cái loại này, cấp luyện khí sĩ cũng đủ đa chỗ tốt, cũng đủ cường lịch lãm, trợ luyện khí sĩ hoàn thành sinh linh thăng hoa quá trình, trở thành tiên nhân chân chính.

Minh thiên kiếp, giống như chính là độ mạnh yếu xuất hiện lệch lạc.

Cũng quá ôn nhu điếm.

Lúc này hẳn tất cả đạo khu, chỉ có cổ phía trên đầu lột xác thành thân thể thần tiên;

Này còn là Lý Trường Thọ chỉ là cách dùng lực, thân thể, nguyên thần ngành kháng, vô ích mình chuẩn bị các loại thủ đoạn ngăn cản kết quả.

'Không quan hệ, còn có thứ tám đạo thiên lôi.'

Lý Trường Thọ như thế an ủi mình, đáy lòng cũng đã bắt đầu có điếm không ôn dự cảm.

Phía trên, lôi ban không ngừng lỏng lẻo, lôi đình không ngừng hội tụ, thiên kiếp lực tại diên cuồng bắt đầu khởi động, tựa hồ phải phải Lý Trường Thọ tại cuối cùng một đạo lôi đình trung xé nát.

Đáy lòng, Lý Trường Thọ nhưng hiện ra một vài bức hình ảnh.

Mình lần lượt liều mạng áp chế cảnh giới, không ngừng tích lũy cảm ngộ, đem mỗi một lần tiểu đột phá đều cho rằng nhân sinh nhất đi nhanh, ngậm đắng nuốt cay, trăm năm khổ tu, nom nớp lo sợ, như lý miếng băng mỏng...

Đạo khu, chắc chắn như pháp bảo;

Nguyên thần, viên mãn không tỳ vết tỳ.

Cuối cùng, mình cố gắng, mình phấn đấu, mình hợp lại thượng tính mệnh diên cuồng áp chế, được đến rồi hôm nay hồi báo.

Ba mươi hai chỉ lôi ban đồng thời bạo tuôn, vô số ngân xà điện mãng tại không trung loạn vũ, tại vòng xoáy bên trong hội tụ thành ba trượng đường kính thật lớn lôi trụ, mang theo sáng chói quang hoa, hướng tới phía dưới Lý Trường Thọ hung mãnh đập lạc!

Trong thiên địa, một mảnh điện quang!

Thế tục bên cạnh, Nam Hải phía trên, thần lôi tịnh thế!

Lý Trường Thọ giờ phút này khó được tâm tình có dao động, giang hai tay cánh tay nghênh đón mình sinh mệnh thăng hoa!

Cảm xúc mênh mông!

Chỉ vì mình đã muốn cảm nhận được rồi, sau này tự thân đại đạo sùng sững ở trong thiên địa vạn trượng hào hùng!

Từ hôm nay trở đi đạp tiên lộ, ngày mai ổn trung cầu muôn đời!

Xôn xao ——

Lôi kiếp nháy mắt cắn nuốt Lý Trường Thọ, đem phía dưới đá san hô nháy mắt hòa tan, mặt biển phía trên tràn đầy điện quang!

Chốc lát, lôi quang rơi rụng, trong thiên địa vang lên từng đợt tiên lạc tiếng động, mặt biển phía trên dâng lên nhất đóa nho nhỏ, cở linh chi trạng khánh vân, đem Lý Trường Thọ thân hình nâng.

Nhất chùm tiên quang tự kiếp vân sa sút hạ, đem Lý Trường Thọ bao phủ, Lý Trường Thọ đáy lòng khó nén kích động loại tình cảm.

Thành tiên!

Thành đạo!

Đây là tiên lộ, cái này!

Này!

Đợt lát nữa, tình huống có điểm không đúng!

Lý Trường Thọ cúi đầu vừa thấy, ánh mắt nháy mắt có chút... Dại ra...

Thân thể của chính mình, bụng phía trên đã muốn hóa thành thân thể thần tiên, tản ra bảy màu tiên quang, nhưng mình hai tay, một đôi cánh tay, tự ngực bụng ngăn tuyến hạ, mãi cho đến mũi chân, đều còn là lão bộ dáng.

Vén vén chỉ là tại nguyên bản đạo khu cơ sở thượng, gia tăng rồi nhất từng đợt từng đợt tiên linh khí...

Rất giống là nhất cái tàn thứ phẩm pho tượng, một nửa chất liệu gỗ là cực phẩm màu ngọc, một nửa chính là nát vụn thổ nước bùn!

Trong cơ thể nguyên thần, cũng là chốc chốc chảy xuôi bảy màu tiên lực, chốc chốc...

Cùng nguyên bản nhất cái đức hạnh!

Phải cũng là đã nhận ra Lý Trường Thọ bên này trạng huống không đúng, phía trên tiên lạc ngừng, kia khánh vân cũng tan, trông dị tượng biến mất không thấy;

Nhưng đã muốn biến thành màu trắng kiếp vân, nhưng vẫn như cũ tại nhanh chóng tiêu tán...

Lý Trường Thọ nhanh chóng phục hồi tinh thần lại.

Này sao lại thế này?

Minh tại sách cổ thượng cũng chưa thấy qua loại tình huống này!

Thiên kiếp làm xong rồi, thiên kiếp lực lượng không đủ?

Minh bả cơ sở kháng quá rắn chắc, tám đạo lôi thiên kiếp phách bất động, cho nên không có biện pháp nhượng mình đạo khu chuyển hóa thành tiên khu?

Nằm tào...

Kia, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

Chủ động cắt? Nhượng nửa người trên phi thăng?

Hạ nửa người cũng rất trọng yếu a!

Huống chi nguyên thần cũng là nửa đời bất thực không thể hóa thành tiên anh trạng thái, tổng không thể cũng bả nguyên thần khúc !

Nguyên thần này đồ chơi như thế nào khúc? Cũng không phải cùng luyện trừ tà kiếm pháp giống nhau, có vài thứ có thể nói bất muốn liền từ bỏ!

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn hướng không trung kia sắp hoàn toàn tiêu tán kiếp vân, đáy lòng cấp tốc suy tư, sắc mặt cũng có chút sốt ruột.

Lúc này hắn cũng bất chấp nhiều như vậy, phải hiện tại liền giải quyết loại này xấu hổ tình hình...

Hắn khả không muốn làm cái nửa đời bất thực tiên!

Tiên nhân cảnh đại môn đã muốn bị đẩy ra, thuận lợi độ qua thiên kiếp, mình nhưng bởi vì tu đạo cơ 'Quá tráng', Tạp Môn thượng !

Nâng tay, Lý Trường Thọ vọt tới trước hai bước, đôi không trung còn sót lại kiếp vân vội vàng hô to:

"Chậm đã!"

Kia đầy trời kiếp vân dừng hạ, nhưng tùy theo gia tốc dật tán, đảo mắt liền biến mất không thấy.

Lý Trường Thọ: ...

Chạy, chạy?

Hắn còn chưa kịp phi nhỏ, đột nhiên lại nghe 'Đông' một tiếng trầm đục, nguyên thần, đạo khu nhất tề run rẩy.

Một cỗ khó có thể ngôn dụ uy áp từ trên trời giáng xuống, tập trung ở tại hắn thân thượng!

-----oOo-----

Đệ năm mươi bốn chương chín tiêu thần ma kiếp!

Một câu chậm đã, sinh tử hai phán!

Bất quá lần này bị 'Phán' , hình như là mình...

Lý Trường Thọ tại mình câu này 'Chậm đã' nói ra khẩu thời, đáy lòng đã nổi lên vài phần hiểu ra.

Mà đương kia luồng uy áp từ trên trời giáng xuống, Lý Trường Thọ nhất thời hiểu được điểm gì!

Hiện tại loại tình huống này...

Còn đừng nói, thật sự muốn chính hắn lưng một nửa nôi.

Mặt khác một nửa nôi, chỉ có thể đưa cho vốn nên không chỗ nào bắt tra Thiên Đạo lão gia!

Ông, ông, ông ——

Không trung đột nhiên xuất hiện từng đợt vù vù tiếng, trên không quỷ dị địa xuất hiện một tầng tầng làn sóng!

Này luồng kinh người uy áp trực tiếp bao phủ ở tại trăm dặm phạm vi nội, nhượng chỗ đó sinh linh lạnh run, một cử động nhỏ cũng không dám.

Oanh!

Lý Trường Thọ lại ngẩng đầu nhìn đi, đã thấy không trung không biết khi nào đã nhất đóa chỉ có hơn mười trượng đường kính mây đen.

Mây đen trung ương chậm rãi vỡ ra hai điều khe hở, như là hai chỉ thật lớn đôi mắt chậm rãi mở, cả tòa mây đen cũng ngưng xuất nhất danh lão đạo mặt bộ hình dáng, không có bất luận biểu tình, trống rỗng đôi mắt tại nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ.

Thiên Đạo?

Đạo Tổ?

Lý Trường Thọ cảm giác mình toàn thân nháy mắt bị nhìn cái tinh quang, đáy lòng nổi lên một cỗ mãnh liệt nguy hiểm dự cảm.

Linh giác đã muốn không phải nhảy lên rồi, đã muốn nhanh như đọt nước sôi thiết hồ một loại, tại kia xèo xèo kêu loạn!

Thậm chí, nguyên bản đã muốn lóe ra tiên quang nửa người trên, giờ phút này tiên quang cũng đã muốn bị buộc nhập trong cơ thể!

Làm sao bây giờ! ?

Mình hiện tại loại tình huống này, vạn nhất bị tính làm Thiên Đạo xuất hiện lệch lạc, bị trở thành Hồng Hoang trung lỗ hồng, tất nhiên có bị Thiên Đạo trực tiếp gạt bỏ nguy hiểm!

Đâu nào hấn có gì mà sợ đều chưa làm, liền tính hấn gì nhân quả đều không dính!

Tâm nhất ngang, Lý Trường Thọ lúc này quả không được nhiều như vậy .

Đỉnh uy áp, hấn cao giọng một câu:

"Đạo Môn đệ tử vô ý mạo phạm thiên uy! Quả thật sơ ý đại ý, nhất thời sơ hở!

Thỉnh Thiên Đạo lão gia hơi làm đợi chờ!"

Con mẹ nó, mình này là đang nói gì, còn nhượng Thiên Đạo hơi làm đợi chờ...

Từ Tiêu Thân Lôi cánh cáo a ta đi!

Lý Trường Thọ vội vàng cởi bỏ mình đạo bào, đem đạo bào nội mặc , kia bị phùng trước sau mười sáu cái bố đầu pháp bảo ngăn quái cõi, tùy tay thu được rãnh tay vòng tay bên trong.

Đương thật không nghĩ tới, mình dĩ nhiên là dưới tình huống như vậy bại lộ nhất bộ phận con bài chưa lật.

Vi thiên kiếp chuẩn bị nhiều như vậy, hấn là vạn vạn không dự đoán được...

Thiên Đạo đối hấn, nguyên lai thật sự không có như vậy để bụng.

Cánh tay trái tới gần bả vai chỗ quần quanh nhất chỉ bố thẳng, đây thùng buộc có nhất khối toái ngọc, này toái ngọc tản ra nhàn nhạt tối nghĩa khó hiểu đạo vận.

【 vô danh toái ngọc 】: Lý Trường Thọ ngũ tuổi thời, thảo nguyên lên đây một đám quật mộ mà sống kẻ cắp, cầm một đám đào ra đồ cổ, cùng bọn chúng bộ tộc đổi lấy ngưu dương vàng bạc, này khối toái ngọc bị cho rằng phổ thông ngọc thạch, bị Lý Trường Thọ phát hiện nó thượng viết nhất cái cổ thể 'Hỏa' sau đó, làm nũng được hồi.

Tác dụng: Cụ thể không biết.

Nhưng Lý Trường Thọ nhập môn mười năm sau, trộm đem toái ngọc đặt ở sự phụ bên cạnh, mình dùng sơ học suy tính phương pháp, nhưng lại không có pháp phát hiện trước đây năng vững vàng suy tính xuất sự phụ tung tích.

Toái ngọc tác dụng, suy đoán vi năng tránh né suy tính phương pháp suu tầm, từ đó một mạch mang tại bên cạnh.

【 bó thằng 】: Bản làm một khối vải bó, nó thượng lây dính vết máu, tự một quyển từ xưa da thú tường kếp trung lấy ra, da thú trung sở ghi chép Nhân tộc tiên hiền sự, này vải bó ứng vi nào đó vị Nhân tộc đại nhân vật sau khi bị thương hạ xuống mảnh nhỏ.

Tác dụng: Căn cứ da thú thượng ghi lại, Nhân tộc đeo khả được Nhân tộc thánh hiền bảo hộ, nhưng phải là thuần túy tâm lý tác dụng.

Một tay lấy bó thằng cùng vô danh toái ngọc túm hạ, nhét vào rãnh tay cổ tay thủ trạc trung, Lý Trường Thọ lại nơi tay vòng tay trung cầm xuất nhất bả chủy thủ, quay đầu nhìn về phía mình phía sau.

Không trung đánh xuống thiên uy nhất thời yếu bớt một chút.

Lý Trường Thọ đáy lòng vui vẻ, nhưng rất nhanh liền ổn định tinh thần, quay đầu nhìn về phía mình vai trái phân sau, kia miếng trực tiếp dùng hình xăm thủ pháp khắc vào làn da thượng từ xưa phù lục, lúc này chính lóe ra mỏng manh quang mang.

Lý Trường Thọ sự trượt chủy thủ, tại phù lục góc xẹt qua, này phù lục nháy mắt bị phá...

Hoàn hảo, chỉ cần hơi sau miệng vết thương khép lại, phù lục thì sẽ khôi phục.

【 thượng cổ Vu tộc bí phù 】: Trốn tai, tí họa, phòng suy diễn, vi tổ vu sáng chế, đối kháng Yêu tộc sở dụng.

Cần khắc tại da thú phía trên mới có thể phát huy tác dụng, nhưng khắc tại huyết nhục phía trên hiệu quả càng giai.

Như vậy bí phù, bên phải chéch lệch hạ còn có một đạo, Lý Trường Thọ đồng dạng mình cắt qua...

Nháy mắt, không trung đánh xuống thiên uy, lại yếu bớt một phần.

Nhưng mà này chút còn chưa hết...

Lý Trường Thọ bắt đến máu chột từ —— 'Phòng suy tính' .

Lập tức đem mình bên người mang theo cái khác mấy thứ đồ vật đều thu .

Tỷ như, phong ở bên trong khô túi tiền trung hai chỉ khéo léo tiền cổ tệ;

Nghe nói là thượng cổ Nhân tộc đệ nhất bản tiền, nó thượng có chút ít công đức, cũng có phòng suy tính, trốn tai họa tác dụng.

Cổ chân thượng cột lấy nhất chỉ yêu cốt mảnh nhỏ, trên đùi dán nhất chỉ màu sắc rực rỡ vẩy cá...

Nhiều vô số, tổng cộng bảy dạng ngạc nhiên cổ quái, bị Lý Trường Thọ cầm sự phụ làm nghiệm chứng, quả thật là có thể không đồng trình độ tránh né suy tính phương pháp suu tâm 'Kỳ vật' ...

Mấy thứ này đều bất là cái gì pháp bảo, khó khăn tại phát hiện, không khó vào tay.

Nói lên Hồng Hoang, cấp người ấn tượng có chút khắc sâu , trừ các loại pháp bảo, các loại thần thông, tất cả đại cao thủ, phải chính là kia thần kỳ suy tính phương pháp.

Tu vi cao thâm, mà lại tinh thông suy tính đạo đại lão, mượn Thiên Đạo lực, bấm ngón tay tính toán, mười vạn trong ngoài phát sinh sự, nháy mắt rõ như lòng bàn tay.

Lý Trường Thọ bản thân chính là nhất cái 'Tiểu bí mật', mang theo kiếp trước trí nhớ đầu thai đến cái này Hồng Hoang thế giới, tại phương diện này phòng bị ý thức thập phần mãnh liệt, vất vả lại thêm gặp may mắn, làm đến này chút tiểu đồ chơi.

Khả hãn vạn vạn không nghĩ tới...

Thiên Đạo thế nhưng cũng bị lừa dối đi qua !

Lúc này, kia uy áp đã dần dần biến mất không thấy, mây đen phía trên lão đạo mặt bộ hình dáng cũng chậm rãi tiêu tán, nhưng mây đen còn tại hãn đỉnh đầu trôi nổi.

Lý Trường Thọ cả người toát ra mồ hôi lạnh, nếu không mình tâm lý tố chất coi như vượt qua thử thách, lúc này đã nhìn không được muốn tê liệt ngã xuống tại mặt biển thượng...

Hắn làm mấy thứ này, thuần túy là vì phòng ngừa người khác thông qua suy tính phương pháp đo lường tính toán mình, cũng không phải là vì phòng bị Thiên Đạo.

'Tu vi cảnh giới quá thấp thời, bất luận cố ý ngụ ý, ngược lại sẽ khiến cho cao nhân chú ý, đưa tới mầm tai vạ.'

Này đạo lý, hẳn đã sớm hiểu được, tại môn trung một mạch chỉ dùng để phổ thông làm nguy trang sắc.

Hắn lại như thế nào hội cố ý cùng Thiên Đạo không qua được?

Đại khái...

Khả năng...

Không chuẩn là, Thiên Đạo có vài loại bất đồng hình thức?

Chờ thời, tiết kiệm năng lượng, toàn lực vận chuyển, cao tính năng?

Khụ, thuần thuộc nói đùa.

Thiên Đạo giám sát Thiên Địa vạn vật vận chuyển, vẫn chưa đối sở hữu sinh linh đều quá phận chú ý, nhất là còn chưa thành tiên, không có gì lực phá hoại sinh linh.

Trước Lý Trường Thọ độ tám đạo lôi kiếp, chỉ là Thiên Đạo căn cứ hẳn tư chất đánh xuống, loại tục ở nào đó đã muốn đặt ra tốt trình tự.

Đương độ kiếp qua đi mình bên này xuất hiện vấn đề, mới rước lấy Thiên Đạo nhìn chăm chú...

Mà nguyên bản, cái khác tượng Lý Trường Thọ loại này, tự thân tích lũy vượt qua 'Tư chất mong muốn' rất nhiều độ kiếp giả, Thiên Đạo thì sẽ điều chỉnh thiên kiếp cường độ, cấp độ kiếp giả cũng đủ ma luyện, độ kiếp giả chịu không nổi cũng là thân chết đạo tiêu.

Nhưng quý biết Lý Trường Thọ ở trên người còn mang theo nhiều như vậy ngục nhiên cổ quái 'Phòng suy tính' đồ vật, Thiên Đạo tại 'Tiết kiệm năng lượng hình thức' hạ đều mắt kém...

Mà Thiên Đạo nghiêm túc vừa thấy, hẳn nhất cái 'Bán tiên', toàn thân tự nhiên không có nửa điểm bí mật.

Vừa rồi đánh xuống uy áp, cũng không phải là tại tra xét, mà là tại cảnh cáo.

Thật · Tử Tiêu Thần Lôi cảnh cáo.

'Hoàn hảo, khả năng là trước đây có lẽ phép chỗ tốt.'

Lý Trường Thọ điều chỉnh hô hấp, đem áo ngắn cùng đạo bào nhanh chóng mặc, đáy lòng cân nhắc phải đối Thiên Đạo lão gia nói điểm gì cảm tạ từ.

Thình lình nghe không trung sấm rền nổ vang, phạm vi nghìn Lý Phong Vân biến sắc!

Lý Trường Thọ đã là hai tay trước cùng, làm cái thật sâu đạo vái chào.

Lại cao giọng hô:

"Đạo Môn đệ tử, nay khai thương thiên!

Độ kiếp chuyện xấu, thực phi đệ tử có tâm tính toán! Chi làm đệ tử tránh né người tai nhân họa thủ đoạn!

Hôm nay được này đạo cơ, quả thật đệ tử được Đạo Môn pháp điển, tuân Đạo Môn tổ sư dạy bảo, ngày đêm gian khổ tu hành sở tới!

Khẩn cầu thương thiên niệm đệ tử tu hành không tâm thường, lại hàng một lần lỗi kiếp!

Cũng thỉnh thương thiên dẫn đệ tử hoá nhất độ kiếp nơi, dĩ cầu bất gặp bỏ mạng kiếp!"

Hắn giọng nói hạ xuống, không trung kia đóa mây đen bắt đầu chậm rãi bành trướng, bốn phương tám hướng có từng đợt kinh phong thổi tới, phạm vi mấy trăm dặm nội mặt biển thượng sinh ra nhất vài đóa mây xám, hướng tới Lý Trường Thọ đỉnh đầu hội tụ mà đến!

Lý Trường Thọ lập tức hiểu được gì, xoay người hướng tới nước biển phóng đi.

Mình trước đây vì phòng bị độ kiếp trước có người quấy rối, cố ý tìm mấy chỗ độ kiếp nơi, mà lại tại đáy biển bố trí gia tốc chạy trốn bằng đường thủy trận thế.

Này ai có thể dự đoán được, hắn đi đệ nhị chỗ độ kiếp nơi, cũng không phải là bởi vì người vì can thiệp, mà là...

Độ lần thứ hai thiên kiếp!

Thành Tiên kiếp làm hai lần?

Việc này nghe đều chưa từng nghe qua...

Quả nhiên mình đối mặt thiên kiếp chuẩn bị lại đa chuẩn bị ở sau cũng bất tính quá phận!

Lần này, kiếp vận bao phủ phạm vi trăm dặm mặt biển, mà lại kiếp vận độ dày, cũng là trước đây thập bội...

Lý Trường Thọ tại trong nước biển bay nhanh chạy trốn bằng đường thủy, này tảng lớn kiếp vân ở phía trên hướng tới đông chếch bảo trì đồng tốc độ phiêu động.

Mà lại xem kiếp vân phía trên, kiếp vân ngưng tụ thành một tòa nguy nga thiên cung, thiên cung trước sau là không đếm được màu xám bóng người, tại thiên cung bên trong còn ngồi một vị uy nghiêm đề quân.

Này chút bóng người tất cả đều là kiếp vân ngưng tụ thành, thấy không rõ bất luận khuôn mặt.

Thiên cung hạ, hai tôn thật lớn long phượng điêu khắc, long giương nanh múa vuốt, phượng giương cánh cao đề, tựa hồ ngay sau đó liền muốn hóa thành vật còn sống, cho nhau chém giết.

Long phượng hạ, chính là một đám quần hung thú, từng đạo khôi ngô bóng người, đường như tại diễn biến đại yêu, Vu thần nhất tràng đại chiến!

Tối phía dưới, nhất chỉ chỉ ngân bạch phiếm tử lôi ban, tại kiếp vân các nơi hiện ra, nhưng tại kiếp vân trung nhanh chóng hội tụ, hóa thành nhất khẩu mười trượng vuông Lôi Trì!

Lôi Trì bên trong lôi đình như dịch, tại chậm rãi bị lấp đầy.

Lý Trường Thọ đệ nhị độ kiếp nơi ngay tại ba trăm trong ngoài, dọc theo đường đi có mấy trước đây bố trí tốt trận thế, không ngừng cấp nước độn trung Lý Trường Thọ gia tốc.

Cơ hồ, hần vừa đuổi tới đệ nhị chỗ tiểu đảo, không trung liền truyền đến nổ vang tiếng động.

Bất chấp nhiều lắm, Lý Trường Thọ bắt lấy nhất chỉ bảo nang dùng sức sục động, lục chỉ gấp pháp gia lồng chim bị ném hướng về phía các nơi, lần này đều không kịp mở ra chúng nó...

Bảo nang thượng chưa rơi xuống đất, Lý Trường Thọ tay trái đã cầm nhất bả khắc đao, tay phải bắt lấy nhất bả mộc kiếm, cổ tay áo bay ra nhất chỉ chi phù lục!

Tâm có sở cảm, vừa mới ngẩng đầu, Lý Trường Thọ dưới chân nhất thời một cái lao đảo.

Đây là cái gì đồ vật?

Không trung, kia Lôi Trì chậm rãi nghiêng, một mảnh 'Lôi bộc' đối hần đổ ập xuống địa đập ...

Vô số lôi đình nháy mắt đem này phiến hôn ám Thiên Địa chiếu sáng!

Lý Trường Thọ tay trái khắc đao bay nhanh chớp lên, trông rỗng trước mắt nhất chỉ chỉ cổ chữ, toàn thân thương hạ pháp lực cổ động, nửa người trên lại lóe ra xuất bảy màu tiên quang, tiên linh khí tức bị hấp phô tại tối phía trên!

Oanh!

Lý Trường Thọ thân hình bị lôi bộc bao phủ, kia chút cổ chữ cơ hồ nháy mắt phá vỡ, hần thon dài thân hình cũng bị nhấn ở tại đã bị hòa tan trên mặt đất...

Chốc lát, lôi quang tiêu tán, Lý Trường Thọ nhảy ra địa thượng kia tứ tứ phương phương hố sâu, đao bào chỉ còn lam lũ, khí tức thoải mái khó có thể bình phục, nhin không được cúi đầu văng lên khẩu máu tươi.

Đây mới là ta chân chính thiên kiếp?

Đủ, đủ kinh.

Hần lập tức huy động khắc đao, tại thân chu viết kế tiếp lại nhất cái cổ chữ, này chút cổ chữ gắn bó nội dung, là nhất phần thượng cổ Nhân tộc tiên hiền Thần Nông thị viết 《bổ canh tác》;

Này chút cổ chữ giống như tự thành nào đó trận thế, tại hần thân chu án nguyên văn bố cục sắp hàng, rồi sau đó chậm rãi lên tới Lý Trường Thọ đỉnh đầu.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ thân chu trào ra nhất đoàn tam muội chân hỏa, đưa hần tự thân bao bọc ở trong đó.

Tại hần thân chu các nơi, nhất vài đóa chín cánh hoa hoa sen chậm rãi phiêu khai, các như chậu rửa mặt loại lớn nhỏ.

—— này là hần toàn lực thúc động tự thân pháp lực thời xuất hiện dị tượng!

Đến đi, thiên kiếp!

Lý Trường Thọ ngửa đầu nhìn lại, tóc dài cùng đao bào nhất tề phiêu động, phía trên Lôi Trì lại khuynh đảo, lại là một mảnh lôi bộc oanh lạc!

Nhưng lần này, Lý Trường Thọ hai chân nhất loan, tất cả người phóng lên cao, hai mắt thần quang bắt đầu khởi động, chủ động đón lôi bộc mà đi!

Chín lôi thiên kiếp!

Đã muốn chờ ngươi, thật sự lâu lắm .

...

"Sur phụ, như thế nào lại không đi nha?"

Nam Hải phía trên, nhất đóa mây trắng đứng ở kia, bị lão đạo lôi kéo thiếu nữ nhỏ giọng hỏi câu.

Này lão đạo nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ đệ nhị chỗ độ kiếp nơi, nhìn không được đảo hút nhất khẩu lãnh khí.

"Này, đây là cái gì thiên kiếp?"

Thượng có thiên cung, trung có long phượng, hạ giống như thần ma, chẳng lẽ là đứng hàng thứ đệ nhị chín tiêu thần ma kiếp!"

Nhưng tùy theo, lão đạo lại là lắc đầu thờ dài, "Hôm nay này Nam Hải là làm sao vậy? Tu đạo kỳ tài ước hẹn độ kiếp?"

Đáng tiếc, lại có một tiểu tử kia muốn táng thân thiên kiếp hạ.

Đi thôi đi thôi, xem cái này vô dụng."

Thiếu nữ nhẹ giọng vấn: "Sur phụ, nhà người liền không thể độ qua loại này thiên kiếp ư?"

Lão đạo hỏi: "Vừa rồi cái kia tám đạo lôi kiếp, người cảm nhận được chung quanh có linh khí hướng độ kiếp địa bắt đầu khởi động ư?"

Thiếu nữ nhất thời lắc đầu.

"Này bất là được rồi? Tám đạo lôi kiếp rất khó độ qua, hướng chi là ba mươi hai hung kiếp, vừa rồi độ kiếp giả đã muốn hồn phi phách tán, hiện tại lại tới nữa nhất cái."

Lão đạo cười khở nói: "Tư chất quá hảo, là hội gặp thiên đố , Hồng Hoang cao thủ quả thực đã muốn nhiều lắm, bất dựa thiên kiếp áp nhất áp, đại kiếp nạn nói không chừng đảo mắt liền lai.

Đi thôi, chớ có đi xem người nghèo túng sự."

Lão đạo nói xong, này đóa mây trắng tiếp tục bay về phía nam, kia thiếu nữ chính là tò mò nhìn nhiều nghìn dặm ở ngoài mặt biển.

Kia đóa thật lớn kiếp vân, đã muốn không sai biệt lắm muốn áp đến mặt biển thượng.

-----oOo-----

Đệ năm mươi lăm chương sư huynh Nam Hải phiêu lưu nhớ 【phiếu. . . Phiếu】

Sét đánh tiếng vang truyền nghìn dặm, điện quang như bộc điệu phạm không.

Nghìn dặm trong phạm vi mặt biển thượng phong vũ đại tác, kia độ kiếp nơi phạm vi trăm dặm nội, sóng biển càng là cao dọa người.

Phạm vi mấy ngàn lý nội thiên địa linh khí hướng tới Lý Trường Thọ độ kiếp nơi hội tụ mà đi, tai kiếp vân trung hóa thành Lôi Tri lôi đình 'Nguyên dịch', một lần lại một lần về phía hạ khuynh đảo.

Phía dưới đảo nhỏ đã muốn bị hủy gần nửa, hoàn hảo Lý Trường Thọ lựa chọn độ kiếp nơi thời, đều là tuyển không có gì vật còn sống hoang đảo...

Mà kia chút hải trung sinh linh, luôn sớm hơn...

Lôi bộc liên tiếp, mưa gió càng ngày càng nghiêm trọng.

Này vốn nên chỉ là ảnh hưởng phạm vi bất đại luyện khí sĩ thành tiên thiên kiếp, nhưng bất ngờ làm xuất đại ma đầu bị trời phạt uy danh.

Thành Tiên kiếp, xem như phần đông thiên kiếp thể loại bên trong, uy lực tương đối nhỏ lại thiên kiếp, dù sao thành tiên tại Hồng Hoang mà nói, cũng chỉ là bất quá thu hút việc nhỏ.

Chân chính năng xung được với lợi hại kiếp nạn, cần phải là tại Thiên Tiên đỉnh cao đột phá Kim Tiên thời, như tự thân nghiệp chướng lỗi nặng công đức nhiều lắm, Thiên Đạo không đồng ý này tiên trưởng sinh, sẽ đánh xuống 'Trường sinh kiếp'.

Đó là năng đánh chết Kim Tiên thiên kiếp, kiếp vân diện tích động một tí bao phủ nghìn dặm, cũng cũng không phải lôi kiếp loại này đơn nhất loại hình.

Oanh!

Ừ ừ ——

Cùng lúc đó, độ kiếp nơi đông nam một ngàn ba trăm lý chỗ.

"Sư phụ, chúng ta như thế nào lại dừng?"

Còn là kia đóa hướng nam đi đám mây thượng, tên là hạm chỉ thiếu nữ nhỏ giọng hỏi;

Kia lão đạo khê cau mày, dùng mình mạnh mẽ tiên thức nhìn chăm chú vào nghìn dặm ở ngoài mặt biển.

Cho dù là nửa bước Kim Tiên cảnh thực lực, này lão đạo vẫn như cũ nhìn không thấu kia trùng trùng kiếp vân bao trùm nơi;

Nơi đó, thiên kiếp lực nồng đậm có chút quá phận.

Nhưng căn cứ kiếp vân không ngừng run run, chấn động, cũng có thể suy đoán có hay không hạ xuống lôi kiếp.

"Này thiên kiếp, có chút không thích hợp, lúc này đã muốn thứ bảy đạo rồi, thế nhưng còn chưa tán đi!"

Lão đạo bầm ngón tay suy tính, đột nhiên chuyển quá thân hình, trùng mắt đã muốn xa hơn chút độ kiếp nơi.

"Tựa hồ trừ bỏ thiên kiếp ở ngoài, còn có cái khác đồ vật..."

Thiếu nữ hậm chí buồn bực nói: "Su phụ, chúng ta vì cái gì bắt quá đi xem?"

"Như cách thân cận quá, kiến thức loại này Thành Tiên kiếp khó khăn, vì sự sợ người sau này đối thiên kiếp có e ngại chi tâm, " này lão đạo cau mày, "Trước bắt cấp, tại chỗ đó xem hẳn có không chống đỡ được quá thứ tám đạo, theo lý phải là chống đỡ bắt quá ..."

Àm vang long!

Thiên Địa lại là run lên, thứ tám đạo thiên kiếp đã muốn hạ xuống, lôi quang thác nước nghìn dặm ở ngoài rõ ràng có thể thấy được!

Kiếp vân còn không tán?

"Độ kiếp người có thể chống đỡ quá thứ tám đạo? Chẳng lẽ là gì viễn cổ đại năng chuyển thế?"

Tê ——

Chạy, hậm chí, cùng nhau quá đi xem!"

Này lão đạo không biết lần thứ mấy đảo hấp lương khí, lôi kéo mình đồ nhi, hướng tới Lý Trường Thọ độ kiếp nơi bay đi, dưới chân mây trắng phi thập phần nhanh chóng.

Nhưng bọn hắn mới vừa nhích người không lâu, chỉ thấy nghìn dặm ở ngoài có nhất khối ngân bạch phiếm tử thật lớn lôi cầu, từ kiếp vân bên trong ngưng tụ thành!

Giống như tại hải trung dâng lên nhất chỉ lôi quang thần ô, đúng như trong thiên địa đa người thứ hai thái dương tinh!

Lôi cầu âm âm nện xuống, nơi đó thiên kiếp lực đạt tới đỉnh cao, phía dưới mặt biển tạc khởi nghìn tầng sóng dữ!

Lão đạo tiếp tục trước phi, một ngàn đa lý đối hẳn loại này cảnh giới, cũng là đoạn không ngắn khoảng cách.

Hô ——

Mặt biển thượng đột nhiên xuất hiện từng đợt tạt phong, đó là phạm vi mấy ngàn lý nơi linh khí, tại hướng tới độ kiếp nơi bắt đầu khởi động.

Linh khí hội tụ cực nhanh, thậm chí năng tại không trung nhìn đến nhất từng đợt từng đợt bảy màu hào quang.

"Sự phụ, khởi phong!"

Hạm chỉ tràn đầy khiếp sợ địa hô, "Người kia độ qua kiếp nạn!"

"Không sai!"

Này là độ qua thiên kiếp thành tiên sau hấp thu linh khí!"

Này lão đạo thần sắc cũng có một chút kích động, "Chạy, này tất nhiên là cái gì đại nhân vật chuyển thể thân, người xem này chút linh khí lượng, nói không chừng, người này, bắt, này tiên liền muốn trực tiếp phi thăng Thiên Tiên!"

Mau, chúng ta đi qua kết giao một phen!

Nếu là năng nhượng hẳn nhập chúng ta Tiệt Giáo môn hạ, cũng là nhất kiện mỹ sự!"

Nhưng mà, này lão đạo ngôn ngữ vừa, trong thiên địa đột nhiên xuất hiện một đạo màu tím lôi đình, từ trên chín tầng trời hiện thân, nháy mắt xuyên thủng kiếp vân, đập rơi vào kia đảo nhỏ phía trên!

Lão đạo trừng mắt, hồng quang mượng mà nét mặt già nua, bị kia đạo màu tím thần lôi ánh thành cà làm sắc thái...

Hắn hôm nay này là làm sao vậy?

Bất xem trọng đối phương, đối phương thành công độ kiếp;

Mới vừa nói đúng phương đã muốn vững vàng độ qua kiếp nạn, đột nhiên lại rơi xuống một đạo thần lôi...

Chương giáo lão gia tại thượng, này quả thật không phải hẳn ngôn ngữ làm cho sự!

Thiếu nữ hậm chí buồn bực nói: "Su phụ, này lại là cái gì?"

"Thiên Phật, chân chính Thiên Phật, " lão đạo trầm giọng nói, "Thiên Đạo thấy hấn là dị số, đầu sớ độ qua thiên kiếp, cũng muốn đánh xuống Thiên Phật.

Xong rồi, này người hấn phải chết không thể nghi ngờ, Thiên Phật cũng không phải là tốt như vậy..."

Lần này bất đẳng lão đạo lời nói nói xong, 'Hấn phải chết không thể nghi ngờ' bốn chữ vừa, quanh mình tấp phong tái khởi, khôn cùng linh khí hướng tới độ kiếp nơi lại hội tụ.

"Ai! Bản đạo này há mồm!"

Ba...

Một bên kia thiếu nữ tay nhỏ bé dò xét lại đây, đem su phụ lão miệng khẩn trương tắc thượng, "Su phụ ngài không chỉ nói thoại rồi, khẩn trương quá đi xem."

Lão đạo cười lắc đầu, ngón tay đối phía trước một chút, mây trắng bay nhanh càng nóng nảy chút.

Bọn họ khoảng cách độ kiếp nơi còn có bát trăm dặm, độ kiếp nơi xuất hiện một mảnh cỏ linh chi trạng tường vân.

Không trung kiếp vân hóa thành đầy trời mây trắng, lại mau tốc ngưng làm cái phễu trạng, cái phễu tối phía cuối chính là độ kiếp người;

Mây trắng nội một cỡ luồng tinh thuần linh khí hướng tới phía dưới bắt đầu khởi động, hội tụ vào kia đạo đã muốn có thể mơ hồ nhìn đến bóng người thân thượng.

Trên chín tầng trời có nhất chùm kim quang chiếu hạ, đem người này bao ở trong đó.

Này cột sáng bên trong, có một đạo đạo tiên tử hư ảnh theo mạn Thiên Tiên lạc khởi vũ, các nàng tùy tay bỏ ra đầy trời đóa hoa;

Lại có đầu bạc lão giả lái hạc mà đến, đối phía dưới bóng người liên tục chúc.

Này chút, lộ vẻ Thiên Địa dị tượng.

—— lúc này thiên kiếp lực đã thập phần loãng.

Đội lão đạo bọn họ khoảng cách kia còn có lục hơn trăm dặm, đầy trời dị tượng còn chưa tiêu tán, đã muốn đem kiếp vân hấp hết bóng người, đột nhiên quay đầu xoay người, hướng tới hải trung nhảy đi...

Lão đạo ngẩn ra, vội vàng vận tiên lực lớn hô, thi triển nghìn dặm truyền âm:

"Đạo hữu!

Ta thầy trò là Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, đặc biệt lai vi đạo hữu chúc mừng!"

Nhưng mà, nước biển bên trong tiên quang chợt lóe, kia người đã muốn không còn rồi bóng dáng.

"Sư phụ, hấn trốn gì nha?" Hạm chỉ nhúu mày đạo, "Liên cùng chúng ta là ác nhân một loại."

"Ai, hấn như thế nào biết chúng ta là tốt là xấu?"

Lão đạo mặt lộ vẻ cảm khái, theo sau bấm ngón tay suy tính, nhưng suy tính một trận, chính là không hề đoạt được.

"Tránh né thiên cơ?"

Cần phải là nào đó vị đại nhân vật chuyển thể thân không thể nghi ngờ rồi, bằng không cũng không có khả năng như thế cẩn thận.

Vi sư suy tính phương pháp cũng coi như có chút tạo nghệ, nhưng lại tìm không được hấn dấu vết để lại.

Vừa thấy chính là tại viễn cổ thượng cổ tu hành quá a, biết rõ thế đạo gian nguy.

Hạm chỉ, còn muốn đi qua xem ư? Đây người đã muốn đi rồi."

"Quá đi xem thôi sư phụ, đồ nhi cũng muốn trông thấy này thiên kiếp uy lực như thế nào."

"Thiện, " này lão đạo ánh mắt tràn đầy cung chiêu, mang theo đồ nhi cười mây hướng trước.

Tiểu sau nửa canh giờ, này hai đạo thân ảnh cuối cùng đứng ở độ kiếp nơi phía trên, nhưng thiếu nữ kia trương xinh đẹp khuôn mặt thượng...

Tràn đầy hắc tuyến.

Phía dưới tiểu đảo cận tồn non nửa, tại bị hủy kia bên đảo nhỏ, nước biển phía dưới, xuất hiện nhất khẩu tứ phương hồ sâu.

"Sư phụ, đây là Thành Tiên kiếp khó khăn ư?"

"Yên tâm đi, " lão đạo cười nói câu, nhìn chăm chăm mặt biển thượng bay kia kiện nhiễm huyết phá y, thuận miệng đạo, "Người thiên kiếp tuyệt đối không có như vậy cường, nhiều lắm chỉ có này một phần mười trình độ."

Hạ chỉ khoe miệng một trận run rẩy, lời này nghe như thế nào...

Lão đạo ngón tay một chút, phía dưới kia kiện phá y nhất thời bị ánh lửa bao bọc, nhanh chóng thiêu thành tro tàn.

"Này người chạy vội vàng, hạ xuống loại này vật, " lão đạo cười nói, "Vì hấn quét dọn điểm tai họa ngầm, cũng coi như kết cái thiện duyên."

Đi thôi, bằng không một hồi lại có cao nhân lại đây xem náo nhiệt, giải thích cũng phiền toái."

Hạ chỉ nhẹ nhàng vuốt cằm, cúi đầu coi nhãn mặt biển hạ kia tối om hỏ sâu, bị sự phụ lôi kéo tiếp tục bay về phía đông nam.

...

'Cũng không biết lưu lại quần áo dính máu bị người phát hiện không.'

Lý Trường Thọ đáy lòng tính toán, lúc này bằng vào trong cơ thể tiên lực, toàn lực thi triển chạy trốn bằng đường thủy thuật, hướng tới phía tây cấp chạy toán loạn.

Hấn đã nhận ra kia đối chạy tới mình độ kiếp nơi lão đạo cùng thiếu nữ, mới có thể buông tha nguyên địa chữa thương, hút cuối cùng nhất khẩu linh khí khẩn trương trốn chạy.

Kia kiện quần áo dính máu, là tại thể tục hành tẩu thời, từ nhất danh chết trận phạm nhân quân tốt thân thượng cõi , dùng linh bột khí một đoạn thời gian, phải có khả năng nhiều kia chút muốn đuổi theo tung mình người.

—— kia quân tốt được hấn chính mồm niệm tụng siêu độ kinh văn, dưới phủ đầu thai tương đương nhanh chóng.

"Khụ!"

Chạy trốn bằng đường thủy pháp hóa thành kia luồng dòng nước nhẹ nhàng chấn động, nó nội tràn ra một tia vết máu, nhưng này chút vết máu còn chưa kịp khuếch tán, đã bị đi vòng vèo trở về dòng nước lại mang đi.

Lý Trường Thọ lúc này, toàn thân lóng lánh bảy màu tiên quang, nhưng tự ngực đến bụng, thân thể thần tiên có từng đạo mạng nhện loại vết rách.

Kỳ thật, thân thể thần tiên coi như có thể xem, lúc này tiên anh thăm hại hơn, uể oải không phấn chấn ngã vào trung đan điền vị trí, vừa động đều không thể động...

Đạo lý ta đều hiểu, nhưng vì cái gì...

Chín đạo lôi kiếp sẽ có đệ thập đạo?

"Khụ! Khụ!"

Lý Trường Thọ lại nhìn không được ho khan hai tiếng, cả người đau nhức đều là việc nhỏ, không ngừng học máu quá khó khăn xử lý .

Từ xưa đến nay, có mấy người độ kiếp thành công rồi, hội tượng hấn thăm như vậy?

Hấn tại trong nước biển dừng lại, kiểm tra rồi hạ mình thân thượng 'Hòa' chữ toái ngọc, cùng với cái khác mấy thứ trước đây lấy xuống tiêu 'Đồ chơi' .

Trước mắt có chút ngất đi, thân hình tại trong nước biển bắt đầu lắc lắc lắc lắc.

Lý Trường Thọ tự nhiên biết, cuối cùng một đạo màu tím thần lôi là Thiên Phật, này là Thiên Đạo bởi vậy trước hấn che đậy thiên cơ mà đánh xuống trách phạt...

Mà hấn lúc này này một thân trọng thương, cơ bản đều là này đạo Thiên Phật tạo thành .

Nhưng cũng may Lý Trường Thọ lúc ấy phản ứng nhanh chóng, cảm nhận được Thiên Đạo muốn đánh xuống Thiên Phật nháy mắt, cầm ra bản thân chỉ có mấy kiện phòng ngự pháp bảo.

Thành tiên thiên kiếp không thể cách dùng bảo ngăn cản, nhưng Thiên Phật nhưng khả cách dùng bảo chống đỡ một chút.

Này mấy kiện pháp bảo tuy rằng tỉ lệ không tốt, cũng coi như vì Lý Trường Thọ giảm xóc một chút Thiên Phật lực, lúc này mới nhượng hấn có bỏ chạy cơ hội...

Màu tím thần lôi hạ xuống sau, Lý Trường Thọ thật cũng tính an lòng.

Minh, đồng thời không có thua thiệt Thiên Đạo nhân quả.

"Phốc!"

Nhất khẩu máu tươi nghịch tuôn mà lên, bị Lý Trường Thọ lấy tay gạt gao địa nhấn trụ.

Nguyên thần tiên anh bị thương quá nặng, phải muốn tìm địa tĩnh dưỡng, bằng không mình độ kiếp sau đó mãnh liệt hấp linh khí sở đột phá cảnh giới, chỉ sợ hội ngộ xuống đi xuống...

Đáy lòng thượng có độ kiếp thời sinh ra vô số cảm ngộ, này chút là mình kế tiếp tiếp tục 'Phi thăng' cơ sở, cũng phải mau chóng tiếp nhận.

Lý Trường Thọ tiên thức tản ra, tại mờ mịt biển rộng bên trong điên cuồng tìm tòi, rất nhanh liền lộ ra vài phần mỉm cười, hướng tới nam diện biển sâu tạt độn.

Không bao lâu, biển rộng ở chỗ sâu trong truyền đến một tiếng tiếng trầm thấp gầm rú, một đầu chiều cao nhị hơn mười trượng quái cá rời khỏi nó sinh sống mấy trăm năm hải vực, hướng tới phía tây nhanh chóng du động.

Tại này quái cá lưng hở ra chỗ, có tiên quang nhẹ nhàng chớp động, ngẫu nhiên còn có thể phiêu xuất nhất đóa bạch ngọc hoa sen...

Nhưng quái cá nội Lý Trường Thọ, nhưng không có nửa phần khí tức tiết lộ.

Cho dù là tại trọng thương thời, Lý Trường Thọ vẫn như cũ không quên vận chuyển quy hơi thở bí quyết.

Lý Trường Thọ vốn là nghĩ tại này quái cá trong cơ thể chữa thương, nhưng mấy ngày sau, mình thương thế đã ổn định trụ, thân thể thần tiên tiên anh đều khả tự hành thông thả khôi phục.

Hắn tâm thần buông lỏng, kia chút cảm ngộ phân đạm mà đến, đem Lý Trường Thọ ý thức mạnh mẽ kéo vào kia huyền diệu tiên cảnh bên trong...

Này môn danh chúng diệu, này cảnh số hiệu huyền huyền.

Lý Trường Thọ lâm vào một loại cảnh giới kỳ diệu, mình năng cảm nhận được quanh mình hoàn cảnh biến hóa, cũng có thể cảm nhận được này quái cá du động đại khái phương hướng, nhưng nhưng không cách nào mình tỉnh lại.

Du lịch ở kia huyền diệu đạo cảnh bên trong, hắn chút nào phát hiện không đến thời gian trôi qua;

Nhưng một tia thần niệm một mực quái cá thân chu phiêu đảng, xem như cảnh báo một loại.

Quái cá không ngừng hướng tới phía tây du, dần dần đi qua tam ngũ cái nguyệt lâu, nào đó nhật đột có hai chỉ thật lớn thiết đâm từ mặt biển thượng tham hạ, đem này điều cá lớn ngực bụng xỏ xuyên qua.

Lý Trường Thọ lúc ấy liền 'Kính' một chút, nhưng nguyên nhân không cảm giác được nguy hiểm, tự thân vẫn chưa thoát ly loại kia huyền diệu đạo cảnh;

Hắn ngay tại cá lớn lưng lẳng lạng đợi, tiếp tục thể ngộ, lý giải loại kia đạo cảnh.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ tùy quái cá bị hai chiến thuyền thuyền lớn kéo trở về trên bờ, bị một đám cách ăn mặc tương đối nguyên thủy, thân thể khoẻ mạnh thanh tráng nam nữ, kéo trở về nhất cái quy mô không nhỏ hàng rào.

Miễn cưỡng phân ra nhất sợi tiên thức đảo qua bên ngoài, phát hiện nơi này tuyệt đại bộ phận đều là phạm nhân, chỉ có mấy người có luyện khí, hóa thân thực lực.

Quái cá bị giải bào, Lý Trường Thọ cảm giác mình từ quái cá lưng trượt xuất lai.

Sau đó, hí kịch một màn liền đã xảy ra.

Này quần chỗ hẻo lánh ngư dân đem Lý Trường Thọ trở thành Hải Thần, tại hắn thân chu lại là quý lạ, lại là nhảy lên cầu nguyện vũ, còn mở mấy ngày mấy đêm chúc mừng đại hội, bả hắn cung ...

—— hắn từ cá lưng trung hoạt xuất lai thời, thân chu tiên quang lóng lánh, tự thân bất nhiễm nửa phần dơ bẩn, hình tượng cũng thập phần, khu, oai hùng.

Kế tiếp hai tháng, Lý Trường Thọ liền vẫn duy trì loại này huyền diệu trạng thái, bị này quần ngư dân cung phụng ở tại hàng rào trung;

Một vị mười hai mười ba tuổi thiếu nữ bị tuyển vi thị nữ, ngày đêm canh giữ ở Lý Trường Thọ bên cạnh.

Lại nửa tháng sau, Lý Trường Thọ cuối cùng đem kia chút cảm ngộ đều tiếp nhận, thoát khỏi huyền diệu cảnh, kiến là nửa đêm thời gian, nhắm mắt dưỡng thần nội thị một trận, mãi cho đến sáng sớm kia thiếu nữ từ cách vách phòng tỉnh lại...

Nghe được nhẹ nhàng tiếng bước chân, Lý Trường Thọ cũng trợn mắt khởi thân, chuẩn bị cùng này vị thiếu nữ nói lời cảm tạ rồi sau đó rời khỏi.

Thiếu nữ niếp cước bộ sắp nhập môn, Lý Trường Thọ trong miệng đã xuất tiếng:

"Đa tạ cô..."

Rèm cửa bị xốc lên, nhất điều có thể có Lý Trường Thọ bắt đuôi trắng kiện cánh tay dò xét tiến vào.

Lý Trường Thọ nhất thời nháy mắt.

Minh cảm giác có sai ư? Không phải thiếu nữ là thiếu niên?

Lập tức vội vàng sửa miệng: "Đa tạ tráng sĩ cứu ân!"

"Ân?"

Một đạo cường tráng thân ảnh từ rèm cửa sau dò xét tiến vào, đầu tiên là nhất trương xinh đẹp khuôn mặt, rồi sau đó chính là kia tháp sắt một loại thấp bé thân hình, còn có kia phiêu nhu mà hạ tam nghìn tóc đen...

Chợt nghe một tiếng thô kệch tiếng nói tự này thiếu nữ trong miệng truyền đến:

"Nha! Tiên nhân người sao tỉnh!"

Tiên nhân?

Lý Trường Thọ nhạy cảm bắt đến điểm ấy chi tiết, đáy lòng nổi lên một chút cảnh giác.

Án trước đây kia chút ngư dân xưng hô, không nên, là xưng hán làm Hải Thần ư?

-----oOo-----

Đệ năm mươi sáu chương hùng thị Hùng trại

Vi tránh cho nhiều lắm phiền toái, Lý Trường Thọ tại nói lời cảm tạ sau đó, thừa dịp kia tháp sắt thiếu nữ chạy ra đi hô người, mình liền để lại một đồng vàng bạc tài bảo, lạng lẽ...

Bất cáo nhi biệt.

Hắn vẫn chưa đi xa, thi triển thổ độn chui qua trăm dặm, ẩn thân tại bờ biển cây cối nhất khối đại thụ thân cây trung, dùng tiên thức đảo qua này chỗ hàng rào các nơi.

Đều nói nhất phương thủy thổ dưỡng nhất phương người;

Cái này hàng rào, chẳng lẽ là thủy thổ bên trong sâm 'Mãnh liệt hán dục' ?

Tiên thức có thể đạt được, một đám thân cường thể tráng cả trai lẫn gái tại các nơi bận rộn, bọn họ còn không phải một loại thân cường thể tráng, mà là cái loại này...

Cái loại này...

Khó có thể miêu tả, phẩm quý tộc khí chất cường tráng.

Tiên thức có thể đạt được chỗ, đều là cả người tràn đầy nỗ lực mạnh mẽ cơ thể cả trai lẫn gái, mỗi vị đều là cánh tay cùng nhà mình Tiểu sư muối kích thước lưng áo không sai biệt lắm kích thước, mấy trăm cân đại thớt bị mấy cái hải tử lăn qua lăn lại đương môn đồ chơi...

Trừ bộ phận nhỏ lão nhân hải đồng ở ngoài, cái này hàng rào đại đa số người, đều cùng mình trước đây nhìn thấy vị kia tháp sắt thiếu nữ, không sai biệt lắm hình thể.

'Khả năng là mình đa suy nghĩ, đây là cái theo đuổi cơ thể mỹ hàng rào đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, một lòng lưỡng dụng, tại quan sát cái này hàng rào đồng thời, tinh tế cảm thụ được mình còn chưa hoàn toàn khôi phục thân thể thần tiên nguyên thân.

Tiên thức so linh thức dùng tốt rất nhiều, không chỉ có tra xét phạm vi xa hơn, 'Xem' hình ảnh cũng càng phát ra rõ ràng sinh động.

Độ kiếp trước, Lý Trường Thọ linh thức nhiều nhất năng tra xét nhất hai trăm lý phạm vi, nhưng nhìn đến đều là mơ hồ hình ảnh, chỉ có ba mươi lý nội mới có thể nhìn đến rõ ràng hình ảnh.

Hiện tại liền bất đồng rồi, tùy tiện thả ra tiên thức, có thể tra xét đến hai ngàn lý ở ngoài.

Là tốt rồi so lúc này, đâu sợ cách nghìn dặm, cũng có thể đại khái nhận xuất, kia hai cái nữ đánh vào trong rừng trên cỏ bóng người, bọn họ đại khái vật lộn động tác...

Giống như, bên kia không phải tại đánh nhau...

Khụ, không cần để ý này chút chi tiết, tóm lại tra xét năng lực chiếm được thật lớn cường hóa!

Lý Trường Thọ lực chú ý trở lại kia trăm dặm ngoài hàng rào trung;

Vị kia chiếu cố mình một đoạn thời gian thiếu nữ, vội vàng bận rộn bận rộn mang một đám người nhằm phía hấn trước đây sở ở lại nhà gỗ, phát hiện hấn lưu lại giường thượng một đồng vàng bạc tài vật...

Rời khỏi Độ Tiên Môn đã muốn chín nhiều tháng, mình còn nhưng ở ngoài dừng lại nhiều nhất tam tứ niên, bằng không sư phụ cùng môn nội chấp sự chắc chắn ra ngoài tìm.

Trong khoảng thời gian này, đi tìm cái hải đảo tiếp tục bề quan đi.

Phải làm sự còn có rất nhiều, mình hiện tại phải ý nghĩ rõ ràng, nhất kiện việc an bài hảo nhật trình.

Chữa thương cùng vững chắc cảnh giới tự nhiên không cần nói thêm;

Phải nghĩ biện pháp che dấu khởi mình tiên lực cùng thân thể thần tiên, bắt chước xuất nguyên bản phạm thai đạo khu;

Nếu ban đầu lựa chọn che dấu tu vi làm con bài chưa lật, vậy phải này điều con đường kiên trì đến cùng, vạn nhất đột nhiên bại lộ rồi, khẳng định sẽ bị Độ Tiên Môn cao tầng hoài nghi.

—— đệ tam bản 《 quy hơi thở bình khí bí quyết 》 khai phá, phải đề thượng nhật trình .

Trừ này ở ngoài, Lý Trường Thọ còn muốn đổi mặt nhất cái xấu hổ sự thật.

Bởi vì mình độ qua thiên kiếp sau đó, thực lực hướng trước mãnh liệt bước ra nhất đi nhanh, được đồn đại trung 'Phi thăng' ;

Này tự nhiên là chuyện tốt, nhưng trước đây sở làm kia chút ngăn địch thủ đoạn, có một phần ba hoàn toàn mất đi ý nghĩa, còn có một phần ba dùng được đại suy giảm.

Tỷ như nhuyễn tiên tán cùng nhiều độc đan, đã muốn thoáng có chút yếu.

Thực lực không đủ thời, mê được cùng độc đan là hộ thân lợi khí;

Khả hiện tại, độc đan hiệu quả đã muốn không bằng hần một cái tát đánh ra đi...

Mình trước đây luyện chế nhiều như vậy đối phó Chân Tiên độc đan, chỉ có thể niêm phong cất vào kho , về sau dùng tại riêng hoàn cảnh.

Hoặc là, đi Trung Thần Châu bên cạnh tìm cái phường trấn, cầm đi đổi thành bảo tài thảo dược.

Kia bả đồng thau ngăn nỗ uy lực, khả căn cứ người sử dụng pháp lực, tiên lực nước Chuẩn Đề thăng;

Cái này hao tiên lực cực nhỏ công kích lợi khí có thể bảo tồn, hơi sử dụng sau này tiên lực tế luyện một phen, phát huy hạ nó tiềm lực, năng tiếp tục cấp người giấy sử dụng.

Tam Muội Chân Viêm cũng là loại này, uy lực tùy thực lực tăng lên, hơi sau chỉ cần bổ sung tu hành, cô đọng tiên hỏa.

Cắt giấy thành người thần thông, cần lại tìm hiểu, sau này người giấy sẽ có càng nhiều diệu dụng, uy lực cũng phi trước có thể so sánh;

Ngũ Hành độn pháp cũng có thể bước vào hoàn toàn mới cảnh giới;

Kiểm trận pháp bảo muốn một lần nữa tế luyện;

Một ít trước đây nghĩ họa nhưng họa bất xuất cường lực phù lục, hiện tại cũng khả làm ra đến rồi;

La Thiên Bảo tán có thể làm chút càng mạnh lực trận pháp...

Chờ chút...

Tinh tế nhất số, mình phải làm sự quả thật không ít, tam tứ niên thời gian không nhất định đủ dùng.

Còn là trước khiêu là tối trọng yếu lai, trước bả mình tối thường dùng mấy cái độn pháp tăng lên một lần đi.

Sự có nặng nhẹ, thăng mệnh đệ nhất.

Phi thăng có thể như thế nào? Thành tiên có thể như thế nào?

Thành tiên, nhượng mình từ nhất con kiến, biến thành cường tráng điểm con kiến;

Phi thăng, cấp này con kiến cảm thượng cánh, bay đến không trung, nhưng cũng chỉ là nhất chỉ phi nghĩ, mà lại mục tiêu càng thấy được chút.

Hồng Hoang bất kể tuổi, đến nay vô số niên, liên tính đại kiếp nạn không ngừng buông xuống, nhưng tồn lưu lại cao thủ vẫn như cũ có chút nhiều lắm.

Thượng có Thiên Đạo, Đạo Tổ, lục thánh;

Hạ có viễn cổ đại năng, tam giáo đại lão, Vu Yêu tàn cường, Nhân tộc mới xuất hiện cao thủ, các loại cao nhân chuyên thế...

Mình hiện tại, Hồng Hoang tam lưu cao thủ đều không tính là, kém còn rất xa.

Mà lại trọng điểm là...

Còn đặc biệt cùng.

...

Tiên thức bắt đến xa xa hàng rào trung một mảnh lan truyền tạp tiếng ồn ào, kia tráng tráng thiếu nữ ôm Lý Trường Thọ lưu lại một đống vàng bạc tài vật, ngồi xồm tại kia gào khóc khóc rống.

"Tiên nhân thật không phải ta làm bỏ !

Ta cũng không bả tiên nhân cấp bán a!"

Xem nàng ngồi xồm trên mặt đất khóc như là cái hai trăm cân hải tử, quanh mình đám kia 'Tháp sắt', 'Kim cương' nhóm, vẫn như cũ nhẫn tâm đối nàng một trận vô tình chỉ trích...

"Nhượng người chiếu cố Hải Thần, lớn như vậy cái Hải Thần, người sao còn có thể xem bỏ?"

"A, người không nên chạy đến hô người sao?"

Người đứng ở cửa sổ hô Hải Thần tỉnh, Hải Thần tỉnh, không được ư sao?"

Nơi nơi chạy loạn cái gì!"

"Đều nói đó là Hải Thần bất là cái gì tiên nhân!"

Hùng Linh Ly a Hùng Linh Ly! Người đừng nghe người cha nói bậy! Mạo phạm Hải Thần kia chính là khó lường!

Mau, bả này chút vàng bạc tục vật đưa đến thôn trường ta phòng lý đi! Miễn cho này chút tục vật va chạm Hải Thần!"

Hùng...

Này dòng họ thật cũng chuẩn xác, thật · hùng đáng người.

Đám kia đại nhân mắng cái này thiếu nữ một trận cũng liền tản ra rồi, vẫn chưa trừng phạt này thiếu nữ, bắt đầu tại hàng rào trong ngoài suu tâm bọn họ 'Hải Thần'.

Lý Trường Thọ tiếp tục âm thầm quan sát.

Này hàng rào có chút dị thường, mà này cũng là Lý Trường Thọ hội dừng lại tại trăm dặm ở ngoài, vẫn chưa trực tiếp rời khỏi duy nhất nguyên nhân.

Sự có khác thường tất có yêu, cũng có khả năng là tàng bảo.

Hàng rào trung có hơn một ngàn Nhân tộc, dựa vào đánh ngư săn bắn trồng trọt mà sống, cuộc sống tương đối phong phú, chỗ đó cũng là mưa thuận gió hoà, không có gì thiên tai.

Về phần nhân họa...

Phàm nhân vương quốc bộ tộc lai mấy ngàn quân chính quy, thật đúng là không nhất định năng đánh hạ cái này hàng rào, càng đừng nói kia chút tiêu đội sơn tặc hải khấu

Nhưng này hàng rào lý tuyết đại bộ phận người, không có tu hành, đều là phạm nhân, nhưng đều như thiếu nữ một loại khỏe mạnh đáng người, này thật là có chút không thể nào nói nổi.

Đầu tiên, dinh dưỡng tuyết đối theo không kịp.

Càng đừng nói, nơi này mọi người đồng thời không có cố ý rèn luyện cơ thể cử động...

Lý Trường Thọ năng nghĩ đến mấy loại khả năng trung, xác suất lớn nhất tình huống, chính là chỗ đó có gì đặc thù nước mạch, nguyên liệu nấu ăn, còn là lượng kèn fagot ăn no cái loại này.

Nơi nơi, loại này phạm nhân lơ đễnh thần kỳ vật, chính là luyện đan, luyện khí, bày trận, tu hành dùng bảo vật.

Hơn nữa chỗ đó cũng không bất luận ngoại lai luyện khí sĩ tung tích, hàng rào lý kia mấy cái luyện khí, hóa thần giai nhân vật, phải là tu hành nào đó không trọn vẹn pháp quyết, này tại Nhân tộc thế tục trong phạm vi cũng không hiếm thấy...

Lúc này mới nhượng Lý Trường Thọ hơi chút có chút hứng thú, đồng thời quyết định dừng lại tại trăm dặm ngoài hơi làm quan sát.

Này quần tráng sĩ tại trại nội sư tầm không có kết quả, thế là quần hùng xuất động;

Khuynh toàn bộ Hùng trại lực tìm tòi nửa ngày sau, có cái lão nhân bắt đặc dĩ địa hô câu:

"Hải Thần hồi biển rộng !"

Thế là, này quần đại bộ phận đều họ Hùng thôn dân lại về tới hàng rào, bắt đầu náo nhiệt lửa trại đại hội, vui vẻ đưa tiễn Hải Thần trở về biển rộng.

Lý Trường Thọ quan sát tam nhật, cũng đi âm thầm xem xét chỗ đó nguồn nước, điều tra này hàng rào thường dùng thực vật, tìm tòi phụ cận vài trăm dặm nơi, nhưng không có phát hiện nửa điếm dị thường.

Chẳng lẽ, thật sự là tổ truyền hình thể?

Hắn không muốn tại chỗ đó chậm trễ lâu lắm, tìm không được chỗ đó dị thường nguyên nhân, cũng liền quyết định trực tiếp rời khỏi.

Nửa đêm, Lý Trường Thọ tại này khóa đại thụ thân cây trung chen xuất lại, hóa thành nhất chỉ hình thể trung đẳng người cá, dẫn thân vào đến âm áp trong nước biển, tìm mình kế tiếp bề quan nơi.

Chỗ đó là Nam Thiêm Bộ Châu tây nam bộ, Nam Hải long cung thể lực phạm vi;

Nhưng nguyên nhân Nam Hải long cung rời lục địa quá xa, cũng không bằng Đông Hải long cung loại kia sinh động, này phiến hải vực nhưng thật ra dị thường sự yên lặng tường cùng, Lý Trường Thọ rất nhanh tìm một chỗ nhỏ nhỏ hoang đảo, tại chỗ đó tiềm tung bế quan.

Ba tháng sau.

Lý Trường Thọ đạo thương tôn đã hoàn toàn khôi phục, chạy trốn bằng đường thủy cùng thổ độn uy năng tất cả đều có trên diện rộng độ tăng lên, lại đem Tam Muội Chân Viêm một lần nữa tu hành một lần, ngưng xuất tiên hỏa.

Năm tháng sau.

Ngồi xếp bằng tại đá ngầm động trung Lý Trường Thọ thân chu tiên quang đều thu liễm, hô hấp thổ nạp lại vô thanh khí lộ ra ngoài, hai mắt bên trong cũng không còn rời bức người thần quang, thân thượng kia luồng mùi thơm ngát cũng biến mất không thấy.

Đứng dậy, cúi đầu đánh giá một trận, tự thân khí tức lại vô nửa phần dao động...

Đi đến đá ngầm bên cạnh, Lý Trường Thọ lẳng lặng đứng thẳng, quan sát đến trong nước biển sinh linh phản ứng.

Trước đây bởi vì tiên nhân uy áp tồn tại, hải trung cá tôm hội nhao nhao tránh né;

Đến nay hần đứng ở chỗ đó, hải trung cá tôm trừ bỏ bị quấy nhiễu một chút, rồi sau đó bình thường nhàm chán chơi đùa...

Nghĩ nghĩ, Lý Trường Thọ trước bắt chước xuất Phản Hư cảnh thứ bảy giai khí tức, lại đem này bộ phận khí tức ẩn dấu đi, lại hiển lộ ra Phản Hư cảnh tam giai khí tức.

Đệ tam bản 【 tiên · quy hơi thở bình khí bí quyết 】, đại thành.

'Trở về sau đó, liền bả đệ nhị bản truyền cho Linh Nga đi.'

Nhẹ nhàng thở hắt ra, Lý Trường Thọ tâm tình có chút không sai, không nghĩ đã lãng phí thời gian, liền phải về trước ẩn thân hang tiếp tục tu hành;

Hần vừa muốn xoay người, phía bắc diện chân trời đột nhiên xuất hiện nhất sợi bảy màu bảo quang.

Lý Trường Thọ tiên thức lập tức quét đi qua, phát hiện kia bảo quang nơi phát ra, chính là tháp sắt thiếu nữ Hùng Linh Ly hàng rào...

Cái kia hàng rào quả nhiên có thứ tốt!

Bất quá, nháo xuất lớn như vậy động tĩnh, rất khả năng hội đưa tới cái khác luyện khí sĩ nhìn chăm chú, mình tùy tiện đi qua, chỉ sợ dễ dàng lâm vào nguy hiểm bên trong.

Cân nhắc một hai, Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra nhất tờ giấy người, đối người giấy thổi khẩu khí.

Này người giấy run run vài cái, chậm rãi sống lại đây, duỗi thân tiểu cánh tay chân nhỏ, tại Lý Trường Thọ trong tay nhảy lên, rơi vào mặt biển thượng;

Tiểu người giấy đạp nước biển đi rồi hai bước, bỗng một tiếng, hóa thành một đạo trung niên đạo sĩ thân ảnh, tiếp được Lý Trường Thọ ném tới tam chỉ bảo nang, xoay người chui vào trong nước biển biến mất không thấy.

Lý Trường Thọ trở về hang trung, nhắm mắt ngưng thần, tâm thần ký thác ở tại người giấy phân thân phía trên.

Hắn bả tâm tính phóng thập phần thoải mái.

Nếu là năng nhất được bảo vật liền nhất, nếu là phải làm so 'Nhất' nhiều một chút động tác, vậy nhượng người giấy bút ra mà quay về.

Dù sao theo mình cảnh giới tăng lên, người giấy càng cao giai, chế tác cũng là càng lo lắng lực.

Mà nơi này là thế tục, bất quá khả năng có gì lợi hại pháp bảo.

...

Nam Hải cùng Đông Hải giao giới, kia trạng như đại ngao hải đảo góc.

"Các vị đạo hữu, bản đạo quả thật cũng không nói gì giả dối;

Lần trước trở về trên đường, ngẫu nhiên đến nhất người độ qua chín tiêu thân ma kiếp, bản đạo nói hẳn độ bất quá, không nghĩ tới liền độ đi qua!

Này người độ kiếp sau đó còn bị Thiên Phật bỏ một chút, bản đạo lại cảm thấy hẳn tất nhiên là không được, khả...

Các vị đạo hữu đoán thế nào?"

Bảo trì bên cạnh, nhất danh lão đạo đang theo thập đa vị không sai biệt lắm đạo hạnh luyện khí sĩ chuyện phiếm nói chuyện phiếm, nói sinh động như thật.

Bảo nước ao hạ góc trung, Ngao Ất khôi phục bản thể thanh long, chiếm cứ tại trì đáy vẫn không nhúc nhích...

Hồng Hoang, thật sự thật là đáng sợ.

Mộng yểm vẫn như cũ chưa biến mất, nhưng Ngao Át lần này chủ động thỉnh cầu Long Mẫu, đem mình đưa về tới Tiệt Giáo tiên nhân địa bàn.

Bởi vì Ngao Át biết, Tiệt Giáo bên trong cũng có một ít Nhân tộc, mình có thể quan sát bọn họ, từ trên người bọn họ học được Long tộc sở khiếm khuyết đồ vật.

Hơn nữa, là kia phần giả dối cùng tính kế.

Bên cạnh ao chúng luyện khí sĩ mà nói đề, bất tri bất giác hoá đến trì đáy tiểu long thân thượng.

Nhất người thở dài: "Ao phía dưới khe hở đã muốn hạ cấm chế.

Không biết này vị long thái tử đến cùng là ghét bỏ chúng ta Kim Ngao Đảo làm sao không tốt, nhưng lại muốn chạy trốn đi."

"Tiểu hài tử nhà, không muốn nghe lão nhân thoại thoại, này cũng không ngạc nhiên."

Vừa rồi giảng trên đường đi gặp độ kiếp thú sự lão đạo cười cười, phù râu nói: "Yên tâm đi, chúng ta chỉ cần hào hào đối đãi này vị long cung thái tử, hắc tổng hội cảm kích, tại này an tâm tu hành."

Chúng luyện khí sĩ nhất tề gật đầu;

Nước ao trung Ngao Át xô dịch long não túi, vẫn chưa phản ứng.

-----oOo-----

Đệ năm mươi bảy chương 《 công đức 》

Này là, tại làm cái gì?

Nguyên nhân tiên thức bị phía bắc diện bảo quang đảo loạn, Lý Trường Thọ đứng người giầy phân thân tiếp cận hàng rào, tránh ở một gốc cây đại thụ ngọn cây, mới nhìn ra xa đến hàng rào nội tình hình.

Mấy trăm cái thôn dân vây quanh ở cửa trại phụ cận, nơi đó đáp cái sân khấu kịch, mấy cái thân mặc đạo bào bóng người tại mặt trên gọi tới gọi lui.

Có người ở chỗ đó truyền đạo...

Thấy rõ ràng bảo quang nơi phát ra, kỳ thật là này mấy danh 'Truyền đạo giả' phía sau nhất tôn nê tượng;

Lý Trường Thọ đáy lòng cười, người giấy hóa thành trung niên nam nhân nhảy xuống cây sao, lập tức liền phải rời khỏi.

Hắn còn tưởng rằng là cái gì bảo vật xuất thế, nghĩ lại đây nhặt cái lậu.

Hiện tại đầu năm nay, nào có như vậy Đa Bảo vật khả nhặt...

Loại này truyền đạo sự, nếu phát sinh tại Nam Thiệm Bộ Châu ở ngoài, tám phần chính là một ít đại môn đại tông vi chiêu nạp đệ tử mà vào hành tuyên truyền hoạt động.

Nhưng nếu là phát sinh tại Nam Thiệm Bộ Châu nội, không phải gạt tài, chính là liễm lấy hương khói công đức.

Loại sự tình này thật cũng không hiếm thấy.

Kia mấy danh truyền đạo giả triển lộ xuất tới tu vi, đều là hóa thân cảnh tam, tứ giai;

Canh giữ ở kia tọa ba thước cao nê tượng bên cạnh lão đạo, triển lộ xuất tu vi tại Phán Hư cảnh đỉnh cao tiếp cận về đạo cảnh...

Tóm lại, là không có quan hệ gì với tự mình sự.

Người giấy hai tay cấu động pháp quyết, tránh ở cây sau bắt đầu thi triển thổ độn;

Một đoạn tụng xướng kinh văn tiếng theo gió mà đến, truyền vào người giấy trong tai, Lý Trường Thọ đáy lòng.

Chợt nghe được kia kinh văn xướng là:

"... Chí nguyện to lớn chúng e rằng thượng đạo, có thể kêu Tây Phương kết bò đề..."

Tây Phương Giáo?

Người giấy hai tay cấu động pháp quyết tốc độ nhanh hơn một ít, trước người mặt đất mới ra hiện một chút sóng gợn, người giấy liền khấn cấp chui vào trong đó;

Chạy so trước càng nóng nảy ba phần.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ tại trên hoang đảo bản thể cũng đứng dậy, thi triển huyền hình thuật hóa thành nhất điều người cá, lập tức hướng tới phương đông mà đi.

Tây Phương Giáo chính là đại nhân quả, bắt chạy ở chỗ này chờ gì!

Không nghĩ tới, nơi này còn là Nam Thiêm Bộ Châu tây nam bộ, cách Tây Ngưu Hạ Châu thập phần xa xôi, Tây Phương Giáo cũng đã bả thu thập hương khói xúc tu tìm được chỗ đó.

Nhưng Lý Trường Thọ bên này vừa muốn bỏ chạy, tiên thức đột nhiên tại phía đông nam hướng bắt đến nước biển bên trong khác thường.

Đại khái tại bát trăm dặm ngoài, có nhất đoàn nồng đậm yêu khí, lúc này chính hướng tới kia bảo quang lóng lánh phương hướng du động...

Lý Trường Thọ lúc này dừng thân hình lạc hướng đáy biển, toàn lực ẩn nấp hành tích;

Hắn đem còn tại dưới đất xuyên qua người giấy cũng dừng hành động, đợi tại dưới đất vẫn không nhúc nhích.

Có hải trung đại yêu bị hàng rào trung bảo quang hấp dẫn?

Này cũng không phải là gì chuyện tốt.

Cẩn thận quan sát một trận, này hải trung đại yêu tu vi tương đương với Chân Tiên cảnh giai đoạn trước luyện khí sĩ, yêu khí bao bọc hạ thân thể là nhất điều bộ dáng cổ quái cả lớn, có chút cùng loại ở thâm hồng, nhưng thân hình tương đối khổng lồ, dài rộng đều quá trăm trượng.

Như cân nhắc đối phương tàng tu vi, bất bảo thủ tính ra vi Chân Tiên cảnh hậu kỳ.

Nồng đậm yêu khí hạ, này yêu vật thân chu còn quán quanh nhất từng đợt từng đợt huyết quang, huyết quang như ngọn lửa một loại;

Này là vật ấy cùng hung cực ác dấu hiệu, giết nghiệt rất nặng, nghiệp chương dĩ nhiên hiện hình.

Lý Trường Thọ đáy lòng tim đập thành thịch.

Đương nhiên, hắn không phải đối loại này hình thù kỳ quái đồ vật có gì đặc thù yêu thích, thuần túy là coi trọng này đầu đại yêu thân thượng nghiệp chương lực.

Thanh trừ loại này nồng hậu nghiệp chương, liền khả được lợi lấy không ít công đức!

Muốn hay không thuận tay giết này đại yêu?

Lý Trường Thọ đáy lòng bay nhanh suy tư.

Mình thành tiên sau, nội tình quá yếu, mà lại bảo vật cũng không tính đa.

Công đức là cái thứ tốt, hơn nữa khá khó được;

Nếu là co rút lại tại sơn môn trung tu hành, không đi làm có lợi ở Thiên Địa ổn định chuyện tốt, mấy trăm năm cũng không chiếm được một tia.

Nếu là một lòng một dạ 【 dĩ chứng cứ có sức thuyết phục đạo 】 ngoan độc người, liền muốn sợ bị công đức gia trì, do đó bảo đảm hậu kỳ không bị Thiên Đạo ảnh hưởng.

Nhưng Lý Trường Thọ không xa như vậy đại lý tưởng, hấn cân nhắc vấn đề rất thực tế.

—— như đa chút công đức hộ thân, mình hệ số an toàn cũng có thể rất cao một ít.

Giả như mình sau này có thể được đến lớn công đức, cũng sẽ không học các vị đại lão đi bồi dưỡng pháp bảo, tất hội trước làm công đức kim thân!

Có công đức kim thân, liền tương đương với một đạo miễn tử kim bài, kia vô luận gặp được gì kiếp nạn cũng đều không cần quá mức sợ hãi;

Đến lúc đó, cho dù là Thánh Nhân mạnh hơn hành chụp hấn, đều muốn do dự có hay không lỗ lỗ mấy lần ở công đức kim thân công đức lực.

Đương nhiên, công đức kim thân này đòi chơi rất khó luyện thành, cần rộng lượng công đức lực.

Cho tới bây giờ, Thiên Đạo xu ở hoàn mỹ, có thể được đến lớn công đức cơ hội đã muốn bắt đa.

Đi Thiên Đình nhưng thật ra có thể có càng nhiều được lợi công đức cơ hội, trước đây Lý Trường Thọ cũng cân nhắc quá tương quan công việc.

Trước tiên là nói về trước mắt sự.

Xử lý này đầu đại yêu, công đức tất nhiên không phải ít;

Chính cái gọi là tích cát thành sơn, đầu viên ngói trích thủy thành hải, vạn sự tóm lại cũng muốn có cái bắt đầu.

Về phần, cùng Yêu tộc nhiệm thượng nhân quả...

Nhân tộc cùng Yêu tộc vốn là là tử địch, mình đâu sợ đối Yêu tộc khách khách khí, nếu là có thiên rơi vào Yêu tộc cao thủ trong tay, cũng chỉ có bị ném nôi chảo một đường.

Đối Yêu tộc, hoàn toàn không cần khách khí.

Nhưng nếu cân nhắc đến đối phương khả năng ẩn tàng rồi tu vi, mình cũng muốn chịu đựng một chút phong hiểm...

Chỗ đó là Nam Hải, cũng không phải Yêu tộc tụ tập nơi, phạm vi hai ngàn lý cũng chỉ có này một cỡ đại yêu yêu khí, có cái đảo nhỏ thượng có lẽ tinh tiểu yêu thôi...

Đến nay chạy trốn bằng đường thủy, thổ độn đã thành, nhật hành mười vạn lý không nói chơi, mình giết thứ này liền lập tức trốn chạy đi thể tục trốn tránh, cũng không sợ sẽ có cái khác Yêu tộc trả thù...

Mà lại, có năng lực tại bảo đảm mình an toàn điều kiện tiên quyết hạ ngăn cản, nhưng trợ mắt nhìn này điều cá lớn yêu đi sát hại đồng tộc, không khỏi cũng có chút không thể nào nói nổi.

Dù sao hẳn cũng là hai thể vi người...

Cứ việc Lý Trường Thọ đối Hùng trại sinh vật thể có phải hay không đồng tộc, tri bảo lưu thái độ.

...

Ôm thử một lần tâm tính, Lý Trường Thọ thi khởi chạy trốn bằng đường thủy, tốc độ so với kia đầu đại yêu nhanh hơn mười bội, lặng yên không một tiếng động vọt tới khoảng cách bên bờ trăm dặm một mảnh hải vực.

Trừ tam giáo tiên tông, trong hồng hoang độn pháp phần lớn đều rất khó tìm;

Mà lại đến nay luyện khí sĩ quần thể trung, trọng bảo khinh pháp không khí thịnh hành, nhượng rất nhiều người đều khinh thị độn pháp tác dụng.

Tính chuẩn này đầu đại yêu tiến tới lộ tuyến, Lý Trường Thọ tay áo bào run lên, lục chỉ người giấy tả hữu bay ra, hóa thành bất đồng diện mạo, bất đồng thân hình, bất đồng khí tức nam nữ.

Lục người giấy lập tức tại đáy biển bận rộn, bắt đầu lặng lẽ bố trí trong nước thích hợp thi triển khốn trận.

Bảo tán hiện tại tạm thời không phải sử dụng đến, còn chưa hoàn thành thăng cấp.

Lý Trường Thọ thi hướng tới bên bờ chạy đi, cùng tiềm tàng tại dưới đất người giấy hội hợp, đem này người giấy thu hồi, sẽ tìm một chỗ bờ biển rừng cây ẩn thân.

Nhắm mắt, ngưng thần, phạm vi mấy trăm dặm nội gió thổi cỏ lay tất cả đều nhập tâm.

Một lát sau, trăm dặm ở ngoài mặt biển phía trên nhấc lên cơn sóng gió động trời!

Một tòa hình tròn đại trận xuất hiện tại mặt biển phía trên, đem này sóng lớn trực tiếp vây khốn!

Kia đầu chiều cao trăm mét đại yêu không nhận thấy được con đường phía trước mai phục, kính đánh thẳng vào lâm thời bố trí khốn trận bên trong, lại phát hiện tình huống không đúng, lập tức bắt đầu điên cuồng va chạm!

Lục người giấy phân thân đã từ các nơi hiện thân, vọt tới đại yêu thân chu, từng người bỏ ra mấy bình độc phấn, dùng tiên lực niêm bám vào này đại yêu thân chu.

Chỉ một thoáng, này đại yêu thân chu nước biển trở nên đục ngầu bất kham, đại yêu toàn thân các nơi bị nhanh chóng ăn mòn, yêu hồn cũng gặp bị thương nặng!

"Các ngươi là! Gì... Người..."

Lần này, Lý Trường Thọ bả cuối cùng hai bình siêu phẩm nhuyễn tiên tán đều té đi ra ngoài...

Này đầu đại yêu mặc dù tu đạo cảnh giới so với cao, nhưng kháng dược tính rõ ràng không bằng trước gặp được Đông Hải long cung Nhị Thái Tử, hành động lập tức trở nên vô cùng chậm chạp.

Lý Trường Thọ tinh thần độ cao căng thẳng;

Lục đạo người giấy phân thân trong tay độc phấn tung ra hết, từng người cầm trong tay bảo kiếm giao nhau vọt tới trước, trong nước biển cũng xuất hiện nhất trưng trưng bị tiên quang xâu chuỗi khởi phù lục;

Kiểm trận cùng Tam Muội Chân Viêm đồng thời phát uy!

Phù trận giống như nhất điều điều xiềng xích, từ các nơi khóa ở này đầu đại yêu, phù trận uy năng bùng nổ, phong trấn, điện giật, ướp lạnh, than nung...

Kia đã muốn bị độc phấn ăn mòn đại bán yêu khu, lúc này đã không còn rồi vài phần phòng ngự lục.

Lục đạo bị Tam Muội Chân Viêm bao bọc kiếm tiên xẹt qua, đại yêu thân thượng lập tức đa lục đạo lần lượt thay đổi vết rách!

Một cỗ luồng Tam Muội Chân Viêm chui vào các nơi vết rách, dĩ này yêu tinh, khí, thần vi nhiên liệu, hỏa thể tứ cháy!

Đại hỏa tại hải trung chuyên nhãn bao bọc này đại yêu, cái sau nhưng phát bất xuất bất luận kêu thảm thiết...

Bờ biển cây trung, Lý Trường Thọ tay trái nắm ngón tay toàn quyền, lục đạo người giấy phân thân tất cả trì hỏa kiếm, nhảy vào này yêu yêu khu các nơi.

Trận vách tường nội, trong nước biển, ánh lửa bạo tuôn!

Mặt biển tạc khởi nhất căn căn cột nước, mấy khối bị Tam Muội Chân Viêm bao bọc tàn khu phóng lên cao, nó nội yêu hồn bị phù trận dài liên khóa tại giữa không trung, lại bị dâng lên Tam Muội Chân Viêm trực tiếp nuốt hết!

Lý Trường Thọ thi triển Ngũ Hành độn pháp, mộc độn chuyên thổ độn chuyên chạy trốn bằng đường thủy hành văn liền mạch lưu loát, thân hình nhắm phía khôn trận sở tại nơi.

Đội hấn đuổi tới trong trận, tam danh người giấy ngồi xếp bằng tại mặt biển thượng, đọc độ người kinh, hướng sinh chú, tiêu tai cầu phúc chú;

Tam danh người giấy tại xử lý nước biển bên trong lưu lại độc phần, đem bị ô nhiễm nước biển, bắt diệt ngọn lửa, há mồm hút vào trong bụng, hơi sau thu về.

Này Tam Muội Chân Viêm quả thật hung mãnh, chén trà nhỏ thời gian, này đầu đại yêu khổng lồ thân hình, đã muốn chỉ còn lại có mặt biển thượng một bãi tro tàn...

Lý Trường Thọ chui ra mặt nước, đáy lòng đột nhiên nghĩ tới một vấn đề.

Tam Muội Chân Viêm uy lực quá mạnh mẽ, mình tại môn nội nếu là cần dùng nó luyện đan, hoặc là người bên ngoài đột nhiên vấn mình một câu Tam Muội Chân Viêm tu hành như thế nào rồi, kia chẳng phải là...

Này thật viêm, phải cân nhắc cân nhắc như thế nào rơi chậm lại uy năng ;

Tốt nhất là uy năng khả khổng, năng tùy ý điều tiết lớn nhỏ.

Lý Trường Thọ ném ra nhiếp hồn châu, tay áo bào giương lên, kia đồng tro tàn cùng nước biển bị hấn thu hút lòng bàn tay, đoàn thành nhất chỉ thủy cầu, ném hướng về phía không trung, nhẹ nhàng nổ tan.

Bất ngờ , có chút tiểu sáng khoái...

Tụng kinh tiếng còn tại liên tục, Lý Trường Thọ cầm nhiếp hồn châu, xem xét phía mặt trí nhớ tàn phiến.

Ân, này đại yêu quả nhiên không phải Nam Hải tới, nó nguyên bản sinh hoạt tại Tây Hải...

Tổ tiên cũng không có gì lợi hại nhân vật, biển sâu Yêu tộc bởi vì khí vận thiếu thất, một mạch đều phù không đứng dậy...

Này đầu cá yêu giết chóc vô số, không đếm được có bao nhiêu trên biển ngư dân chôn vùi ở tại nó trong tay, giết thay trời hành đạo.

Nhất sợi kim quang đột nhiên tại mặt biển thượng bay lên, rót vào Lý Trường Thọ cánh tay;

Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên nổi lên một chút hiểu ra, cảm giác tự thân đạo đa một phần bảo hộ, mình cầu trường sinh con đường, tựa hồ cũng trở nên hơi chút bằng phẳng chút.

Này, chính là công đức.

Thô sơ giản lược tính ra một chút, đại khái giết mấy trăm vạn chỉ loại này giết nghiệt sâu nặng đại yêu, mình có thể cô đọng công đức kim thân ...

Muốn bắt, hay là thôi đi, ở trong núi bắt xuất môn liền rất tốt.

"Ân?"

Lý Trường Thọ nhướng mày, tại thứ này trí nhớ mảnh nhỏ trung thấy được một chút kỳ quái đồ vật.

Đánh lên thôn trang, làm bộ bị nê tượng đánh lui, trở lại hải trung ẩn núp...

Rồi sau đó lại đánh lên cái khác thôn trang, làm bộ bị nê tượng đánh lui, trở lại hải trung ẩn núp...

Lý Trường Thọ nhin không được khoe miệng một trận run run, tụng kinh tiếng vừa mới kết thúc, hần lập tức thu thập khởi người giấy, pháp bảo, bảo nang;

Cũng không đi thu về trận cơ, đem chỗ đó đại trận vôi vàng hủy diệt, thi triển thủ thuật che mắt, huyền hình thuật, hướng tới mặt đông điên cuồng thúc giục khởi chạy trốn bằng đường thủy.

Này đại yêu là Tây Phương Giáo !

Chính là cùng kia mấy cái tại Hùng trại truyền đạo người nhất tốp !

Bọn họ trước tiên ở kia tuyên truyền Tây Phương Giáo tinh nghĩa, đẳng đại yêu đi qua đánh lên, lại dùng nê tượng làm bộ đánh lui đại yêu triển lộ 'Thần tích', do đó thu hoạch một đám chết trung tín đồ, vì Tây Phương Giáo cung cấp hương khói cung phụng!

Này kẻ sách, nói thấp hèn khẳng định thấp hèn, nhưng Lý Trường Thọ không nhiều như vậy tinh thần trọng nghĩa đi vạch trần việc này, cũng quả thật không nghĩ cùng Tây Phương Giáo có bất luận liên quan.

Tây Phương nhị thánh đăm mê độ người hướng tây, cũng tại mưu hoa Phong Thần;

Phong Thần kiếp nạn trước sau, rất nhiều không cần thiết Đạo Môn mâu thuẫn, đều có này hai vị Thánh Nhân sau lưng mưu hoa bóng dáng!

Mà Phong Thần sau đó, lão tử một tay hóa hồ vi phật, lại buộc Tây Phương Giáo hóa thành đại thừa phật môn...

Này là giáo vận tranh, năm vị Thánh Nhân liên lụy trong đó!

Đại La Kim Tiên tại này bàn cờ trung, cũng chỉ là bị Thánh Nhân tùy ý gây quân cờ, chớ nói hấn cái này mới vừa độ kiếp tiểu tiên nhân .

Không thể trêu vào không thể trêu vào, khẩn trương luôn khẩn trương luôn.

Nhanh như điện chớp, Lý Trường Thọ chạy trốn bằng đường thủy thổ độn luân phiên hướng đông;

Nguyên vốn tưởng rằng mình hiện tại nhật hành mười vạn lý đã muốn là cực hạn, không nghĩ tới mình nửa ngày công phu bỏ chạy xuất mười vạn lý.

Tiền lực loại này đồ vật, dọa một cái quả nhiên vẫn phải có.

Lên bờ, nặc hành, tìm một chỗ bỏ cái trang, đem vật lý thủ đoạn cùng thuật pháp thủ đoạn nguy trang chuẩn bị tề;

Lần này Lý Trường Thọ hóa thành nhất văn nhược thư sinh, hướng tới phía đông bắc hướng tiến đến.

Tránh ở tay áo trung tay phải nắm bắt nhiếp hồn châu, Lý Trường Thọ tại tinh tế quan sát này chỉ đại yêu linh tinh trí nhớ.

Không bao lâu, hấn thật đúng là tìm được rồi một ít cũng có dùng tình báo;

Thậm chí, hấn còn nghe được Độ Tiên Môn ba chữ, ngay tại nhất cái có quan hệ tam giáo tiên tông mà nói đề trung, là người bên ngoài đối này đầu đại yêu nói lên ...

...

Đương Lý Trường Thọ chạy ra ngũ lục ngàn dặm thời.

Hùng trại cửa trại chỗ, một đám tráng hán, tráng nữ tử chán đến chết, ngáp mấy ngày liền, nhìn bàn đánh bóng bàn thượng này mấy người gọi tới gọi lui.

Này mấy cái luyện khí sĩ cũng có chút buồn bực, không ngừng dùng nhãn thần trao đổi.

Theo lý thuyết, bọn họ lão đại nên xuất hiện rồi, như thế nào một mạch không động tĩnh?

Lão đại ngủ quên? Lâm địa phương ?

Này đoạn cầu nguyện vũ đã muốn nhảy tam lần, phía dưới này chút đơn thuần thôn dân nhóm cũng đã muốn xem phiên .

"Khụ!"

Kia lão đạo ho nhẹ tiếng, dừng lại tụng kinh tiếng, đầu tiên là rung đùi đắc ý, lại dùng cổ quái ngữ điệu hô:

"Thờ phụng tôn thần, khả được tôn thần bảo hộ, lì lợm, nước lửa bất xâm!

Vương mới a, ngươi tới vi đại gia biểu thị một phen."

Bị lựa chọn cái kia người trẻ tuổi nhất thời đáp ứng một tiếng, lập tức âm thầm có thể cho mình thiếp nhất trương phù lục, tượng khuông tượng dạng tại nê tượng trước quỳ lạy dâng hương, trước ngực, phía sau xuất hiện màu vàng hào quang.

Này phù lục tên là kim cương phù, xem như tương đối sơ giai phù lục, ngăn cản thể tục binh nhận tự nhiên không nói chơi.

Nhưng mà, này trẻ tuổi đệ tử hướng trước bước ra nửa bước, vừa muốn án 'Nước chảy', hô nhất hai người đi lên dùng đao khám mình;

Nhưng mắt sờ cập, ý niệm trong đầu cùng nhau, đáy lòng linh giác kinh hoàng, điên cuồng cảnh báo.

Nhìn này mãn trăng, một đám cường tráng đến kỳ cục hình người sinh vật, vương mới tất cả người dần dần bị âm ảnh cắn nuốt, khóe miệng run rẩy vài cái.

Đột nhiên giữa, hấn tại đám người mặt sau tìm được rồi nhất cái ánh mắt sung đỏ, thoạt nhìn rất đáng yêu tiểu cô nương, đáy lòng vui vẻ, chỉ vào kia thiếu nữ liền đạo câu:

"Vị cô nương này, có không đi lên thử xem, có không đánh cho đụng đến ta?"

"Ân? A."

Hùng Linh Ly ngẩng đầu nhìn nhãn, xoa xoa che phủ hai mắt đẫm lệ, kia khuôn mặt nhỏ nhắn hết sức chọc người triu mến.

Nhưng đương nàng bài trừ đám người trong nháy mắt, vương mới hai chân nhịn không được run run hạ.

Này...

Cái này...

"Thật sự muốn đánh ngươi ư?" Hùng Linh Ly nhỏ giọng vấn.

"Đúng, đối."

Vương mới quay đầu mắt nhìn đoàn đội số 2 nhân vật, kia lão đạo trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, này vương mới chỉ năng như thể đáp ứng, đáy lòng không ngừng nói cho mình:

Này tiểu cô nương chỉ là trắng một chút, cũng bắt quá là phạm nhân;

Đúng, nàng chỉ là phạm nhân.

Chúng ta là luyện khí sĩ, chúng ta... Sẽ không sợ.

-----oOo-----

**Đệ năm mươi tám chương nhân gian nơi chốn có... Chiêu thức 【cảm tạ tâm
minh chủ 困拮困 ủng hộ!】**

Trời chiều ánh chiều tà trung, năm tên luyện khí sĩ tại hàng rào ngoài cửa động tác búi rối lái khởi vân, nhanh chóng hướng tới bờ biển bay đi.

Phía trước hai người nâng kia tôn bị che lên bảo quang nê tượng;

Mặt sau nhất lão đạo cùng nhất danh trẻ tuổi luyện khí sĩ, nâng nhất danh hai chân run lên vương mới...

Vương mới ngực có một rõ ràng quyền ấn, ao hãm tam tác, tự thân pháp lực như nước tịch vỡ bờ, thật lâu không thể bình phục, phi phi , sẽ đối một bên phun nhất khẩu máu tươi...

Hoàn hảo, hấn đã muốn tới hóa thân cảnh, loại này thương tôn còn chết...

Phốc!

Khả năng thật sự sẽ chết đi.

Lão đạo vội vàng hô: "Vương mới! Vương mới!"

Miệng đầy máu tươi vương mới quay đầu đối sư phụ miễn cưỡng cười, run giọng nói: "Sư phụ, ta không sao, chúng ta là luyện khí sĩ..."

Sư phụ, chúng ta về sau... Bất lai cái này hàng rào rồi, được không?"

"Đừng tới, chúng ta đừng tới," kia lão đạo có chút động dung, "Mau, chúng ta tìm cái an ổn nơi, người khẩn trương điều tức."

Còn có, người lần sau học máu hướng người sư huynh phun, vì sư cái này đạo bào mới vừa đặt mua không bao lâu."

Vương mới hữu khí vô lực địa đạo câu: "Là, sư phụ... Có thể cho đệ tử nhất khối đan dược ư?"

Lão đạo thở dài: "Vi sư này chỉ có chữa thương đan, không có điều khí đan, người nhện một chút, trở về đánh cái tọa thì tốt rồi."

Cửa trại chỗ, đám kia thôn dân bùng lên;

Chốc lát trước còn đều là đầy mặt ghét bỏ bọn họ, lúc này chính hai mắt tỏa ánh sáng địa nhìn này ngũ cái người đang không trung bóng lưng.

Một vị kim cương đại thẩm nhỏ giọng đạo câu: "Bọn họ hội phi?"

"Chẳng lẽ, thật là tôn thần phái tới giải cứu chúng ta sứ giả?"

"Ai, thần sứ chớ đi a!"

"Mau đuổi theo, mau đuổi theo!"

Có cái hộ săn bắn đại thúc rống giận một tiếng, cửa trại chỗ một đám người nháy mắt hướng ra phía ngoài tuôn, cửa trại quơ quơ, âm âm sập.

Kia không trung năm người quay đầu vừa thấy, nhất tề thay đổi sắc mặt.

Chỉ thấy phía sau ô áp áp một đám cường nam tráng nữ phát tức bay nhanh, trên mặt đất phiêu khởi nồng nặc bụi mù.

Như là thiên quân vạn mã tại chạy chồm, một đám trong miệng còn lớn hơn hô gì;

"Chớ đi!"

"Đứng lại!"

Bọn họ thanh âm quá hùng tráng, tiếng la thật sự quá lan truyền tạp!

Này lão đạo sắc mặt đại biến, trào xuất hai trương phù lục vãi ra đi, không trung nhất thời cuồng phong gào thét, hai đóa mây trắng bay nhanh hướng tới không trung thẳng đi, đem phía dưới đám kia truy tới được thôn dân rất nhanh sủy ở tại phía sau.

"Sư phụ, bọn họ truy chúng ta gì chứ? Chúng ta còn chưa bán phù cho bọn hắn a!"

Lão đạo tức giận mắng: "Các ngươi là không phải lại gạt người trong thôn mặt tiểu cô nương?"

"Sư phụ, chúng ta nhảy nhất thiên, lão đại một mạch không có tới, nghĩ lừa cũng không cơ hội..."

"Khụ! Khụ khụ!"

Kia vương mới run giọng đạo, "Lừa bắt được, tuyệt đối lừa bắt được, phát cái đà thật sẽ chết người... Phốc!"

"Phun bên kia!"

"Ta nuốt đi trở về sư phụ."

"Ân, hảo đồ nhi."

Đi mau, vi sư lại thêm bả pháp lực, "kia lão đạo lại thúc giục pháp, "Này hẻo lánh nơi quả nhiên đa việc lạ, chúng ta nhanh đi tìm lão đại hội hợp, lại nói cái khác!"

Không bao lâu, này hai đóa mây trắng tại không trung càng bay càng xa;

Phía dưới truy đuổi Hùng trại thôn dân vô công mà phản, một đám cúi đầu lại ủ rũ.

Đầu tiên là chạy nhất cái Hải Thần, lại đi rồi một vị nê thần, buổi chiều hàng rào mọi người tụ cùng một chỗ họp thời, đều có chút đề bất khởi tinh thần.

Bọn họ hàng rào, như vậy không bị thần nhóm xem trọng ư?

Bọn họ đều là yếu ớt phạm nhân, cũng đều cần phải bảo vệ a...

Là hai kiện sự chủ yếu tham dự giả Hùng Linh Ly, đảo không bị mắng, bị phạt cấp hàng rào lão nhân bung trà đưa nước.

Thôn trường xem mọi người tất cả đều tinh thần không phấn chấn, đeo nhất kiện Lý Trường Thọ sở lưu đại kim liên này vị lão nhân, đáy lòng dần dần có cái chủ ý.

"Đại gia đánh Khởi Điểm tinh thần, chúng ta, không trả có cái Hải Thần ư?"

Chúng ta hàng rào mấy năm nay, xuất một ít thiên tai mầm tai vạ đều là tại trên biển bắt cá thời điểm, sẵn thú một loại sẽ không gặp chuyện không may.

Y ta sở kiến, chúng ta liền vi Hải Thần lập thần tượng, đúng hạn tế bái, cũng khẳng định có thể được đến phù hộ!"

Trong thôn ít có mấy danh nghiệp dư luyện khí sĩ, phụ thân của Hùng Linh Ly vừa định nói chuyện, lại bị bên cạnh vị kia, thôn lý hiếm thấy dáng người yếu điệu phụ nhân, nhẹ nhàng nhún hạ tráng kiện cánh tay, ý bảo hẳn không chỉ nói thoại.

Rất nhanh, Hùng trại thôn dân nhóm bắt đầu thương thảo nên như thế nào tế bái, như thế nào cung phụng Hải Thần;

Đương mẫu thân của Hùng Linh Ly, chính là vị kia yếu điệu phụ nhân, cảm xuất Hải Thần ngủ say thời, nàng họa ở tại da thú thượng bức họa...

Này quần thôn dân nhất thời hưng phấn, trong bóng đêm mà bắt đầu xem xét làm thần tượng hòn đá, đem nhất loạt khối tảng đá lớn khiêng trở về trại nội.

Đêm dài người tĩnh thời.

Lý Trường Thọ nằm quá kia trương giường thượng, Hùng Linh Ly chính trình nhất cái chữ to hô hô ngủ nhiều.

Cách vách phòng trung, kia đối vợ chồng tại bên giường dựa sát vào nhau.

Hùng Lão Tam trầm giọng nói: "Phụ nhân, trước như thế nào bất nhượng ta nhắc nhở đại gia, đó là một vị tiên nhân, bất là cái gì Hải Thần."

"Tế tự sự, đơn giản là cho đại gia đáy lòng một chút an ủi, tiên nhân làm sao hội quản chúng ta?"

Phụ nhân nhẹ nhàng thở dài, "Ta vốn là muốn nhượng Linh Ly năng bái này vị tiên nhân vi sư, đi học cao minh tu tiên phương pháp.

Nhưng không nghĩ tới, tiên nhân tỉnh lại liền ly khai."

"Phụ nhân ngươi không phải dạy ta tu hành pháp ư?" Hùng Lão Tam cười nói, "Truyền cho Linh Ly chẳng phải cũng thành ư?"

"Kia chỉ là thô thiển luyện khí pháp, làm sao so được với kia chút tiên nhân công pháp, " phụ nhân nghĩ nghĩ, "Ta một mạch muốn Linh Ly đưa đi tiên môn bái sư, nhưng Trung Thần Châu đường xá quá mức xa xôi, lại tiếc rẻ nàng một đường chìm nổi."

"Như vậy, phụ nhân, chúng ta muốn không lại muốn cái lão Nhị?"

Hùng Lão Tam cười hắc hắc, "Có tiểu nhân, cái này đại tùy tiện nàng đi ra ngoài lang bạt, thế nào?"

"Chán ghét, đừng, hài tử tại cách vách..."

"Ta đi đánh hôn mê nàng!"

"Đừng, chú ý điểm là được."

"Hắc hắc."

Không bao lâu, ngủ say Hùng Linh Ly nghe được một ít quen thuộc tạp âm, nàng lật cái thân, tiếp tục ngủ mình .

Tựa hồ là mơ thấy ban ngày bị tộc nhân chỉ trích tình hình, này vị thiếu nữ nhẹ nhàng nức nở vài cái, ngủ càng thâm trầm chút.

...

Mấy tháng sau, kia phiến thảo nguyên thượng.

Một đường khăn đuôi chậm đuôi, phát hiện Tây Phương Giáo vẫn chưa đuôi giết mình, lại tại thế tục trung đi bộ một vòng Lý Trường Thọ, cuối cùng về tới nơi này;

Tại này một đời cha mẹ phần bên cạnh làm cái đơn giản thổ động, Lý Trường Thọ ngay tại chỗ đó ở tạm .

Thế tục trung mặc dù trọc khí nồng đậm, nhưng hấn gần đây cũng không tăng tiến tu vi tu hành kế hoạch, tại chỗ đó ở tạm cũng là không sao.

Hồng trần hành tẩu, phần hoa thịnh cảnh, vốn không nên như thế vội vàng, nhưng hấn sợ Tây Phương Giáo tìm tới môn lai, cố một mạch chưa từng buông lỏng.

To như vậy Nam Thiệm Bộ Châu, sơn xuyên cảm tú, giang hà chạy chồm, nhưng không một chỗ cảnh đẹp nhường hấn dừng lại độn pháp;

Vô số thành quách bộ tộc, tại Hồng Hoang dài dòng tuế nguyệt khắc độ hạ, đề cao xuất vô số người văn thịnh cảnh, nhưng không một người năng nhường hấn quay đầu bán thuấn...

Lòng ta có trường sinh, bất mộ thế tục tình.

Ngồi xếp bằng tại thổ động trung, Lý Trường Thọ đáy lòng một mảnh linh hoạt kỳ ảo, thế ngộ tự thân đạo, suy tư về Tam Muội Chân Viêm không chế uy lực phương pháp.

Tam Muội Chân Viêm mỗi lửa là do tinh khí thần nhen nhóm, mình Tam Muội Chân Viêm nghĩ rồi chậm lại uy lực, lý luận đi lên nói đã muốn bắt quá khả năng.

Nhưng, có thể biến hóa mấy cái ý nghĩ.

Tỷ như, hồi sơn sau đó tìm Linh Nga hỗ trợ, nhượng nàng làm ra vài tinh, khí, thần xuất lai, do mình ngưng tụ thành mỗi lửa, rồi sau đó chứa đựng tại mình trong cơ thể.

Chỉ là Linh Nga tu vi còn thấp, không đạt được Phản Hư cảnh, như vậy ngưng xuất mỗi lửa ngược lại quá yếu.

Quá mạnh mẽ, quá yếu, đều là không đẹp;

Hơn nữa dễ dàng bả tiểu Linh Nga làm hư.

Đầu ngón tay vân vê, Lý Trường Thọ lòng bàn tay đa nhất sợi Tam Muội Chân Viêm, hẳn bắt đầu suy tư cái khác biện pháp.

Người sống tổng không thể bị nước tiểu nghẹn chết, Lý Trường Thọ dùng mấy ngày thời gian, liền tìm hiểu xuất hiệu biết quyết đạo...

Không cần là được.

Khu, chính là chỉ dùng khí viêm.

Khí viêm nội dùng nguyên thần lực bắt chước xuất thần, tinh song viêm dao động, mình lúc này chỉ cần khí viêm uy lực tuy rằng cũng rất cường, nhưng cũng sẽ không quá mức chói mắt.

Nhân sinh đại khái liền là loại này, khó có thập toàn thập mỹ sự.

Thực lực của chính mình tăng lên, che lấp khí tức, bắt chước khí tức phương pháp, khả lừa bịp rất cao tu vi tiên bối cao nhân, nhưng đồng dạng cũng để lại Tam Muội Chân Viêm này nhất cái nho nhỏ lỗ hổng.

Trở về sau đó, muốn thời khắc chú ý việc này.

Hiện đến nay bị Chân Tiên cầm cổ tay, đối phương liền tính cố ý tra xét, cũng rất khó xem ra bản thân chân thật tu vi như thế nào;

Va chạm vào nữ tử sẽ run rẩy cái này chứng bệnh, cũng khả tìm cái cơ hội khỏi hẳn

Tại thế tục trung đi rồi này nhất gặp, Lý Trường Thọ cũng cũng không phải không có thu hoạch.

'Nói đến được lợi công đức, làm bắn tia mình ném tại Nhân tộc, tựa hồ cũng có công đức.'

Vuốt cầm một trận cân nhắc, rất nhanh lại phủ định mình loại này ý tưởng.

Nhân tộc bên trong năng được lợi công đức cơ hội còn là tương đối so với đa , tỷ như y dược, công cụ sản xuất này chút phương diện, đều còn có công đức có thể lao.

Nhưng làm như vậy điều kiện tiên quyết, là phải mình có đủ thực lực.

Bằng mình lúc này tích lũy, chỉ cần vừa được Thiên Đạo đánh xuống đại công đức, xuất hiện dị tượng, tất sẽ bị sáu vị Thánh Nhân sở biết;

Mình có khả năng nhất kết cục, chính là bị Thánh Nhân lão gia nhóm nhìn ra cân cước, sau đó rút ra cái hồn, giải cái phẫu...

'Thành thành thật thật tu hành đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khẽ tiếng, đánh mắt này chút linh hoạt ý niệm trong đầu.

Ồn tự vào đầu tọa, tự khả được tiêu...

Ta đi?

Này lại là cái gì?

Không hề dấu hiệu , Lý Trường Thọ đáy lòng xuất hiện một ít tế mơ hồ hình ảnh, tự thân nổi lên nhất sợi mơ hồ cảm ứng.

Kia hình ảnh trung, một đám cường tráng nam nữ, tại mình dưới chân...

Quy lạy cầu phúc?

Hắn vội vàng bắm ngón tay suy tính, rất nhanh liền có chút dở khóc dở cười.

Này gọi là gì sự?

Cái kia Hùng trại, thật liền cấp hắn làm cái thần tượng, coi hắn là Hải Thần thành tâm tế bái ?

Thiên Đạo tự sinh cảm ứng, hắn hiện tại cũng tiếp chỗ đó hương khói?

Này bao nhiêu có điểm 'Cường mua cường bán' ý tứ đi?

Lý Trường Thọ lắc đầu cười khổ, ban sơ còn vẫn chưa quá mức lo lắng việc này;

Dù sao chỉ là nhất cái nghìn người hàng rào, làm ra tới nhất cái mắt linh nghiệm Hải Thần, mấy tháng đi sau hiện không có tác dụng gì, tự nhiên liền bắt đã bãi.

Này lây dính bất thượng nhiều lắm nhân quả.

Nhưng rất nhanh, Lý Trường Thọ liền ý thức được sự tình đồng thời không có đơn giản như vậy.

Hắn hiện tại không phải tương đương với, độc thân nhất người, tại cùng Tây Phương Giáo tranh đoạt hương khói cung phụng?

Này nếu như bị Tây Phương Giáo Thánh Nhân cảm ứng được, trực tiếp bấm ngón tay tính toán...

Không được, muốn lập tức chạy về Độ Tiên Môn, trở lại Thái Thanh Thánh Nhân địa bàn!

Mặt trên có lão che phủ, cũng sẽ không sợ kia hai vị, nơi nơi cấp người tẩy não đục khoét nền tảng Đạo Tổ ký danh đệ tử!

—— sáu vị Thánh Nhân trung, chỉ có Tam Thanh lão gia cùng Nữ Oa nương nương xem như Đạo Tổ thân truyền.

Đương nhiên, Thái Thanh Thánh Nhân hiển linh Độ Tiên Môn, là bất quá khả năng sự;

Nhưng chỉ cần Tây Phương Giáo có kiêng kị, kia như vậy đủ rồi.

Lý Trường Thọ lập sinh cảnh giác, thân hình tại thổ động bên trong biến mất không thấy, hướng tới đông thẳng Thần Châu mà đi.

Này một đường, gần đây thời phải nhanh rất nhiều, trên đường phản kích cũng ít rất nhiều.

Ngẫu nhiên phiết đến sơn giữa linh thú, nghe nói đồng tử mục ca, cũng nhìn thấy một đôi thúc tâu thu thập đồ tế nhuyễn bỏ trốn bị một đám thôn dân đuổi theo, kia tràng chưa ngưng nghỉ chinh chiến còn là đổ máu không ngừng...

Trở ra Nam Thiệm Bộ Châu, nhập đông thẳng Thần Châu, Lý Trường Thọ khinh xa giá thực, một mặt tra xét, một mặt chạy tới Độ Tiên Môn.

Như thế chạy hai nhật con đường, cách Độ Tiên Môn còn có hai vạn lý thời, hắn cố ý thả chậm thổ độn tốc độ, phù hợp nhất danh Phản Hư cảnh tam giai, tứ giai đệ tử sở năng đạt tới cực hạn, chậm rãi tới gần nhà mình tiên môn.

Tiến vào hai ngàn lý phạm vi sau, Lý Trường Thọ cuối cùng nhẹ nhàng thở ra.

Có thể có tiên môn bảo hộ, quả nhiên là nhân sinh nhất rất may sự!

Bất quá, chính mình nói là về nhà vi phụ mẫu thủ mộ, nếu là ba năm đều kiên trì không được, hồi sơn sau đó chỉ sợ cũng sẽ khiến cho người bên ngoài nghị luận chú ý.

Khác thường cũng không phải chuyện tốt, đệ tử bình thường phần lớn sẽ ở thế tục đa đời hai năm hưởng thụ.

Tại chỗ đó, cuối cùng an ổn .

Lý Trường Thọ tại Độ Tiên Môn một chỗ linh quặng mỏ phụ cận tìm cái vùng núi hẻo lánh hang ổ núp vào, chuẩn bị ở trong này tu hành hai năm lại hồi sơn.

Hồng Hoang, thật sự quá hiểm ác !

Lòng người, quả thật quá!

Hắn rõ ràng không có đối Hùng trại làm cái gì, thế nhưng đã bị bọn họ cung phụng , mạnh mẽ cùng Tây Phương Giáo tranh hương khói!

Hiện tại độ kiếp cũng độ rồi, sau này phải quán triệt ở trong núi chết già không ngoài xuất lý niệm!

Thế tục cũng là hung hiểm địa, nhân gian nào có thanh bình thiên!

Lại đi loạn đi đạo, hấn liền, liền...

Ân, Hồng Hoang lời thề linh nghiệm lắm, này chút trong lòng thoải, cũng là không thể loạn giảng .

...

"Sư huynh!"

Bên hồ liễu cây hạ, mặc rộng thùng thình luyện công phục ngồi xuống Linh Nga đột nhiên mở nhãn, hô hấp thoáng có chút dồn dập.

"Là mộng nha."

Linh Nga nhẹ nhàng hô khẩu khí, nàng vừa rời ngồi xuống không cẩn thận đang ngủ, còn mơ thấy sư huynh bị một đám cường tráng quái nhân vây khốn, trường hợp thập phần hỗn loạn, sư huynh mắt thấy liền cũng bị nhấn trên mặt đất...

Hoàn hảo mình cảm ứng được bên ngoài có người lai, từ trong mộng tỉnh lại.

Ân?

Linh Nga ngẩng đầu nhìn hướng mình cảm ứng được bóng người, đó là cái có chút nhìn quen mắt nhưng cũng không nhận biết sự tở, cười mây tại Tiểu Quỳnh Phong quanh mình tả hữu bồi hồi, tựa hồ tại do dự muốn hay không tiến cách ly đại trận.

-----oOo-----

**Đệ năm mươi chín chương Hùng trại cường tráng bí mật · ngụy 【 cảm tạ tân
minh chủ yêu yêu ủng hộ! 】**

Tình huống, tựa hồ so với chính mình nghĩ còn muốn phức tạp.

Linh Nga cố ý lộ ra vài phần xấu hổ thần sắc, nghĩ này ba vị đại lão sớm đi từ nơi này rời khỏi.

Nàng cũng không nghĩ xen vào việc của người khác, nhất là cùng sư huynh cùng sư phụ đều bất tương quan nhân sự.

Nhưng lúc này, tả hữu hai vị đờng phong sư huynh đã là tại châm chọc đối rêu, trong không khí tràn ngập một loại vô cùng lo lắng hương vị...

Này nên làm cái gì bây giờ?

Liều cây hạ, Linh Nga đưa đến thấp bên cạnh bàn, tam cái đối nàng mà nói thập phần xa lạ đồng môn sư huynh sư tở, ngay tại thấp bàn ba mặt ngồi.

Ngồi ở Linh Nga đối diện, là một vị khuôn mặt giáo hảo, tư thái đoan trang nữ tử, đều lâm phong sư tở, lưu Nhận Nhi.

Trước đây liền là này vị sư tở trước tới Tiểu Quỳnh Phong;

Linh Nga vốn tưởng rằng này vị tìm đến nhà mình sư huynh tân sư tở, là theo Hữu Cầm sư tở giống nhau 'Nguy hiểm nhân vật', nhưng hàn huyền một trận, Linh Nga phát hiện mình hiểu lầm.

Này vị sư tở tìm mình sư huynh, rõ ràng là có chính sự.

Sự tình khởi tự bảy năm trước lần đó lịch lãm đại hội, lưu Nhận Nhi sư tở cùng cùng đi bắc châu vương kỳ sư huynh nhất đặng sinh tình;

Hồi sơn sau đó, hai người cũng là phi hạc truyền thư, mặt mày đưa tình, thường xuyên qua lại, cảm tình dũ nồng;

Gần đây Nhận Nhi sư tử cùng nhất tề sư đệ liền có đồng tu tính toán, bọn họ quyết định đi Bách Phàm Điện dâng cái nhớ, chính thức kết thành đạo lữ, cùng nhau tại đều lâm phong hoặc tiểu linh phong thượng tu hành.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, lưu Nhận Nhi thân sư đệ, cũng chính là Linh Nga tay trái biên vị nhân huynh này, đều lâm phong mầm tiên lưu tư triết, đột nhiên đứng dậy.

Hắn phản đối của này việc hôn nhân!

Này, là một đoạn nhẫn nại trăm năm thâm mến.

Tự lưu tư triết còn nhỏ nhập môn, chính là đi theo ôn nhu cùng họ sư tử phía sau, hô 'Sư tử', 'Sư tử' ;

Dần dần, thiếu niên có phiến lòng sự, đáy lòng ở tiểu giai nhân.

Nhưng lưu tư triết cảm thấy nhập môn còn thấp, tu vi không bằng mình sư tử, bảo hộ không được mình sư tử, liền lao thẳng đến này phần tâm tư đặt ở đáy lòng, gian khổ tu hành, cố gắng ngộ đạo, tại môn nội dần dần bộc lộ tài năng.

Mãi cho đến hôm nay, lưu tư triết tại môn nội đương đại đệ tử hàng vị thứ sáu, đã tu đến Phàn Hư cảnh thứ sáu giai, được môn phái ban thưởng bảo, có đều lâm phong phong chủ chân truyền.

Hắn nghĩ đối mình sư tử biểu đạt tâm ý thời, nhưng mắt thấy...

Mắt thấy mình âu yếm sư tử, liền cũng bị tiểu linh phong đồng môn khiên chạy!

Lưu tư triết lúc này liền đứng ra đối sư tử cho thấy tâm ý, lưu Nhận Nhi lúc ấy bị dọa đến rồi, nhưng lập tức uyển cự lưu tư triết.

"Sư đệ, ta lao thẳng đến ngươi đương tôi thân cận sư đệ đối đãi."

Lưu tư triết tâm có không cam lòng, không ngừng truy vấn lưu Nhận Nhi cùng vương kỳ sự, lên càng là đối vương kỳ ước chiến.

Kỳ Kỳ sư đệ...

Tiểu linh phong vương kỳ cũng là không kém, tự bắc châu trở về sau đó tu vi liền tiếp đột phá, nguyên vốn có chút lang thang tâm tính cũng thu liễm rất nhiều, đến nay vừa vặn cũng là tu hành đến Phàn Hư cảnh thứ sáu giai, môn nội đệ tử hàng vị tăng lên rất nhiều, đến thứ tám.

Vương kỳ hỏi han lưu Nhận Nhi sau đó, đầy đủ tôn trọng lưu Nhận Nhi ý kiến, vẫn chưa đáp ứng trận này ước chiến.

Thế là, sự tình lại càng nháo càng cương, lưu tư triết cùng vương kỳ cũng là chút nào bất nhượng.

Đã nhiều ngày, thậm chí dẫn phát đều lâm phong cùng tiểu linh phong các đệ tử giảng co, rước lấy môn nội trường lão trách cứ...

Cái này sự đã muốn phải mau chóng giải quyết.

Hôm nay lưu Nhuận Nhi đến đây Tiểu Quỳnh Phong bất vi bên cạnh sự, chính là muốn tìm lúc ấy cùng bọn chúng đồng hành Lý Trường Thọ, nhượng Lý Trường Thọ làm chứng minh.

Như thế cũng tốt đối lưu tư triết giải thích rõ ràng, 'Nhận Nhi sư tử' cùng 'Kỳ Kỳ sư đệ' là như thế nào nhất kiến chung tình.

Chưa từng nghĩ, lưu Nhuận Nhi chân trước vừa tới, vương kỳ cùng lưu tư triết liền từ sau đuổi theo, thành lúc này loại này hung hung tương đối xấu hổ cục diện.

Lam Linh Nga nhìn này trương cơ hồ mau bị hai người khí cơ tạc toái thấp bàn, đáy lòng cũng là thoáng có chút đau lòng...

Đây chính là sư huynh tự tay làm .

"Hai vị sư huynh?"

"Ân?"

Hai trương nghiêm túc mà lại uy nghiêm khuôn mặt đồng thời nhìn lại đây, Linh Nga nhất thời rút co rút lại cổ.

Lam Linh Nga cười nói: "Hai vị sư huynh có thể đi một bên đợi chờ ư?"

Chúng ta nữ tử có chút lời nói, không tiện bị các sư huynh nghe được."

Lưu tư triết cùng vương kỳ đồng thời nhìn về phía lưu Nhuận Nhi, lưu Nhuận Nhi trong ánh mắt có vài phần bất đắc dĩ cùng đốc xúc.

Nhất thời, này hai người đứng dậy, hướng tới một bên bên hồ đi đến.

Vương kỳ nhưng thật ra thập phần tri kỷ, dưới tàng cây làm một đạo pháp lực kết giới;

Kia lưu tư triết thấy thế cũng đi rồi trở về, tại kết giới bên ngoài lại làm một tầng càng dày, càng mạnh kết giới;

Hai người tầm mắt đối đụng, trong không khí nhất thời xuất hiện từng đạo tiểu tia chớp.

Kết giới nội, lưu Nhạn Nhi biết vậy nên sút đầu mẻ trán.

"Nhạn Nhi sư tỷ, ta sư huynh đi đoạn trần duyên rồi, ít nhất còn có một năm mới trở về."

Tiểu Linh Nga lời nói một chút, nhắc nhở nói: "Ngài có thể đi tìm Hữu Cầm sư tỷ thương nghị việc này."

"Ta lúc trước đi qua rồi, " lưu Nhạn Nhi nhẹ nhàng thở dài, "Hữu Cầm sư muội chính đang bế quan bên trong, ta cũng không dám quấy rầy, đến nay việc này chỉ có thể nhượng Trường Thọ sư đệ nói một hai."

Linh Nga có chút khó hiểu, "Chính là, ta sư huynh chứng minh các người là nhất kiến chung tình có thể như thế nào?"

"Ta này sư đệ liền sinh nhất căn cân, " lưu Nhạn Nhi cười khỏ nói, "Hắn hiện tại cảm thấy ta là cầm Kỳ Kỳ sư đệ làm tấm mộc, không nghĩ chậm trễ hắn cầu tiên con đường."

Nhưng ta thật sự...

Ai, này khả như thế nào cho phải, ta đi Tửu sư thúc bên kia cũng hỏi qua rồi, Tửu sư thúc cũng là đang bế quan.

Trường Thọ sư đệ đến nay lại bắt tại."

Lam Linh Nga vừa định uyển chuyển biểu đạt, việc này theo chân bọn họ Tiểu Quỳnh Phong không quan hệ;

Nhưng nàng còn chưa sửa sang lại hảo ngôn ngữ, đột nhiên cảm nhận được đại địa tựa hồ tại chấn động...

Ngẩng đầu vừa thấy, đã thấy kia hai vị dừng phong sư huynh, không ngờ là tại nhà cỏ trước đất trống thượng, cho nhau đỉnh chân 'Đầu súc' !

Nguyên nhân môn quy cấm đệ tử tư đầu, như có ân oán cần trước thời hạn báo chuẩn bị Bách Phàm Điện, do môn nội an bài kết thúc ân oán phương pháp.

Thân là môn nội mầm tiên, vương kỳ cùng lưu tư triết lúc này đều thập phần khắc chế;

Bọn họ chỉ là đem từng người chân trái trước duỗi, dùng đầu gối đối đụng, ánh mắt như muốn trạch người mà phê!

Lưu Nhuận Nhi nhất thời nâng tay vịn ngạch, không biết nên như thế nào kỳ hạo.

Tiểu Linh Nga nhưng thật ra nháy mắt mấy cái, loại này tình hình...

Cùng phía sau núi thú vòng bên trong kia chút linh thú tranh đoạt phối ngẫu thời, không sai biệt lắm tư thế !

Đáy lòng cười khẽ tiếng, Linh Nga tâm tư vừa chuyển, đã là có quyết sách.

Nàng khởi thân đi ra kết giới, đối kia hai người hô:

"Bất muốn lại đánh, các ngươi như vậy là đánh không chết người !

Ách, không phải.

Hai vị sư huynh còn thỉnh chú ý hạ, môn nội cấm chế đệ tử tư đấu, nơi này cũng là ta Tiểu Quỳnh Phong nơi.

Nếu hai vị đến rồi chỗ đó, không bằng liền án ta Tiểu Quỳnh Phong quy củ làm, mặc kệ Nhuận Nhi sư tỷ cuối cùng như thế nào lựa chọn, các ngươi tại chỗ đó tiên quyết nhất cao thấp thượng hạ.

Như thế nào?"

Này hai người từng người nhảy tránh, tuy rằng đầu gối đau nhức, nhưng đều biểu hiện phong khinh vân đạm, từng người gạt đầu.

Lưu tư triết hỏi: "Gì quy củ?"

"Ta sư huynh yêu thích thưởng rượu, " Linh Nga mỉm cười, "Còn thỉnh hai vị sư huynh đánh giá."

Một lát sau...

Đình đình hai tiếng, vương kỳ cùng lưu tư triết nhất tề ghé vào thập trên bàn, trong tay vò rượu từng người hạ xuống, đều chỉ là uống xong một phần ba.

Dù sao cũng là pha loãng sau Tử Cửu ngưng đọng giai nhân mị.

Lưu Nhuận Nhi nhẹ nhàng hô khẩu khí, đối Linh Nga cảm kích địa cười.

Nhưng không có lập tức phải đi ý tứ.

"Nhận Nhi sư tỷ, ta có cái biện pháp, có lẽ có thể giúp ngươi làm quyết đoán."

Linh Nga tâm trung bất đắc dĩ, ý bảo lưu Nhuận Nhi dựa trước một chút, tại nàng bên tai nhẹ giọng đạo vài câu.

Lưu Nhuận Nhi nhíu mày nói: "Này có thể chứ?"

"Đương nhiên, nếu là cái nào nguyện ý vì người dưỡng một người khác hài tử, kia quả nhiên là có thể phó thác chung thân rồi," Linh Nga nháy mắt mấy cái, "Nhưng là nhớ được việc này muốn tìm người trước thời hạn làm chứng kiến, miễn cho sư tử ngài thanh danh bị hao tổn."

"Thụ giáo !

Việc này nếu có thể thành, đương đa tạ sư muội!"

Lưu Nhuận Nhi bị kích động địa khởi thân, làm cái đạo vái chào, Lam Linh Nga nhất thời khoát tay.

Rất nhanh, này vị sư tử dùng hai đóa vân, đem say không còn biết gì hai vị sư đệ mang đi không trung, hướng tới đều lâm phong phương hướng cười mây mà đi.

"Thật sự là, chuyện gì đều tới tìm ta sư huynh.

Ta Tiểu Quỳnh Phong đại sư huynh như vậy nhân ư?"

Lam Linh Nga khẽ hừ một tiếng, cầm nhất phương khăn tay, mang theo này trương thấp bàn đi bên hồ, tinh tế rửa sạch một lần.

Muốn hay không hồ thượng sư phụ đi đều lâm phong xem nào nhiệt?

Quên đi, đừng gây chuyện rồi, bằng không sư huynh trở về khẳng định vừa muốn mắng mình một chút.

"Thối sư huynh, kết thúc trần duyên mang thượng người sư muội lại làm sao vậy? Ta còn có thể giúp người cùng nhau đập cái đầu !

Thật sự là...

Về sau bản sư muội đi đoạn trần duyên, người không nghĩ đi cũng lôi kéo người, hừ!"

...

Độ Tiên Môn sơn môn tây nam hai ngàn lý chỗ, môn nội Thiên tự thứ sáu linh mạch phụ cận một chỗ sơn cốc trung.

"Cũng không biết Linh Nga có hay không gặp rắc rối."

Lý Trường Thọ ngồi xuống tinh lại, thấp nam tiếng, mắt trung một mảnh bình yên.

Cảnh giới đang không ngừng củng cố, mình tu vi tuy rằng không có nói thăng, nhưng thực lực chính là mất thường có thể thấy được tốc độ tăng trưởng.

Kiểm tra rồi cuối tuần gặp buông mạng nhện, cùng với các nơi cảnh báo tiêu trận, Lý Trường Thọ thay đổi cái hang, tiếp tục bế quan.

Trong nháy mắt, hấn đến Độ Tiên Môn bên ngoài liền quá một năm.

Mặc dù ngay tại sơn môn ở ngoài, chính là không nghĩ quá sớm trở về, trừ thủ mộ ba năm ở ngoài, hấn còn muốn cân nhắc trên đường tiêu phí thời gian, làm tốt nhất cái Phản Hư cảnh tứ giai đệ tử nên làm sự.

Ba năm đa không trở về môn nội, tất cả phong mầm tiên phải, lại tăng lên nhất hai cái tiêu cảnh giới đi.

Mình biểu hiện ra Phản Hư cảnh tứ giai, đuổi kịp chủ lưu đệ tử là được rồi, đã năng hưởng thụ môn nội đệ tử đại bộ phận đãi ngộ, có thể không bị môn nội nhiều lắm quan tâm nhìn chăm chú.

Cách hồi sơn ngày càng gần, Lý Trường Thọ đáy lòng lại càng là có chút phiền muộn.

Tục ngữ nói, một phân tiền làm khó thiết cục lóc;

Hấn hiện tại tài sản, cùng mình tu vi cảnh giới, nghiêm trọng bất thất.

Cùng loại tình huống đảo như là hấn đời trước chơi trò chơi thời điểm, làm cái thăng thăng đại lễ bao, nhưng không có thể dùng hào trang bị.

Đi đâu năng làm chút bảo tài?

Tiểu Quỳnh Phong hợp lại đại trận muốn cải tạo cải tiến, cần đại lượng bảo tài;

Mình muốn tăng lên ngăn địch thủ đoạn, cũng cần đại lượng bảo tài...

Nếu mình có hoa bất hết linh thạch thì tốt rồi.

Lý Trường Thọ nâng cằm lẳng lẳng suy tư về.

Hấn trước kỳ thật đánh quá Độ Tiên Môn linh quặng mỏ mưu ma chước quỷ, muốn từ bên cạnh khai nhất điều nho nhỏ chi mạch, kia linh thạch vấn đề liền trực tiếp giải quyết.

Nhưng Lý Trường Thọ cảm thấy loại này làm thật là bất địa đạo;

Độ Tiên Môn tốt xấu cũng bồi dưỡng hẳn nhiều như vậy niên, mình hiện tại có điếm thực lực rồi, không nghĩ đi cấp môn nội đương tay đấm còn chưa tính, còn đi gửi lấy nhà mình tiên môn linh quặng mỏ?

Này đã muốn không phải hao môn phái lông dê rồi, này là trực tiếp lấy môn phái thịt dê .

"Đi gần nhất phường trấn chạy nhất gặp? Dem độc đan tiên đan bán một ít?"

Lý Trường Thọ hơi làm suy tư, lại cảm thấy loại này ra ngoài không cần phải

Hắn hiện tại có điếm hoài nghi, mình khả năng là 'Gây chuyện' thể chất.

Độ kiếp thời, hẳn thất quên đi Thiên Đạo hội thất tính, làm hai lần thiên kiếp, lại rước lấy Thiên Phật trừng phạt;

Bị Thiên Phật phách trọng thương, tiến vào nhất con cá trong cơ thể hướng tới phía tây bỏ chạy;

—— bởi vì lúc ấy nhận thấy được đuổi đến chính mình độ kiếp nơi bóng người, chính là từ mặt đông mà đến.

Kết quả, lớn như vậy nhất con cá đều có thể bị phạm nhân lao đi trên bờ!

Chỉ là gặp nhất cái Hùng trại, kết quả liền chọc cái Hải Thần tên tuổi.

Lúc ấy hẳn là nguyên bản diện mạo, mình nguy trang đều hủy ở thiên kiếp bên trong ; một năm trước bị Hùng trại kiến lên thần tượng, chính là hẳn vốn diện mạo...

Này nếu là chủ động đi ngư quý xà thần hỗn tạp phường trấn, kia chẳng phải là muốn ồn ào xuất gì lớn hơn nữa sự?

Đúng rồi, mình thần tượng phải ngã đi?

Mình lại không đi hiển linh, khẳng định đã muốn ngã.

Lý Trường Thọ bấm ngón tay suy tính, sắc mặt ngẩn ra, theo sau toàn thân bị hắc tuyến phủ kín...

Này con mẹ nó!

Khụ, tiểu tiên nam không thể bạo thô khẩu.

Này sao lại thể này?

Mình thần tượng, như thế nào đã muốn có thượng bách tọa ?

Hương khói công đức như thế nào bất tri bất giác nhiều như vậy ? ! So với hấn giết nhất điều đại yêu còn đa mấy thành!

Làm cái gì quý?

Bởi vì mình thân thượng mang theo một ít tiểu vật che chắn thiên cơ suy tính, phải chủ động suy tính mới có thể cảm ứng được kia chút 'Tín đồ' bái tế trường hợp.

Phải sẽ không...

Chẳng lẽ...

Khó khăn bất thành...

'Thôn trường (trại chủ, thành chủ đại nhân)!

Choa biết Hùng trại đám kia người cường tráng bí mật !

Bọn họ mỗi ngày bái tế một vị Hải Thần!

Đã bái này vị Hải Thần, không chỉ thân thể trở nên cường tráng, mỗi lần rời bến đánh ngư thu hoạch lật bội, trong tộc không bệnh không tai , lão linh nghiệm !'

'Mau! Chúng ta cũng chinh nhất cái!'

Não bỏ xuất loại này hình ảnh, Lý Trường Thọ khoe miệng điên cuồng run rẩy.

Này, này làm sao bây giờ?

Hấn nói mình thật không nghĩ cùng Tây Phương Giáo đoạt hương khói công đức, đối phương hội, sẽ tin ư?

Gì độc có khả năng lật Thánh Nhân?

Mình hiện tại, có phải hay không đã muốn lạnh một nửa ? !

Lý Trường Thọ đầu nhất nghiêng, mở ra miệng bay ra nhất chỉ nho nhỏ hư ảnh, chính là khiếp sợ đến nguyên thân xuất khiếu, nhưng tùy theo bị hấn dùng lực hút trở về...

Nghĩ biện pháp, phải nghĩ biện pháp!

-----oOo-----

**Thứ sáu thập chương Ôn Tự Kinh 【cảm tạ tâm minh chủ 'Su huynh lại đi
vung bụi' ủng hộ】**

Biện pháp, còn có thể nghĩ biện pháp gì...

Đắm chìm trong nắng sớm trung, Lý Trường Thọ cười mây mà đi, chậm rì rì địa phiêu hướng Độ Tiên Môn sơn môn.

Hôm nay trời trong nắng ấm, điều ngửi mùi hoa, quả thật là trở về sơn môn ngày lành...

Tại tiến vào 'Hồi sơn hợp lý kỳ' sau ngày thứ hai, hấn liền khẩn cấp địa bay trở về.

Bên ngoài thật sự là quá nguy hiểm .

Còn là đắm chìm trong Nhân Giáo quang huy bảo hộ hạ, nhượng hấn tâm thần an bình chút...

Cầm ra bản thân ra ngoài ngọc bài, tới sơn môn trước, Lý Trường Thọ cùng thủ tiên môn tiên nhân làm đạo vái chào hành lễ, ngôn nói:

"Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ, giải quyết xong trần duyên hôm nay trở về."

Kia tiên nhân mỉm cười thu đi rồi Lý Trường Thọ trong tay ngọc bài, hỏi: "Lần này ra ngoài, khả có thu hoạch?"

Lý Trường Thọ đáp viết: "Kỳ thật vô thậm thu hoạch, chỉ là cảm thấy đáy lòng thiếu một phần vương bản, từ đó khả một lòng truy tìm tiên đạo."

"Thiện, " tiên nhân cười khoát tay, "Hồi sơn hảo hảo tu hành đi."

"Là, đệ tử còn muốn đi Bách Phàm Điện bẩm báo một tiếng."

Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào, cười mây khổng chế tại thích hợp độ cao, hướng Phá Thiên Phong Bách Phàm Điện mà đi.

Thủ vệ tiên nhân mỉm cười gật đầu, tâm trung cảm thấy, như thế cái không sai trẻ tuổi.

Đến Bách Phàm Điện, tìm được hôm nay đương giá trị trưởng lão, cuối cùng đem mình phản hương hành trình họa thượng dấu chấm tròn;

Như thế, ra ngoài độ kiếp này nhất gặp cũng coi như viên mãn hạ xuống màn che.

Viên mãn... Cái quý...

Lý Trường Thọ trộm bấm ngón tay tính toán, đáy lòng nhin không được ngâm khẽ tiếng.

Một trăm ba mươi hai tọa rồi, một đêm giữa lại có hai cái thôn trại làm nổi lên Hải Thần sùng bái...

Hắn rõ ràng, thật sự gì đều chưa đi làm.

Đáy lòng thở dài, Lý Trường Thọ đối Bách Phạm Điện đương giá trị trưởng lão hỏi câu: "Đệ tử, có thể đi bái cúi đầu trong điện tổ sư tượng ư?"

"Tự nhiên, " kia trưởng lão cười nói, "Tổ sư tượng treo tại đó chính là nhượng môn nhân đệ tử kính bái, đi là được.

Chúng ta Độ Tiên Môn là Nhân Giáo nhất mạch, các người đệ tử muốn thủ quy củ tuy nhiều, nhưng trên thực tế theo đuổi là vô vi vô cầu, chỉ là muốn tôn lễ, không thể mạo phạm tổ sư."

"Đa tạ trưởng lão, đệ tử hiểu được."

Lý Trường Thọ sắc mặt có chút trịnh trọng địa đáp một câu, theo sau liền nghiêm túc sửa sang lại một chút trường bào, nội sam, đi tới đại điện ở giữa sân khấu ngoài, ngửa đầu mắt nhìn phía trên bức họa.

Bức họa trung, một vị khuôn mặt mơ hồ không thể thấy rõ lão đạo, ngồi ở một đầu thanh ngư phía trên, sau lưng có bảo quang lóng lánh.

Đây là Thái Thanh Thánh Nhân hiển linh thời bị nhớ kỹ bức họa.

Sở dĩ khuôn mặt mơ hồ, chính là ai cũng không dám đi họa Thánh Nhân hình dáng, vẽ liền sẽ bị Thánh Nhân sở biết, nói không chừng hội đánh xuống trách phạt.

Lập tức, Lý Trường Thọ trước hai tay trước cùng, chậm rãi làm cái đạo vái chào, theo sau trước chạy hai bước, dâng hương, cung phụng, lui về phía sau ba bước, liêu khởi đạo bào vạt áo, quỳ gối bô đoàn thượng.

Độ Tiên Môn có hai vị chấp sự, một vị trưởng lão vừa vắn thấy như vậy một màn, đều thoáng gật gật đầu.

Giống như vậy, tại bình thường trong cuộc sống đều sẽ đến đây bái tổ sư đệ tử, quả thật bất đa thấy.

Một lát sau...

"Này đệ tử như thế nào còn tại kia quỳ?"

"Tâm thành thì linh, cần phải là muốn nhượng tổ sư phù hộ, tiên lộ thường ninh."

Lại sau một lúc lâu, tại đại điện các nơi 'Ngăn cách giữa' nội, đi tới thập đa vị trường lão, quần sự, tò mò địa nhìn bên này.

"Này đệ tử phải sẽ không, là gặp gì việc khó đi?"

"Chúng ta chính là ăn không ít này đệ tử linh cá, muốn hay không đến hỏi vấn, giúp hỗ trợ?"

"Ai, hấn bắt lai chủ động xin giúp đỡ, chúng ta cũng không thể đa tìm hiểu gì, ai còn không cái phiền lòng sự?"

Sau nửa canh giờ.

"Đại gia từng người trở về đi, chớ có nhìn nhiều.

Này đệ tử mới vừa giải quyết xong trần duyên mà về, cần phải là tâm tình bất ổn, muốn mượn này bình phục tâm tình."

Quanh mình người dần dần tan;

Vài vị trường lão đáy lòng thâm nghĩ, hơi sau Lý Trường Thọ lại đây cầm nguyệt cung, vấn tu hành, âm thầm cấp hấn điếm chỗ tốt...

Này đệ tử phải là gặp việc khó, nhưng tổ sư chính là 'Cái kia', như thế nào hội quần loại này tiểu đệ tử việc nhỏ?

Cuối cùng, Lý Trường Thọ bái đầy nhất cái thời thân, chậm rãi khởi thân, đáy lòng an ổn không ít.

Sẽ đối kháng Thánh Nhân, chỉ có ôm chặt cái khác Thánh Nhân bắp đùi!

Này, chính là hấn duy nhất năng nghĩ đến biện pháp.

Đâu sợ bởi vì bị môn nội một chút chú ý, cân nhắc hạ cũng phải tới nơi này bái cúi đầu Nhân Giáo Giáo Chủ, nhượng mình tại Giáo Chủ hấn lão nhân gia nơi đó, đa nhất bỏ bỏ tồn tại cảm.

—— môn quy hạn chế, không thể tư treo tổ sư bức họa tế bái, năng tìm được tổ sư gia treo tượng chính là tại chỗ này.

Trở ra Bách Phạm Điện, Lý Trường Thọ cười mây hương tới Tiểu Quỳnh Phong mà đi.

Kỳ thật nghĩ lại tưởng tượng, cũng khả năng là mình đa lo lắng;

Đường đường Thánh Nhân, như thế nào hội thật sự tự phóng dáng người, lai nhằm vào hẳn nhất cái Nhân Giáo tiểu tiên nhân?

Thành thánh sau đó, đại kiếp nạn bất hủy, muốn tranh là da mặt, giáo vận.

Nhưng, vận nhất ?

Thánh Nhân, Thánh Nhân, tại 'Người' trước bỏ thêm cái 'Thánh', kia lúc đó chẳng phải đại biểu còn có 'Nhân tính' ư?

Đương nhiên, Thánh Nhân nhóm cũng không phải thượng cổ mới sinh ra Nhân tộc, Đạo Môn tam Giáo Chủ là Bàn Cổ đại thần nguyên thần biến thành, cái khác ba vị đều là Tiên Thiên sinh linh, căn cước không rõ.

Vận nhất Tây Phương Giáo kia hai vị đại lão, đột nhiên bởi vì nào đó nguyên nhân thượng đầu, thật liền muốn cùng hẳn nhất chỉ tiểu con tôm không chấp nhật...

【 hắc, liền ngươi tiểu tử này còn dám làm sự? 】

Lý Trường Thọ khoe miệng run rẩy vài cái.

Xem ra, Tiểu Quỳnh Phong hợp lại đại trận trung, cần làm điểm che đậy thiên cơ trận pháp !

Bất quá loại này trận pháp trận đồ, Độ Tiên Môn chương môn đều không nhất định có, càng đừng nói bố trí căn bảo tài...

Thế đạo nhiều gian khó khó khăn.

Đáy lòng trong suy tư, Lý Trường Thọ dĩ nhiên bay tới Tiểu Quỳnh Phong phía trên, cúi đầu vừa thấy, liền thấy được dưới tàng cây ngòi xuống Linh Nga.

'Kỳ thật, cũng là cái xác suất vấn đề, an tâm tu hành đi.'

Lý Trường Thọ hô hấp thổ nạp một trận, điều chỉnh tốt trạng thái, lúc này mới chậm rãi lạc xuống phía dưới phương ngăn cách trận.

Rất nhanh, cây hạ Linh Nga hoan hô một tiếng, vài bước chạy vọt đi lên;

Nhưng Lý Trường Thọ đối nàng làm cái chớ có lên tiếng thủ thế, ý bảo nàng ngoan ngoan đứng hảo, theo sau liền đi tới sư phụ nhà cô trước, đối nhà cô hành lễ, nói mình đã xong nhưng trần duyên trở về.

Phòng trong truyền đến vài tiếng cười to, Tề Nguyên lão đạo cố gắng Lý Trường Thọ vài câu liền tiếp tục bế quan, đem phòng ở bên ngoài mấy nặng trận pháp lại mở ra.

Sư phụ đang ở tìm hiểu Vô Vi Kinh thời khắc mấu chốt.

Tiên thức đảo qua, Tiểu Quỳnh Phong các nơi cảnh sắc ấn nhập đáy lòng, Lý Trường Thọ kia phần bất an cũng phai nhạt rất nhiều...

Mặc kệ như thế nào, tu hành còn là muốn tu, ngày cũng là muốn quá.

Mình tuy rằng trước cũng muốn quá, đi Nam Hải một chuyến đem mình thần tượng đều vỡ vụn;

Khả tưởng tượng đến, mình hiện thân dễ dàng dẫn phát càng nhiều không biết sự kiện, cũng liền đơn giản nhiệm nó phát triển...

"Sư huynh!"

Lam Linh Nga nháy cặp kia sáng ngời con ngươi, hai chỉ tay tại bên người nâng lên lai, như là chim non phịch một loại vụn sáng vài cái, "Àn?"

Lý Trường Thọ chính là trực tiếp bản khởi mặt, "Người theo ta tiến vào."

Lam Linh Nga run run hạ, nhất thời bày ra nhất trương khổ qua - quả mướp đắng mặt, cúi đầu đi theo sư huynh phía sau, ủy khuất ba Bà Rịa vào mình nhà cỏ.

Dọn bỏ đoàn, đồng thời chân, ngồi chồm hõm, cúi đầu, bày biểu tình...

Nước chảy vẫn như cũ thập phần thuần thực.

Lý Trường Thọ ngồi ở ghé bàn trung, mở ra nhà cỏ quanh mình trận pháp;

Nhìn trước mặt cái này đã muốn khóa dung nhan dáng người sư muội, hấn thấp giọng thờ dài:

"Ta liền đi ra ngoài ba năm, ngươi!"

Tiểu Linh Nga nháy mắt bé khăn hai mắt, nâng tay cầm lấy mình vành tai, vội vàng hô:

"Sư huynh ta biết sai lầm rồi!"

Lưu tư triết sư huynh cùng vương kỳ sư huynh quyết đấu có ta nguyên nhân tại!

Ta cũng không nghĩ tới hội như vậy, ngày đó chỉ là tùy tiện xuất cái chủ ý, thật sự chỉ là muốn tiêu hao bọn họ rời khỏi, kết quả thiếu thỏa cân nhắc, nhượng sự tình nháo lớn!"

"Ân?" Lý Trường Thọ sợ run hạ, "Ta là đang hỏi người... Trong hồ linh cá thiếu một phần ba sự..."

Lam Linh Nga sợ run hạ, theo sau thân thể loan loan nữ nữ địa than ngồi ở kia.

Xong rồi, đã muốn toàn bộ chiêu.

...

Đã hơn một năm trước kia ngày đó, lưu Nhạn Nhi mang theo nàng hai cái sư đệ sau khi rời khỏi, ngày hôm sau liền xảy ra chuyện.

Lưu Nhạn Nhi thông báo vương kỳ, trước đó bẩm minh sư phụ cùng phong chủ, sau đó dùng kế, nói cho lưu tư triết mình đã có có bầu, vốn là muốn nhượng lưu tư triết đến tận đây liền không lại dây dưa, cũng không nghĩ lưu tư triết trực tiếp đi tìm vương kỳ đánh một trận.

Này một trận hai người đều không có chịu quá nặng thương tổn, xem như cân sức cân tài, nhưng nguyên nhân đệ tử tư đấu bị môn quy trừng phạt.

Lưu tư triết bị phạt bế môn tư quá hai mươi niên, không thể bước ra đều lâm phong nửa bước;

Vương kỳ cũng bị phạt dừng nguyệt cung ba năm, rồi sau đó liền cùng lưu Nhạn Nhi kết thành đạo侶, tại tiểu linh phong tu hành...

"Sư huynh... Ta sai lầm rồi..."

"Sai ở đâu?"

"Ta không nên... Không cần nhắc rõ ràng bọn họ vài người phản ứng, liền trực tiếp cấp Nhạn Nhi sư tỷ xuất cái này sư chủ ý, " Lam Linh Nga cúi đầu đáp lời, "Kết quả làm hại bọn họ tam cái đều bị môn quy trừng phạt."

Lý Trường Thọ khòe miệng nhất phiết, mắng: "Ta dạy cho người nhiều như vậy niên, người là thật sự dùng ngăn ngại vài năm, liền bả ta dạy cho người toàn bộ nhờ ra .

Cũng được!

Người tính cách vốn là là loại này, là ta không nên đối với người có như vậy cao yêu cầu, ai, thôi."

"Đừng, đừng thôi! Sư huynh người cứ việc yêu cầu ta đi!"

Linh Nga nhất thời hoảng rồi, "Ta về sau không bao giờ nữa gặp rắc rối !

Ngươi bắt muốn buông tha ta nha sư huynh!

Ta về sau im lặng tại bên cạnh ngươi tu hành, gặp được người xa lạ một câu đều không nói !"

"Vậy ngươi lại nói, mình sai ở đâu ?"

Lam Linh Nga đôi mắt đỏ lên, nhất thời có chút chân tay luống cuống, "Ta, ta..."

"Ngươi thì không nên quản người bên ngoài sự!"

Lý Trường Thọ ngón tay trạc trạc cái bàn, thờ dài: "Ngươi có biết kia lưu Nhuận Nhi mệnh trung nhân duyên, đến cùng là theo lưu tư triết còn là cùng vương kỳ?"

Nhất cái thềm mền trăm năm, nhất cái quen biết vài năm, lưu Nhuận Nhi vì cái gì hội do dự? Vì cái gì không thể nhẫn tâm đối lưu tư triết nói ngoan độc thoại? Còn không chính là đáy lòng có sở chân chờ.

Lưu Nhuận Nhi đã muốn một trăm ngũ sáu mươi tuổi, nàng năng không thể tưởng được cái khác biện pháp?

Cũng không là không thể, chỉ là không muốn!

Ngươi như vậy tương đương với trực tiếp tuyệt nhất người con đường, nhượng nàng vốn đang chưa định nhân duyên thành đã định.

Nếu là thuận người bên ngoài thiên mệnh cũng liền thôi, như ngươi là sửa lại người bên ngoài thiên mệnh, ngươi câu nói đầu tiên gánh vác ba người nhân quả.

Này tổn hại chính ngươi bao nhiêu số phận!

Bắt muốn luôn cảm thấy mình thông minh nhất, tuyệt đối có chủ ý, không ai hội so người bên ngoài dốt bao nhiêu, chỉ có người hỉ hoan tự cho là thông minh!

Việc này, chính là ngươi tâm tính bất ổn tốt nhất vẽ hình người."

Lam Linh Nga biến miệng, run giọng nói: "Sư huynh, ta đây phải như thế nào bỏ cứu?"

"Làm đa sai đa, hơi sau ngươi đi cấp lưu Nhuận Nhi sư tử chịu nhận lỗi, cầu nàng một câu tha thứ, " Lý Trường Thọ tựa vào ghế bành thượng, xoa nhẹ đầu mi, "Xem ra ngươi còn là bất quá hiểu được.

Cấp ngươi cử cái đơn giản nhất ví dụ.

Nếu là sau này lưu Nhuận Nhi sư tử cùng vương kỳ sư đệ nháo bài, nàng đầu tiên hội quái ai?"

Linh Nga đôi mi thanh tú vừa nhú, thấp giọng nói: "Là ta cái này lúc đầu xuất chủ ý giúp nàng cự tuyệt tên còn lại ... Ngoại nhân."

Lý Trường Thọ cười khỏ nói: "Cho nên nói, vì cái gì muốn đi can thiệp người bên ngoài việc tư?"

Tình chi nhất chữ, từ xưa ai có thể nói rõ?

Này cũng không phải là tu đạo vấn trường sinh nhu yếu phẩm, người mỗi ngày nghĩ nhiều nhất cũng là việc này, cứ thế mãi, chỉ biết lãng phí người tư chất cùng ngộ tính.

Người tự Nhuận Nhi sư tử kia bồi lễ sau đó, cũng ở trên núi hảo hảo tĩnh lại, lưu tư triết khi nào thì xuất quan, người cũng khi nào thì xuất quan đi."

Lý Trường Thọ đứng lên, lại nói: "Lần này bắt đa phạt người, mình cầm cái đá phiến, đi sao chép Ôn Tự Kinh ba trăm lần."

Khi nào thì thật sự hiểu được mình sai ở đâu, lại đi tìm lưu Nhuận Nhi bồi lễ."

Nói xong, Lý Trường Thọ hắc nghiêm mặt, khoanh tay liền phải rời khỏi.

Linh Nga rồi lại hô tiếng: "Sư huynh, còn có một việc."

Lý Trường Thọ nhin không được đi rồi trở về, nâng tay nhấn trụ Linh Nga đầu, dùng sức xoa nhẹ vài vòng, đầy mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, bả nàng tí mĩ sơ khởi tóc mây đều nhu tan...

"Người đến cùng còn chọc bao nhiêu sự, có thể hay không nhất tịnh nói?"

Người sư huynh ta dễ dàng bị người dọa xuất tâm ma!"

"Không phải gặp rắc rối, cái này xem như thu hoạch ngoài ý muốn, ta liền xông vừa rồi này nhất cái họa, thật sự..."

Linh Nga nhỏ giọng đạo, "Là về sư phụ năm đó bị thương sự, bởi vì Nhuận Nhi sư tử cái này sự, ta nghe được thứ nhất đồn đại..."

Sư huynh, đưa lỗi tại lại đây."

Nói nhỏ, như thế loại này.

Lý Trường Thọ cúi người nghe xong một trận, theo sau liền là khẽ cau mày, nhưng rất nhanh liền khôi phục như thường.

"Việc này ngươi bắt muốn đa quân, đi trước sao chép Ôn Tự Kinh, bồi lễ sau lại đan phòng tìm ta."

"A, " Linh Nga lên tiếng, nhìn theo sư huynh thôi đi đan phòng phương hướng.

Xong rồi, sư huynh đôi mình hào cảm rút lui ít nhất mười năm...

Theo sau nàng sâu kín thờ dài, ôm bò đoàn đi liễu cây hạ;

Cầm xuất một mặt đá phiến, lấy ra nhất bả pháp khí khắc đao, mu bàn tay cọ cọ khõe mắt nước mắt, tóc tai bù xù ghé vào kia, viết chính tả sư huynh mười mấy năm trước sở nào đó phần kinh văn.

Viết xong một lần, nàng lại xoa xoa nước mắt, đem đá phiến thượng khắc ấn lau đi, tiếp tục viết lần thứ hai.

Liễu chi là lướt thùy lạc, vũ về nàng theo gió phiêu lất lư tóc đen, tựa hồ tại giám sát nàng diệu bộ khóa.

...

《 Ôn Tự Kinh 》

Hồng Hoang · dật danh

Từ nhỏ hướng, mạc quân nhân, tiên đã cố, khó khăn tranh tiên.

Ngộ bất bình, tư cố gắng, gặp sự, cần tự xét lại.

Bằng như đa, sự vô trốn, hữu như quả, miễn tai họa bất ngờ.

Địch mạc lập, lập tất nguy, xuống tay trước, sau thành tro.

Mạc tự kiềm chế, hưu tự sợ, vạn sự ổn, khả được ninh.

Tu lỗi rẽ, lui thì tiến, được cơ duyên, mưu mà định.

Tích hồng nào đó, người hiền lành, chung bị tính, làm sao thâm.

Có yêu năng, mưu tính đa, bị đập hôn, thượng nướng cái.

Cựu trọc tộc...

(sau bách chữ lược)

-----oOo-----